

ПСАЛТИР

ЦРКВЕНОСЛОВЕНСКО-СРПСКИ

Предговор

Псалтир је збирка песама старозаветног јеврејског цара и пророка Давида. До данас он је уједно и највећи и најпопуларнији молитвеник икада написан и део свих богослужбених књига. Сви светитељи су предано читали и проучавали Псалтир, а многи и састављали тумачења Псалтира. Светотачка тумачења могуће је најкраће сумирати у четири црте:

1. Псалми као пророчанства о Сина Божијем као искупитељу и спаситељу
2. Псалми као песме које прослављају Бога
3. Псалми као жал због људске немоћи у борби против духовног непријатеља и
4. Псалми као захвалност Богу за исказану помоћ у борби против духовног непријатеља.

Држећи се ова четири начела у сопственом тумачењу псалама нећемо погрешити!

НЕКА ВАМ ЈЕ ЧИТАЊЕ ПСАЛТИРА НА ЗДРАВЉЕ И СПАСЕЊЕ!

Приређивач

Подела Псалтира по катизмама:

1. Псалми 1-8	11. Псалми 77-84
2. Псалми 9-16	12. Псалми 85-90
3. Псалми 17-23	13. Псалми 91-100
4. Псалми 24-31	14. Псалми 101-104
5. Псалми 32-36	15. Псалми 105-108
6. Псалми 37-45	16. Псалми 109-117
7. Псалми 46-54	17. Псалам 118
8. Псалми 55-63	18. Псалми 119-133
9. Псалми 64-69	19. Псалми 134-142
10. Псалми 70-76	20. Псалми 143-150

Молитва Светој Тројици пре читања Псалтира

Пресвета Тројице, Боже наш и Створитељу свега света, похитај и управи срце моје, да почнем с разумом а довршим добрим делима читање ове надахнуте књиге, коју Свети Дух кроз уста Давидова прогласи, а коју ја недостојни хоћу сада да читам. Познајући своје незнање, припадам к Теби, и молим Ти се, и твоје помоћи просим: Господе, управи ум мој и укрепи срце моје, да ми не буде устима тешко читати, но да ми се разум весели речима ове књиге. Помози ми, Господе, да оно што научим применим на добра дела, како би ме моја добра дела ставила с десне стране на Страшном Суду Христовом, са изабраним твојим. А сада, благослови Господе, да с уздисајем, читам овако:

- Приђите поклонимо се Цару нашем Богу!
- Приђите поклонимо се Христу Цару нашем Богу!
- Приђите поклонимо се самоме Христу, Цару Богу нашем!

КАТИЗМА 1.

Псалом 1.

Другачија судбина добрих и злих

1. Блажен муж, иже не иде на совјет
нечестивих, и на пути грјешних не ста, и
на сједалишчи губитељеј не сједе:
2. Но в закоње Господњи воља јего, и в
закоње Јего поучитсја ден и ношч.

*или задовољство према Септуагинти где стоји θέλημα (theléma) = воља, хтење, одлука, ужитак, задовољство.

3. И будет јако древо насажденоје при
исходишчих вод, јеже плод свој даст во
времја своје, и лист јего не отпадет: и всја
јелика ашче творит, успјејет.
4. Не тако нечестивији, не тако: но јако
прах, јегоже возметајет вјетар от лица
земљи.
5. Сего ради не воскреснут нечестивији на
суд, ниже грјешници в совјет праведних.
6. Јако вјест Господ пут праведних, и пут
нечестивих погибнет.

Блажен је човек који није пошао на
безбожничко веће, и на грешнички пут
није стао, и на седало погубника није сео,
Него је у закону Господњем воља* његова,
и у закону његовом поучаваће се дању и
ноћу.

И биће као дрво засађено крај извора вода,
које ће свој плод дати у своје време, и лист
му неће отпасти; а све што ради – успева.

Безбожници нису такви, не такви, него су
као плева коју ветар разноси са лица
земље.
Зато се безбожници неће одржати на суду
ни грешници у праведничком већу;
Јер Господ познаје праведнички пут, а
безбожнички пут води у пропаст.

Псалом 2.

Син Божији – спаситељ, цар Сиона (тј. Јерусалима) и читаве земље

1. Вскују шаташасја јазници, и људије поучишасја тшчетним.
2. Предсташа царији земстији, и књази собрашасја вкупје на Господа и на Христа Јего.
3. Расторгнем узи их, и отвержем от нас иго их.
4. Живиј на Небесјех посмјејетсја им, и Господ поругајетсја им.
5. Тогда возглагољет к њим гњевом својим, и јаростију својеју смјатет ја.
6. Аз же постављен јесам цар от Њего над Сионом, гороју свјатоју Јего.
7. Возвјешчавај повељеније Господње, Господ рече ко Мње: Син Мој јеси Ти, Аз днес родих Тја.
8. Проси от Мене, и дам ти јазики достојаније твоје, и одержаније твоје конци Земљи.
9. Упасеши ја жезлом жељезним, јако сосуди скудељнички сокрушиши ја.
10. И ниње царије разумјејте, накажитесја вси судјашчији земљи.
11. Работајте Господеви со страхом, и радујтесја Јему с трепетом.
12. Примите наказаније, да не когда прогњевајетсја Господ, и погибнете от пути праведнаго, јегда возгоритсја вскорје јарост Јего, блажени вси надјејущчијисја нањ.

Зашто су народи побеснели и племена се одала залудним стварима?
Усташе земаљски цареви и кнезови се скупеше заједно против Господа и његовог Помазаника.
(Веле:) Раскинимо њихове окове и збацимо са себе њихов јарам.
Онај који живи на небесима смејаће им се, и Господ ругаће им се,
Па ће им говорити у свом гневу и јарошћу својом збунити их:
Ја сам од њега постављен за цара на Сиону, његовој светој гори,
Објављујем наредбу Господњу, Господ ми рече: Ти си син мој, ја сам те данас родио.

Заишти од мене и даћу ти народе у наследство, и крајеве земаљске у твој посед;
Бићеш им пастир са гвозденом палицом, разбићеш их као лончарски суд.
А сада, цареви, уразумите се; научите се судије земаљске.
Служите Господу са страхом и радујте му са трепетом.
Примите поуку, да се једном Господ не разгневи и не пропаднете ван пута правде.
Кад се ускоро распали његова јарост.
Блажени сви који се уздају у њега.

Псалом 3.

Молитва у великој невољи

1. Господи, што сја умножиша стужајушчији ми, мнози востајут на мја.
2. Мнози глагољут души мојој: њест спасенија јему в Бозје јего.

Господе, зашто се намножише они који ме угњетавају? Многи устају на мене;
Многи говоре мојој души: нема му спасења у Богу његовом.

3. Ти же Господи заступник мој јеси, слава
моја, и возносјај главу моју.
4. Гласом мојим ко Господу возвах, и
услиша мја от гори свјатија својеја.
5. Аз уснух, и спах, востах, јако Господ
заступит мја.
6. Не убојусја от тем људеј, окрест
нападајушчих на мја.
7. Воскресни Господи, спаси мја Боже мој,
јако Ти поразиш јеси всја враждујушчија
ми всује, зуби грјешников сокрушил јеси.
8. Господње јест спасеније, и на људех
Твојих благословеније Твоје.

Али ти си мој заштитник, Господе, слава
моја, ти ми подижеш главу.
Гласом својим завахих Господу и услиша
ме са своје свете горе.
Ја легох и уснух; устадох, јер ће ме Господ
штитити.
Нећу се побојати од великог мноштва
народа који унаоколо нападају на мене.
Устани, Господе, спаси ме, Боже мој, јер си
ти побио све који ме узалуд мрзе, ти си
поломио зубе грешницима.
У Господа је спасење, и на твом народу је
благослов твој.

Слава:

„Слава:” овде и у даљем тексту значи:

Слава Отцу и Сину и Свјатому Духу, и ниње и присно и во вјек и вјеков, амин.

Алилуја, алилуја, алилуја, слава Тебје, Боже!

Алилуја, алилуја, алилуја, слава Тебје, Боже!

Алилуја, алилуја, алилуја, слава Тебје, Боже!

Господи, помилуј. Господи, помилуј. Господи, помилуј.

Слава Отцу и Сину и Свјатому Духу, и ниње и присно и во вјек и вјеков. Амин.

Псалом 4.

Поуздање у Бога

1. Внегда, призвати ми, услиша мја Бог
правди мојеја, в скорби распространил мја
јеси, ушчедри мја, и услиши молитву моју.
2. Синове человјечестији, докоље
тјажкосердији; вскују љубите сујету, и
ишчете лажи;
3. И увједите, јако удиви Господ
преподобнаго својего, Господ услишит мја,
внегда возвати ми к Њему.
4. Гњевајтесја, и не согрјешајте, јаже
глагољете в сердцах ваших, на ложах
ваших умилитесја.

Кад сам (га) призвао, услиша ме Бог
правде моје; у тескоби дао си ми одушка;
смилуј ми се и услиши молитву моју.
Синови људски, докле ћете бити тврда
срца? Зашто волите таштину, и тражите
лаж?
И знајте да је Господ учинио дивним
светога свога; Господ ће ме услишати када
га призовем.
Успламтите и не грешите; говорите у
срцима својим и на постељама својим
растужите се.

5. Пожрите жертву правди, и уповајте на Господа.
6. Мнози глагољут: кто јавит нам благаја: знаменасја на нас свјет лица Твојего, Господи.
7. Дал јеси веселије в сердцје мојем: от плода пшеници, вина и јелеја својего умножишасја.
8. В мирје вкупје усну и почију, јако Ти Господи јединаго на упованије вселил мја јеси.

Принесите жртву правде и уздајте се у Господа.
Многи говоре: ко ће нам показати оно што је добро? Светлост твога лица знак је на нама, Господе.
Ти си дао радост у моје срце; они се напунише од плодова пшенице и вина и уља свога.
У миру ћу лећи и у исти мах уснути, јер си ти, Господе, мене посебно у нади усталио.

Псалом 5.

Јутарња молитва

1. Глаголи моја внуши Господи, разумјej званије моје.
2. Вонми гласу мољенија мојего, Царју мој и Боже мој, јако к Тебје помољусја Господи.
3. Зајутра услиши глас мој: зајутра предстану Ти, и узриши мја.
4. Јако Бог не хотјај безаконија, Ти јеси: не приселитсја к Тебје лукавнујај.
5. Ниже пребудет безаконици пред очима Твојима: возненавидјел јеси всја дјелајушчија безаконије.
6. Погубиши всја глагољушчија лажу: мужа кровеј и лестива гнушајетсја Господ.
7. Аз же множеством милости Твојеја, вниду в дом Твој, поклоњусја ко храму свјатому Твојему, во страсје Твојем.
8. Господи, настави мја правдоју Твојеју, враг мојих ради исправи пред Тобоју пут мој.
9. Јако њест во устјех их истини, сердце их сујетно, гроб отверст гортан их, јазики својими лашчаху.
10. Суди им Боже, да отпадут от мислеј својих, по множеству нечестија их изрини ја, јако преогорчиша Тја Господи.
11. И да возвеселятсја вси уповајушчији

Чуј Господе, речи моје, разумјej вапај мој.
Прислушни глас мога мољења, царе мој и Боже мој. Јер Теби хоћу да се молим, Господе;
Зајутра услиши глас мој, зајутра ћу стати пред тебе и очима те тражити.
Јер ти ниси Бог који жели безаконје, који чини зло неће се настанити код тебе.
Преступници закона неће се одржати пред твојим очима, омрзнуо си све који чине безаконје.
Погубићеш све који говоре лаж; Господ се гнуша окрвављеног и варљивог човека.
А ја ћу по обиљу твоје милости ући у твој дом, поклониху се твоме светом храму у страху пред тобом.
Господе, поведи ме у правди својој због мојих непријатеља, поравнај преда мною пут свој.
Јер нема истине у њиховим устима, срце им је грешно; грло им је отворен гроб, језицима својим вараху.
Осуди их, Боже; нека отпадно од својих намера; отисни их због њиховог многог безбоштва – јер те сувише огорчише, Господе.
И нека се обрадују сви који се уздају у

на Тја, во вјек возрадујутсја: и вселишисја
в њих, и похваљатсја о Тебје љубјашчији
имја Твоје.

12. Јако Ти благословиши праведника
Господи, јако оружијем благовољенија
вјенчал јеси нас.

тебе, нека кличу довека; и настанићеш се
међу њима и хвалиће се тобом сви који
љубе твоје име.

Јер ти ћеш благословити праведника,
Господе, и као оружјем благовољења
овенчао си нас.

Псалом 6.

Молитва за милосрђе

1. Господи, да не јаростију Твојеју
обличиши мене, ниже гњевом Твојим
накажеш мене.

2. Помилуј мја Господи, јако немошчен
јесам: исцјели мја Господи, јако
смјатошасја кости моја.

3. И душа моја смјатесја зјело, и Ти
Господи, доколе.

4. Обратисја Господи, избави душу моју:
спаси мја ради милости Твојеја.

5. Јако њест в смрти поминајај Тебе, во
адје же кто исповјестсја Тебје;

6. Утрудихсја воздиханијем мојим, измију
на vsјаку ношч ложе моје, слезами мојими
постељу моју омочу.

7. Смјатесја от јарости око моје, обетшах
во vsјех вразјех мојих.

8. Отступите от мене vsи дјелајушчији
безаконије, јако услуша Господ глас плача
мојега:

9. Услиша Господ мољеније моје, Господ
молитву моју пријат.

10. Да постидјатсја и смјатутсја vsи врази
моји, да возвратјатсја, и устидјатсја зјело
вскорје.

Господе, не покарај ме у својој јарости и у
гневу своме немој ме казнити.

Смилуј се на мене, Господе, јер сам
немоћан; исцели ме, Господе, јер су
уздране кости моје,

И душа ми се узбуди жестоко; а ти,
Господе, докле?

Врати се, Господе, избави душу моју,
спаси ме ради своје милости.

Јер у смрти нема ко да те спомиње; а у аду
ко ће те славити?

Изнемогах у свом уздисању, сваку ноћ
квасим лежај свој и сузама својим натапам
постељу своју.

Помути се од узбуђења око моје, остарех
међу свим непријатељима својим.

Одступите од мене vsи ви што чините
безакоње јер Господ услиша глас мога
плача;

Господ је услишао моје мољење, Господ је
примио молитву моју.

Нека се постиде и жестоко помету
непријатељи моји, нека се врате и постиде
што пре.

Слава:

Псалом 7.

Молитва Богу, праведном судији

1. Господи Боже мој, на Тја уповах, спаси

Господе, Боже мој, у тебе се поуздах, спаси

мја от всјех гоњашчих мја, и избави мја.
 2. Да не когдa похитит јако лев душу моју,
 не сушчу избављајушчу, ниже спасајушчу.
 3. Господи Боже мој, ашче сотворих сије,
 ашче јест неправда на руку мојеју:
 4. Ашче воздах воздајушчим ми зла, да
 отпаду убо от враг мојих тошч.

5. Да поженет убо враг душу моју, и да
 постигнет, и поперет в земљу живот мој, и
 славу моју в перст вселит.
 6. Воскресни Господи гњевом Твојим,
 вознесисја в концах враг Твојих, и востани
 Господи Боже мој повељенијем, имже
 заповједал јеси.
 7. И сонм људеј обидет Тја: и о том на
 висоту обратисја.
 8. Господ судит људем: суди ми Господи
 по правдје мојеј, и по незлобје мојеј на
 мја.
 9. Да скончајетсја злоба грјешних, и
 исправиши праведнаго, испитајај сердца и
 утроби Боже праведно.
 10. Помощ моја от Бога, спасајушчаго
 правија сердцем.
 11. Бог судитељ праведен, и крјепок, и
 долготерпјелив, и не гњев наводјај на
 всјак ден.
 12. Ашче не обратитесја, оружије своје
 очистити, лук свој напрјаже, и уготова их:

13. И в њем уготова сосуди смертнија,
 стрјели своја сгарајемим содјела.

14. Се боље неправдоју, зачат болезан, и
 роди безаконије.
 15. Ров изри, и ископа их, и падет в јаму,
 јуже содјела.
 16. Обратитсја болезан јего на главу јего,
 и на верх јего неправда јего снидет.
 17. Исповемсја Господеви по правдје Јего,
 и поју имени Господа Вишњаго.

ме од свих мојих гонитеља и избави ме,
 Да ми не зграбе душу као лав, кад нема ко
 да искупи и спасе.
 Господе, Боже мој, ако сам то учинио, ако
 је неправда у мојим рукама,
 Ако сам узвратио онима који ми узвраћају
 зло, онда нека ништаван пропаднем од
 непријатеља својих,
 Нека прогони непријатељ душу моју и
 нека (је) стигне, и нека ми згази живот на
 земљи, и нека настани славу моју у прах.
 Устани, Господе, у свом гневу, узвиси се
 над међама мојих непријатеља; пробуди
 се, Господе Боже мој, у наређењу које си
 наложио,
 И скуп народа слећи ће се око тебе; и над
 њим се врати у висину.
 Господ ће судити народима; пресуди ми,
 Господе, по мојој праведности и по
 незлобивости која је у мени.
 Нека се сврши грешничка злоћа, а ти
 управи праведника, Боже који испитујеш
 срца и бубреге.
 Праведна је моја помоћ од Бога који
 спасава (људе) права срца.
 Бог је судија праведан и крепак и
 дуготрпелив, који не искаљује гнев сваки
 дан.
 Ако се не обратите, заблистаће својим
 мачем: он је натегао свој лук и припремио
 га,
 И њиме је спремио смртна оруђа, своје
 стреле израдио је против оних који су
 (злoбoм) распаљени.
 Гле, (безбожник) заче неправду, затрудне
 болом и роди безакоње.
 Изри рупу и ископа је и пашће у јаму коју
 је начинио;
 Његов бол вратиће се на његову главу, и
 неправда његова сићи ће на теме његово.
 Хвалићу Господа по правди његовој и
 певаћу имену Господа свевишњег.

Псалом 8.

Божјија величанственост

1. Господи Господ наш, јако чудно имја
Твоје по всеј земљи, јако взатсја
великољепије Твоје превише небес.
2. Из уст младенец и сушчих совершил
јеси хвалу, враг Твојих ради, јеже
разрушити врага и местника.
3. Јако узрју небеса, дјела перст Твојих,
луну и звјезди, јако Ти основал јеси.
4. Что јест человек, јако помниши јего,
или син человек, јако посјешчајеш јего;
5. Умалил јеси јего малим чим от ангел,
славоју и честију вјенчал јеси јего:
6. И поставил јеси јего над дјели руку
Твојеју, всја покорио јеси под нозје јего:
7. Овци и воли всја, јешче же и скоти
пољскија:
8. Птици небеснија, и риби морскија,
преходјашчија стези морскија.
9. Господи Господ наш, јако чудно имја
Твоје по всеј земљи.

Господе, Господе наш, како је дивно твоје
име по свој земљи, јер се величанственост
твоја узвиси над небесима.
Из уста деце и одојчади спремио си хвалу
ради непријатеља својих, да уништиш
непријатеља и осветника.
Јер ја ћу гледати небеса, дела твојих
прстију, месец и звезде које си утемељио.
Шта је човек да га се сећаш или син
човечији да га посећујеш?
Учинио си га мало мањим од анђела,
славом и чашћу овенчао си га;
И поставио си га над делима својих руку,
све си потчинио под ноге његове,
Овце и сва говеда, а још и пољске звери,

Птице небеске и морске рибе, што год
пролазе морским стазама.
Господе, Господе наш, како је дивно твоје
име по свој земљи!

Слава:

КАТИЗМА 2.

Псалом 9.

Молитва за победу над спољним непријатељом. Вапај против безбожника

1. Исповјемсја Тебје Господи всејем
сердцем мојим, повјем всја чудеса Твоја.
2. Возвеселусја и возрадујусја о Тебје,
поју имени Твојему, Вишњиј.
3. Внегда возвратитисја врагу мојему
вспјат, изнемогут, и погинути от лица
Твојего.
4. Јако сотворил јеси суд мој, и прју моју:
сјел јеси на престоље, судјај правду.
5. Запретил јеси јазиком, и погибе
нечестивиј, имја јего потребил јеси во
вјек, и во вјек вјека.
6. Врагу оскудјеша оружија в конец, и
гради разрушил јеси, погибе памјат јего с

Исповедаћу те, Господе, свим срцем
својим, казиваћу сва чудеса твоја;
Обрадоваћу се и клицаћу теби, певаћу
твоом имену, Свевишњи.
Кад се мој непријатељ врати натраг,
клонуће и пропаће пред твојим лицем,

Јер си свршио мој суд и право моје; ти који
судиш по правди сео си на престо.
Запретио си многобошцима и пропаде
безбожник, име си им затро довека и у све
векове;
Мачеви несташе непријатељу сасвим, и
градове си развалио; прохујало је сећање

шумом.

7. И Господ во вјек пребивајет, уготована суд престол свој.

8. И Тој судити имат всељењеј в правду, судити имат људем в правотје.

9. И бист Господ прибежишче убогом, помошник во благовременијих в скорбех.

10. И да уповајут на Тја знајушчији имја Твоје, јако не оставил јеси в зискајушчих Тја Господи.

11. Појте Господеви, живушчему в Сиоње: возвјестите во јазикјех начинанија Јего:

12. Јако в зискајај крови их помјану, не заби званија убогих.

13. Помилуј мја Господи, вижд смиреніје моје от враг мојих, возносјај мја от врат смертних.

14. Јако да возвјешчу всја хвали Твоја во вратјех дшчере Сиони: возрадујемсја о спасенији Твојем.

15. Угљебоша јазики в пагубје, јуже сотвориша: в сјети сеј, јуже скриша, увјазе нога их.

16. Знајем јест Господ судби творјај, в дјељех руку својеју увјазе грјешник.

17. Да возвратјатсја грјешници во ад: вси јазики забивајушчији Бога.

18. Јако не до конца забвен будет нишчиј, терпјеније убогих не погібнет до конца.

19. Воскресни Господи, да не крјепитсја человек, да судјатсја јазики пред Тобоју.

20. Постави Господи законоположителја над њими, да разумјејут јазики, јако человекји сут.

21. Вскују Господи отстоја далече, презирајеш во благовременијих в скорбех;

22. Внегда гордитисја нечестивому, возгарајетсја нишчији: увјазајут в совјетјех, јаже помишљајут.

23. Јако хвалим јест грјешниј в похотех души својеја, и обидјај благословим јест.

24. Раздражи Господа грјешниј, по множеству гњева својего не взишчет: њест

на њих.

А Господ остаје довека, спремио је за суд престо свој,

И он ће судити васељени по правди, судиће народима по правци.

И би Господ прибежиште убогоме, онај што помаже у право време у невољи; И нека се поуздају у тебе који знају твоје име, јер ниси напустио оне који те траже, Господе.

Певајте Господу који пребива на Сиону, објавите међу народима дела његова,

Јер се сетио онај који тражи њихову крв, није заборавио вику убогих.

Смилуј се на мене, Господе, види моје понижење од непријатеља мојих ти који ме подижеш од врата смрти,

Да објавим све хвале твоје на вратима кћери Сионове; клицаћу спасењу твоме.

Многобошци падоше у јаму коју ископаше, у ову замку, коју тајно ставише, ухвати се нога њихова;

Господ се да упознати по суду којим суди; заплете се безбожник у дела руку својих.

Нека се врате грешници у ад, сви многобошци који заборављају Бога; Јер сиромаш неће бити заборављен до краја, стрпљиво подношење сиротих неће пропасти довека.

Устани, Господе, да се човек не осили, нека многобошци буду осуђени пред тобом;

Постави, Господе, законодавца над њима; нека сазнају многобошци да су (само) људи.

Зашто, Господе, стојиш издалека, превиђаш кад треба, у невољи.

Сиромаш сагорева кад је безбожник

обесан, хватају се (сиромашни) у лукавству која (безбожници) смишљају.

Јер грешник се дичи пожудама своје душе, а који чини неправду сматра се срећним;

Грешник је раздражио Господа, по свом многим гневу неће (га) тражити; нема Бога

Бога пред њим.

25. Оскверњајутсја путије јего на всјакоје
времја: отемљутсја судби Твоја от лица
јего, всјѣми враги својими обладајет.

26. Рече бо в сердцје својем: не подвижусја
от рода в род без зла.

27. Јегоже кљатви уста јего полна сут, и
горести и лести: под јазиком јего труд и
бољезан.

28. Присједит в ловительствје с богатими в
тајних, јеже убити неповинаго: очи јего на
нишчаго призирајетје.

29. Ловит в тајње, јако лев во оградје
својѣ: ловит, јеже восхитити нишчаго,
восхитити нишчаго внегода привлещи их.

30. В сјѣти својѣј смирит јего:
преклонитсја и падет, внегода јему обладати
убогими.

31. Рече бо в сердцје својем: заби Бог,
отврати лице своје, да не видит до конца.

32. Воскресни Господи Боже мој, да
вознесетсја рука Твоја, не забуди убогих
Твојих до конца.

33. Чесо ради прогњева нечестивиј Бога;
рече бо в сердцје својем: не взишчет.

34. Видиши, јако Ти бољезан и јарост
смотрејши, да предат будет в руцје Твоји:
Тебје остављен јест нишчиј, сиру Ти буди
помошчник.

35. Сокруши мишцу грјешному и
лукавому: взишчетсја грјех јего, и не
обрјашчетсја.

36. Господ Цар во вјек и во вјек вјека:
погибнете јазици от земљи Јего.

37. Желаније убогих услишал јеси
Господи, уготованије сердца их вѣнат ухо
Твоје.

38. Суди сиру и смирену, да не приложит
ктому величатисја человек на земљи.

пред њим.

Његови путеви су у свако време погани,
твоји судови уклањају се од његовог лица,
завладаће над свим непријатељима својим;
Јер рече у свом срцу: нећу посрнути од
колена до колена без зла.

Уста су му пуна клетве, и горчине, и
преваре; под језиком му је мука и невоља.

Седи у заседи са богатима да потајно убије
недужна; његове очи мотре на сиромаша;

Вреба у потаји као лав у својој
јазбини, вреба да шчепа сиромаша, кад га
повуче;

Тлациће га у својој замки, погнуће се и
пашће када савлада сиромаше.

Јер рече у свом срцу: Бог је заборавио,
одвратио је своје лице да не види до краја.

Устани, Господе Боже, нека се подигне
твоја рука да сиромаси не буду
заборављени;

Ради чега је безбожник раздражио
Господа? Јер рече у свом срцу: неће
истраживати.

Ти гледаш, јер ти знаш шта је мука и
јарост – да буду предани у твоје руке; теби
се, дакле, предаје сиромаш, ти си био
помоћник сирочету.

Сломи мишицу грешнику и опаком,
тражиће се његов грех и он се неће се наћи
због тога;

Господ ће бити цар довека и у све векове,
пропашће многобошци са земље његове.

Господ је услишао жељу сиромашних,
спремност њихових срдаца запазило је
твоје ухо.

Дај право сирочету и смерном, да не буде
више обестан човек на земљи.

Псалом 10.

Потпуно поверење праведника у Господа

1. На Господа уповах, како речет души
мојеј: превитај по горама јако птица;
2. Јако се грјешници наљакоша лук,
уготоваша стрјели в туље, сострелјати во
мрацје правија сердцем.
3. Зане јаже ти совершил јеси, они
разрушиша: праведник же что сотвори;
Господ во храмје свјатјем својем.
4. Господ, на небеси престол Јего: очи Јего
на нишчаго призирајетје, вјежди Јего
испитајет сини человјескија.

5. Господ испитајет праведнаго и
нечестиваго: љубјај же неправду,
ненавидит своју душу.
6. Одождит на грјешники сјети, огањ и
жупел, и дух бурен, част чаши их.

7. Јако праведен Господ, и правди
возљуби, правоти видје лице Јего.

У Господа сам се уздао; како ћете рећи
мојој души: лети по горама као птичица?
Јер, види, грешници натегоше лук,
спремише стреле у тоболац да у тмини
устреле оне који су прави у срцу.
Јер што си ти довршио, они разрушише; а
праведник шта учини?

Господ је у свом светом храму; Господ, на
небу је његов престо. Његове очи гледају
на сиромаша, његове веће испитују синове
људске.
Господ испитује праведника и безбожника;
а ко воли неправду, мрзи своју душу.

Као дажд спустиће замке на грешнике,
огањ и сумпор, и снажни вихор је део
њихове чаше.
Јер је Господ праведан и заволе правду,
његово лице виде правицу.

Слава:

Псалом 11.

Утешина молитва насупрот клевете

1. Спаси мја Господи, јако оскудје
преподобниј, јако умалишасја истини от
синов человјеских.
2. Сујетнаја глагоља кијждо ко искренему
својему: устње лествија в сердцје, и в
сердцје глагољаша злаја.
3. Потребит Господ всја устни лествија,
јазик велерјечивиј,
4. Рекшија: јазик наш возвеличим, устни
нашја при нас сут: кто нам Господ јест;
5. Страсти ради нишчих, и воздыханија
убогих, ниње воскресну, глаголет Господ:
положусја во спасеније, не обињусја о
њем.
6. Словеса Господња, словеса чиста,
сребро разжежено, искушено земљи,
очишчено седмерицеју.
7. Ти Господи сохраниши ни, и собљудеши

Спаси ме, Господе, јер је свети (човек)
нестао, јер је све мање истинољубивих
међу синовима људским.
Таштину изговори свако своме ближњем,
из дна срца прозбориће варљиве усне.

Да истреби Господ све варљиве усне и
језик који се велича,
Оне што рекоше: величаћемо свој језик,
усне наше су уз нас; ко је наш господар?
Због беде убогих и уздаха сиромашних сад
ћу устати, говори Господ; даћу се на
спасење, смело ћу говорити о том.

Господње речи су чисте речи, сребро у
ватри очишћено од земље, седам пута
пречишћено.

Ти ћеш нас, Господе, чувати и сачувати од

ни от рода сего и во вјек.

8. Окрест нечестивији ходјат: по висотје
Твојеј умножил јеси сини чловјеческија.

овог рода и довека.

Безбожници иду наоколо; по узвишености
својој много си допустио синовима
људским.

Псалом 12.

Молитва у невољи и жалости

1. Докоље Господи забудеши мја до конца;
докоље отвращајеши лице Твоје от мене;

2. Докоље положу совјети в души мојеј,
болезни в сердцје мојем ден и ношч;

докоље вознесетсја враг мој на мја;
3. Призри, услиши мја Господи Боже мој,
просвјети очи моји, да не когда усну в
смерт.

4. Да не когда речет враг мој: укрјепихсја
на њего. Стужајушчији ми возрадујутсја,
ашче подвижусја.

5. Аз же на милост Твоју уповах:
возрадујутсја сердце моје о спасенији
Твојем;

6. Воспоју Господеви благодарјавшему
мње, и поју имени Господа Вишњаго.

Докле ћеш ме, Господе, сасвим
забрављати? Докле ћеш одвраћати своје
лице од мене?

Докле ћу полагати замисли у своју душу, а
дан и ноћ болове у срце своје? Докле ће се
непријатељ мој уздати на мном?

Погледај, услиши ме, Господе Боже мој;
просветли очи моје, да не бих можда
заспао и умро.

Да не би када казао мој непријатељ:
надјачао сам га; тлачитељи моји ће
клицати ако се ја поколебам.

А ја се уздах у твоју милост, клицаће моје
срце спасењу твоме;

Певаћу Господу свом добротвору и појаћу
имену Господа свевишњег.

Псалом 13.

Божји суд у одбрану добрих

1. Рече безумен в сердцје својем: њест Бог.
Растљеша и омерзишасја в начинанијих:
њест творјај благостињу.

2. Господ с небесе причине на сини
чловјеческија, видјети, ашче јест
разумјевајај, или взискајај Бога.

3. Вси уклонишасја, вкупје неклъучими
биша: њест творјај благостињу, њест до
јединаго.

4. Ни ли уразумјејут вси дјелајушчији
безаконије, снједајушчији људи моја в

Безумник рече у свом срцу: нема Бога:
поквариће се и опоганиће се у (својим)
поступцима, нема тога који честито ради,
нема га ни једнога.

Господ са неба погледа на синове људске
да види има ли који разуман или који
тражи Бога.

Сви застранише, скупа неваљају; нема тога
који честито ради, нема ни једнога.

Зар се неће уразумити сви који чине
безакоње? Они који прождиру мој народ

снјед хљеба; Господа не призваша:

5. Тамо убојашасја страха, идјеже не бје страх, јако Господ в родје праведних.

6. Совјет нишчаго посрамисте, Господ же упованије јего јест.

7. Кто даст от Сиона спасеније Израилјево.

Внегда возвратити Господ плъненније људеј својих, возрадујетсја Яков, и возвеселитсја Израиль.

као што једу хлеб, Господа не признаше.

Уплашиће се од страха тамо где страха не беше, јер је Бог у роду праведном.

Наружисте замисао сиромаша, али Господ је његово поуздање.

Ко ће са Сиона дати спасење Израилјево?

Када Господ врати свој заробљени народ, нека кличе Яков и нека се обрадује Израиль.

Слава:

Псалом 14.

Ко сме ући у Господње светилиште

1. Господи, кто обитајет в жилишчи Твојем; или кто вселитсја во свјатују гору Твоју;

2. Ходјај непорочен, и дјелајај правду, глагољај истину в сердцје својем:

3. Иже не улести јазиком својим, и не сотвори искрсному својему зла, и поношенија не пријат на ближњија своја.

4. Уничижен јест пред њим лукавнујај, бојашчија жесја Господа славит; кленијсја искренему својему, и не отметајасја.

5. Сребра својего не даде в лихву, и мазди на неповинних не пријат: творјај сија не подвижитсја во вјек.

Господе, ко ће обитавати у твојој сеници и ко ће се настанити на светој гори твојој?

Ко непорочан ходи и твори правду, ко говори истину у срцу свом,

Ко не заваара својим језиком, и не учини зла свом ближњем, и не прихвати увреде на своје најближе;

Ништаван је пред њим ко је зао, он слави богобојажљиве; ко се куне своме ближњем и не пориче;

Сребро своје не даде на лихву и не прими мита против недужна. Ко ово чини неће се поколебати до века.

Псалом 15.

Нада у блажени живот код Бога

1. Сохрани мја Господи, јако на Тја уповах.

2. Рјех Господеви: Господ мој јеси Ти, јако благих мојих не требујеш.

3. Свјатим иже сут на земљи Јего, удиви Господ всја хотјенија своја в њих.

4. Умножишасја немошчи их, по сих ускориша, не соберу собори их от кровей, ни помјану же имен их устнама мојима.

Сачувај ме, Господе, јер се у Тебе уздах.

Рекох Господу: ти си Господ мој, јер немаш потребе за мојим добрима.

Светима, који су на његовој земљи, дивно учини и све што хтеде на њима.

Умножише се њихове немоћи, после тога похиташе; нећу окупљати њихове скупове с крвљу (жртава), нити ћу уснама својим споменути имена њихова.

5. Господ част достојанија мојега, и чаши мојеја: Ти јеси устројајај достојаније моје мње.

6. Ужја нападоша ми в државних мојих: ибо достојаније моје државно јест мње.

7. Благословљу Господа вразумившаго мја: јешче же и до ношчи наказаша мја утроби моја.

8. Предзрјех Господа предомноју вину, јако одеснују мене јест, да не подвижусја.

9. Сего ради возвеселисја сердце моје, и возрадовасја јазик мој: јешче же и плот моја вселитсја на упованији.

10. Јако не оставиши душу моју во адје, ниже даси преподобному Твојему видјети истљенија.

11. Сказал ми јеси пути живота: исполниши мја веселија с лицем Твојим: красота в десниције Твојеј в конец.

Господ је део мога наследства и моје чаше: ти си онај који ми успоставља наследство моје.

Ужа ми падоше на оно најбоље; јер ми је наследство најбоље.

Благосиљаћу Господа који ме уразуми; и још до ноћи поучи ме унутрашњи глас.

Гледах Господа пред собом свагда, јер ми је с десне стране, да се не поколеbam.

Зато се срце моје развесели и кликну језик мој; чак ће се и тело моје усталити у нади,

Јер ми нећеш оставити душу у аду, нити ћеш дати да светац твој види трулеж.

Показао си ми путеве живота; испунићеш ме весељем са твојим лицем, милина је у твојој десници до краја.

Псалом 16.

Молитва за помоћ против непријатеља

1. Услиши Господи правду моју, вонми мољенију мојему, внуши молитву моју не во устнах лестивих.

2. От лица Твојега судба моја изидет: очи моји да видита правоти.

3. Искусил јеси сердце моје, посјетил јеси ношчију: искусил мја јеси, и не обрјетесја во мње неправда.

4. Јако да не возглагољут уста моја дјел чловјеческих, за словеса устен Твојих аз сохраних пути жестоки.

5. Соверши стопи моја во стезјах Твојих, да не подвижутсја стопи моја.

6. Аз возвах, јако услишал мја јеси Боже: приклони ухо Твоје мње, и услиши глаголи моја.

7. Удиви милости Твоја, спасајај уповајушчија на Тја, от противјашчихсја десниције Твојеј:

8. Сохрани мја Господи јако зјеницу ока: в

Услиши, Господе, правду моју, обрати пажњу на моје мољење, саслушај молитву моју која (не иде) са лажљивих усана.

Од твога лица нека изиђе суд мој, очи моје нека виде правицу.

Испитао си срце моје, посетио ноћу; огњем си ме окушао и неправда се не нађе у мени.

Да ми уста не прозборе људска дела, због речи твојих усана сачувао сам тешке путеве.

Усаврши стопе моје на твојим стазама да не поклекну кораци моји.

Ја призвах, јер ме ти услиша, о Боже; приклони мени ухо своје и саслушај моје речи.

Покажи дивну милост своју, ти који избављаш оне који се уздају у тебе – од оних што се противе твојој десници.

Сачувај ме као зеницу ока; заклоном

кровје крилу Твојеју покријеш мја.

9. От лица нечестивих острастших мја.

Врази моји душу моју одержаша,

10. Тук свој затвориша: уста их глагољаша гордињу.

11. Изгоњашчији мја ниње обидоша мја,

очи своји возложиша уклонити на земљу.

12. Објаша мја јако лев готов на лов, и јако скимен, обитајај в тајних.

13. Воскресни Господи, предвари ја, и запни им: избави душу моју от нечестиваго, оружије Твоје, от враг руки

Твојеја.

14. Господи, от малих от земљи раздјели ја в животје их, и сокровенијих Твојих исполнисја чрево их: наситишасја синов, и оставиша останки младенцем својим.

15. Аз же правдоју јављусја лицу Твојему, насишчусја, внегода јавитимисја славје Твојеј.

својих крила заклонићеш ме,

Од лица безбожника који ме ојадише.

Непријатељи моји обузеше душу моју;

Затворише своје срце, устима својим изговорише охолост.

Који ме изгоне ти ме сада опколише, очи своје упреше да (ме) оборе на земљу.

Спопадоше ме као лав спреман за лов и као лавић који лежи у потаји.

Устани, Господе, претечи их и обори их, избави моју душу од безбожника, мач свој од непријатеља твоје руке.

Господе, од оних којих је мало на земљи — раздели их у њиховом животу. И од оних што је скривено твоје напуниће се њихов трбух; наситише се синови њихови те оставише преостало дечици својој.

А ја ћу се пред твојим лицем показати у правди, бићу сит кад ми се покаже твоја слава.

Слава:

КАТИЗМА 3.

Псалом 17.

Давидова песма захвале Богу због победе

1. Возљубљу Тја Господи, крјепосте моја:

2. Господ утвржденије моје, и прибјежишче моје, и избавитељ мој, Бог мој, помошник мој, и уповају на Њего: заштититељ мој, и рог спасенија мојего, и заступник мој.

3. Хваља призову Господа, и от враг мојих спасусја.

4. Одержаша мја болѣзни смертнија, и потоци безаконија смјатоша мја:

5. Болѣзни адови обидоша мја, предвариша мја сјети смертнија.

6. И внегода скорбјети ми, призвах Господа, и к Богу мојему возвах: услиша от храма свјатаго својего глас мој, и вопл мој пред

1 Љубићу те, Господе, крепости моја.

Господ је моја чврстина, и прибежиште и избавитељ мој, мој помоћник је Бог мој, и уздаћу се у њега; он је мој заштитник и рог мога спасења, заступник мој.

Призиваћу хвалећи Господа и спашћу се од непријатеља својих.

Обузеше ме смртни болови и бујице безакоња узнемирише ме;

Опколише ме паклени болови, смртне замке претекоше ме.

И у тескоби својој призвах Господа и Богу своме завах; из свога светог храма он чу глас мој и вапај мој пред њим ући ће у

Њим внидет во уши Јего.

7. И подвижесја, и трепетна бист земља, и основанија гора смјатосасја, и подвигошасја, јако прогњевасја на мја Бог.

8. Взиде дим гњевом Јего, и огањ от лица Јего воспламенитсја, угљије возгорјесја от Њего.

9. И приклони небеса, и сниде: и мрак под ногама Јего.

10. И взиде на херувими, и летје, летје на крилу вјетрењу.

11. И положи таму закров свој, окрест Јего сељеније Јего, темна вода во облацјех воздушних.

12. От облистанија пре Њим облаци проидоша, град и угљије огњеноје.

13. И возгремје с небесе Господ, и Вишњиј даде глас свој.

14. Ниспосла стрјели, и разгна ја, и молнији умножи, и смјате ја.

15. И јавишасја источници водни и откришасја основанија всељенија от запрешченија Твојего Господи, от дохновенија Духа гњева Твојего.

16. Ниспосла с висоти, и пријат мја, воспријат мја от вода многих.

17. Избавит мја от врагов мојих силних, и от ненавидјашчих мја: јако утврдишасја паче мене.

18. Предвариша мја в ден озлобљенија мојего: И бист Господ утвржденије моје.

19. И изведе мја на широту: избавит мја, јако восхотје мја.

20. И воздаст ми Господ по правдје мојеј, и по чистотје руку мојеју воздаст ми:

21. Јако сохраних пути Господњи, и не нечествовах от Бога мојего.

22. Јако всја судби Јего предмноју, и оправданија Јего не отступиша от мене.

23. И буду непорочен с Њим, и сохранијасја от безаконија мојего.

24. И воздаст ми Господ по правдје мојеј, и по чистотје руку мојеју, пред очима Јего.

25. С преподобним преподобен будеш, и с мужем неповиним неповинен будеш.

његове уши.

Заљуља се и задрхта земља, уздрмаше се и пољуљаше се темељи гора јер се Господ разгневи на њих.

Подиже се дим од његовог гнева и огањ плану са његова лица, жеравице се разгореше од њега.

И приклони небо те сиђе, и тмина је под његовим ногама.

И попе се на херувима и полете, полете на ветреним крилима.

И стави тмину као свој заклон; око њега је сеница његова, тамна је вода у ваздушним облацима.

Од севања пред њим разиђоше се облаци, град и пламене жеравице.

И загрем Господ са неба, и Свевишњи пусти глас свој;

И пусти стреле и расу их, и умножи муње те их помете.

И показаше се водени извори, и открише се темељи васељене од твоје претње, Господе, од даха твога гневног духа.

Он посла са висине и узе ме, прихвати ме из многих вода.

Избави ме од мојих силних непријатеља и од оних који ме мрзе, јер се учврстише нада мноу.

Претекоше ме на дан мога понижења, а Господ ми би потпора,

И изведе ме на ширину; избавиће ме јер сам му мио.

И узвратиће ми Господ по мојој правди и по чистоти мојих руку узвратиће ми,

Јер ја сачувах путеве Господње и не одметнух се од свога Бога,

Јер су сви његови закони преда мноу и наредбе његове не уклоних од себе.

И бићу непорочан с њим и чуваћу се од безаконја свога.

И узвратиће ми Господ по правди мојој и по чистоти мојих руку пред његовим очима.

Са светим бићеш свет и са недужним човеком бићеш недужан,

26. И со избраним избран будеши, и со строптивим развратишија.
27. Јако Ти људи смиренија спасеши, и очи гордых смириши.
28. Јако Ти просвјетиши свјетилник мој Господи: Боже мој, просвјетиши таму моју.
29. Јако Тобоју избављусја от искушенија, и Богом мојим прејду стјену.
30. Бог мој, непорочен пут Јего: словоса Господња разжежена: заштититељ јест всјех уповајушчих на Њего.
31. Јако кто Бог, развје Господа; или кто Бог, развје Бога нашего;
32. Бог препоясујај мја силоју, и положи непорочен пут мој.
33. Совершајај нозје моји јако јелени, и на високих постављајај мја.
34. Научајај руцје моји на бран, и положил јеси лук мједјан мишца моја.
35. И дал ми јеси зашчишченије спасенија, и десница Твоја воспријат мја: и наказаније Твоје исправит мја в конец, и наказаније Твоје то мја научит.
36. Уширил јеси стопи моја подомноју, и не изнемогостје плесње моји.
37. Пожену враги моја, и постигну ја, и не возврашчусја, дондеже скончајутсја.
38. Оскорбљу их, и не возмогут стати, падут под ногама мојима.
39. И препоясал мја јеси силоју на бран, спјал јеси всја востајушчија на мја под мја.
40. И врагов мојих дал ми јеси хребет, и ненавидјашчија мја погребил јеси.
41. Возваша, и не бје спасајај: ко Господу, и не услиша их.
42. И истњу ја јако прах пред лицем вјетра, јако бреније путеј поглажду ја.
43. Избавиши мја от прерјеканија људеј, поставиши мја во главу јазиков, људије, ихже не вједјех, работаша ми.
44. В слух уха послушаша мја: синове чуждији солгаша ми.
45. Синове чуждији обетшаша, и охромоша от стез својих.
46. Жив Господ, и благословен Бог, и да вознесетсја Бог спасенија мојего:
47. Бог дајај отмишченије мње, и

Са изврсним бићеш изврстан, а са изопаченим бићеш и ти другачији.
Јер ти ћеш спасти смерни народ, а очи охолих понизићеш.
Јер ти ћеш припалити свећњак мој, Господе; о Боже мој, обасјаћеш мој мрак.
Јер ти ћеш ме избавити од напасти и са Богом својим прескочићу зид.
Бог мој, његов пут је непорочан, Господње речи су ватром пречишћене, он је заштитник свима који се у њега уздају.
Јер ко је Бог осим Господа и ко је Бог осим Бога нашега?
Бог је тај који ме опасује снагом и он постави непорочан пут мој;
Припрема ноге моје као у јелена и ставља ме на висине,
Руке моје обучава за бој и мишице моје учини да лук мједени напињу;
И даде ми заштиту мога спасења, и прихвати ме десница твоја; и твоје васпитање исправи ме до краја, и то твоје васпитање ће ме научити.
Раширио си моје кораке пода мною и не изнемогостје стопе моје.
Протераћу своје непријатеље и стићи ћу их, и нећу се вратити док они не нестану;
Потиснућу их и неће моћи да опстану, пашће под моје ноге.
И опасао си ме снагом за бој, покорио си пода мною све који устају на мене,
И натерао си у бекство моје непријатеље, и истребио си оне који ме мрзе.
Они викнуше, али спасиоца не беше; ка Господу али их не услиша.
И иситнићу их као прах на ветру, загладићу их као улично благо.
Избавићеш ме од противљења народа, поставићеш ме за поглавицу многобожаца; народ, кога не знадох, постаде ми слуга,
Послуша ме све што чу; туђински синови слагаше ме,
Туђински синови овешташе и посташе хромии са својих стаза.
Живи Господ и благословен је Бог мој, и нека се узвиси Бог мога спасења,
Бог који ми даје освете и који ми покори

покоривиј људи под мја.

48. Избавитељ мој от враг мојих
гњевљивих, от востајушчих на мја
вознесеши мја, от мужа неправедна
избавиши мја.

49. Сего ради исповјемсја Тебје во
јазицјех, Господи, и имени Твојему поју.

50. Величајай спасенија царева, и творјай
милост христу својему Давиду, и сјемени
јего до вјека.

народе,

Избавитељ мој од мојих гневних
непријатеља; узвисићеш ме над онима који
устају на мене, од неправедна човека
избавићеш ме.

Зато ћу те исповедати међу народима,

Господе, и појаћу имену твоме;

Ти који величаш спасења цара свога и
чиниш милост свом помазанику, Давиду и
његовом потомству довека.

Слава:

Псалом 18.

Химна Богу створитељу и његовом закону

1. Небеса повједајут славу Божију,
твореније же руку Јего возвјешчајет тврд.

2. Ден дни отригајет глагол, и ношч ношчи
возвјешчајет разум.

3. Не сут рјечи, ниже словеса, ихже не
слишатсја гласи их.

4. Во всју земљу изиде вјешчаније их, и в
конци всељенија глаголи их, во солнцје
положи сељеније своје:

5. И тој јако жених исходјај от чертога
својего, возрадујетсја јако исполин тешчи
пут.

6. От краја небесе изход јего, и срјетеније
јего до краја небесе: и њест, иже укријетсја
теплоти јего.

7. Закон Господењ непорочен, обрашчајай
души: свидјетельство Господње вјерно,
умудрјајушчеје младенци.

8. Оправданија Господња права,
веселашчаја сердце: заповјед Господња
свјетла, просвјешчајушчаја очи.

9. Страх Господењ чист, пребивајай во вјек
вјека: судби Господњи истини, оправдани
вкупје.

10. Воздељени паче злата, и камене
честна многа, и слаждша паче меда и сота.

11. Ибо раб Твој хранит ја, внегда
сохранити ја, воздајаније много.

12. Грјехопаденија кто разумјет; от тајних

1 Небеса казују славу Божију, а небески
свод објављује дело његових руку;

2 Дан дану изриче и ноћ ноћи објављује
знање.

3 Нема говора ни речи код којих се не чују
њихови гласови;

4 Глас њихов изиђе по свој земљи и
њихове речи до краја васељене. На сунцу
је поставио свој шатор;

5 И оно као женик излази из своје
ложнице, клицаће као див кад протрчи свој
пут.

6 Излазак му је са краја неба и са крајем
неба опет се среће; и нема тога ко ће се
сакрити од жара његова.

7 Господњи закон је непорочан, он обраћа
душе; Господње сведочанство је поуздано,
оно умудрује безазлене;

8 Господње наредбе су праве, оне веселе
душе; Господња заповест зрачи светлост,
просвећује очи;

9 Страх Господњи је чист, он остаје
довека; пресуде Господње су истините, оне
су све скупа оправдане,

10 Боље су од злата и многог драгог
камена, а слађе од меда и саћа.

11 Зато их и твој слуга чува; када се чувају
- узвраћање је много.

12 Ко ће схватити (своје) погрешке?

мојих очисти мја.

13. И от чуждих пошчади раба Твојего:
ашче не обладајет мноју, тогда непорочен
буду, и очишчусја от грѣха велика.

14. И будут во благовољеније словеса уст
мојих, и поученије сердца мојего пред
Тобоју вину, Господи помошчнице мој, и
избавитељу мој.

Очисти ме од оних тајних,

13 И од туђих поштеди свога слугу, ако ме
не савладају, тада ћу бити непорочан и
очишћен од великог греха.

14 И биће угодне речи мојих уста и
размишљање мога срца свагда пред тобом,
Господе, помагачу и избавитељу мој.

Псалом 19.

Молитва за цара

1. Услишит тја Господ в ден печали,
заштитит тја имја Бога Јаковља.

2. Послет ти помошч от свјатаго, и от
Сиона заступит тја.

3. Помјанет vsјаку жертву твоју, и
всесожеженије твоје тучно буди.

4. Даст ти Господ по сердцу твојему, и вес
совјет твој исполнит.

5. Возрадујемсја о спасенији Твојем, и во
имја Господа Бога нашего возвеличимсја,
исполнит Господ vsја прошенија твоја.

6. Ниње познах, јако спасе Господ Христа
својего: услишит Јего с небесе свјатаго
својего: в силах спасеније десници Јего.

7. Сији на колесницах, и сији на коњех: ми
же во имја Господа Бога нашего призовем.

8. Тији спјати биша, и падоша, ми же
востахом, и исправихомсја.

9. Господи, спаси царја, и услиши ни, в
оњеже ашче ден призовем Тја.

Нека те услиши Господ у дан када те
невоља притисне, име Бога Јаковљева да
те заштити.

Нека ти пошаље помоћ из светиње и да те
прихвати са Сиона.

Нека се сети сваке твоје жртве и твоја
жртва паљеница да буде гојеница.

Нека ти Господ да по твом срцу и да ти се
сваки наум испуни.

Клицаћемо твом спасењу и у име Бога
свога величаћемо се. Нека испуни Господ
све твоје молбе.

Сад сам сазнао да је Господ спасао свога
помазаника; услишаће га са свога светог
неба; моћно је спасење његове деснице.
Једни бојним колима, други коњима, а ми
ћемо се величати именом Господа Бога,
свога.

Они сапети бише и падоше, а ми устасмо и
усправисмо се.

Господе, спаси свога цара и услиши нас
онога дана када ти се обратимо с молбом.

Псалом 20.

Захвала за помоћ цару

1. Господи, силоју Твојеју возвеселитсја
цар, и о спасенији Твојем возрадујетсја
зјело.

Господе, твојом силом развеселиће се цар
и спасењу твоме клицаће снажно.

2. Желаније срдца јего дал јеси јему, и хотјенија устну јего њеси лишил јего.
 3. Јако предварио јеси јего благословенијем благостињим, положио јеси на главје јего вјенец от камене честна.
 4. Живота просил јест у Тебе, и дал јеси јему долготу дниј во вјек вјека.
 5. Велија слава јего спасенијем Твојим: славу и велелепије возложиши на њего.
 6. Јако даси јему благословеније во вјек вјека, возвеселиши јего радостију с лицем Твојим.
 7. Јако цар уповајет па Господа: и милостију Вишњаго не подвижитсја.
 8. Да обрјашчетсја рука Твоја всјем врагом Твојим, десница Твоја да обрјашчет всја ненавидјашчија Тебе.
 9. Јако положиши их јако пешч огњенују, во времја лица твојего: Господ гњевом својим смјатет ја, и снјест их огањ.
 10. Плод их от земљи погубиши, и сјемја их от синов чловјеческих.
 11. Јако уклониша на Тја злаја, помислиша совјети, ихже не возмогут составити.
 12. Јако положиши ја хребет, во избитцјех Твојих уготовиши лице их.
 13. Вознесисја Господи силоју Твојеју: воспојем и појем сили Твоја.

Дао си му што му срце жели и ниси га лишио оног што хоће усне његове.
 Јер си га предухитрио ваљаним благословом, ставио си му на главу венац од драгог камена.
 Молио те је за живот и дао си му да се продуже дани довека.
 Твојом помоћу велика је његова слава, славу и велелепије ставићеш на њега;
 Јер ћеш му дати благослов довека, развеселићеш га радошћу свог лица.
 Јер се цар узда у Господа и милошћу Свевишњега неће се поколебати.
 Нек пронађе твоја рука све непријатеље твоје, десница твоја да нађе све који те мрзе.
 Учинићеш их као огњену пећ - кад се покаже твоје лице; својим гњевом Господ ће их помести и огањ ће их прождерати.
 Истребићеш род њихов са земље и потомство њихово међу људским синовима.
 Јер навалише зло на тебе, смислише замисао коју неће моћи да остваре.
 Јер ћеш их натерати у бекство; преосталим (стрелама) удесићеш лице њихово.
 Узвиси се, Господе, својом силом; певаћемо и опеваћемо сву моћ твоју.
 Слава:

Псалом 21.

Молитва праведника у патњи

1. Боже, Боже мој, вонми ми, вскују оставил Мја јеси; далече от спасенија Мојего словеса грјехопадениј Мојих.
 2. Боже Мој, взову во дни, и не услишиши, и в ношци, и не в безумије Мње.
 3. Ти же во свјатјем живеш, хвало Израилјева.
 4. На Тја уповаша оци наши: уповаша, и не постидјешасја.

Боже, Боже мој, погледај ме; зашто си ме оставио? Далеко су од мога спасења речи којима падам у грехе.
 Боже мој, викаћу дању и нећеш услишати, и ноћу, али немам мира.
 А ти, хвало Израилјева, у светињи пребиваш.
 Очеви наши уздаше се у тебе, уздаше се и ти их избави.

5. К Тебје возваша, и спасошасја, на Тја уповаша, и не постидјешесја.
6. Аз же јесам черв, а не человек, поношеније человек и униженије људеј.
7. Все видјашчији Мја поругашамисја, глаголаша устнами, покиваша главоју:

8. Упова на Господа, да избавит Јего, да спасет Јего, јако хошчет Јего.
9. Јако Ти јеси исторгиј Мја из чрева, упованије Моје от сосцу матере Мојеја:
10. К Тебје привержен јесам от ложесан, от чрева матере Мојеја Бог Мој јеси Ти.
11. Да не отступиши от Мене, јако скорб близ, јако њест помагај Ми.
12. Обидоша Мја телци мнози, јунци тучнији одержаша Мја:
13. Отверзоша на Мја уста своја, јако лев восхшчајај и рикајај.
14. Јако вода излијасја, и разсипашасја всја кости Моја: бист сердце Моје јако восак тајај посредје чрева Мојега.
15. Изсше јако скудел крјепост Моја, и јазик Мој прилпе гортани Мојему, и в перст смерти свел Мја јеси.
16. Јако обидоша Мја пси мнози, сонм лукавих одержаша Мја: ископаша руце Моји и нозје Моји:
17. Исчетоша всја кости Моја: Ти же смотриша, и презрјеша Мја.
18. Раздјелиша ризи Моја себје, и о одежди Мојеј меташа жребјі.
19. Ти же Господи не удаљи помошч Твоју от Мене, на заступљеније Моје вонми.
20. Избави от оружија душу Моју, и из руки песији јединороднују Моју:
21. Спаси Мја от уст лавових, и от рог јединорож смиреніе Моје.
22. Повјем имја Твоја братији Мојеј, посредје церкви воспоју Тја.
23. Бојашчијисја Господа, восхвалите Јего, все сјемја Јаковље прославите Јего, да убојитсја же от Њего все сјемја Израилево:
24. Јако не унижи, ниже негодова

Теби повикаше и спасоше се, у тебе се уздаше и не осрамише се.
Ја сам црв а не человек, ругло људима и презир народу.

Сви који ме гледају наругаше ми се, проговорише уснама, махнуше главом (говорећи):
Уздао се у Господа, нека га избави; нека га спасе, ако га жели.
Јер ти си ме извадио из (мајчине) утробе, ти си моја нада од дојки матере моје; Теби сам бачен из мајчиног крила, ти си мој Бог од утробе матере моје.
Не одступи од мене, јер је невоља близу, а нема ко да (ми) помогне.
Јунци многи опколише ме, угојени бикови окружише ме;
Разјапише на мене своја уста као лав који граби и риче.
Ја се разлих као вода и расуше се све кости моје, срце моје поста као восак који се топи у грудима мојим.
Крепост моја сасуши се као цреп, а језик ми се слепи с грлом, и до смртног праха довео си ме.
Јер многи пси опколише ме, руља зликоваца окружи ме, прободоше ми руке и ноге.
Ја избројох све кости своје, а они ме осмотрише и погледаше на мене.
Разделише моје хаљине међу собом а за одећу моју бацише коцку.
А ти, Господе, не удаљи (своју) помоћ од мене, гледај да ми помогнеш.
Избави ми душу од мача и од пасје шапе јединицу моју;
Спаси ме од лавовских уста и од рогова једнорога смерност моју.
Казиваћу твоје име браћи својој, усред скупштине појаћу те.
Ви, који се бојите Господа, похвалите га, све потомство Јаковљево, прославите га, све потомство Израилево нека се њега боји.
Јер не презре нити се расрди на молитву

молитви нишчаго, ниже отврати лице своје
от мене, и јегда возвах к Њему, услиши
мја.

25. От Тебе похвала моја, в церкви
велицеј исповемсја Тебе, молитви моја
воздам пред бојашчимсја Јего.

26. Јадјат убозији, и наситјатсја, и
восхвалят Господа взискајушчији Јего:
жива будут сердца их во вјек вјека.

27. Помјанутсја, и обратјатсја ко Господу
вси конци земљи, и поклоњатсја пред Њим
всја отечествија јазик.

28. Јако Господње јест царствије, и Тој
обладајет јазики.

29. Јадоша, и поклонишасја вси тучнији
земљи: пред Њим припадајут вси
низходјашчији в земљу, и душа моја Тому
живет.

30. И сјемја моје поработајет Јему:
возвјестит Господеви род грјадущиј:

31. И возвјестјат правду Јего људем
рождшимсја, јаже сотвори Господ.

сиромаша, и не окрену лица свога од мене,
него ме услиша када сам упутио вапај
њему.

Теби има да захвали што могу да те
славим на великој скупштини, извршићу
завете своје пред онима који се њега боје.
Јешће убоги и наситиће се, и хвалиће
Господа који га траже; њихова срца биће
жива довека.

Опоменуће се и обратиће се Господу сви
крајеви земаљски, и поклониће се пред
тобом сва многобожачка племена.
Јер је Господње царство и он влада
народима.

Једоше и поклонише се сви богати на
земљи, пред њим ће пасти сви који силазе
у земљу. А моја душа живи за њега.

И моје потомство служиће му; објавиће се
Господу покољење које долази,
И објавиће правду његову народу који ће
се родити, јер то учини Господ.

Псалом 22.

Добри пастир

1. Господ пасет мја, и ничтоже мја лишит.

2. На мјестје злачње, тамо всели мја, на
водје покојње воспита мја.

3. Душу моју обрати, настави мја на стези
правди, имене ради Својего.

4. Ашче бо и појду посредје сјени
смертнија, не убојусја зла, јако Ти со мноју
јеси: жезал Твој, и палица Твоја, та мја
утјешиста.

5. Уготовал јеси предомноју трапезу,
сопротив стужајушчим мње: умастил јеси
јелејем главу моју, и чаша Твоја
упојавајушчи мја јако державна.

6. И милост Твоја поженет мја всја дни
живота мојего, и јеже вселитимисја в дом
Господењ в долготу дниј.

Господ је мој пастир и ништа ми неће
недостајати.

На месту где је младо зеленило, онде ме
настани, наведе ме да се одморим на води,
Душу ми обрати. Повеле ме на стазе
праведности имена свога ради.
Па ако и пођем долином смртне сенке,
нећу се бојати зла, јер си ти са мнош; твој
жезао и твоја палица утврдише ме.

Поставио си преда ме трпезу на видику
оних који ме притискују; помазао си ми
главу уљем, и чаша ме опија као најбоља.

И милост твоја пратиће ме кроз све дане
живота мога, и пребиваћу у дому
Господњем на дуге дане.

Псалом 23.

Улазак Господа на Сион

1. Господња земља, и исполњеније јеја, всељенаја, и вси живушчији на њеј.
2. Тој на морах основал ју јест, и на рјеках уготовал ју јест:
3. Кто взидет на гору Господњу: или кто станет на мјестје свјатјем Јего.
4. Неповинен рукама, и чист сердцем, иже не пријат всује душу своју, и не кљатсја лестију искренему својему.
5. Сеј пријимет благословеније от Господа, и милостињу от Бога Спаса својего.
6. Сеј род ишчушчих Господа, ишчушчих лице Бога Јаковља.
7. Возмите врата књижи ваша, и возмисја врата вјечнаја: и внидет Цар слави.
8. Кто јест сеј Цар слави: Господ крјепок и силен, Господ силен в брани.
9. Возмите врата књижи ваша, и возмисја врата вјечнаја: и внидет Цар слави.
10. Кто јест сеј Цар слави: Господ сил, Тој јест Цар слави.

Господња је земља и све што испуњава васељена и све што живи на њој;
Он је основа на морима и на рекама је утврди.
Ко ће се попети на гору Господњу и ко ће стати на његово свето место?
У кога су недужне руке и чисто срце, који не узе узалуд своју душу и не закле се лажно ближњему своме,
Тај ће примити благослов од Господа и милостињу од Бога, свога спаситеља.
То је род оних који га траже, који траже лице Бога Јаковљева
Подигните, врата, надвратнике своје, и дижите се, вечна врата, и ући ће цар славе.
Ко је тај цар славе? Господ крепак и силен, Господ силен у рату.
Ви, владари, подигните своја врата, и ући ће цар славе.
Ко је тај цар славе? Господ над војскама, он је цар славе.

Слава:

КАТИЗМА 4.

Псалом 24.

Чезња за божанском поуком

1. К тебје Господи воздвигох душу моју, Боже мој, на Тја уповах, да не постижусја во вјек, ниже да посмјејутмисја врази моји:
2. Ибо вси терпјашчији Тја, не постидјатсја.
3. Да постидјатсја безаконујушчији вотшче.
4. Пути Твоја Господи скажи ми, и стезјам

К теби, Господе, уздигох душу своју, Боже мој. У тебе се уздам; да се не бих осрамотио и да ме непријатељи моји не исмеју.
И сви који се тебе држе, неће се осрамотити;
Нека се постиде сви који без икаква смисла чине безакоње.
Господе, упознај ме с твојим путевима и

Твојим научи мја.

5. Настави мја на истину Твоју, и научи мја, јако Ти јеси Бог спас мој, и Тебе терпјех вес ден.

6. Помјани шчедроти Твоја Господи, и милости Твоја, јако от вјека сут.

7. Грјех јуности мојеја, и невједјенија мојего не помјани: по милости Твојеј помјани мја Ти, ради блакости Твојеја Господи.

8. Благ и прав Господ, сего ради законоположит согрјешајушчим на пути.

9. Наставит кроткија на суд, научит кроткија путем својим.

10. Вси путије Господњи милост и истина, взискајушчим завјета Јего, и свидјенија Јего.

11. Ради имене Твојего Господи, и очисти грјех мој: мног бо јест.

12. Кто јест человек бојајсја Господа; законоположит јему на пути, јегоже изволи.

13. Душа јего во благих водворитесја, и сјемја јего наслѣдит земљу.

14. Держава Господ бојашчихсја Јего, и завјет Јего јавит им.

15. Очи моји вину ко Господу, јако Тој исторгнет от сјети нозје моји.

16. Призри на мја, и помилуј мја, јако јединород и нишч јесам аз.

17. Скорби сердца мојего умножишасја, от нужд мојих изведи мја.

18. Видж смиреніје моје, и труд мој, и остави всја грјехи моја.

19. Видж враги моја, јако умножишасја, и ненавидјенијем неправедним возненавидјеша мја.

20. Сохрани душу моју, и избави мја, да не постижусја, јако уповах на Тја.

21. Незлобивији и правији приљеплахусја мње, јако потерпјех Тја Господи.

22. Избави Боже Израилѣа от всјех скорбеј јего.

научи ме стазама твојим.

Упути ме на своју истину и научи ме, јер си ти Бог, мој спаситељ, и тебе чеках сав дан.

Сети се, Господе, свога милосрђа и милости своје јер су вечни.

Не помињи грехове моје младости и незнања мога; по милости својој сети се мене, Господе, ради своје доброте.

Господ је добар и праведан; стога ће поставити закон онима који греше на путу. Он ће упутити кротке на суд, научиће кротке путевима својим.

Сви су Господњи путеви милост и истина онима који истражују његов завет и његова сведочанства.

Ради имена свога, Господе, опрости и мој грех, јер је велик.

Ко је тај човек који се боји Господа? Он ће му поставити закон на путу који је изабрао.

Душа ће му починути у добру и потомство његово наследиће земљу.

Господ је крепост онима који га се боје и његов завет показаће им (то).

Очи су ми свагда управљене Господу, јер он ће извући из замке моје ноге.

Погледај ме и смилуј се на мене, јер ја сам инокосан и сиромас.

Намножише се тескобе мога срца, из невоља мојих изведи ме.

Види моју понизност и муку моју, и опрости све моје грехе.

Види моје непријатеље, како их је много, и како ме омрзнуше неправедно, из чисте мржње.

Сачувај ми душу и избави ме; не дај да се осрамотим јер се у тебе уздах.

Безазлени и правични везиваху се уз мене, јер се тебе држим, Господе.

Избави, Боже, Израилѣа од свих његових невоља.

Молитва недужног човека

1. Суди ми Господи, јако аз незлобоју мојеју ходих: и на Господа уповаја не изнемогу.
2. Искуси мја Господи, и испитај мја, разжези утроби моја и срдце моје.
3. Јако милост Твоја пред очима мојим јест, и благоугодих во истиње Твојеј.
4. Не сједох со сонмом сујетним, и со законопреступницима не вниду.
5. Возненавидјех церков лукавнујушчих, и с нечестивими не сјаду.
6. Умију в неповинених руце моји, и обиду жертвеник Твој Господи.
7. Жеже услишати ми глас хвали Твојеја, и повједати всја чудеса Твоја.
8. Господи, возљубих благољепије дому Твојего, и мјесто сељенија слави Твојеја.
9. Да не погубиши с нечестивими душу моју, и с мужи кровеј живот мој.
10. Ихже в руку безаконија, десница их исполнисја мазди.
11. Аз же незлобоју мојеју ходих, избави мја Господи и помилуј мја.
12. Нога моја ста на правотје: в церквах благословљу Тја Господи.

Пресуди ми, Господе, јер ја у незлобивости својој ходих и уздајући се у Господа нећу изнемоћи.
Провери ме, Господе, и искушај ме, прекали ми бубреге и срце.
Јер Твоја милост је пред очима мојим и у истини твојој нађох радост.
Нисам седео са сујетним људима и да никада међу преступнике закона не уђем; Омрзох друштво опаких, и са безбожницима да не седнем.
Међу недужницима опраћу своје руке и ићи ћу око твога жертвеника, Господе.
Да чујем глас твоје хвале и испричам сва чудеса твоја.
Господе, заволах величанственост лепоте твога дома и место где твоја слава станује.
Немој погубити душу моју са безбожницима, ни живот мој са онима који крв проливају.
У чијим рукама су безакоња, десница им је пуна мита.
А ја у незлобивости својој ходих; избави ме и смилуј се на мене.
ер је моја нога стала на прави пут; на скупштинама благосиљаћу те, Господе.

Псалом 26.

Уздање у Бога и горљива молитва

1. Господ просвјешченије моје и Спаситељ мој, кого убојусја; Господ заштититељ живота мојего, от кого устрашусја.
2. Внегда приближатисја на мја злобујушчим, жеже снјести плоти моја, оскорбљајушчији мја и врази моји, тији изнемогоша и падоша.
3. Ашче ополчитсја на мја полк, не убојитсја срдце моје: ашче востанет на мја бран, на Њего аз уповају.
4. Једино просих от Господа, то взишчу:

Господ је просвећење моје и спаситељ; кога да се бојим? Господ је заштитник мога живота; од кога да се плашим?
Кад год ми се приближише злотвори да ми поједу тело, угњетачи моји и непријатељи, они изнемогоше и падоше.

Ако се против мене војска сврста, неће се уплашити срце моје; ако се рат дигне на мене, и тада се ја уздам.
Једно затражих од Господа, само то ћу

јеже жити ми в дому Господњи всја дни
живота мојего, зрјети ми красоту
Господњу, и посјешчати храм свјатиј Јего.

5. Јако скри мја в сељенији својем, в ден
зол мојих, покри мја в тајње сељенија
својего, на камен вознесе мја:

6. И ниње се вознесе главу моју на враги
моја: обидох и пожрох в сељенији Јего
жертву хваљенија и воскликновенија: поју
и воспоју Господеви.

7. Услиши Господи глас мој, имже возвах,
помилуј мја, и услиши мја.

8. Тебје рече сердце моје: Господа взишчу;
взиска Тебе лице моје, лица Твојего
Господи взишчу.

9. Не отврати лица Твојего от мене, и не
уклонисја гњевом от раба Твојего:
помошник мој буди, не отрини мене, и не
остави мене Боже, Спаситељу мој:

10. Јако отец мој и мати моја остависта
мја, Господ же воспријат мја.

11. Законоположи ми Господи в пути
Твојем, и настави мја на стезју правују
враг мојих ради.

12. Не предажд мене в души стужајушчих
ми: јако восташа на мја свидјетеле
неправеднији, и солга неправда себје.

13. Вјерују видјети благаја Господња на
земљи живих.

14. Потерпи Господа, мужајсја, и да
крјепитсја сердце твоје, и потерпи
Господа.

искати: да пребивам у дому Господњем
кроз све дане живота свога, да сагледам
милину Господњу и да походим храм
његов.

Јер ме прикри у сенци (својој) онога дана
кад ме снађоше зла; покри ме у скровишту
свога шатора, на стену ме уздиже.

И гле, сад подиже моју главу над
непријатељима мојим; ишао сам около и у
његовом шатору принех жртву уз клицање,
певаћу и песмом ћу прославити Господа.
Услиши, Господе, глас мој којим завапих;
смилуј се на мене и услиши ме.
Затражи моје лице, рече срце моје о теби;
тражићу твоје лице, Господе.

Не окрени лица свога од мене, не одби у
гневу слугу свога; буди ми помагач, немој
ме одгурнути и не остављај ме, Боже,
спаситељу мој.

Јер мој отац и моја мајка оставише ме, а
Господ ме прихвати.

Постави ми закон, Господе, за твој пут и
поведи ме твојом правом стазом поради
непријатеља мојих.

Немој ме предати на вољу оних који ме
угњетавају, јер усташе на мене неправедни
сведоци, и неправда је слагала саму себе.
Верујем да ћу видети добра Господња у
земљи живих.

Држи се Господа, буди јунак, и нека твој
срце буде крепко, и држи се Господа.

Слава:

Псалом 27.

Молитва и захвала

1. К Тебје Господи возову, Боже мој, да не
премолчиши от мене: да не когда
премолчиши от мене, и уподобљусја
низходјашчим в ров.

2. Услиши Господи глас мољенија мојего,

Теби, Господе, завапих, Боже мој, не
оглуши се о мене, да не бих, ако ти
оћутиш, био као они који силазе у гроб.

Услиши глас моје молитве када ти се

внегда молитимисја к Тебје, внегда
воздјети ми руцје моји к храму свјатому
Твојему.

3. Не привлечи мене со грјешники, и с
дјелајушчими неправду не погуби мене,
глагољушчими мир с ближњими својими,
злаја же в сердцах својих.

4. Дажд им Господи, по дјелом их, и по
лукавству начинаниј их, по дјелом руку их
дажд им, воздажд воздајаније их им.

5. Јако не разумјеша в дјела Господња, и в
дјела руку Јего: разориши ја, и не
созиждеши.

6. Благословен Господ, јако услиша глас
мољенија мојего.

7. Господ помошчник мој, и заштититељ
мој: на Њего упова сердце моје, и поможе
ми, и процвјете плот моја: и вољеју мојеју
исповемсја Јему.

8. Господ утвржденије људеј својих, и
заштититељ спасениј христа својего јест.

9. Спаси људи Твоја, и благослови
достојаније Твоје: и упаси ја, и возми ја до
вјека.

молим, када дижем своје руке ка твоме
светом храму.

Немој повући душу моју заједно са
грешницима и немој ме погубити заједно
са онима који чине неправду, који говоре о
миру са својим ближњим, а у срцу им је
зло.

Дај им по њиховим делима и по злим
поступцима њиховим; подај им по делима
њихових руку, узврати им равном мером.
Јер не схватише дела Господња, ни дела
његових руку; оборићеш их и нећеш их
више подићи.

Нека је благословен Господ што је
услишао глас моје молитве.

Господ је мој помагач и заштитник; у њега
се поузда срце моје и нађох помоћ, и
процвета тело моје; и хвалићу га из свег
срца.

Господ је крепост свога народа и
заштитник спасења свога помозаника.

Спаси свој народ и благослови своју
баштину, буди им пастир и уздижи их
до века.

Псалом 28.

Божјија слава у олуји

1. Принесите Господеви синове Божији,
принесите Господеви сини овни,
принесите Господеви славу и чест.

2. Принесите Господеви славу имени Јего:
поклонитесја Господеви во дворје свјатјем
Јего.

3. Глас Господењ на водах, Бог слави
возгремје, Господ на водах многих.

4. Глас Господењ в крјепости, глас
Господењ в великољепији.

5. Глас Господа, сокрушајушчаго кедри, и
стријет Господ кедри Ливанскија.

6. И истнит ја јако телца Ливанска, и
возљубљениј јако син јединорож.

Принесите Господу, синови Божији,
принесите Господу жагањце, принесите
Господу славу и част.

Принесите Господу славу, имени његовом,
поклоните се Господу у његовом светом
двору.

Глас Господњи је над водама, загрме Бог
славе, Господ је над водама многим.

Глас Господњи је у сили, глас Господњи је
у величанствености.

Глас Господњи ломи кедре и поломиће
Господ кедре ливанске.

И учиниће да Ливан подскакује као теле и
Сирион као млади биво.

7. Глас Господа, пресецајушчаго пламен огња.

8. Глас Господа, стрјасајушчаго пустињу: и стрјасет Господ пустињу Кадискују.

9. Глас Господень свершајушчиј јелени, и откријет дубрави: и в храмје Јего всјакиј глаголет славу.

10. Господ потоп насељајет, и сјадет Господ Цар во вјек.

11. Господ крјепост људем својим дасе: Господ благословит људи своја миром.

Глас Господа који пресеца пламен огњени,

Глас Господњи потреса пустињу, и потрешће Господ пустињу Кадис.

Глас Господњи чини да се рађају јелени, и оголиће шуме; и у његовом храму свако говори: слава.

Господ столује над потопом, као цар седеће Господ довека.

Господ ће дати силу свом народу, Господ ће благословити свој народ миром.

Псалом 29.

Захвала за оздрављење

1. Вознесу Тја Господи, јако подјал мја јеси, и не возвеселил јеси врагов мојих о мње.

2. Господи Боже мој, возвах к Тебје, и исцјелил мја јеси:

3. Господи возвел јеси от ада душу моју, спасал мја јеси от низходјашчих в ров.

4. Појте Господеви преподобнији Јего, и исповједајте памјат свјатињи Јего.

5. Јако гњев в јарости Јего, и жиног во вољи Јего: вечер водворитсја плач, и зајутра радост.

6. Аз же рјех во обилији мојем: не подвижусја во вјек.

7. Господи, вољеју Твојеју подажд добротје мојеј силу. Отвратил же јеси лице Твоје, и бих смушчен.

8. К Тебје Господи возову, и к Богу мојему помољусја.

9. Каја полза в крови мојеј, внегда сходити ми во истлєније; еда исповјестсја Тебје перст; или возвјестит истину Твоју;

10. Сlišа Господ, и помилова мја: Господ бист помошчник мој.

11. Обратил јеси плач мој в радост мње, растерзал јеси вретишче моје, и препоясал мја јеси веселијем:

Хоћу да те узвисим, Господе, што си ме прихватио и ниси дао да се непријатељи моји радују нада мноу.

Господе, Боже мој, теби завиках и ти ме исцели;

Господе, ти изведе душу моју из царства мртвих, спасао си ме од оних који силазе у гроб.

Појте Господу, свеци његови, и исповедајте га сећајући се његове светости;

Јер му је гнев (само) у срци, а живот је у вољи његовој; увече ће навратити плач, а ујутро велика радост.

У свом добру ја рекох: нећу се поколебати довека.

Господе, у својој доброј вољи дај снагу мојој красоти; кад одврати своје лице, ја се сметох.

Теби ћу, Господе, вапити и молићу се Богу своме.

Каква је корист од моје крви, кад у трулеж сићем? Хоће ли те прах исповедати и објављивати истину твоју?

Услиша ме Господ и смилова се на мене, Господ постаде помагач мој.

Моје нарицање ти си обратио у игру, скинуо си са мене одећу жалости и опасао си ме радошћу,

12. Јако да воспојет Тебје слава моја, и не умиљусја, Господи Боже мој, во вјек исповјемсја Тебје.

Да би ти слава моја певала и да не умукнем; Господе, Боже мој, тебе ћу довека хвалити

Слава:

Псалом 30.

Молитва у тешком прогонству

1. На Тја Господи уповах, да не постижусја во вјек: правдоју Твојеју избави мја и изми мја.
2. Приклони ко мње ухо Твоје, ускори изјати мја: буди ми в Бога заштититеља, и в дом прибјежишча, јеже спасти мја.
3. Јако држава моја, и прибјежишче моје јеси Ти, и имене Твојего ради наставиши мја, и препитајеш мја.
4. Изведеш мја от сјети сеја, јуже скриша ми, јако Ти јеси заштититељ мој Господи.
5. В руцје Твоји предложу дух мој: избавил мја јеси Господи Боже истини.
6. Возненавидјел јеси храњашчија сујети вотшче: аз же на Господа уповах.
7. Возрадујусја и возвеселисја о милости Твојеј, јако призрјел јеси на смиреније моје, спасал јеси от нужд душу моју:
8. И њеси мене затворил в руках вражијих, поставил јеси на прострање нозје моји.
9. Помилуј мја Господи, јако скорбљу: сматесја јаростију око моје, душа моја, и утроба моја.
10. Јако изчезе в бољезни живот мој, и љета моја во воздиханијих: изнеможе нишчетоју крјепост моја, и кости моја смјатошасја.
11. От всјех враг мојих бих поношеније, и сосједом мојим зјело, и страх знајемим мојим: видјашчији мја воњ бјежаша от мене.
12. Забвен бих, јако мертав от сердца: бих јако сосуд погубљен.
13. Јако слишах гажденије многих живушчих окрест: внегда собратисја им

Господе, у тебе се поуздах, да се не бих постидео довека; избави ме праведношћу својом и узвиси ме.
Приклони ухо своје мени, похитај да ме избавиш; буди ми Бог заштитник и уточиште - да се спасем.
Јер ти си моја трђава и моје и уточиште, и имена свога ради води ме и управљај мноме.
Извешћеш ме из ове замке коју ми потајно поставише, јер си ти мој заштитник.
У твоје руке предаћу дух свој; искупио си ме, Боже истинити.
Ти си омрзнуо оне што чувају сасвим ништавне ствари, а ја се уздах у Господа.
Радоваћу се веома и веселићу се због твоје милости, јер си погледао на моју смерност, спасао си ми душу од невоља.
И ниси ме предао у непријатељске руке, поставио си ми ноге на пространом месту.
Смилуј се на мене, Господе, јер ме невоља притискује; помете се у јаду око моје, душа моја и тело моје.
Јер ми живот ишчиле у муци и године моје у уздисајима; ослаби ми крепост у убогости и уђе страх у кости моје.

Постадох ругло свим непријатељима својим и свим суседима - веома - и страшило онима који ме познају, побегоше од мене они који ме напољу виде.
Заборављен сам у људском сећању као мртавац, постадох као разбијен суд.
Јер чух подругљиво шапутање многих околних суседа; када се скупише заједно

вкупје на мја, пријати душу моју
совјешчаша.

14. Аз же на Тја Господи уповах, рјех: Ти
јеси Бог мој.

15. В руку Твојеју жребији моји: избави
мја из руки враг мојих, и от гоњашчих мја.

16. Просвјети лице Твоје на раба Твојего,
спаси мја милостију Твојеју.

17. Господи, да не постижусја, јако
призвах Тја: да постидјатсја нечестивији, и
сидут во ад.

18. Нјеми да будут устни лествија,
глагољущија на праведнаго безаконије,
гордињеју и уничиженијем.

19. Кољ многоје множество блакости
Твојеја Господи, јуже скрил јеси
бојашчимсја Тебе, содјелал јеси
уповајушчим на Тја, пред сини
человјеческими.

20. Скријеш их в тајње лица Твојего от
мјатежа человјеческа, покријеш их в
кровје от прерјеканија јазик.

21. Благословен Господ, јако удиви милост
своју во градје огражденија.

22. Аз же рјех во изступљенији мојем:
отвержен јесам от лица очију Твојеју: сего
ради услишал јеси глас молитви мојеја,
внегда возвах к Тебеје.

23. Возљубите Господа вси преподобнији
Јего, јако истини вискајет Господ, и
воздајет излише творјашчим гордињу.

24. Мужајтесја, и да крјепитсја сердце
ваше, вси уповајушчији на Господа.

против мене и договарише да ми узму
живот.

А ја се уздах у тебе, Господе; рекох: ти си
мој Бог.

Моји дани су у твојим рукама; избави ме
из руку непријатеља мојих и од оних који
ме гоне.

Нека засветли твоје лице над слугом
твојим спаси ме својом милошћу.

Господе, не дај да се осрамотим, јер тебе
призвах; нека се осрамотим, јер тебе
призвах; нека се осрамоте безбожници и
нека их одведу доле у ад.

Нека занеме лажљиве усне које у охолости
и ниподаштавању говоре безакоње против
праведника.

Како је велика твоја доброта, Господе, коју
си сачувао за оне који се тебе боје, коју си
указао онима који се уздају у тебе пред
синовима људским.

Сакрићеш их под кров лица свога од
људских немира заштитићеш их у шатору
од противничких језика.

Нека је благословен Господ, зато што ми
дивно показа своју милост у тврдом граду.
У малоумности својој рекох: одбачен сам
од твојих очију. Зато си услишао глас моје
молитве, кад сам теби вапио.

Љубите Господа сви свети његови, јер
Господ тражи истину и узвраћа онима који
сувише охоло поступају.

Сви ви, који се уздате у Господа, будите
јунаци и нека ојача ваше срце.

Псалом 31.

Радост због опраштања греха

1. Блажени, ихже оставишасја безаконије,
и ихже прикришасја грјеси.

2. Блажен муж, јемуке не вмјенит Господ
грјеха, ниже јест во устјех јего лест.

Блажени су они којима су отпуштена
безакоња и чији су греси покривени.

Блажен је човек коме Господ не урачунава
грех и нема преваре у његовим устима.

3. Јако умолчах, обетшаша кости моја, от
јеже звати ми вес ден:
4. Јако ден и ношч отјаготје на мње рука
Твоја, возвратихсја на страст, јегда унзе ми
терн.
5. Безаконије моје познах, и грјеха мојега
не покрих, рјех: исповјем на мја
безаконије моје Господеви: и Ти оставил
јеси нечестије сердца мојега.
6. За то помолитсја к Тебје всјак
преподобниј во времја благопотребно: о
баче в потопје вода многих к њему не
приблизитсја.
7. Ти јеси прибјежишче моје от скорби
обдержашчија мја: радосте моја, избави
мја от обишедших мја.
8. Вразумљу тја, и настављу тја на пут сеј,
в оңже појдеш: утвржу на тја очи Моји.
9. Не будите јако коњ и меск, имже њест
разума: броздами и уздоју чѣлусту их
востјагнеши не приближајушчихсја к тебје.
10. Многи рани грјешному: уповајушчаго
же на Господа милост обидет.

11. Веселитесја о Господје, и радујтесја
праведнији, и хвалитесја вси правији
сердцем.

Зато што прећутах, усахнуше кости моје
од вапаја мога по вас дан.
Дању и ноћу осетих тежину твоје руке
нада мною, копнио сам као на летњој жези.

Спознах свој грех и безакоње своје не
прикрих; рекох: исповедићу свој грех
Господу; и ти ми опрости безбоштво мога
греха.
Зато свако ко је побожан нека ти се моли у
погодно време; кад многе воде навале,
неће га стићи.

Ти си моје уточиште од невоље којом сам
окожуен; велика радости моја, искупи ме
од оних који ме опколише.
Уразумићу те и показаћу ти пут којим да
идеш, уперићу очи своје на тебе.
Не будите као коњ и мазга, у којима нема
разума, уздом и жвалама треба им
обуздати чѣлуст, кад не иду к теби.
Грешника сналазе многе казне, а онога
који се узда у Господа милост ће
окожити.
Радујте се Господу и кличите, праведници,
хвалите се сви који сте права срца.

Слава:

КАТИЗМА 5.

Псалом 32.

Бог - свемогући заштитник свог народа

1. Радујтесја праведнији о Господје,
правим подобајет похвала.
2. Исповједајтесја Господеви в гуслех, во
псалтири десјатоструњем појте Јему:
3. Воспојте Јему пјесан нову, добрје појте
Јему со восклицанијем.
4. Јако право слово Господње, и всја дјела
Јего во вјерје.
5. Љубит милостињу и суд Господ,

Кличите праведници у Господу;
праведницима доликује похвала.
Славите Господа уз китару, певајте му уз
харфу са десет жица.
Запевајте му нову песму, лепо ударајте у
жице уз поклич.
Јер је реч Господња права и сва његова
дела су у верности.
Он воли милостињу и (праведни) суд, пуна

милости Господњи исполн земља.

6. Словом Господњим небеса
утврдишасја, и духом уст Јего всја сила
их.

7. Собирајай јако мјех води морскија,
полагајай в сокровишчах бездни.

8. Да убојитсја Господа всја земља, от
Његоже да подвижутсја вси живушчији по
весељеј:

9. Јако Тој рече, и биша, Тој повеле, и
создашасја.

10. Господ разорјајет совјети јазиков,
отметајет же мисли људеј, и отметајет
совјети књазеј.

11. Совјет же Господењ во вјек пребивајет,
помишљенија сердца јего в род и род.

12. Блажен јазик, јемуже јест Господ Бог
јего, људи, јаке избра в наслеђије себје.

13. С небесе призрје Господ, видје всја
сини человјеческија.

14. От готоваго жилишча својего призрје
на всја живушчија на земљи:

15. Создавиј на једиње сердца их,
разумјевајай на всја дјела их.

16. Не спасајетсја цар многоју силоју, и
исполин не спасетсја множеством
крјепости својеја.

17. Лож коњ во спасеније, во множествје
же сили својеја не спасетсја.

18. Се очи Господњи на бојашчијасја Јего,
уповајушчија на милост Јего:

19. Избавити от смрти души их, и
препитати ја в глад.

20. Душа же наша чајет Господа, јако
помошник и заштититељ, наш јест:

21. Јако о Њем возвеселитсја сердце наше,
и во имја свјатоје Јего уповахом.

22. Буди Господи милост Твоја на нас,
јакоже уповахом на Тја.

је земља милости Господње.

Господњом речју учврстише се небеса и
дахом његових уста сва војска њихова.

Он сабира морску воду као мех, бездане
ставља у оставе.

Сва земља нека се боји Господа и сви
становници света нека устрепте од њега.

Јер он рече и посташе, он заповеди и
сздаше се.

Господ разбија намере народа, осујећује
њихова смишљања и осујећује намере
владара.

А намера Господња остаје довека, мисли
његовог срца - од поколења до поколења.
Блажен је народ коме је Господ његов Бог,
народ који је он изабрао себи за
наследство.

Господ погледа са неба, виде све синове
људске;

Са свога уготовљеног пребивалишта
погледа на све који насељавају земљу.

Он је понаособ створио срца њихова, он
зна сва њихова дела.

Цар се не спасава многим војском и див се
неће спасти својом великом снагом.

Коњ је лажна помоћ, неће се спасти својом
великом снагом.

Види, Господње очи су на онима који се
њега боје; који се уздају у његову милост.

Да им спасе живот од смрти и да их
прехрани у глади.

Наша душа држи се Господа, јер је он наш
помагач и заштитник;

У њему ће се веселити наше срце и у
његово свето име ми се уздасмо.

Нека буде милост твоја на нама, Господе,
онако како се уздасмо у тебе.

Псалом 33.

Божјија заштита за његове вернике

1. Благословљу Господа на всјакоје времја, вину хвала Јего во устјех мојих.
2. О Господје похвалитеја душа моја: да услишат кротци и возвеселятсја.
3. Возвеличите Господа со мноју, и вознесем имја Јего вкупје.
4. Взисках Господа, и услиша мја, и от всјех скорбеј мојих избави мја.
5. Приступите к Њему, и просвјетитесја, и лица ваша не постидјатсја.
6. Сеј нишчиј возва, и Господ услиша их, и от всјех скорбеј јего спасе их.
7. Ополчитсја ангел Господењ окрест бојашчихсја Јего, и избавит их.
8. Вкусите и видите, јако благ Господ: блажен муж, иже уповајет нањ.
9. Бојтесја Господа в свјатији Јего, јако њест лишенија бојашчимсја Јего.
10. Богатији обнишчаша и взалкаша: взискајушчији же Господа, не лишатсја всјакаго блага.
11. Придите чада, послушајте мене, страху Господњу научу вас.
12. Кто јест человек хотјај живот, љубјај дни видјети благи.
13. Удержи јазик твој от зла, и устње твоји, јеже не глагољати лести.
14. Уклонисја от зла, и сотвори благо: взишчи мира, и пожени их.
15. Очи Господњи на праведнија, и уши Јего в молитву их.
16. Лице же Господње на творјашчија злаја, јеже потребити от земљи памјат их.
17. Возваша праведнији, и Господ услиша их, и от всјех скорбеј их избави их.
18. Близ Господ сокрушених сердцем, и смиренија духом спасет.
19. Многи скорби праведним, и от всјех их избавит ја Господ.
20. Хранит Господ всја кости их, и ни једина от њих сокрушитсја.
21. Смрт грјешников љута, и ненавидјашчији праведнаго прегрјешат.
22. Избавит Господ души раб својих, и не прегрјешат вси уповајушчији на Њего.

Благосиљаћу Господа у свако доба, похвала њему је стално у мојим устима. Господом ће се похвалити моја душа; нека (то) чују смерни и нека се обрадују. Величајте Господа са мною и заједно узвисимо име његово.

Потражих Господа и он ме услиша, и од свих мојих потуцања избави. Њему приступите и бићете просвећени, и лица ваша неће се постидети.

Овај сиромашавати и Господ га услиша, и спасе га од свих његових невоља. Анђео Господњи стајаће спреман око оних који се њега боје и избавиће их. Окусите и видите да је Господ благ; блажен је човек који се у њега уздаје. Бојте се Господа, сви свети његови, јер они који се њега боје не трпе оскудицу. Богати осиромашеше и огладнеше, а они који траже Господа неће остати без икаква добра.

Ходите, децо, послушајте мене, научићу вас страху Господњем. Ко је тај човек који хоће живот и воли да види добре дане? Обуздај свој језик од зла и своје усне да не изговоре превару. Уклони се од зла и чини добро, потражи мир и иди за њим.

Господње очи су на праведнима и уши његове слушају њихову молитву. А лице Господње је против оних што чине зла, да им затре спомен са земље. Заватише праведници и Господ их услиша, и избави их од свих њихових невоља. Господ је близу оних који су скрушена срца и он ће спасти смерне духом. Праведнике сналазе многе невоље, и од свих њих он ће их избавити. Господ чува све њихове кости, ни једна од њих неће се поломити. Зла смрт сналази грешнике, а они који мрзе праведника огрешаће се. Искупиће Господ душе својих слугу и неће погрешити нико ко се узда у њега.

Слава:

Псалом 34.

Молитва против безбожних непријатеља

1. Суди Господи обидјашчија мја, побори борушчија мја.
2. Прими оружије и штит, и востани в помошч моју.
3. Изсуну меч, и закључи соппротив гоњашчих мја: реци души мојеј, спасеније твоје јесам Аз.
4. Да постидјатсја и посрамјатсја ишчушчији душу моју: да возвратјатсја вспјат, и постидјатсја мисљашчији ми злаја.
5. Да будут јако прах пред лицем вјетра, и ангел Господењ оскорбљајај их.
6. Да будет пут их тма, и ползок, и ангел Господењ погоњаја их.
7. Јако туне скрша ми пагубу сјети својеја, всује поносиша души мојеј.

8. Да приидет јему сјет, јуже не вјест, и ловитва, јуже скри, да обимет их, и в сјет да впадет в њу.
9. Душа же моја возрадујетсја о Господје, возвеселитсја о спасенији Јего.
10. Всја кости моја рекут: Господи, Господи, кто подобен Тебје; избављајај нишча из руки крјепилших јего, и нишча и убога от расхишчајушчих јего.
11. Воставше на мја свидјетеле неправеднији, јаже не вједјех, вопрошаху мја.
12. Воздаша ми лукаваја возблагаја, и безчадије души мојеј.
13. Аз же, внегда они стужаху ми, облачахсја во вретишче, и смирах постом душу моју, и молитва моја в њедру моје возвратитсја.
14. Јако ближњему, јако брату нашему, тако угождах: јако плача и сјетуја тако смирахсја.
15. И на мја возвеселишасја и собрашасја: собрашасја на мја рани, и не познах,

Пресуди, Господе, онима који ме вређају, зарати на оне који војују против мене. Узми оружје и штит и дигни се мени у помоћ.
Исучи мач и пресретни моје гонитеље; реци мојој души: ја сам твоје спасење.

Нека се постиде и посраме они који траже моју душу, нека устукну и нека се застиде који ми смишљају зло.

Нека буду као прах на ветру, и анђео Господњи нека их потисне;
Пут њихов нека буде мрачан и клизав, и анђео Господњи нека их прогони.
Јер ни за што поставише тајно своју замку мени на пропаст, без разлога нагрдише моју душу.
Нека наиђе на њих замка за коју не знају, и мрежа коју тајно поставише нека их ухвати, и пашће у исту замку.
А моја душа клицаће Господу, обрадоваће се његовој заштити;
Све моје кости говориће: Господе, ко је као ти, који избављаш сиромаша из руке тлачитеља, бедника и убогог од оних који га пљачкају?
Усташе неправедни сведоци, питаху ме што нисам знао;

Узвратише ми зло за добро и усамљеност души мојој.
А кад су ми они досађивали, ја сам носио одећу жалости и постом сам кротио душу своју, и молитва ће ми се у недра вратити.

Као да је ближњи, као да је наш брат, тако (у њему) уживах; као онај који је жалостан и туробан, тако скрушен бејах.
А они се обрадоваше и скупише против мене, спопадоше ме мучења која не

раздјелишасја, и не умилишасја.
16. Искусиша мја, подражниша мја
подражненијем, поскрежеташа на мја зуби
својими.

17. Господи, когда узриши, устрој душу
моју от злодјејства их, от лев
јединороднују моју.

18. Исповемсја Тебје в церкви мнозје, в
људех тјаџијех восхваљу Тја.

19. Да не возрадујутсја о мње
враждујушчији ми неправедно,
ненавидјашчији мја туне, и помизајушчији
очима.

20. Јако мње убо мирнаја глагољаху, и на
гњев лести помишљаху.

21. Разшириша на мја уста своја, рјеша:

благоже, благоже, видјеша очи наши.

22. Видјел јеси Господи, да не
премолчиши: Господи не отступи от мене.

23. Востани Господи, и вонми суду мојему,
Боже мој, и Господи мој, на прју моју.

24. Суди ми Господи по правдје Твојеј,
Господи Боже мој, и да возрадујутсја о
мње.

25. Да не рекут в сердцах својих: благоже
благоже души нашеј: ниже да рекут,
пожрохом јего.

26. Да постидјатсја и посрамјатсја вкупје
радујушчијисја злом мојим: да облекутсја
в студ и срам велерјечујушчији на мја.

27. Да возрадујутсја и возвеселятсја
хотјашчији правди мојеја, и да рекут вину,
да возвеличитсја Господ, хотјашчији мира
рабу Јего.

28. И јазик мој поучитсја правдје Твојеј,
вес ден хваље Твојеј.

знадох, растргоше се и не престаше.

Доведоше ме у искушење, наругаше ми се
до миле воље, зубима својим шкргутаху на
мене.

Господе, када ћеш погледати? Опорави ми
душу од њихових злочина, од лавова мој
драгоцени живот.

Исповедаћу те, Господе, на великој
скупштини, хвалићу те усред многог
народа.

Не дај да се радују они који су ми без
разлога непријатељи, који ме мрзе ни за
што и намигују очима.

Јер мени су говорили о миру, а у срџби су
смишљали преваре.

Разјапише своја уста на мене, и рекоше:

добро, добро, видеше очи наше.

Видео си, Господе, немој прећутати,

Господе, не одступи од мене;

Прени се, Господе, и обрати пажњу на мој
суд, Боже мој и Господе мој, поведи моју
парницу.

Пресуди ми по својој праведности,

Господе Боже мој, да они не би ликовали
нада мною;

Да не би рекли у свом срцу: Благо, благо
нашој души; и да не би рекли: прогутали
смо га.

Нека се постиде и посраме сви који се
радују мом злу, нека се обуку у стид и
срам који се размећу нада мною.

Нека кличу и нека се обрадују који желе
моју правду, и нека једнако говоре: нека се
Господ велича, који желе мир његовом
служи.

И мој језик казиваће правду твоју, по вас
дан хвалу твоју.

Псалом 35.

Божјија милосрдност

1. Глагољет пребезакониј согрјешати в

Безаконик говори у себи - да греши, нема

себје: њест страха Божија пред очима јего.
 2. Јако улести пред њим обрјести
 безаконије своје, и возненавидјети.
 3. Глаголи уст јего безаконије и лест: не
 восхотје разумјети јеже ублажити.
 4. Безаконије помисли па ложи својем:
 предста vsјакому пути неблагу, о злобје же
 не негодова.
 5. Господи на небеси милост Твоја, и
 истина Твоја до облак:
 6. Правда Твоја јако гори Божија, судби
 Твоја бездна многа, чловјеки и скоти
 спасеши Господи.
 7. Јако умножил јеси милост Твоју Боже:
 синове же чловјечестији в кровје крилу
 Твојеју надјејатисја имут.
 8. Упијутсја от тука дому Твојего, и
 потоком сладости Твојеја напојиши ја.
 9. Јако у Тебе источник живота, во свјетје
 Твојем узрим свјет.
 10. Пробави милост Твоју вједушчим Тја,
 и правду Твоју правим сердцем.
 11. Да не пријидет мње нога гордињи, и
 рука грјешника да не подвижит мене.
 12. Тамо падоша вси дјелајушчији
 безаконије, изриновени биша, и не
 возмогут стати.

страха Божијег пред његовим очима;
 Јер он обмањује самог себе, уместо да
 увиди своје безакоње и да (га) омрзне.
 Речи његових уста су безакоње и превара,
 не хтеде да разуме па да чини добро;
 Смишља безакоње на својој постелји,
 остаје на рђавом путу, и од зла не зазире.

Господе, на небу је твоја милост и истина
 твоја је до облака;
 Твоја праведност личи на Божије горе,
 судови твоји су као велики бездан;
 Господе, ти ћеш спасти људе и стоку.
 Како си обилно показао своју милост,
 Боже; а синови људски уздаће се под
 твојим окриљем.
 Наситиће се претилине твога дома; и
 потоком своје милине напајаћеш их;
 Јер у теби је извор живота, у твојој
 светлости гледаћемо светлост.
 Укажи своју милост онима који те знају и
 праведност своју онима који су права срца.
 Да ме не згази охота нога и грешничка
 рука да ме не поколеба.
 Онде падоше они који чине безакоње,
 одгурнути бише и не могу више стати.

Слава:

Псалом 36.

Привидна безбожничка срећа

1. Не ревнуј лукавнујушчим, ниже завиди
 творјашчим безаконије.
 2. Зане јако трава скоро изсхут, и јако
 зелије злака скоро отпадут.
 3. Уповај на Господа, и твори благостињу,
 и насели земљу, и упасешисја в богатствје
 јеја.
 4. Насладисја Господеви, и даст ти
 прошенија сердца Твојего.
 5. Откриј ко Господу пут Твој, и уповај на
 Њего, и тој сотворит.
 6. И изведет јако свјет правду твоју, и

Немој се жестити на неваљалце нити
 завидети онима који чине безакоње;
 Јер ће се као трава брзо сасушити и као
 зелено биље брзо ће увенути.
 Уздај се у Господа и чини добро, обитавај
 на земљи и бићеш нахраћен њеним
 богатством;
 Нађи насладу у Господу и даће ти што ти
 срце жели.
 Откриј Господу пут свој и уздај се у њега,
 а он ће учинити,
 И извешће твоју праведност као светлост и

судбу твоју јако полудне.

7. Повинисја Господеви, и умоли Јего, не ревнуј спјејушчему в пути својем, чловјеку творјашчему законопреступљеније.

8. Престани от гњева, и остави јарост, не ревнуј, јеже лукавновати.

9. Зане лукавнујушчији потребјатсја: терпјашчији же Господа, тији насљедјат земљу.

10. И јешче мало, и не будет грјешника: и взишчеши мјесто јего, и не обрјашчеши.

11. Кротцији же насљедјат земљу, и насладјатсја о множествје мира.

12. Назирајет грјешниј праведнаго, и поскрежешчет нањ зуби својими.

13. Господ же посмјејетсја јему, зане прозирајет, јако пријидет ден јего.

14. Меч извлекоша грјешници, напрјагоша лук свој, низложити убога и нишча, заклати правија сердцем.

15. Меч их да внидет в сердца их, и луци их да сокрушатсја.

16. Лучше малоје праведнику, паче богатства грјешних многа.

17. Зане мишци грјешних сокрушатсја, утврждајет же праведнија Господ.

18. Вјест Господ пути непорочних, и достојаније их во вјек будет.

19. Не постидјатсја во времја љутоје, и во днех глада наситјатсја: јако грјешници погибнут.

20. Врази же Господњи, купно прославитсја им, и вознестисја, исчезајушче јако дим исчезоша.

21. Зајемљет грјешниј, и не возвратит, праведнији же шчедрит, и дајет.

22. Јако благословјашчији Јего насљедјат земљу, кленушчији же Јего потребјатсја.

23. От Господа стопи чловјеку исправљајутсја, и пути Јего восхошчет зјело.

24. Јегда падет, не разбијетсја, јако Господ подкрјепљајет руку јего.

25. Јуњејшиј бих, ибо состарјехсја, и не

правицу твоју као подне.

Потчини се Господу и моли га усрдно; немој се жестити на онога који напредује на свом путу, на човека који чини безакоње.

Утишај гнев и остави јарост, немој се жестити тако да (сам) чиниш зло; Јер злочинци ће бити истребљени, а они који се држе Господа ти ће наследити земљу.

И још мало па неће бити грешника, и тражићеш његово место и нећеш наћи. А кротки ће наследити земљу и уживаће у обиљу мира.

Грешник ће мотрити на праведника и шкргутаће својим зубима на њега;

Али Господ ће га исмејати, јер унапред види да се примиче његов дан.

Грешници исукаше мач, затегнуше свој лук да оборе сиромаша и убогог, да посеку оне који су права срца.

Мач њихов нека уђе у њихово срце и лукови њихови нека се поломе.

Боље је мало у праведника него много грешничко богатство;

Јер ће грешничке мишице бити потрвене, а Господ даје подршку праведницима.

Зна Господ путеве непорочних и њихово наследство биће довека;

Они се неће постидети у зло доба и у данима глади биће сити.

Јер ће грешници пропасти, а непријатељи Господњи несташе заједно са својом славом и величањем, несташе као дим.

Грешник зајми и не може да врати, а праведник се сажали и даје;

Јер земљу ће наследити они који благосиљају Господа, а који га проклињу биће истребљени.

Господ управља човечијим корацима и мио му је његов пут;

Кад падне, неће устукнути, јер му Господ придржава руку.

Био сам млад и остарех, и не видех

видјех праведника остављена, ниже
сјемење јего просјашча хљеби.
26. Вес ден милујет, и взајим дајет
праведниј, и сјемја јего во благословеније
будет.
27. Уклонисја от зла и сотвори благо,
вселисја во вјек вјека.
28. Јако Господ љубит суд, и не оставит
преподобних својих, во вјек сохрањатсја:
безаконици же изженутсја, и сјемја
нечестивих потребитсја.
29. Праведници же наслідјат земљу, и
вселятсја во вјек вјека на њеј.
30. Уста праведнаго поучатсја
премудрости, и јазик јего возглаголет суд.
31. Закон Бога јего в сердцје јего, и не
запнутјса стопи јего.
32. Сматрјајет грјешниј праведнаго, и
ишчет јеже умертвити јего:
33. Господ же не оставит јего в руку јего,
ниже осудит јего, јегда судит јему.

34. Потерпи Господа, и сохрани пут Јего, и
вознесет тја јеже наследили земљу: внегда
потребљатисја грјешником, узриши.
35. Видјех нечестиваго превозносјашчасја
и висјашчасја, јако кедри Ливанскија:
36. И мимо идох, и се не бје, и взисках
јего, и не обрјетесја мјесто јего.
37. Храни незлобије, и вижд правоту, јако
јест останок чловјеку мирну.
38. Безаконици же потребјатсја вкупје,
останци же нечестивих потребјатсја.

39. Спасеније же праведних ое Господа, и
заштититељ их јест во времја скорби:

40. И поможет им Господ и избавит их, и
измет их от грјешник, и спасет их, јако
уповаша на Њего.

праведника сасвим остављена, нити
потомство његово да проси хлеб;
По вас дан он зна да се смилује и да зајми,
и потомство ће му бити на благослов.

Уклони се од зла и чини добро, па ћеш
остати довека;
Јер Господ воли правицу и неће оставити
своје свецe, чуваће их довека. А
безаконици ће бити растерани и потомство
безбожника биће истребљено;
Праведници пак наследиће земљу и
обитаваће на њој у све векове.
Уста праведника говоре мудрост и његов
језик казиваће правицу;
Закон његовог Бога му је у срцу и његови
кораки неће се спотаћи.
Грешник вреба праведника и тражи да га
убије,
Али Господ га неће препустити у његове
руке нити ће га осудити, кад му стане
судити.
Држи се Господа и сачувај његов пут, па ће
те узвисити да наследиш земљу; гледаћеш
истребљивање грешника.
Видех безбожника како се над свима
узвиже и подиже као ливански кедрови;
И прођох и, види, нема га, и потражих га,
и не нађе се његово место.
Чувај незлобивост и држи се исправно, јер
мирољубив човек оставља потомство;
А безаконици ће сви листом бити
истребљени, истребиће се безбожничко
потомство.
Спасење пак праведника долази од
Господа и он је њихов заштитник у време
невоље,
Помагаће им Господ и избавиће их,
одабраће их од грешника и спасаваће их,
зато што су се уздали у њега.

Слава:

КАТИЗМА 6.

Псалом 37.

Молитва у болести и прогонству

1. Господи, да не јаростију Твојеју
обличиши мене, ниже гњевом Твојим
накажеш мене;
2. Јако стрјели Твоја унзоша во мње, и
утвердил јеси на мње руку Твоју.
3. Њест исцјељенија в плоти мојеј, от лица
гњева Твојега: њест мира в костех мојих,
от лица грјех мојих.
4. Јако безаконија моја превзидоша главу
моју, јако бремја тјажкоје отјаготјеша на
мње.
5. Возсмердјеша и согниша рани моја от
лица безумија мојега.
6. Пострадах и сљакохсја до конца, вес ден
сјетуја хождах.
7. Јако љадвија моја наполнишасја
пруганиј, и њест исцјељенија в плоти
мојеј.
8. Озлобљен бих и смирихсја до зјела,
риках от воздыханија сердца мојега.
9. Господи, пред Тобоју все желаније моје,
и воздыханије моје от Тебе не утајисја.
10. Сердце моје смјатесја, остави мја сила
моја, и свјет очију мојеју, и тој њест со
мноју.
11. Друзи моји и искренији моји прјамо
мње приближишасја и сташа.

12. И ближњији моји отдалече мене сташа,
и нуждахусја ишчушчији душу моју, и
ишчушчији злаја мње, глагољаху сујетнаја,
и лестивним вес ден поучахусја.
13. Аз же јако глух не слишах, и јако нјем
не отверзајај уст својих.
14. И бих, јако человек не слишај, и не
имиј во устјех својих обличенија.
15. Јако на Тја Господи уповах, Ти
услишиши Господи Боже мој.
16. Јако рјех, да не когда порадујутмисја
врази моји: и внегда подвижатисја ногама
мојим, на мја велерјечеваша.

Господе, немој ме покарати јарошћу
својом, нити ме казнити гневом својим.

Јер ме устрелише твоје стреле и рука твоја
притисну ме;
Моје телу нема лека од твога гнева, од
мојих грехова нема мира костима мојим.

Јер безакоња моја превазиђоше ми главу,
као тешко бреме оптеретише ме.

Ране моје засмрдеше и загнојише се од
безумља мога;
Клонух и погурих се сасвим, по вас дан
ходах туробан.
Јер душа ми се испуни поругама и нема
лека телу моме.

Ојађен сам и сасвим понижен, риках од
уздисања свога срца.
Господе, сва моја жеља је пред тобом, и
уздисај мој није скривен од тебе.
Срце ми се узнемири, остави ме снага
моја, и светлост мојих очију - ни она није
са мною.
Моји пријатељи и ближњи моји
приближише се према мени и стадоше, и
моји најближи стадоше издалека;
Савладаше ме они који траже моју душу и
који ме желе зло рекоше ништавне ствари,
и преварама бавише се по вас дан.

А ја као глух не слушах и као нем који не
отвара своја уста,
И био сам као човек који не чује и нема
прекора у устима својим.
Јер у тебе се уздах, Господе; ти ћеш
услишати, Господе Боже мој.
Јер рекох: да моји непријатељи никада не
ликују нада мною; и кад ми се ноге
пољуљаше они изговорише тешке речи
нада мною.

17. Јако аз на рани готов, и бољезан моја предомноју јест вину.
18. Јако безаконије моје аз возвјешчу, и попекусја о грјесје мојем.
19. Врази же моји живут, и укрјепишасја паче мене, и умножишасја ненавидјашчији мја без правди.
20. Воздајушчији ми злаја возблагаја, оболгаху мја, зане гоњах благостињу.

21. Не остави мене Господи Боже мој, не отступи од мене.
22. Вонми в помошч моју, Господи спасенија мојего.

Јер ја сам спреман на шибе и јад мој је свагда преда мною.
Јер ја ћу објавити своје безакоње и бринућу се због свога греха.
А моји непријатељи живе и посташе силнији од мене, и намножише се они који ме неправедно мрзе;
Опадаху ме они што узвраћаху зло за добро, зато што сам тежио за праведношћу.
Не остави ме, Господе; Боже мој, не одступи од мене;
Гледај да ми помогнеш, Господе спасења мога.

Псалом 38.

Жалопој у болести

1. Рјех, сохрању пути моја, јеже не согрјешати ми јазиком мојим: положил устом мојим хранило, виегда востати грјешному предо мноју.
2. Онјемјех и смирихсја, и умолчах от благ, и бољезан моја обновисја.
3. Согрјејасја сердце моје во мње, и в поученији мојем разгоритсја огањ: глаголах јазиком мојим.
4. Скажи ми Господи кончину моју, и число днеј мојих које јест, да разумјеју, што лишајусја аз;
5. Се пјади положил јеси дни моја, и состав мој јако ничтоже пред Тобоју: обаче всјаческаја сујета, всјак человек живиј.

6. Убо образом ходит человек, обаче всује мјатетсја: сокровишчствујет, и не вјест, кому соберет ја.
7. И ниње кто терпјеније моје; не Господ ли; и состав мој от Тебе јест.
8. От всјех безаконији мојих избави мја: поношеније безумному дал мја јеси.
9. Онјемјех и не отверзох уст мојих, јако Ти сотворил јеси.
10. Отстави от мене рани Твоја: от

Рекох: чуваћу своје путеве да не грешим језиком својим; потрудих се да ми уста буду опрезна док год грешник стоји преда мною.
Занемех и бих скрушен, заћутах о добру, и јад мој се обнови.
Зажари ми се срце у мени и док размишљаам разгореће се огањ.
Проговорих својим језиком:
Каж ми, Господе, мој крај и колики је број мојих дана, да знам како сам ништаван.
Види, педаљ као меру поставио си мојим данима, и мој век је као ништа пред тобом; уосталом све је таштина, сваки живи человек.
Заиста человек пролази као сенка и узалуд се узбуђује; гомила благо, а не зна коме ће га скупити.
И сад ко је моја узданица? Није ли Господ? И моје поуздање је у теби.
Избави ме од свих мојих безакоња, дао си ме као ругло безумноме.
Занемех и не отворих своја уста, јер си ме ти створио.
Отклони своје шибе од мене; изнемогах од

крјепости бо руки Твојеја аз изчезох.

11. Во обличенијих о безаконији наказал јеси чловјека, и истајал јеси јако паучину душу јего: обаче всује всјак чловјек.

12. Услиши молитву моју Господи, и мољеније моје внуши, слез мојих не премолчи: јако преселник аз јесам у Тебе и пришлец, јакоже вси оци моји.

13. Ослаби ми, да почију, преже даже не отиду, и ктому не буду.

твоје снажне руке.

Казнама за безакоња васпитао си човека и расточио си му душу као паучину; и узалуд се узбуђује сваки човек.

Господе, услиши моју молитву и чуј молбу моју; немој ћутке прећи преко мојих суза, јер сам дошљак код тебе и намерник као сви очеви моји.

Пусти ме да одахнем пре но што одем и више ме не буде.

Псалом 39.

Захвална молитва

1. Терпја потерпјех Господа, и вѣат ми, и услиша молитву моју:

2. И возведе мја от рова страстеј, и от бренија тини, и постави на камени нозје моји, и исправи стопи моја.

3. И вложи во уста моја пјесан нову, пјеније Богу нашему, узрјат мнози и убојатсја и уповајут на Господа.

4. Блажен муж, јемуже јест имја Господње упованије јего, и не призрје в сујети и неистовљенија ложнаја.

5. Многа сотворил јеси Ти Господи Боже мој чудеса Твоја, и помишљенијем Твојим њест кто уподобитсја Тебје, возвјестих и глагољах, умножишасја паче числа.

6. Жертви и приношенија не восхотјел јеси, тјело же свершил ми јеси: всесожежениј и о грјесје не взискал јеси.

7. Тогда рјех: се пријиду, во главизње книжње писано јест о Мње:

8. Жеже сотворити вољу Твоју Боже мој, восхотјех, и закон Твој посредје чрева мојега.

9. Благовјестих правду в церкви велицјеј, се устнам мојим не възбрању: Господи Ти разумјел јеси.

10. Правду Твоју не скрих в сердцје мојем, истину Твоју и спасеније Твоје рјех, не

Силно сам се држао Господа и он обрати пажњу на мене, те услиша моју молбу,

И изведи ме из дубине јада и из дубоког глиба, па ми постави ноге на стену, и управи стопе моје,

И стави ми у уста нову песму, химну Богу нашему; многи ће гледати и страх ће их обузети, и уздаће се у Господа.

Блажен је човек коме је име Господње поуздање његово, и који се није загледао у ништавне ствари и лажна одушевљења.

Многа чудесна дела учинио си, Господе Боже мој, и у погледу твојих мисли нема ти равна; почех да их објављујем и да о њима говорим, али их има сувише много да би се могле набројати.

Жртве и приносе ниси зажелело, али си ми тело приправио; жртве које се спаљују и жртве за грехе ниси затражио,

Тада рекох: ево долазим, у свитку књиге написано је за мене;

Одлучих да творим твоју вољу, Боже мој, и закон твој (да носим) усред срца свога.

Објавих правду на великој скупштини; види, усне своје нећу уставити; Господе, теби је познато.

Твоју правду не сакрих у свом срцу, казах твоју истину и твоје спасење, не сакрих

скрих милост Твоју и истину Твоју от сонма многа.

11. Ти же Господи не удаљи шчедрот Твојих от мене: милост Твоја и истина Твоја вину да заступитје мја.

12. Јако одержаша мја злаја, имже њест числа: постигоша мја безаконија моја, и не возмогох зрјети, умножишасја паче влас глави мојеја, и сердце моје остави мја.

13. Благоволи Господи избавити мја: Господи во јеже помошчи ми вонми.

14. Да постидјатсја и посрамјатсја вкупје ишчушчији душу моју, изјати ју: да возвратјатсја вспјат, и постидјатсја хотјашчији ми злаја.

15. Да пријимут абије студ свој глагољушчији ми: благоже, благоже.

16. Да возрадујутсја и возвеселятсја о Тебје вси ишчушчији Тебе, Господи: и да рекут вину, да возвеличитсја Господ, љубјашчији спасеније Твоје.

17. Аз же нишч јесам и убог, Господ попечетсја о мње: помощник мој и заштититељ мој Ти, Боже мој не закосни.

Слава:

милост твоју и истину твоју од велике скупштине.

А ти, Господе, не удаљи своје милосрђе од мене; твоја милост и твоја истина свагда су ме подржавале.

Опколише ме зла којима нема броја, спопадоше ме моја безакоња и нисам могао гледати; има их више него косе на мојој глави, и срце моје остави ме.

Господе, буди вољан да ме избавиш;

Господе, гледај да ми помогнеш.

Нека се постиде и посраме сви који траже моју душу да је дигну, нека устукну и нека се посраме који ми желе зла,

Нека одмах понесу са собом своју срамоту који ми у жељи да се наругају говоре: лепо, лепо.

Нека кличу и обрадују ти се сви који те траже, Господе, и они који љубе твоје спасење нека свагда кажу: нека се велича Господ.

А ја сам сиромаш и убог; Господ ће се бринути за мене. Ти си мој помагач и заштитник, Боже мој, не оклевај.

Псалом 40.

Болесничка молитва

1. Блажен разумјевајај на нишча и убога, в ден љут избавит јего Господ.

2. Господ да сохранил јего, и живит јего, и да ублажит јего на земљи, и да не предаст јего в руки врагов јего.

3. Господ да помогнет јему на одрје болезни јего: все ложе јего обратил јеси в болезни јего.

4. Аз рјех: Господи помилуј мја, исцјели душу моју, јако согрјехих Ти.

5. Врази моји рјеша мње злаја: когда умрет и погибнет имја јего;

Блажен је ко разуме сиромашнога и убогога; њега ће Господ избавити у зли дан.

Нека га Господ сачува, и поживи га, и нека га учини блаженим на земљи, и не преда га у руке његовог непријатеља.

Господ да му помогне на његовој болесничкој постели; сву његову постељу окренуо си у његовој болести.

Ја рекох: Господе, смилуј се на мене; исцели ми душу, јер ти сагрехих.

Непријатељи моји рекоше зло о мени: кад ће умрети и кад ће му име пропасти?

6. И вхождаше видјети, всује глагољаше
сердце јего, собра безаконије себје,
исхождаше воњ, и глагољаше вкупје.

7. На мја шептаху вси врази моји, на мја
помишљаху злаја мње.

8. Слово законопреступноје возложиша на
мја: еда спјај не приложит воскреснути;

9. Ибо человек мира мојего, на његоже
уповах, јадиј хљеби моја, возвеличи на мја
запинаније.

10. Ти же Господи помилуј мја, и возстави
мја, и воздам им.

11. В сем познах, јако восхотјел мја јеси,
јако не возрадујетсја враг мој о мње.

12. Мене же за незлобије пријал, и
утвердил мја јеси пред Тобоју во вјек.

13. Благословен Господ Бог Израилев от
вјека и до вјека: буди буди.

И кад је неко долазио да ме види, узалуд је
говорио; његово срце скупиле безаконе у
себи, излажаше напоље и говораше (о
њему).

Сви непријатељи моји сложно шапугаху
против мене и смишљаху ми зло,

Набедише ме за противзакониту реч: ко
једном леже више не устаје.

Па и човек мога мира, у кога се уздах, који
једе мој хлеб, подиже пету на мене;

А ти, Господе, смилуј се на мене и
подигни ме, па ћу им узвратити.

По томе познах да сам ти мио, што
непријатељ мој не може да ликује нада
мног.

А мене си прихватио због (моје)
незловивости, и учврстио си ме пред
собом довека.

Нека је благословен Бог Израилев од века
до века. Нека буде, нека буде.

Псалом 41.

Чезња за светилиштем

1. Имже образом желајет јелен на
источници воднија: сице желајет душа
моја к Тебје Боже:

2. Возжада душа моја к Богу крјепкому,
живому: когда пријиду и јављусја лицу
Божију:

3. Биша слези моја мње хлеб ден и ношч,
внегда глагољатисја мње на всјак ден: гдје
јест Бог Твој;

4. Сија помјанух, и излијах на мја душу
моју: јако пројду в мјесто сељенија дивна
даже до дому Божија, во гласје радованија
и исповједанија, шума празнујушчаго.

5. Вскују прискорбна јеси душе моја; и
вскују смушчајеш мја; уповај на Бога,
јако исповјемсја Јему, спасеније лица
мојего, и Бог мој.

6. Ко мње самому душа моја смјатесја:

Као што кошута чезне за изворима воде,
тако моја душа жуди за тобом, Боже.

Моја душа је жедна Бога живого; када ћу
доћи и показати се лицу Божијем?

Сузе ми посташе хлеб мој дању и ноћу, кад
ми свакодневно говоре: где је твој Бог?

Сетих се тога и излих своју душу, јер ћу
проћи кроз место где је дивни шатор - до
дома Божијег - уз гласно клицање и
исповедање као о свечаном празнику.
Зашто си тако тужна, душо, и што ме
узнемираваш? Уздај се у Бога, јер њега ћу
исповедати; мој Бог је моје спасење.

Узбуди се моја душа у мени; ради тога

сего ради помјанух Тја от земљи
Јордански и Ермонијимски, от гори
малија.

7. Бездна бездну призивајет во гласје
хљабиј Твојих: всја висоти Твоја и волни
Твоја на мње прејдоша.

8. В ден заповјест Господ милост своју, и
ношчију пјесан Јего от мене, молитва Богу
живога мојего.

9. Реку Богу: заступник мој јеси, почто мја
забил јеси; и вскују сјетуја хожду внегда
оскорбљајет враг;

10. Внегда сокрушатисја костем мојим,
поношаху ми врази моји, внегда глагољати
им мње на всјак ден: гдје јест Бог твој;

11. Вскују прискорбна јеси душе моја; и
вскују смушчајеши мја; уповај на Бога,
јако исповјемсја Јему, спасеније лица
мојего, и Бог мој.

сетићу се тебе из земље Јордана и Ермона
и са малог брда.

Бездан дозива бездан гласом твојим
слапова, сви твоји валови и таласи
навалише на мене.

Дању ће Господ указати своју милост, а ја
у ноћу певати и молити се Богу живота
мога.

Рећи ћу Богу: ти си мој заступник; зашто
си ме заборавио? Зашто идем туробан док
ме непријатељ притискује?

Сатирући ми кости наругаше ми се
тлачитељи моји говорећи ми сваки дан: где
је твој Бог?

Зашто си тако тужна, душо, и што ме
узнемираваш? Уздај се у Бога, јер њега ћу
исповедати; мој Бог је моје спасење.

Псалом 42.

Молитва за повратак свтилишту

1. Суди ми Боже, и разсуди прју моју: от
јазика непреподобна, от человјека
неправедна и лествива избави мја.

2. Зане Ти јеси Боже крјепост моја, вскују
отринул мја јеси; и вскују сјетуја хожду,
внегда оскорбљајет враг;

3. Посли свјет Твој и истину Твоју, та мја
настависта, и воведоста мја в гору свјатују
Твоју, и в сељенија Твоја.

4. И вниду к жертвенику Божију, к Богу
веселяшчему јуност моју: исповјемсја
Тебје в гуслах Боже, Боже мој.

5. Вскују прискорбна јеси душе моја; и
вскују смушчајеши мја; уповај на Бога,
јако исповјемсја Јему, спасеније лица
мојего, и Бог мој.

Пресуди ми, Боже, и расправи моју парбу
са народом несветим, избави ме од
неправедног и лукавог човека.

Јер ти си, Боже, крјепост моја; зашто си ме
одгурнуо? И зашто ја идем туробан док ме
непријатељ тлачи?

Пошљи своју светлост и своју истину; оне
ми показаше пут и доведоше ме до твоје
свете горе и до твојих боравишта.

И приступићу Божијем жртвенику, Богу
који весели моју младост. Славићу те уз
китару, Боже, Боже мој.

Што си тако тужна, душо, и што ме
узнемираваш? Уздај се у Бога, јер њега ћу
исповедати; мој Бог је моје спасење.

Слава:

Псалом 43.

Прошлост и садашњост

1. Боже ушима нашим услишахом, и оци наши возвестиша нам дјело, јеже содјелал јеси во днех их, во днех древних.
2. Рука Твоја јазици потреби, и насадил ја јеси, озлобил јеси људи, и изгнао јеси ја.
3. Не бо мечем својим насљедиша земљу, и мишца их не спасе их: но десница Твоја, и мишца Твоја, и просвјешченије лица Твојего, јако благоволил јеси в њих.
4. Ти јеси сам Цар мој и Бог мој, заповједајај спасенија Јаковља.
5. О Тебје враги нашја избодем роги, и о имени Твојем уничижим востајушчија на ни.
6. Не на лук бо мој уповају, и меч мој не спасет мене:
7. Спасал бо јеси нас от стужајушчих нам и ненавидјашчих нас посрамир јеси.
8. О Бозје похвалимсја вес ден, и о имени Твојем исповјемсја во вјек.
9. Ниње же отринул јеси, и посрамир јеси нас, и не изидеши Боже в силах наших.
10. Возвратио јеси нас вспјат при вразјех наших, и ненавидјашчији нас расхишчаху себје.
11. Дал јеси нас јако овци снједију, и во јазицјех разсјејал ни јеси.
12. Отдал јеси људи Твоја без цјени, и не бје множества во восклицанијих наших.
13. Положил јеси нас поношеније сосједом нашим, подраженије и поруганије сушчим окрест нас.
14. Положил јеси нас в причту во јазицјех, и покиванију глави в људех.
15. Вес ден срам мој предомноју јест, и студ лица мојего покри мја.
16. От гласа поношајушчаго и оклеветајушчаго, от лица вражија и изгоњашчаго.
17. Сија всја пријидоша на ни, и не забихом Тебе, и не неправдовахом в завјетје Твојем.
18. И не отступи вспјат сердце наше: и уклонио јеси стези нашја от пута Твојего.

Боже, својим ушима чусмо, очеви наши испричаше нам дело које си учинио за њихових дана, за древних дана.
Твоја рука истреби многобошце, а њих посади, народе си озлобио и прогнао.
Јер својим мечем не наследише земљу и није их спасла мишица њихова, него твоја десница, и твоја мишица, и светлост твога лица, јер ти беху по вољи.
Ти си сам цар мој и Бог мој, који налаже победу Јакову;
С тобом ћемо избости роговима своје непријатеље и твојим именом смождићемо оне који устају на нас.
Јер ја се нећу уздати у свој лук и мој мач неће ме спасти;
Јер си нас ти спасао од тлачитеља наших и посрамио си оне који нас мрзе.
Богом ћемо се хвалити по вас дан и твоје име исповедаћемо до века.
А сад си нас одгурнуо и посрамио, и нећеш изићи са нашом војском;
Окренуо си нас да узмичемо пред нашим непријатељима, и они што нас мрзе харали су нас.
Дао си нас као овце за јело и расејао си нас међу многобошце;
Продао си свој народ у бесцење и том изменом ниси ћарио.
Начинио си од нас ругло нашим суседима, подсмех и исмевање онима око нас;
Начинио си од нас причу међу многобошцима, да народи машу главом.
Мој срам је преда мном по вас дан и стид ми прекри лице.
Од гласа онога који се руга и оговара, од непријатеља и прогонитеља.
Све ово дође на нас и не заборависмо те, и не огрешисмо се о твој савез,
И не устукну срце наше нити си скренуо наше стазе са твога пута.

19. Јако смирил јеси нас на мјестје озлобљенија, и покри ни сјен смертнаја.
20. Ашче замахом имја Бога нашего, и ашче въздјехом руки нашја к Богу чуждему:

21. Не Бог ли взишчет сих; тој бо вјест тајнаја сердца.

22. Зане Тебе ради умершчвљајемсја вес ден, вмјенихомсја јако овци закољенија:

23. Востани, вскују спиши Господи; воскресни, и не отрини до конца.

24. Вскују лице Твоје отвращајеши; забивајеши нишчету нашу и скорб нашу;

25. Јако смирисја в перст душа наша, прилпе земљи утроба наша.

26. Воскресни Господи, помози нам, и избави нас имене ради Твојего.

Јер си нас поразио на месту злостављања и покрио нас смртном сенком.

Да смо заборавили име свога Бога и да смо раширили своје руке туђем Богу,

Зар Бог то не би истраживао? Јер он зна тајне срца.

Због тебе нас убијају по вас дан, сматрају нас као овце за клање.

Прени се, што спаваш, Господе? Устани и не одбиј (нас) заувек.

Што одвраћаш своје лице, заборављаш нашу беду и нашу невољу?

Јер душа нам се понизи до праха, трбух нам се прилепио за земљу.

Устани, Господе, помози нам и избави нас ради твога имена.

Псалом 44.

Цар и његова вереница

1. Отригну сердце моје слово благо, глагољу аз дјела моја цареви: јазик мој трост књижника скорописца.

2. Красен добротоју паче синов челољеческих, излијасја благодат во устнах Твојих: сего ради благослови Тја Бог во вјек.

3. Препојаши меч Твој по бедрје Твојеј силне.

4. Красотоју Твојеју и добротоју Твојеју, и налјаци, и успјевај, и царствуј истини ради и кротости и правди, и наставит Тја дивно десница Твоја.

5. Стрјели Твоја изошчрени силне, људије под Тобоју падут с сердци враг царевих.

6. Престол Твој Боже во вјек вјека: жезал правости, жезал царствија Твојего.

7. Возљубил јеси правду, и возненавидјел јеси безаконије: сего ради помаза Тја Боже Бог Твој јелејем радости, паче причастник Твојих.

8. Смирна и стакти и касија от риз Твојих,

Срце моје изли добру реч, говорим цару своја дела, језик ми је писаљка хитрог писара.

Ти си лепши од људских синова, изли се милина са твојих усана; зато те је Бог благословио довека.

Припаши свој мач уз бедра своја, јуначе, у својој красоти и лепоти.

И похитај, нека ти је срећан пут, и царуј ради истине и красоте и правде, и десница твоја повешће те чудесно.

Стреле су ти наоштрене, јуначе, (забадаће се) у срца царевих непријатеља, народи ће под тебе падати.

Боже, твој престо је у све векове, скиптар правице је скиптар твога царства.

Заволео си праведност и омрзнуо си безакоње; зато те је Бог помазао, твој Бог, уљем радости више него твоје другове.

Смирна и алој и касија (миришу) са твојих

от тјажестеј слонових, из њихже
возвеселиша Тја.

9. Дшчери цареј в чести Твојеј: предста
Царица одеснују Тебе, в ризах
позлашчених одјејана, преиспешчрена.
Ш. Слиши дшчи и вижд, и приклони ухо
Твоје, и забуди људи Твоја, и дом оца
Твојего.

11. И возжелајет Цар доброты Твојеја: зане
Тој јест Господ Твој и поклонишасја Јему.

12. И дшчи Тирова с дари: лицу Твојему
помољатсја богатији људстији.

13. Всја слава дшчере Цареви внутар,
рјасни златими одјејана и преиспешчрена.

14. Приведутсја Царју дјеви в сљед јеја,
искренија јеја приведутсја Тебје:

15. Приведутсја во веселији и радованији,
воведутсја в храм царев.

16. Вмјесто отец твојих биша синове
твоји: поставиши ја кљази по всеј земљи.

17. Помјану имја Твоје во всјаком родје и
родје: сего ради људије исповједјатсја
Тебје во вјек, и во вјек вјека.

хаљина кад излазиш из дворова од тешке
слоноваче, у чему си нашао радост.
Царске кћери те дворе; са десне стране ти
стоји царица одевена и украшена златом
протканом хаљином.
Чуј, кћери, види и приклони своје ухо, и
заборави свој народ и дом оца свог,

Јер цар зажеле твоју лепоту, зато што је он
твој Господ.

И Тирове кћери поклониће му се са
даровима, најбогатији у народу молиће те.
Сва слава царева кћери је унутрашња,
обучена је и украшена (хаљином) златом
изатканом.

Довешће се цару девојке (идући) за њом,
друге њезине доведшеће ти се;
Довешће се са весељем и клицањем,
увешће се у царев двор.

Наместо твојих отаца дођоше твоји
синови; поставићеш их за кнезове по свој
земљи.

Сећаће се твога имена од поколења до
поколења; зато ће те хвалити народи
до века и у све векове.

Псалом 45.

Уздање у Божију заштиту

1. Бог нам прибјежишче и сила,
помошник в скорбех обрјетших ни зјело.
2. Сего ради не убојимсја, внегода
смушчајетсја земља, и прелагајутсја гори в
сердца морскаја.
3. Возшумјеша и смјатошасја води их,
смјатошасја гори крјепостију јего.
4. Рјечнаја устремљенија веселят град
Божиј: освјатил јест сељеније своје
Вишњиј.
5. Бог посредје јего, и не подвижитсја:
поможе јему Бог јутро зајутра.
6. Смјатошасја јазици, уклонишасја
царствија: даде глас свој Вишњиј,
подвижесја земља.

Бог је наше уточиште и сила, помагач у
невољама које нас жестоко сналазе.
Зато се нећемо побојати када се тресе
земља и када се брда обурвавају у дубине
мора.
Забучаше и узбуркаше се воде њихове,
удрмаше се брда од његове жестине.
Речни брзаци веселе Божији град;
Свевишњи је осветио свој стан.

Бог је сред њега, неће се пољуљати;
помоћи ће му Бог пред зору.
Ускомешаше се народи, уклонише се
царства; он пусти свој глас, заљуља се
земља.

7. Господ сил с нами, заступник наш Бог
Яковаљ.

8. Придите и видите дјела Божија, јаже
положи чудеса на земљи:

9. Отемља брапи до конец земљи, лук
сокрушит, и сломит оружије, и шчит
сожежет огњем.

10. Упразднитесја и разумјејте, јако Аз
јесам Бог: вознесусја во јазичјех,
вознесусја на земљи.

11. Господ сил с нами, заступник наш Бог
Яковаљ.

Господ над војскама је са нама, заступник
наш је Бог Яковљев.

Дођите, видите дела Господња, чудеса која
је учинио на земљи.

Прекидајући ратове до краја земље, он ће
скршити лук и поломити оружје, и велике
штитове спалиће огњем.

Прекините и знајте да сам ја Бог; узвисићу
се међу народима, узвисићу се на земљи.

Господ над војскама је са нама, Бог
Яковљев је наш заступник.

Слава:

КАТИЗМА 7.

Псалом 46.

Прослављање Божије помоћи

1. Сви јазичи воспleshчите рукама:

воскликните Богу гласом радованија:

2. Јако Господ Вишњиј, страшен, Цар
велиј по всеј земљи.

3. Покори људи нам, и јазичи под ноги
нашја:

4. Избра нам достојаније своје: доброту
Яковљу, јуже возљуби.

5. Взиде Бог во воскликновенији, Господ
во гласје трубње.

6. Појте Богу нашему, појте: појте Цареви
нашем, појте.

7. Јако Цар всеја земљи Бог, појте разумно.

8. Воцарисја Бог над јазичи: Бог сједит на
престоље свјатјем својем.

9. Књази људстији собрашасја с Богом
Авраамлим: јако Божији державнији
земљи зјело вознесошасја.

Сви народи, запљешћите рукама,

поклоните Богу радосним гласом.

Јер је страхан Господ свевишњи, велики
цар над свом земљом.

Он нам је потчинио народе и многобошце
под наше ноге;

Израо нам је своје наследство,

Яковљеву красоту, коју заволе.

Попе се Бог уз клицање, Господ уз звук
трубе.

Појте Богу нашему, појте, појте цару
нашем, појте.

Јер је Бог цар све земље, појте мудро.

Бог се зацари над народима, Бог седи на
свом светом престолу.

Народни владари састаше се са Богом
Аврамовим, јер земаљски моћници, који
припадају Богу, уздигоше се веома.

Псалом 47.

Песма захвале због спасења Светог града

1. Велиј Господ и хваљен зјело, во градје Бога нашего, в горје свјатјеј Јего.
2. Благокореним радованијем всеја земљи, гори Сионскија, ребра сјеверова, град Царја великаго.
3. Бог во тјажестех јего знајем јест, јегда заступит их.
4. Јако се царије земстији собрашасја, снидоша вкупје.
5. Тији видјевше тако удивишасја, смјатошасја, подвигошасја:
6. Трепет пријат ја: тамо бољезни јако раждајушчија.
7. Духом бурним сокрушиши корабли Тарсијскија.
8. Јакоже слишахом, тако и видјехом во градје Господа сил, во градје Бога нашего: Бог основа их во вјек.
9. Пријахом Боже милост Твоју посредје људеј Твојих.
10. По имени Твојему Боже, тако и хвала Твоја на концах земљи: правди исполн десница Твоја.
11. Да возвеселитсја гора Сионскаја, и да возрадујутсја дшчери Јудејскија, судеб ради Твојих Господи.
12. Обидите Сион, и обимите јего, повједите в столпјех јего.
13. Положите сердца ваша в силу јего, и раздјелите доми јего, јако да повјесте в родје ином.
14. Јако Тој јест Бог наш во вјек, и во вјек вјека: Тој упасет нас во вјеки.

Велик је Господ и веома славан у граду нашег Бога на својој светој гори.
 Радошћу је добро укореењен по свој земљи, Сионске горе, са северних страна, град великог цара.
 Бог се да познати у палатама његовим, када га штити.
 Јер, види, састаше се цареви, дођоше скупа;
 Они тако видевши задивише се, збунеше се, поколебаше се,
 Трепет их обузе, онде су порођајне муке.

Снажним ветром разбићеш тарсијске бродове.
 Као што чусмо, тако видесмо у граду Господа над војскама, у граду Бога нашега; Бог га је утврдио заувек.
 Примисмо, Боже, твоју милост сред храма твога.
 Према твоме имену, Боже, је и хвала твоја до крајева земље; твоја десница је пуна правде.
 Нека се развесели гора Сион, нека кличу кћери јудејске ради твојих судов, Господе.

Обиђите Сион и опколите га, испричајте у кулама његовим,
 Положите своја срца у његову моћ и прођите његове дворове, да приповедате другом нараштају.
 Јер то је Бог, Бог наш довека и у све векове; он ће нам бити пастир довека.

Псалом 48.

Привидна и права срећа

1. Услишитсја вси јазици, внушите вси живушчији по вселењеј.
2. Земнороднији же и синове человјечестији, вкупје богат и убог.
3. Уста моја возглагољут премудрост, и поученије сердца мојего разум.
4. Приклоњу в притчу ухо моје, отверзу во

Слушајте ово, сви народи; чујте, сви становници васељене,
 Од земље рођени и синови људски, скупа богат и сиромаш.
 Моја уста говориће мудрост, а мисао мога срца памет;
 Приклонићу своје ухо причи, уз харфу ћу

псалтири гананије моје.

5. Вскују бојусја в ден љут; безаконије
пјати мојеја обидет мја.

6. Надјејущијисја на силу своју, и о
моножествје богатства својего
хваљашчијисја.

7. Брат не избавит: избавит ли человек; не
даст Богу измјени за сја.

8. И цјену избављенија души својеја: и
утрудисја во вјек.

9. И жив будет до конца, не узрит пагуби,
јегда увидит премудрија умирајушчија.

10. Вкупје безумен и несмислен погибнут,
и оставјат чуждим богатство своје.

11. И гроби их жилишча их во вјек,
сељенија их в род и род: нарекоша имена
своја на земљах.

12. И человек в чести сиј не разумје,
приложисја скотом несмисленим, и
уподобисја им.

13. Сеј пут их соблазан им, и по сих во
устјех својих благовољат.

14. Јако овци во адје положени сут, смерт
упасет ја: и обладајут ими правији зајутра,
и помошч их обетшајет во адје, от слави
својеја изриновени биша.

15. Обаче Бог избавит душу моју из руки
адови, јегда пријемљет мја.

16. Не убојсја, јегда разбогатјејет человек,
или јегда умножитсја слава дому јего.

17. Јако внегда умрети јему, не возмет всја,
ниже снидет с њим слава јего.

18. Јако душа јего в животје јего
благословитесја: исповјестсја Тебје, јегда
благосотвориши јему.

19. Внидет даже до рода отец својих: даже
до вјека не узрит свјета.

20. И человек в чести сиј не разумје,
приложисја скотом несмисленим, и
уподобисја им.

отворити своју загометку.

Што да се бојим (када дође) зли дан, кад
ме опколи безакоње моје пете,
Који се уздају у своју моћ и хвале се
својим великим богатством?

Брат се не може искупити; хоће ли се
човек искупити? Неће дати Богу за своје
измирење,
Нити цену искупљења своје душе.

И намучи се вечито, и живеће до краја, и
неће видети пропасти, када види како
мудри умиру.

Неразуман и безуман пропашће заједно и
оставиће туђинцима своје богатство,
И гробови су им вечите куће, станови
њихови од покољења до покољења.

Њихове земље носиле су њихова имена.
И човек који је у части није разумео, него
се упоредио са неразумним скотовима и
уподобио им се.

Овај њихов пут им је на саблазан, а после
тога устима својим лепо ће говорити.
Они су као овце постављени у аду, смрт
им је пастир; и праведници ће овладати
њима зајутра, и њихова помоћ овештаће у
аду од њихове славе.

А моју душу Бог ће искупити из руке
адове, кад ме прима.

Не бој се кад се човек обогати и кад
порасте слава његовога дома;
Јер, кад умре, неће све понети, нити ће
слава његова поћи с њим.

Јер његову душу благосиљају за живота
његовога; хвалиће те кад му чиниш добро.

Он ће сићи до рода својих отаца, неће
видети светлости довека.

Човек који је у части није разумео, него се
упоредио са неразумним скотовима и
уподобио им се.

Слава:

Истинско прослављање Бога

1. Бог богов Господ глагоља, и призва земљу от восток солнца до запад.
2. От Сиона благољепије красоти Јего.

3. Бог јавје пријидет, Бог наш, и не премолчит: огањ пред Њим возгоритеја, окрест Јего бурја зјелна.
4. Призовите небо свише, и земљу, разсудити људи своја.
5. Соберите Јему преподобнија Јего, завјешчајушчија завјет Јего о жертвах.
6. И возвјестјат небеса правду Јего: јако Бог судија јест.
7. Услишите људије моји, и возглагољу вам, Израилу, и засвидетелствују тебје: Бог, Бог твој јесам Аз.
8. Не о жертвах твојих обличу тја, всесожеженија же твоја предомноју сут вину.
9. Не пријиму от дому твојега телцев, пиже от стад твојих козлов.
10. Јако Моји сут вси звјерије дубравнији, скоти в горах и волове.
11. Познах всја птици небеснија, и красота селнаја со Мноју јест.
12. Ашче взалчу, не реку тебје: Моја бо јест всељенаја и исполњеније јеја.
13. Еда јам мјаса јунча: или кров козлов пију.
14. Пожру Богови жертву хвали, и воздажд Вишњесму молитви твоја.
15. И призови Мја в ден скорби твојеја, и изму тја, и прославиши Мја.
16. Грјешнику же рече Бог: вскују ти повједајеш оправданија Моја, и воспријемљеш завјет Мој уст твојими;
17. Ти же возненавидјел јеси наказаније, и отвергал јеси словеса Моја вспјат.
18. Ашче видјел јеси татја, текал јеси с њим, и с прељубодјејем учестије твоје полагај јеси.
19. Уста твоја умножиша злобу, и јазик твој сплеташе лешченија:
20. Сједја на брата твојега клеветал јеси, и

Бог над боговима, Господ, проговори и дозива земљу од истока сунца до запада. Са Сиона је достојанственост његове красоте, Бог ће доћи на видљив начин, Бог наш, и неће прећутати; огањ ће се пред њим разгорети, а около њега силна буре.

Он ће позвати небо одозго и земљу - да пресуди свом народу;
Скупите му свеце његове који су уз жртву склопили савез с њим,
И небеса ће огласити његову правду, јер је Бог судија.

Саслушај народе мој и ја ћу ти говорити, Израилу, и посведочићу ти: ја сам Бог, твој Бог.

Нећу те карати због твојих жртава, твоје жртве паљенице преда мноу су свагда;

Нећу примати теоце из твога дома, нити јарце из твојих стада.

Јер моје су све шумске животиње, стока у горама и говеда.

Познате су ми све птице небеске и красота поља са мноу је.

Ако огладним, нећу ти рећи; јер је моја васељена и све што је испуњава.

Зар да једем јунеће месо и да пијем јарећу крв?

Принеси Богу захвалну жртву и подај Свевишњему своје молитве;

И призови ме у дан (твоје) невоље, и избавићу те, па ћеш ме прослављати.

А грешнику Бог рече: што казујеш моје уредбе и што примаш мој завет устима својим?

А ти си омрзнуо науку и моје речи бацио иза леђа.

Кад си видео лупежа, трчао си с њим, и са прељубочинцима си учествовао;

Твоја уста умножише злобу и твој језик плетијаше преваре;

Седео си и клеветао свога брата, и против

на сина матере твојеја полагал јеси
соблазан.

21. Сија сотворил јеси, и умолчах,
вознепшчевал јеси безаконије, јако буду
тебје подобен: обличу тја и представљу
пред лицем твојим грјехи твоја.

22. Разумјејте убо сија забивајушчији Бога,
да не когадох похитит, и не будет избављај.

23. Жертва хвали прославит Мја, и тамо
пут, имже јављу јему спасеније Моје.

сина своје мајке поставио си саблазан.

То си учинио, а ја заћутах; смислио си
безакоње - да ћу ти бити сличан;
изобличићу те и метнућу (то) пред твоје
лице.

Схватите ово, ви који заборављате Бога, да
(вас) не шчепа, па неће бити избавитеља;
Захвална жртва прославиће ме и онде је
пут којим ћу му показати спасење Божије.

Псалом 50.

Давидова покајничка песма

1. Помилуј мја, Боже, по велициј милости
Твојеј, и по множеству шчедрот Твојих
очисти безаконије моје.

2. Најпаче омиј мја от безаконија мојего, и
от грјеха мојего очисти мја.

3. Јако безаконије моје аз знају, и грјех мој
предо мноју јест вину.

4. Тебје јединому согрјеших, и лукавоје
пред Тобоју сотворих, јако да
оправдишисја во словесјех Твојих, и
побједиши внегда судити Ти.

5. Се бо в безаконијих зачат јесам, и во
грјесјех роди мја мати моја.

6. Се бо истину возљубил јеси,
безвјестнаја и тајнаја премудрости Твојеја
јавил ми јеси.

7. Окропиши мја исопом, и очишчусја,
омијеш мја, и паче сњега убјељусја.

8. Слуху мојему даси радост и вселије,
возрадујутсја кости смиренія.

9. Отврати лице Твоје от грјех мојих, и всја
безаконија моја очисти.

10. Сердце чисто созижди во мње, Боже, и
дух прав обнови во утробје мојеј.

11. Не отвержи мене от лица Твојего, и
Духа Твојего Свјатаго не отими от мене.

12. Воздажд ми радост спасенија Твојего,
и духом владичним утврди мја.

13. Научу безаконија путем Твојим, и
нечестивији к Тебје обратјатсја.

Смилуј се, на мене, Боже, по својој великој
милости и по свом многот сажалењу
избриши безакоње моје;

Опери ме још више од мога безакоња и
очисти ме од мога греха.

Јер ја знам своје безакоње и мој грех је
стално преда мном.

Теби једином згреших и учиних зло пред
тобом, да ти будеш праведан у речима
својим и победиш кад будеш судио.

Јер, гле, у безакоњима сам зачат и у
гресима роди ме мајка моја.

Јер, гле, заволео си истину, објавио си ми
оно што је нејасно и скривено у твојој
мудрости.

Покропићеш ме исопом и бићу очишћен;
опраћеш ме и бићу бели од снега,

Даћеш ми да слушам радост и весеље;
радоваће се кости потрвене.

Одврати своје лице од мојих грехова и
избриши сва безакоња моја.

Боже, сздај у мени чисто срце, и дух прав
обнови у мени.

Не одбаци ме од свога лица и Духа свога
светога не одузми од мене.

Врати ми радост свога спасења и учврсти
ме својим моћним духом.

Ја ћу научити безаконике твојим путевима
и безбожници ће се теби обраћати.

14. Избави мја от кровеј, Боже, Боже спасенија мојего, возрадујетсја јазик мој правдје Твојеј.
 15. Господи, устње моји отверзеши, и уста моја възвјестјат хвалу Твоју.
 16. Јако ашче би восхотјел јеси жертви, дал бих убо, всесожеженија не благоволиши.
 17. Жртва Богу дух сокрушен, сердце сокрушено и смирено Бог не уничижит.
 18. Ублажи, Господи, благовољенијем Твојим Сиона, и да созиждутсја стјени Јерусалимскија.
 19. Тогда благоволиши жертву правди, возношеније и всесожигајемаја, тогда возложат на олтар Твој телци.

Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога; језик мој клицаће твојој праведности.
 Господе, отвори моје усне и уста моја огласиће хвалу твоју.
 Јер да си зажелео жртву, ја бих дао; жртве које се спаљују неће ти се свидети.

Жртва Богу је дух скрушен, Бог неће презрети срце скрушено и потиштено.
 У свом благовољењу Господе, учини добро Сиону и нека се сазидају јерусалимски зидови;
 Тада ће ти се свидети жртва праведности, принос и жртве које се спаљују; тада ће доносити теоце на твој жртвеник.

Слава:

Псалом 51.

Зао крај злих језика

1. Что хвалишисја в злѡбѣ силне; безаконије вес ден.
 2. Неправду умисли јазик твој: јако бритву изошчрену сотворил јеси лест.
 3. Возљубил јеси злѡбу паче благостињи, неправду, њеже глагољати правду.
 4. Возљубил јеси всја глаголи потѡпнија, јазик лѡстив.
 5. Сего ради Бог разрушит тја до конца: восторгнет тја, и преселит тја от сељенија твојего, и корен твој от земљи живих.
 6. Узрјат праведнији, и убојатсја, и о њем возсмјејутсја, и рекут:
 7. Се человек, иже не положи Бога помощника себје, но упова на множество богатства својего, и возможе сујетоју својеју.
 8. Аз же јако маслина плодовита в дому Божији: уповах на милост Божију во вјек, и во вјек вјека.
 9. Исповјемсја Тебје во вјек, јако сотворил јеси: и терпљу имја Твоја, јако благо пред

Што се хвалиш злѡбом, силниче?
 Безакѡње (чиниш) по вас дан?
 Твој језик је смислио неправду, (он ти је) као наоштрена бритва, - учинио си превару.
 Заволео си злѡбу више од добрѡте, неправду више но праведност говорити.
 Заволео си све погубне речи, лажљив језик.
 Зато ћете Бог сасвим оборити; ишчупаће те и преселиће те из твог стана, и корен твој из земље живих.
 А праведници ће видети и побојаће се, и смејаће му се, и рећи ће;
 Види човека који не постави Бога као свог помагача, него се уздао у своје велико богатство и осилио у својој лакомислености.
 А ја сам као плодна маслина у дому Божијем; уздах се у милост Божију довека и у све векове.
 Хвалићу те довека, што си учинио, и држаћу се твога имена, јер је честито пред

преподобними Твојими.

свецима твојим.

Псалом 52.

Божји суд у одбрану праведника

1. Рече безумен в сердце својем: њест Бог:
растљеша и омерзишасја в безаконијих,
њест творјај благоје.
2. Бог с небесе причине на сини
человјеческија, видјети, ашче јест
разумјевајај, или взирајај Бога;
3. Вси уклонишасја, вкупје непотребнији
биша: њест творјај благоје, њест до
јединаго.
4. Ни ли уразумјејут вси дјелајушчији
безаконије, снједајушчији људи моја в
снјед хлеба; Господа не призваша.
5. Тамо устрашишасја страха, идјеже не
бје страх:
6. Јако Бог разсипа кости
человјекоугодников: постидјешасја, јако
Бог уничижи их.
7. Кто даст от Сиона спасеније Израилево:
внегда возвратит Бог плененије људеј
својих, возрадујетсја Јаков, и
возвеселитсја Израиль.

Рече безумник у свом срцу: нема Бога.
Покварише се и посташе гнусни у
безаконјима, нема тога који добро твори.
Бог погледа са неба на синове људске да
види има ли који разуман или да тражи
Бога.
Сви застранише, скупа ништа не ваљају,
нема тога који добро твори, нема ни
једнога.
Неће ли се уразумити сви који чине
безаконје? Ти што једу мој народ као да
једу хлеб, они Бога не призваше.
Обузеће их страх и тамо где страха нема,

Јер Господ расу кости оних који хоће
људима да се свиде; постидеше се, зато
што их Бог ни мало не цени.
Ко ће са Сиона дати спасење Израилево?
Када Бог врати свој заробљени народ,
клицаће Јаков и обрадоваће се Израиль.

Псалом 53.

Обећана зхвалност у тежим тренуцима

1. Боже во имја Твоје спаси мја, и в силе
Твојеј суди ми.
2. Боже услиши молитву моју, внуши
глаголи уст мојих:
3. Јако чуждији восташа на мја, и крјепци
взискаша душу моју, и не предложиша
Бога пред собою.
4. Се бо Бог помогајет ми, и Господ
заступник души мојеј.
5. Отвратит злаја врагов мојим: истиноју
Твојеју потреби их.

Боже, спаси ме својим именом и крепошћу
својом учини ми правду.
Боже, услиши моју молитву и чуј речи
мојих уста.
Јер туђинци усташе на мене и силници
затражише живот мој; не мисле на Бога.

А гле, мени Бог помаже и Господ је
заступник мога живота.
Он ће обратити зло на моје непријатеље,
истребити их својом истином.

6. Вољеју пожру Тебје, исповемсја имени
Твојему Господи, јако благо:
7. Јако от всјакија печали избавил мја јеси,
и на враги моја възрје око моје.

Радо ћу ти принети жртву, исповедаћу
твоје име, Господе јер је добро.
Јер ти ме избави од сваке невоље и око
моје презриво погледа на непријатеље
моје.

Псалом 54.

Молитва прогоњеног невољника

1. Внуши Боже молитву моју, и не презри
мољенија мојега.
2. Вонми ми, и услиши мја: возскорбјех
печалију мојеју, и смјатохсја.
3. От гласа вражија, и от стуженија
грјешника: јако уклониша на мја
безаконије, и во гњевје враждоваху ми.

4. Сердце моје смјатесја во мње, и бојазан
смерти нападе на мја.
5. Страх и трепет пријиде на мја, и покри
мја тама.
6. И рјех: кто даст ми криље јако
голубиње? И полешчу, и почију.
7. Се удаљихсја бјегаја, и водворихсја в
пустињи.
8. Чајох Бога спасајушчаго мја от
малодушија и от бури.
9. Потопи Господи, и раздјели јазики их,
јако видјех безаконије и прерјеканије во
градје.
10. Днем и ношчију обидет их по стјенам
јего: безаконије и труд посредје јего, и
неправда.
11. И не оскудје от стогн јего лихва и лест.

12. Јако ашче би враг поносил ми,
претерпјел бих убо: и ашче би ненавидјај
мја на мја велерјечевал, укрлбихсја от
њего.
13. Ти же чловјече равнодушне, владико
мој и знајемј мој,
14. Иже купно наслаждалсја јеси со мноју
брашен: в дому Божији ходихом
јединомишљенијем.

Боже, чуј моју молитву и не презри моје
мољење.
Погледај ме и услиши ме. Ожалошћен сам
у свом јаду.
И збуњен сам од непријатељске вике и од
грешничког притиска јер навалише
безакоње на мене и у гневу (свом)
угрожаваху ме.
Срце ми се узнемири у мени и спопаде ме
смртни страх;
Страх и трепет дође на мене и покри ме
тама.
И рекох: ко ће ми дати крила као у голуба
па да полетим и починем?
Види, удаљих се бежећи и настаних се у
пустињи.
Ишчекивах онога који ме спасава од
малодушности и од буре.
Потопи, Господе, и раздели њихове језике,
јер видех безакоње и противљење у граду.

Дању и ноћу обилазиће га (зло) по
његовим зидовима, безакоње и мука, и
неправда у њему су.
Лихва и превара није нестала са његових
улица.
Јер да ме је непријатељ нагрдио, то бих
поднео, и да се ненавидник мој показао
осион према мени, сакрио бих се од њега.

Али то си био ти, човече који се као ја,
вођо мој и знанче мој,
Који си се са мною заједно сладио храном,
у дому Божијем сложено ходисмо.

15. Да пријидет же смрт на ња, и да
снимут во ад живи: јако лукавство в
жилишчах их, посредје их.
16. Аз к Богу возвах, и Господ услиша мја.
17. Вечер и зајутра и полудне повјем, и
возвјешчу, и услишит глас мој.
18. Избавит миром душу моју от
приближајушчихсја мње: јако во мнозје
бјаху со мноју.
19. Услишит Бог, и смирит ја сиј преже
вјек: њест бо им измјењенија, јако не
убојашасја Бога.
20. Простре руку своју на воздајаније:
оскверниша завјет Јего.
21. Раздјелишасја от гњева лица Јего, и
приближишасја сердца их: умјакнуша
словеса их паче јелеја, и та сут стрјели.
22. Возверзи на Господа печал твоју, и Тој
тја препитајет: не даст во вјек молви
праведнику.
23. Ти же Боже низведеш их во студенец
истљенија: мужије кровеј и лести
непреполовјат днеј својих: аз же Господи
уповају на Тја.

Слава:

Смрт нека дође на њих, и нека сиђу у ад
живи, јер је неваљалство у њиховим
становима, усред њих.
А ја завах Господу и Господ ме услиша.
Увече и ујутро и у подне казиваћу, јављаћу,
и он ће услишити мој глас.
Избавиће моју душу у миру од оних који
ми се приближавају, јер их је много који
беху против мене.
Бог ће услишити, и понизиће их, он који
постоји од вечности. јер у њих нема
промене, и не бојаше се Бога.
Он је пружио своју руку да узврати;
оскрнавише његов завет.
Растурише се од гнева његова лица, и
приближи им се срце; речи им посташе
блаже од уља, а они су стреле.
Пребаци своју бригу на Господа и он ће те
поткрепити; довека неће дати да посрне
праведник.
А ти, Боже, бацићеш их у јаму пропасти;
кржави и лукави људи да не доживе ни
половину својих дана. А ја ћу се уздати у
тебе, Господе.

КАТИЗМА 8.

Псалом 55.

Уздање у Бога у тешкој тескоби

1. Помилуј мја Боже, јако попра мја
человјек: вес ден борја стужи ми.
2. Попраша мја врази моји вес ден: јако
мнози борјушчији мја с висоти.
3. В ден не убојусја, аз же уповају на Тја.
4. О Бозје похваљу словеса моја: на Бога
уповах, не убојусја, што сотворит мње
плот.
5. Вес ден словес мојих гпушахусја: на мја

Смилуј се на мене, Господе, јер ме човек
згази, ратујући цео дан притера ме у
теснац.
Непријатељи моји газише ме цео дан, јер
је много оних који са висине војују против
мене.
Кад ме дању спопадне страх, ја ћу се
уздати у тебе.
У Богу ћу хвалити своје речи по вас дан. У
Бога се уздах, нећу се побојати; шта ће ми
учинити човек?
Гнушали су се мојих речи по вас дан, сва

всја помишљенија их на зло.

6. Вселјатсја и скријут: тији пјату моју сохрањат, јакоже потерпјеша душу моју.

7. Ни о чесомже отринеси ја, гњевом људи низведеси.

8. Боже, живот мој возвјестих Тебје: положил јеси слези моја пред Тобоју, јако и во објетованији Твојем.

9. Да возвратјатсја врази моји вспјат, в онје ашче ден призову Тја: се познах, јако Бог мој јеси Ти.

10. О Бозје похваљу глагол: о Господје похваљу слово.

11. На Бога уповах, не убојусја, што сотворит мње человек.

12. Во мње Боже молитви, јаке воздам хвали Твојеја:

13. Јако избавил јеси душу моју от смрти, очи моји от слез, и нозје моји от поползновенија, благоугожду пред Господем во свјетје живих.

њихова смишљања су уперена против мене - на зло.

Здружују се и прикривају се; пазе за мојим петама, упорно ми раде о глави.

Нема за шта да их спасеш, Боже, обори народе у гневу.

Открих ти живот свој, поставио си моје сузе пред собом, као и у обећању твом.

Устукнуће моји непријатељи онога дана када те призовем; види, дођох до сазнања да си ти мој Бог.

Хвалићу се Богом за (његову) реч, хвалићу се Господом за (његову) реч.

У Бога се уздах, нећу се побојати; шта ће ми човек учинити?

Боже, у мени су захвалне молитве које ћу ти узнети,

Јер си ми избавио душу од смрти, а ноге моје од спотицања, да будем угодан Богу у светлости живих.

Псалом 56.

Усрдна молитва у опасности

1. Помилуј мја Боже, помилуј мја: јако на Тја упова душа моја, и на сјен крилу Твојеју надјејусја, дондеже прејдет безаконије.

2. Возову к Богу Вишњему, Богу благодјејавшему мње.

3. Посла с небесе и спасе мја, даде в поношеније попирајушчија мја: посла Бог милост своју и истину своју.

4. И избави душу моју от среди скимнов, поспах смушчен: синове человекестији, зуби их оружија и стрјели, и јазик их меч оштар.

5. Вознесисја на небеса Боже, и по всеј земљи слава Твоја.

6. Сјет уготоваша ногам мојим, и сљакоша душу моју: ископаша пред лицем мојим

Смилуј се на мене, Боже, смилуј се на мене, јер се моја душа у тебе узда и у сенку твојих крила положићу своју наду док не прође безакоње.

Завапићу свевишњем Богу, Богу који ми учини добро.

Он посла са неба и спасе ме, посрами оне који ме презиру. Посла Бог своју милост и своју истину.

И избави моју душу од лавова. Заспах узнемирен; синови људски, њихови зуби су копља и стреле, а језик им је оштар меч.

Боже, узвиси се на небесима и твоја слава (нека буде) по свој земљи.

Они поставише замку мојим ногама и покушаше да преваре душу моју;

јаму, и впадоша в њу.

7. Готово сердце моје Боже, готово сердце моје: воспоју и поју во славје мојеј.

8. Востани слава моја, востани псалтирју и гусли: востану рано.

9. Исповјемсја Тебје в људех Господи, воспоју Тебје во јазичјех:

10. Јако возвеличисја до небес милост Твоја, и даже да облак истина Твоја.

11. Вознесисја на небеса Боже, и по всеј земљи слава Твоја.

ископаше јаму преда мною и сами падоше у њу.

Серце ми је спремно, Боже, спремно је срце моје, певаћу и свираћу.

Пробуди се, славо моја; пробуди се харфо и китаро; ја ћу се пробудити рано.

Хвалићу те међу народима, Господе, певаћу ти по племенама.

Јер је твоја милост велика до небеса и истина твоја чак до облака.

Боже, узвиси се на небесима, и твоја слава (нека буде) по свој земљи.

Псалом 57.

Молитва због неправдених судија

1. Ашче воистину убо правду глагољете, праваја судите синове челољечестији;

2. Ибо в сердце безаконије дјелајете на земљи: неправду руки вашја сплетајут.

3. Очуждишасја грјешници от ложесан заблудиша от чрева, глагољаша лажу.

4. Јарост их по подобіју змијину, јако аспида глуха и затикајушчаго уши своји,

5. Иже не услышит гласа обавајушчих, обавајем обавајетсја от премудра.

6. Бог сокрушит зуби их во устјех их: членовнија лавов сокрушил јест Господ.

7. Уничижатсја јако вода мимотекушчаја: напрјажет лук свој, дондеже изнемогут.

8. Јако воск растајав отимутсја: паде огањ на њих, и не видјеша солнца.

9. Прежде јеже разумјети тернија вашего рамна, јако живи, јако во гњевје пожрет ја.

10. Возвеселитсја праведник, јегда увидит отмишченије: руке своји умијет в крови грјешника.

11. И речет челољек: ашче убо јест плод праведнику; убо јест Бог судја им на земљи.

Говорите ли заиста правду? Судите ли право, ви, људски синови?

Та, у срцу (свом) чините безакоња на земљи, ваше руке плету неправду.

Отуђише се грешници од мајчина крила, заблудеше од утробе (материне), говорише лаж.

Јарост им је као у змије, као у глухе аспиде која и заптива своје уши,

Која не чује глас бајача ни врачава вешта у врачању.

Бог им поломи зубе у њиховим устима, Господ разби лавовске чељусты.

Нека нестану као вода која протиче; затегнуће он свој лук, док не малакшу.

Нека клону као истопљени восак; огањ пада (на њих) и не видеше (више) сунца.

Пре но што ваши котлови осете (потпаљено) трње, као живе, као у гневу прогутаће вас.

Обрадоваће се праведник кад види освету над безбожницима; опраће своје руке у грешничкој крви.

И рећи ће човек: има, дакле, вајде праведнику, Бог им је заиста судија на земљи.

Слава:

Псалом 58.

Молитва у прогонству

1. Изми мја от враг мојих Боже, и от
востајушчих на мја избави мја.
2. Избави мја от дјелајушчих безаконије, и
от муж кровеј спаси мја.
3. Јако се уловиша душу моју, нападоша на
мја крјепцији: ниже безаконије моје, ниже
грјех мој, Господи.
4. Без безаконија текох и исправих:
востани в срјетеније моје, и вижд.
5. И Ти Господи Боже сил, Боже Израиљев,
вонми посјетити всја јазики: да не
ушчедриши всја дјелајушчија безаконије.

6. Возвратјатсја на вечер, и взалчут јако
пес, и обидут град.
7. Се тији отвјешчајут уст својими, и меч
во устнах их: јако кто слиша;
8. И Ти Господи посмјејешисја им,
уничижиши всја јазики.
9. Державу моју к Тебје сохрању: јако Ти
Боже заступник мој јеси.
10. Бог мој, милост Јего предварит мја: Бог
мој, јавит мње на вразјех мојих.

11. Не убиј их, да не когдa забудут закон
Твој: расточи ја силоју Твојеју, и низведи
ја, заштитниче мој Господи.
12. Грјех уст их, слово устен их: и јати да
будут в гордињи својеј, и от кљатви и лажи
возвјестјатсја в кончиње.
13. Во гњевје кончини, и не будут: и
увједјат, јако Бог владицествујет Јаковом, и
конци земљи.
14. Возвратјатсја на вечер, и взалчут јако
пес, и обидут град.
15. Тији разидутсја јасти: ашче ли же не
наситјатсја, и порошнчут.
16. Аз же воспоју силу Твоју, и
возрадујусја зајутра о милости Твојеј: јако
бил јеси заступник мој, и прибјежишче
моје в ден скорби мојеја.

Боже, избави ме од мојих непријатеља и
ослободи ме од оних што устају на мене.
Избави ме од оних што чине безакоње и
спаси ме од крвника.
Јер, види, уловише ми душу, силници ме
нападоше. Нити је безакоње моје нити је
грех мој, Господе.
Без моје кривице навалише на мене;
пробуди се, изиђи ми у сусрет и погледај.
И ти Господе, Боже над војскама, Боже
Израиљев гледај да обиђеш све народе,
немој се сажалити на оне који чине
безакоње.
Вратиће се увече, и гладоваће као пас, и
ићи ће око града.
Гле, ружиће својим устима и мач им је на
уснама; (говоре): ко ће чути?
А ти ћеш их, Господе, исмејати,
посрамићеш све народе.
Ја ћу сачувати своју снагу за тебе, Боже,
јер си мој заступник.
Мој Бог, његова милост ићи ће преда
мног; Бог ће ми показати (премоћ) над
мојим непријатељима.
Немој их (све) побити, да не забораве
народ мој; распи их својом силом и обори
их, Господе, заштитниче мој.
За грех њихових уста, за реч њихових
усана, нека се ухвате у својој охолости; о
клетви и лажи известиће се на крају,
У крајњем гневу, и неће их више бити, па
ће сазнати да Бог влада над Јаковом и до
крајева земље.
Вратиће се увече, и гладоваће као пас, и
ићи ће око града.
Разићи ће се да траже храну; а кад се не
насите - режаће.
А ја ћу песмом опевати твоју силу и рано
ујутро клицаћу твојој милости, јер си ми
био заступник и уточиште на дан моје
невоље.

17. Помошник мој јеси, Тебје поју: јако Бог заступник мој јеси, Боже мој, милост моја.

Помагачу мој, теби ћу певати, Боже, јер си ти мој заступник, Боже мој, милости моја.

Псалом 59.

Молитва после тешког пораза

1. Боже, отринул ни јеси, и низложио јеси нас: разгњевалсија јеси, и ушчедрил јеси нас.
2. Стрјасал јеси земљу, и смутил јеси ју: исцјели сокрушеније јеја, јако подвижесја.
3. Показал јеси људем Твојим жестокаја: напојио јеси нас вином умиљенија.
4. Дал јеси бојашчимсја Тебе знаменије, јеже убјежати от лица лука.
5. Јако да избавјатсја возљубљенији Твоји, спаси десницеју Твојеју и услиши мја.
6. Бог возглагоља во свјатјем својем: возрадујусја, и раздјељу Сикиму, и Јудол жилишч размјерју.
7. Мој јест Галад, и мој јест Манасиј, и Јефрем крјепост глави Мојеја, Јуда цар Мој.
8. Моав коноб упованија Мојего, на Идумеју простру сапог Мој: Мње иноплеменици покоришасја.
9. Кто воведет мја во град огражденија; или кто наставит мја до Идумеји;
10. Не Ти ли Боже, отринувиј нас; и не изидеши Боже в силах наших;
11. Дажд нам помошч от скорби; и сујетно спасеније челољческо,
12. О Бозје сотворим силу, и Тој уничижит стужајущија нам.

Боже, одбацио си нас и оборио си нас, разгневио си се (али) си се и смиловао на нас.
Затресао си земљу и уздрмао си је: стегни њене пукотине, јер је поколебана.
Дао си свом народу да осети жестину, напојио си нас вином које заноси.
Онима који те се боје дао си знак - да утекну од убојног лука.
Да се избеаве твоји љубимци, спаси својом десницом и услиши ме.
Бог рече у својој светињи: клицаћу и разделићу Сихем и размерићу ради поделе долину Сукот.
Мој је Галад, и мој је Манасија, и Ефрем је крепост моје главе, Јуда цар мој.

Моавом се умива моја нада, на Идумеју пружићу своју обућу, иноплеменици су ми потчињени.
Ко ће ме одвести у утврђени град? Ко ће ме упутити до Идумеје?
Зар нећеш ти, Боже, који си нас одбацио?
И нећеш ли ићи, Боже, са нашим војскама.
Ти нам дај помоћ у невољи, јер од човека нема спасења.
С Божијом помоћи учинићемо (своју) силу и он ће уништити наше тлачитеље.

Псалом 60.

Молитва прогоњеног

1. Услиши Боже мољеније моје, вонми молитвје мојеј:

Боже, услиши моје мољење и поклони пажњу мојој молитви.

2. От конец земљи к Тебје возвах, внегда уни сердце моје: на камен вознесал мја јеси, настави мја јеси.
 3. Јако бил јеси упованије моје, столп крјепости от лица вражија.
 4. Всељусја в сељенији Твојем во вјеки: покријусја в кровје крил Твојих.
 5. Јако Ти Боже услишил јеси молитви моја: дал јеси достојаније бојашчимсја имени Твојего.
 6. Дни на дни цареви приложиши: лета јего до дне рода.
 7. Пребудет во вјек пред Богом: милост и истину Јего взишчет;
 8. Тако воспоју имени Твојему во вјеки, воздати ми молитви моја ден от дне.

Слава:

Теби завапих од краја земље - кад ми срце клону; ти си ме на стену уздигао,
 Упутио си ме, јер си ти био моје поуздање, тврди заклон од непријатеља.
 Становаћу у твом шатору довека, покрићу се твојим окриљем.
 Јер си ти, Боже, услишао моје молитве, дао си наследство онима који се боје твога имена.
 Додаћеш дане царевим данима и године његове од поколења до поколења.
 Он ће остати довека пред Богом; ко ће изискивати његову милост и истину?
 Тако ћу песмом опевати име твоје довека да извршавам своје завете из дана у дан.

Псалом 61.

Код Бога је права утеха

1. Не Богу ли повинетсја душа моја; от Того бо спасеније моје.
 2. Ибо Тој Бог мој, и спас мој, заступник мој: не подвижусја најпаче.
 3. Докоље належите на человјека; убивајете вси ви, јако стјење преклонење и оплоту возриновену;
 4. Обаче цјену моју совјешчаша отринуту, текоша в жажди: уст својими благословљаху, и сердцем својим клењаху.
 5. Обаче Богови повинисја душе моја: јако от Того терпјеније моје.
 6. Ибо тој Бог мој, спас мој, заступник мој: пе пресељусја.
 7. О Бозје спасеније моје и слава моја; Бог помошчи мојеја, и упованије моје на Бога.
 8. Уповајте на Њего вес сонм људеј, излијајте пред Њим сердца ваша: јако Бог помошчник наш.
 9. Обаче сујетни синове человјечестији, лаживи синове человјечестији, в мјериљех јеже неправдовати, тији от сујети вкупје.

Зар се моја душа неће повиновати Богу? Од њега је, наиме, моје спасење.
 Јер он је мој Бог и мој спаситељ, заступник мој; нећу се више поколебати. Докле ћете насртати на човека? Сви ви обарате (га) као накривљен зид и нагнуту ограду.
 Него одлучише да одбаце моје достојанство, појурише у лажи; устима својим благосиљаху, а срцем својим проклињаху.
 А ти, душо моја, повинуј се Богу, јер се у њега стрпљиво уздам.
 Јер је он мој Бог и мој спаситељ, заступник мој; нећу се више селити.
 У Богу је моје спасење и слава моја; он је Бог који ми помаже и моја нада је у Бога.
 Уздај се у њега, сав народни зборе; изливајте пред њим своја срца; Бог је наш помагач.
 Људски синови су сујетни, лажљивци су људски синови; кад би стали на мерила, показала би се сва њихова ништавност.

10. Не уповајте на неправду, и на
восхишченије не желајте: богатство ашче
течет, не прилагајте сердца.

11. Јединоју глагоља Бог, двоја сија
слишах: зане держава Божија.

12. И Твоја Господи милост: јако Ти
воздаси комуждо по дјелом јего.

Не уздајте се у неправду и грабеж не
прижељкујте; ако богатство расте, нек вам
срце не приања за њега.

Бог је једном рекао, а ја сам двоје чуо:

Да је крепост Божија и да је у теби милост,
Господе, јер ти ћеш узвратити сваком
према делима његовим.

Псалом 62.

Чезња за Богом

1. Боже, Боже мој, к Тебје јутрењују:

возжада Тебе душа моја, кољ множицеју
Тебје плот моја, в земљи пустје, и
непроходње, и безводње.

2. Тако во свјатјем јавихсја Тебје видјети
силу Твоју и славу Твоју.

3. Јако лучши милост Твоја паче живот:
устње моји похвалитје Тја.

4. Тако благословљу Тја в животје мојем, о
имени Твојем воздјежу руцје моји.

5. Јако от тука и масти да исполнитсја
душа моја: и устнама радости восхваљат
Тја уста моја.

6. Ашче поминах Тја па постељи мојеј: на
јутрених поучахсја в Тја.

7. Јако бил јеси помошчник мој, и в кровје
крилу Твојеју возрадујусја.

8. Прилпе душа моја по Тебје, мене же
пријат десница Твоја.

9. Тији же всује искаша душу моју: внидут
в преисподњаја земљи.

10. Предадјатсја в руки оружија: части
лисовом будут.

11. Цар же возвеселитсја о Бозје:
похвалитсја вејак кленијсја им: јако
заградишасја уста глагољушчих
неправеднаја.

Боже, Боже мој, теби раним; душа моја
ожедне за тобом. Колико пута моје тело
(чезне) за тобом у пустој, непроходној и
безводној земљи?

Тако ти се јавих у светишту да видим твоју
силу и твоју славу.

Јер је твоја милост боља од живота; усне
моје хвалиће те.

Тако ћу те благосиљати за живота свога, у
твоје име дизаћу своје руке.

Душа би ми била као сита сала и масти, и
радосним уснама хвалиће (те) уста моја.

Кад год сам се на својој постељи тебе
сећао у јутарњим бдењима о теби сам
размишљао.

Јер си ми ти постао помагач и у сенци
твога окриља клицаћу.

Моја душа приону за тебе, десница твоја
прихвати ме.

Они узалуд затражише мој живот, сићи ће
у дубине земље;

Биће предани у руке мача и допашће
лисицама.

А цар ће се радовати у Богу, хвалиће се
свако ко се њиме заклиње, јер су запушена
уста оних што говоре неправду.

Псалом 63.

Божји суд над лукавим непријатељима

1. Услиши Боже глас мој, виегда молимтисја к Тебје: от страха вражија изми душу моју.
2. Покриј мја от сонма лукавнујушчих, от множества дјелајушчијих неправду.
3. Иже изостриша јако меч јазики своја, напрјагоша лук свој, вешч горку.
4. Сострјељати в тајних непорочна: виезапу сострјељајут него, и не убојатсја.
5. Утврдиша себје слово лукавноје: повједаша скрити сјет, рјеша: кто узрит их;
6. Испиташа безаконије: исчезоша испитајушчији испитанија: приступит человек, и сердце глубоко.
7. И вознесетсја Бог: стрјели младенец биша јазви их.
8. И изнемогоша на ња јазици их, смутишасја вси видјашчији их.
9. И убојасја всјак человек: и возвјестиша дјела Божија, и творенија Јего разумјеша.
10. Возвеселитсја праведник о Господје, и уповајет на Њего, и похваљатсја вси правији сердцем.

Боже, услиши мој глас кад ти се молим, сачувај ми живот од непријатељског страха.
Заштитио си ме од скупа опаких, од мноштва безаконика.
Који наоштрише своје језике као мач, натегнуше свој лук, горку ствар,
Да из потаје устреле непорочнога, изненада ће га устрелити и неће се побојати.
Утврдише међу собом зао договор, разложише како да прикрију замке; рекоше: ко ће их видети?
Пронађоше безакоња, несташе у неуморном истраживању. Прићи ће човек и срце му је дубоко.
Али Бог ће се узвисити. Њихове ране посташе од стреле нејаких.
И језици њихови малаксаше на њима.
Смутише се сви који их гледају,
И побоја се сваки човек. Објавише дела Божија и разумеше његове творевине.
Обрадоваће се праведник у Господу, и уздаће се у њега, и похвалиће се сви који су праведна срца.

Слава:

КАТИЗМА 9.

Псалом 64.

Захвалничка песма Богу створитељу

1. Тебје подобајет пјесан Боже в Сиоње, и Тебје воздатсја молитва во Јерусалимје.
2. Услиши молитву моју: к Тебје всјака плот пријидет.
3. Словеса безаконик премогоша нас, и нечестија наша Ти очистиши.
4. Блажен, јегоже избрал јеси и пријал, вселитсја во дворјех Твојих: исполнимсја

Теби доликује химна, Боже, на Сиону, и теби ће се испунити завет у Јерусалиму.
Услиши моју молитву; теби ће доћи сваки човек.
Речи безаконика надвладаше нас, ти ћеш очистити нашу нечистоту.
Блажен је онај кога си изабрао и прихватио; он ће се населити у твоје

во благих дому Твојего: свјат храм Твој,

5. Дивен в правдје, услиши ни Боже

Спаситељу паш, упованије всјех концеј
земљи, и сушчих в мори далече.

6. Уготовљај гори крјепостију својеју,
препојасан силоју:

7. Смушчај глyбину морскују, шуму волн
јего кто постојит; смјатутсја јазиси.

8. И убојатсја живушчији в копцах от
знаменији Твојих: исходи јутра и вечера
украсиши.

9. Посјетил јеси земљу, и упојил јеси ју,
умножил јеси обогатити ју: рјека Божија
наполнисја вод: уготовал јеси пишчу им,
јако тако јест уготованије.

10. Бразди јеја упој, умножи жита јеја, в
капљах јеја возвеселитсја возсијајушчи.

11. Благословиши вјенец љета благости
Твојеја, и поља Твоја исполњатсја тука.

12. Разбогјејут краснаја пустињи, и
радостију холми препојашутсја.

13. Одјејашасја овни овчији, и удолија
умножат пшеницу: возовут, ибо воспојут.

дворове. Наситићемо се добрима твога
дома; твој дом је свет, диван је у
праведности.

Услиши нас, Боже, спаситељу наш,
узданицо свих земаљских крајева и оних
далеко преко мора,
Ти који учвршћујеш горе својом крeпошћу,
опасан јачином,

Ти који узбуркаваш морску дубину и хуку
његових валова. Помешће се народи,
Побојаће се твојих знамења они што живе
на крајевима (земаљским); ти ћеш
створити радост где јутро излази и вече
залази.

Походио си земљу и залио је, обогатио си
је веома. Божија река напуни се водом;
припремио си им храну, јер тако ти
спремаш.

Натопи јој бразде, умножи јој плодове, кад
никне развеселиће се кишним капљицама.
Крунисаћеш годину својом добротом и
твоја поља испуниће се угојеном стоком.
У пустињи настају плодна места и хумови
ће се опасати радошћу.

Оденуше се (руном) овнови у стадима и
долине се испунише животом;
подвигиваће и запеваће.

Псалом 65.

Захвалничка песма због спасења народног

1. Воскликните Господеви всја земља,
појте же имени Јего, дадите славу хваље
Јего.

2. Реците Богу: кољ страшна дјела Твоја:
во множествје сили Твојеја солжут Тебје
врази Твоји.

3. Всја земља да поклонитсја Тебје, и појет
Тебје: да појет же имени Твојему Вишњиј.

4. Придите и видите дјела Божија, кољ
страшен во совјетјех паче синов
человјеческих.

5. Обрашчај море в сушу, в рјецје

Поклики Богу, сва земљo; појте његовом
имену, одајте му славу и хвалу.

Реците Богу: како су страшна твоја дела;
због твоје велике силe поласкаће ти
непријатељи твоји.

Сва земља нека ти се поклони и нека ти
запева, нека запева твом имениу.
Ходите и видите дела Божија; страхан је у
(својим) одлукама о људским синовима.

Он обраћа море у копно, ногом ће

пројдут ногама: тамо возвеселимсја о Њем.

6. Владичествујушчем силоју својеју вјеком: очи Јего на јазики призирајетје: преогорчевајушчији да не возносјатсја в себје.

7. Благословите јазичи Бога нашего, и услишан сотворите глас хвали Јего:

8. Положшаго душу моју в живот, и не давашаго во смјатеније ног мојих.

9. Јако искусил ни јеси Боже, разжегал ни јеси, јакоже разжизајетсја сребро.

10. Вовел ни јеси в сјет: положил јеси скорби на хребтје нашем.

11. Возвел јеси человјеки на глави нащја: проидохом сквозје огањ и воду, и извел јеси ни в покој.

12. Вниду в дом Твој со всесожеженијем: воздам Тебје молитви моја,

13. Јаже изрекоштје устње моји, и глагољаша уста моја в скорби мојеј.

14. Всесожеженија тучна вознесу Тебје с кадилком и овни, вознесу Тебје воли с козли.

15. Придите услишите, и повјем вам, вси бојашчијисја Бога, јелика сотвори души мојеј.

16. К Њему уст мојими возвах, и вознесох под јазиком мојим.

17. Неправду ашче узрјех в сердције мојем, да не услишит мене Господ:

18. Сего ради услиша мја Бог, вњат гласу мољенија мојего.

19. Благословен Бог, иже не остави молитву моју, и милост своју от мене.

прелазити преко реке. Онде ћемо се обрадовати њему,

Који својом силом влада довека; његове очи мотре на народе, бунтовници да се не уздигну у себи.

Благосиљајте, народи, нашег Бога и хвалите га на сав глас.

Он је дао живот мојој души и не даде да поклекну ноге моје.

Боже, ти си нас окушао, огњем си нас очистио као што се сребро огњем пречишћава;

Увео си нас у замку, навалио си невољу на наша плећа.

Пустио си људе да нам се попну на главу, прођосмо кроз огањ и воду, али си нас ти извео да одахнемо.

Ући ћу у твој дом са жртвама које се спаљују, испунићу ти своје завете.

Које изрекоше усне моје и уста моја изговорише у мојој невољи.

Претиле жртве које се спаљују принећу ти са кадом од овнова, принећу ти говеда са јарићима.

Ходите, чујте сви који се бојите Бога, казаћу вам све што је (Бог) учинио мојој души.

Својим устима завапих и величах га својим језиком,

Да сам у свом срцу смишљао безакоње, Господ ме не би услишао.

Зато ме услиша Господ, поклони пажњу гласу моје молитве.

Нека је благословен Бог који не одбаци моју молитву и милост своју (не уклони) од мене.

Псалом 66.

Божји благослов

1. Боже ушчедри ни, и благослови ни, просвјети лице Твоје на ни, и помилуј ни.

2. Познати на земљи пут Твој, во всјех

Боже, буди милостив према нама и

благослови нас, обасјај нас својим лицем,

Да се на земљи зна твој пут, твоје спасење

јазицјех спасеније Твоје.

3. Да исповједјатсја Тебје људије Боже: да исповједјатсја Тебје људије вси.

4. Да возвеселјатсја, и да возрадујутсја јазици: јако судиши људем правотоју, и јазики на земљи наставиши.

5. Да исповједјатсја Тебје људије Боже: да исповједјатсја Тебје људије вси.

6. Земља даде плод свој: благослови ни Боже, Боже наш.

7. Благослови ни Боже: и да убојатсја Јего вси конци земљи.

међу свим народима.

Народи да те славе, Боже, сви народи да те славе.

Племена да се развеселе и да кличу, јер ћеш праведно судити народима, и племена ћеш упутити на земљи.

Народи да те славе, Боже, сви народи да те славе,

Земља даде свој плод; благослови нас

Боже, Боже наш.

Бог да нас благослови и да га се боје сви крајеви земаљски.

Слава:

Псалом 67.

Избављеничко Божије вођство од Египта до Сиона

1. Да воскреснет Бог, и расточатсја врази Јего, и да бјежат от лица Јего ненавидјашчији Јего.

2. Јако исчезајет дим, да исчезнут: јако тајет восак от лица огња, тако да погибнут грјешници от лица Божија,

3. А праведници да возвеселјатсја: да возрадујутсја пред Богом, да насладјатсја во веселији.

4. Воспојте Богу, појте имени Јего: путесотворите возшедшему на запади, Господ имја Јему: и радујтесја пред Њим.

5. Да смјатутсја от лица Јего, оца сирих, и судиј вдовиц. Бог во мјестје свјатјем својем.

6. Бог всељајет јединомисленија в дом, изводја окованија мужеством, такожде преогорчевајушчија живушчија во гробјех.

7. Боже, внегда исходити Тебје пред људми Твојими, внегда мимоходити Тебје в пустињи:

8. Земља потрјасесја, ибо небеса кануша от лица Бога Синаина, от лица Бога Израилева.

9. Дожд вољен отлучиши Боже достојанију Твојему, и изнеможе, Ти же совершил јеси

Нека Бог устане и растуре се непријатељи његови, и нека побегну од његова лица они који га мрзе.

Као што ишчежава дим, нека ишчезну; као што се восак топи од огња, тако да изгину грешници од лица Божија.

А праведници нека се развеселе, нека кличу пред Богом, нека се наслађују у веселју.

Запевајте Богу, појте његовом имену; прокрчите пут ономе који је кренуо на запад, Господ му је име, и кличите пред њим. Смутиће се од његова лица, Оца сиромаша и судије удовицама; он је Бог у свом светом стану.

Бог даје дом усамљеницима, он мужевно изводи сужње исто тако и бунтовнике који обитавају у гробовима.

Боже, кад си ишао пред својим народом, кад си пролазио пустињом,

Земља се затресла и небеса дадоше дажд са лица Божијег, и овај Синај од лица Бога Израилева.

Пустио си обилну кишу, Боже, на своје наследство, и кад оно изнеможе, ти га

је.

10. Животнаја Твоја живут на њеј:
уготовал јеси благодистију Твојеју нишчему
Боже.

11. Господ даст глагол благовјествујушчим
силоју многоју.

12. Цар сил возљубљенаго, красотоју дому
раздјелити користи:

13. Ашче поспите посредје предјел, криље
голубиње посребрење, и междорамија јеја
в блешчанији злата:

14. Внегда разништвит небесниј цари на
њеј, осњежатсја в Селмоње.

15. Гора Божија, гора тучнаја, гора
усиренаја, гора тучнаја.

16. Вскују непшчујете гори усиренаја;
гора, јуже благоволити Бог жити в њеј: ибо
Бог вселитсја до конца.

17. Колесница Божија тмами тем, тисјашча
гобзујушчих: Господ в њих в Синај во
свјатјем.

18. Возшел јеси на висоту, плънил јеси
плън: пријал јеси дајанија в человјецјех,
ибо непокарјајушчијасја, јеже вселитисја.

19. Господ Бог благословен, благословен
Господ ден дне: поспјешит нам Бог
спасенији наших.

20. Бог наш, Бог јеже спасати: и Господња
Господња исходишча смертнаја.

21. Обаче Бог сокрушит глави врагов
својих, верх влас преходјашчих в
прегрјешенијих својих.

22. Рече Господ: от Васана обрашчу,
обрашчу во глубинах морских:

23. Јако да омочитсја нога твоја в крови,
јазик пес твојих от враг от њего.

24. Видјена биша шествија Твоја Боже,
шествија Бога мојего Царја, иже во
свјатјем.

25. Предвариша књази близ појушчих,
посредје дјев тимпаниц.

26. В церквах благословите Бога, Господа
от источник Израилъевих.

27. Тамо Венијамин јуњејшиј во ужасје,

окрепи.

Твоја стада живе на њој; у својој доброти
Боже, спремнио си је за сиромаша.

Господ ће дати реч радосним весницима
великом силом,

Цар над војскама вољеног, и у красоти
свога дома дели плен.

Ако заспите сред баштина, (заблистаће)
посребрена крила голубице и леђа јој у
жућкастом злату.

Када је Небески разбијао царе, снег је
падао на Селмону.

Божија гора је богата гора, гора препуна
сира, богата гора.

Зашто завидљиво гледате, горе препуне
сира, на гору где се Богу свидело да
обитава? Господ ће (на њој) становати до
краја.

Божија кола су безбројна, силне хиљаде;
међу њима је Господ, на Синају у светињи.

Изишао си на висину, повео си робље,
примио си дарове међу људима, чак и
непокорни пребиваће (код Бога).

Благословен је Господ Бог,
Нека је благословен Господ из дана у дан,
Бог нашег спасења даће да буде добро.

Наш Бог је Бог који спасава, у Господњој
власти су врата смрти.

Господ ће сатрти главе својих непријатеља
и космато теме оних што ходе у гресима
својим.

Господ рече: довешћу (их) од Васана,
довешћу из морских дубина,

Да ти огрезне нога у крви, језик твојих
паса да се части непријатељима.

Гледаху твој свечан долазак, Боже, долазак
мога Бога и цара у светињу.

Напред су ишли кнезови, за њима свирачи
сред девојака са бубњевима.

На скуповима благосиљајте Бога, Господа,
ви који сте из извора Израилјева.

Онде је најмлађи, Венијамин, у усхићењу,

књази Јудови владики их, књази Завулони;
књази Нефталимли.

28. Заповјежд Боже силоју Твојеју, укрјепи
Боже сије, јеже содјелал јеси в нас.

29. От храма Твојега во Јерусалим Тебје
принесут царије дари.

30. Запрети звјерем тростним: сонм јунец
в јуницах људских, јеже затворити
искушенија сребром; расточи јазики
хотјашчија бранем.

31. Пријидут молитвеници от Египта:
Етиопија предварит руку своју к Богу.

32. Царствија земнаја појте Богу, воспојте
Господеви,

33. Возшедшему на небо небесе на
востоки: се даст гласу својему глас сили.

34. Дадите славу Богови: на Израилѣи
велељепота Јего, и сила Јего на облацјех.

35. Дивен Бог во свјатих својих, Бог
Израиљев: Тој даст силу и державу људем
својим: благословен Бог.

Слава:

Јудини кнезови и старешине њихове,
Завулонови кнезови, Нефталимови
кнезови.

Заповеди, Боже, својом силом, утврди,

Боже, ово што си нам учинио,

Из твога храма у Јерусалиму; цареви ће ти
приносити дарове.

Укроти звери у трсци, крдо бикова са
теоцима народа, да не буду искључени
искушани сребром; распни народе који
желе ратове.

Доћи ће посланици из Египта, Етиопија ће
журно пружити своју руку Богу.

Земаљска царства, запевајте Богу, појте
Господу.

Појте Богу који се попео на небо небеса
исконских; гле, даће силину гласу своме.
Дајте славу Богу; његово величанство је
над Израиљем, а сила његова на облацима.
Диван је Бог у светињи својој; Бог

Израиљев, он ће свом народу дати силу и
крепост. Нека је благословен Бог.

Псалом 68.

Вапај у крајњој невољи

1. Спаси мја Боже, јако внидоша води до
души мојеја.

2. Угљебох в тимјенији глубини морскија,
и бурја потопа мја.

3. Утрудихсја зовиј, измолче гортан мој,
исчезостје очи моји, от јеже уповати ми на
Бога мојега.

4. Умножишасја паче влас глави мојеја
ненавидјашчији мја туне: укрјепишасја
врази моји, изгоњашчији мја неправедно:
јаже не восхишчах, тогда воздајях.

5. Боже Ти увједјел јеси безумије моје, и
прегрјешенија моја от Тебе не утајишасја.

6. Да не постидјатсја о мње терпјашчији
Тебе Господи, Господи сил: ниже да
посрамјатсја о мње ишчушчији Тебе Боже

Спаси ме, Боже, јер ми воде дођоше до
душе.

Заглибих у дубоко блато где нема дна;
доспео сам у морску дубину и бура ме
потопа.

Уморих се вичући, грло ми је промукло,
попустише ми очи од уздања у Бога.

Оних који ме мрзе ни за што има више
него косе на мојој глави, осилише се моји
непријатељи који ме неправедно гоне; тада
сам враћао што нисам отео.

Боже, теби је познато моје безумље, а моја
прегрешења нису скривена од тебе.

Немој да се због мене постиде они који се
тебе држе, Господе, Господе над војскама.

Немој да се посраме због мене они који те

Израиљев.

7. Јако Тебе ради претерпјех поношеније,
покри срамота лице моје.

8. Чужд бих братији мојеј, и странен
синовом матере мојеја.

9. Јако ревност дому Твојего снједе мја, и
поношенија поносјашчих Ти нападоша на
мја.

10. И покрих постом душу моју, и бист в
поношеније мње.

11. И положих одјејаније моје вретишче, и
бих им в притчу.

12. О мње глумљахусја сједјашчији во
вратјех, и о мње појаху пијушчији вино.

13. Аз же молитвоју мојеју к Тебје Боже:
времја благовољенија, Боже во множествје
милости Твојеја услиши мја, во истиње
спасенија Твојего.

14. Спаси мја от бренија, да не угљебну: да
избављусја от ненавидјашчих мја, и от
глубоких вод.

15. Да не потопит мене бурја воднаја, ниже
да пожрет мене глубина, ниже сведет о
мње ровеник уст својих.

16. Услиши мја Господи, јако блага милост
Твоја: по множеству шчедрот Твојих
призри на мја.

17. Не отврати лица Твојего от отрока
Твојего: јако скорбљу, скоро услиши мја.

18. Вонми души мојеј, и избави ју: враг
мојих ради избави мја.

19. Ти бо вјеси поношеније моје, и студ
мој, и срамоту моју: пред Тобоју вси
оскорбљајушчији мја.

20. Поношеније чајаше душа моја и
страст: и ждах соскорбјашчаго, и не бје, и
утјешајушчих, и не обрјетох.

21. И даша в снјед Моју желч, и в жажду
Моју напојиша оцта.

22. Да будет трапеза их пред њими в сјет, и
во воздајаније и в соблазан.

23. Да помрачатсја очи их јеже не видјети,
и хребет их вину сљаци.

24. Пролеј на ња гњев Твој, и јарост гњева
Твојего да постигнет их.

траже, Боже Израиљев,

Јер тебе ради поднесох поругу, стид ми
покри лице.

Отуђих се од своје браће и постадох стран
синовима своје мајке.

Јер ревност за твој дом поједе ме и поруге
оних који тебе руже падоше на мене.

Постом обрвах душу своју и то ми би на
ругло.

Врећу узех за одело и постадох им
предмет приче.

Они што седе на вратима говораху против
мене, пијанице певаху о мени.

Ја ти се молим, Господе; време је да
покажеш (своје) благовољење, Боже, по
великој милости својој; услиши ме у свом
истинитом спасењу.

Спаси ме из блата, да се не заглибим; да се
избавим од оних који ме мрзе и из дубоких
вода;

Да ме не потопи бура на води, и да ме
дубина не прогута, и да ждрело не затвори
своја уста нада мною.

Услиши ме, Господе, јер је твоја милост
добра; по свом великом милосрђу погледај
на мене.

Не окрени своје лице од свог слуге, јер сам
на муци, услиши ме брзо.

Буди наклоњен мојој души и спаси је,
избави ме због мојих непријатеља.

Јер ти знаш моју поругу, и мој стид, и моју
срамоту; пред тобом су сви који ме муче.

Душа ми је дочекала поругу и беду, и
чекао сам неког ко ће саучествовати са
мною, али га не беше, и (чекао сам) да ме
ко утеши, али (га) не нађох.

Дадоше ми жуч да једем и у жеђи мојој
напојише ме оцтом.

Њихова трпеза нека им буде замка пред
њима, одмазда и саблазан;

Нека им се помраче очи - да не виде, и
бедра њихова ослаби за свагда;

Излиј свој гнев на њих и јарост твога гнева
нека их обузме.

25. Да будет двор их пуст, и в жилишчах их да не будет живиј:
 26. Зане јегоже Ти поразил јеси, тији погнаша, и к болезни јазви мојих приложиша.
 27. Приложи безаконије к безаконију их, и да не внидут в правду Твоју.
 28. Да потребјатсја от књиги живих, и с праведними да не напишутсја.
 29. Нишч и бољај јесам аз: спасеније Твоје Боже да пријимет мја.
 30. Восхваљу имја Бога мојего с пјеснију, възвеличу Јего во хваљенији:
 31. И угодно будет Богу паче телца јуна, роги износјашча и пазнокти.
 32. Да узрјат нишчији и възвеселјатсја: взишчите Бога, и жива будет душа ваша.
 33. Јако услиша убогија Господ, и окованија своја не уничижи.
 34. Да восхваљат Јего небеса и земља, море и всја живушчаја в њем.
 35. Јако Бог спасет Сиопа, и созиждутсја гради Јудејстији: и всељатсја тамо, и наслідјат их.
 36. И сјемја рабов Твојих удержит их, и љубљашчији имја Твоје всељатсја в њем.

Нека опусти стан њихов и у њиховим шаторима нека нико не станује.
 Јер кога си ти поразио, (тога) они прогнаше, и повећаше бол мојих рана.

Додај безакоње на њихово безакоње и не дај да уђу у твоју праведност.
 Нека буду избрисани из књиге живих и да не буду уписани међу праведнике.
 Убог сам ја и болан, твоје спасење, Боже, нека ме прихвати.
 Хвалићу Божије име песмом, величаћу га похвалом,
 И то ће бити Богу милије од младог телета коме избијају рогови и папци.
 Нека виде убоги и нека се развеселе; потражите Бога, па ће вам оживети душа,
 Јер Господ услиша сиромаше и не презре своје сужње.
 Нека га хвале небеса и земља, море и све што се у њима миче.
 Јер Бог ће спасти Сион, и подићи ће се градови у Јудеји; и уселиће се тамо и наслідиће га;
 И потомство његових слугу поседоваће га и обитаваће у њему они који љубе име његово.

Псалом 69.

Ванај за помоћ

1. Боже, в помошч моју вонми: Господи помошчи ми потшчисја.
 2. Да постидјатсја и посрамјатсја ишчушији душу моју, да возвратјатсја вспјат, и постидјатсја, хотјашчији ми злаја.
 3. Да возвратјатсја абије стидјашчесја глагољущчији ми, благоже благоже.
 4. Да возрадујутсја и възвеселјатсја о Тебје вси ушчушчији Тебе Боже: и да глагољут вину, да възвеличитсја Господ, љубљашчији спасеније Твоје.
 5. Аз же нишч јесам и убог, Боже помози ми: помошчник мој, и избавитељ мој јеси

Господе, спаси ме, Боже, притеци ми у помоћ.
 Нека се постиде и посраме они који траже живот мој, нека устукну и постиде се они који ми желе зло,
 Нека сместа устукну постиђени они који ми говоре (ругајући се); лепо! лепо!
 Нека кличу и обрадују ти се сви који те траже, а који љубе твоје спасење нека свагда говоре: нека се велича Бог.

Ја сам убог и сиромаш; Боже, помози ми, Господе, ти си мој помагач и избавитељ,

Ти, Господи не закосни.

немој закаснити.

Слава:

КАТИЗМА 10.

Псалом 70.

Молитва побожног старца

1. На Тја Господи уповах, да не постижусја во вјек.

2. Правдоју Твојеју избави мја, и изми мја: приклони ко мње ухо Твоје, и спаси мја.

3. Буди ми в Бога зашчититеља, и в мјесто крјепко спасти мја: јако утвржденије моје, и прибјежишче моје јеси Ти.

4. Боже мој, избави мја из руки грјешнаго, из руки законопреступнаго и обидјашчаго:

5. Јако Ти јеси терпјеније моје Господи, Господи упованије моје от јуности мојеја.

6. В Тебје утврдихсја от утробе, от чрева матере мојеја Ти јеси мој покровитељ: о Тебје пјеније моје вину.

7. Јако чудо бих многим: и Ти помошник мој крјепок.

8. Да исполњатсја уста моја хваљенија, јако да воспоју славу Твоју, вес ден великољепије Твоје.

9. Не отвержи мене во времја старости: внегода оскудјевати крјепости мојеј, не остави мене.

10. Јако рјеша врази моји мње, и стрегушчији душу моју совјешчаша вкупје.

11. Глагољушче: Бог оставил јест јего, пожените и измите јего, јако њест избављај.

12. Боже мој не удаљисја от мене, Боже мој в помошч моју вонми.

13. Да постидјатсја и исчезнут оклеветајушчији душу моју: да облекутсја в студ и срам ишчушчији злаја мње.

14. Аз же всегда возуповају на Тја, и

Боже, у тебе се уздах, не дај да се постидим довека.

Спаси ме и избави ме у праведности својој, приклони мени ухо своје и спаси ме.

Буди ми Бог заштитник и сигурно место - да ме спасеш, јер си ти моје утврђење и уочиште моје.

Из грешничке руке избави ме, Боже мој, из руке безаконика и насилника;

Јер си ти, Господе, моја узданица; Господ је моја нада од младости моје.

Тебе се чврсто држим од рођења, од утробе моје мајке ти си ми покровитељ; о теби свагда пева моја химна.

Многима сам постао чудо, а ти си ми снажни помагач.

Нека моја уста буду пуна хвале, да песмом величам славу твоју, по вас дан величанство твоје.

Не одбаци ме у старости, кад ме изда снага, немој ме напустити.

Јер моји непријатељи рекоше ми и они што мотре на мој живот договорише се заједно,

Говорећи: Бог га је напустио; потеряјте га и ухватите га, јер нема ко да га избави.

Боже, не удаљавај се од мене; Боже мој похитај ми у помоћ.

Нека се постиде и ишчезну непријатељи моје душе, нека обузме стид и срам оне који се труде (да ми нанесу) зла.

А ја ћу се свагда уздати у тебе и хвалићу

приложу на всјаку похвалу Твоју.

15. Уста моја возвјестјат правду Твоју, вес ден спасеније Твоје, јако не познах књижнаја.

16. Вниду в сиље Господњи: Господи, помјану правду Тебе јединого.

17. Боже мој, имже научил мја јеси от јуности мојеја, и до ниње возвјешчу чудеса Твоја:

18. И даже до старости и престарјенија, Боже мој не остави мене, дондеже возвјешчу мишцу Твоју роду всему грјадушчому.

19. Силу Твоју и правду Твоју, Боже, даже до вишњих, јаже сотворил ми јеси величија, Боже, кто подобен Тебје;

20. Јелика јавил ми јеси скорби многи и зли: и обрашчасја оживотворил мја јеси, и от бездан земљи возвел мја јеси.

21. Умножил јеси на мње величествије Твоје, и обрашчасја утјешил мја јеси, и от бездан земљи паки возвел мја јеси.

22. Ибо аз исповјемсја Тебје в људех Господи, во сосудјех псаломских истину Твоју, Боже, воспоју Тебје в гуслех, Свјатиј Израиљев.

23. Возрадујетсја устње моји, јегда воспоју Тебје, и душа моја, јуже јеси избавил:

24. Јешче же и јазик мој вес ден поучитсја правдје Твојеј, јегда постидјатсја и посрамјатсја ишчушчији злаја мње.

те све више.

Уста моја казиваће твоју праведност, по вас дан спасење твоје, јер их не могу измерити.

Ући ћу у сили Господњој; Господе, сетићу се само твоје праведности.

Боже, ти си ме учио од моје младости, а ја до сада објављујем твоја чудеса.

И кад зађем у дубоку старост, Боже, немој ме напустити, да бих објављивао мишицу твоју сваком будућем нараштају, твоју моћ и праведност твоју,

Боже, до највиших висина у великим делима која си учинио; Боже, ко је као ти?

Колико си ми многих и великих невоља показао, али, окренувши се мени оживео си ме, из бездана земаљских опет си ме извео.

Повећао си своје величанство и окренувши се мени утешио си ме и из бездана земаљских опет си ме извео. А ја ћу уз харфу хвалити твоју истинитост, Боже; свираћу ти у китару, свече Израиљев.

Клицаће моје усне, кад ти будем певао, и моја душа коју си избавио.

И језик мој говориће о твојој праведности по вас дан, када се постиде и посраме они који се труде (да ми нанесу) зла.

Псалом 71.

Царство мира Божијег помазаника

1. Боже суд Твој цареви дажд, и иравду Твоју сину цареву:

2. Судити људем Твојим в правдје, и нишчим Твојим в судје.

3. Да воспријимут гори мир људем и холми правду:

4. Судит нишчим људским, и спасет сини

Боже, дај свој суд цару и своју правду царевом сину,

Да он по правди суди твом народу и сиромсима твојим по правици.

Нека горе донесу мир твом народу, а хумке праведност.

Он ће судити убогима и народу и спашће

убогих, и смирит клеветника.

5. И пребудет со солнцсм, и преже луни рода родов.

6. Снидет јако дожд на руно, и јако капља капљушчаја на земљу.

7. Возсијајет во днех Јего правда, и множество мира, дондеже отиметсја луна.

8. И обладајет от морја до морја, и от рјек до конец всељенија.

9. Пред Њим припадут Етиопљане, и врази Јего перст полижут:

10. Царије Тарсистији и острови дари принесут, царије Аравстији и Сава дари приведут:

11. И поклоњатсја Јему вси царије земстији, вси јазици поработајут Јему.

12. Јако избави нишча от силна, и убога, јемуже не бје помошника.

13. Пошчадит нишча и убога, и души убогих спасет.

14. От лихви и от неправди избавит души их, и честно имја Јего пред њими.

15. И жив будет, и дастсја Јему от злата Аравијска: и помољатсја о Њем вино: вес ден благословјат Јего.

16. Будет утвржденије на земљи на версјех гори, превознесетсја паче Ливана плод Јего: и процвјетут от града јако трава земнаја.

17. Будет имја Јего благословено во вјеки, преже солнца пребивајет имја Јего: и благословјатсја в Њем всја кољена земнаја, вси јазици ублажат Јего.

18. Благословен Господ Бог Израилев, творјај чудеса једин.

19. И благословено имја слави Јего во вјек, и во вјек вјека: и исполнитсја слави Јего всја земља: буди, буди.

синове сиромаша, а клеветника ће понизити,

И живеће колико и сунце, и месец од поколења до поколења,

И сићи ће као дажд на ливаду, као капљице које росе земљу.

Синуће правда у његово време и обилни мир све док не нестане месеца.

И владаће од мора до мора, и од реке (Еуфрата) до крајева земаљских.

Етиопљани ће пасти ницице пред њим, а непријатељи његови лизаће прашину;

Цареви тарсијски и острвљани приносиће дарове, цареви Арабије и Сабе доносиће дарове;

И сви цареви клањаће се њему, сви народи служиће му.

Јер је спасао убогог из руке силника, и сиромаша коме нема ко да помогне;

Поштедеће убогог и сиромаша, и спашће живот сиромаша;

Избавиће им душе од лихве и неправде, и пред њим ће бити часно њихово име.

И поживеће, па ће му давати арапског злата, те ће се молити за њега свагда, благосиљаће га по вас дан.

Биће утврђење на земљи на врховима гора; његов плод уздићи ће се изнад Ливана, и процветаће (људи) из градова као трава на земљи.

Нека му је име благословено довека, да му се одржи име док је сунце; сва племена на земљи биће у њему благословена, сви ће га народи звати блаженим.

18 Нека је благословен Господ Бог, Бог Израилев, једини који чини чуда,

И нека је благословено његово славно име довека и у све векове, и сва земља нека се испуни његовом славом. Нека буде, нека буде.

Слава:

Псалом 72.

Испразност безбожичке среће

1. Кољ благ Бог Израилев, правим
сердцем.
2. Мој же вмаље не подвижастјесја позје,
вмаље не пролијашасја стопи моја.
3. Јако возревновах на безаконија, мир
грјешников зрја.
4. Јако њест восклоњенија в смрти их, и
утвержденија в ранје их.
5. В трулјех человјеческих не сут, и с
человјеки не пријимут рани.
6. Сего ради удержа ја гордиња их до
конца, одјејашасја неправдоју и нечестијем
својим.
7. Изидет јако из тука неправда их,
преидоша в љубов сердца.
8. Помислиша и глагољаша в лукавствје,
неправду в висоту глагољаша.
9. Положиша на небеси уста своја, и јазик
их прејде по земљи.
10. Сего ради обратјатсја људије моји
сјемо, и дније исполњени обрјашчутсја
вњих.
11. И рјеша: како увједје Бог, и ашче јест
разум во Вишњем.
12. Се сиј грјешници, и гобзујушчији во
вјек, удержаша богатство.
13. И рјех: Еда всује оправдих сердце моје,
и умих в неповинених руцје моји.
14. И бих јазвен вес ден, и обличеније моје
на јутрених.
15. Ашче глагољох, повјем тако: се роду
синов твојих, јемуже објешчашсја.
16. И непшчевах разумјети, сије труд јест
предомноју.
17. Дондеже вниду во свјатило Божије, и
разумјеју в посљедњаја их.
18. Обаче за лешченија их положил јеси
им злаја, низложил јеси ја, внегода
разгорјешасја.
19. Како биша во запустјеније, внезапу
изчезоша, погибоша за безаконије своје.
20. Јако соније востајушчаго, Господи во
градје Твојем образ их уничижиши.

Како је добар Бог Израилев онима који су
чиста срца.
А моје ноге умало не поклекнуше, замало
ми кораци не посташе несигурни.
Јер позавидех безаконцима, гледајући
како грешници мирно живе,
Јер не пате до смрти и чврстина им је у
бичу.
Нема их на људским пословима и са
(другим) људима не сносе недаће.
Зато је охолост овладала њима, огрнуше се
својом неправдом и безбоштвом.

Њихова неправда изићи ће као из сала,
предадоше се срцу на вољу;
У лукавству смислише и говорише,
неправду говором уздигоше;
Уста своја уперише на небо, а језик им
прође (свуда) по земљи.
Зато ће се мој народ вратити овамо и наћи
ће своје пуне дане.

И рекоше: како Бог дозна и има ли знања у
Свевишњега?
Ето такви су грешници и успевају; вечито
држе богатство.
Још рекох: јесам ли узалуд држао своје
срце у праведности и у недужности опрао
руке своје?
Недаће ме сналазе по вас дан, и срамота
моја од раног јутра.
Да сам рекао: говорићу и ја тако, гле,
изневерио бих род твојих синова.
И хтедох то да схватим; труд је то за мене,
Док не уђем у Божије светиште и не
схватим њихов крај.
Заиста, за подмуклост нанео си им (зла),
бацио си их у пропаст.

Како зачас опустеше; ишчезоше, изгибоше
за безакоње своје.
Као сан кад се човек пробуди, Господе,
(тако ти) у свом граду учини ништавну
њихову прилику.

21. Јако разжежесја срдце моје, и утроби моја измјенишасја.
 22. И аз уничижен, и не разумјех, скотен бих у Тебе.
 23. И аз вину с Тобоју, удержал јеси руку деснују моју.
 24. И совјетом Твојим настави мја јеси, и со славоју пријал мја јеси.
 25. Что бо ми јест на небеси, и от Тебе что восхотјех на земљи.
 26. Исчезе срдце моје и плот моја, Боже срдца мојего, и част моја Боже во вјек.
 27. Јако се удаљајушчији себе от Тебе, погибнут, потребил јеси всјакаго љубодјејушчаго от Тебе.
 28. Мње же прилепљатисја Богови благо јест, полагати на Господа упованије моје, возвестити ми всја хвали Твоја во вратјех дшчере Сиони.

Јер ми се срце распламтелo и бубрези ми се изменише.
 И ја поражен не разумех, постадох као живинче пред тобом.
 Али сам стално с тобом, придржао си ми десну руку,
 Упутио си ме својим саветом и прихватио си ме са славом.
 Јер шта ја имам на небу и од тебе шта зажелех на земљи?
 Клонуло ми је тело и срце, Боже мога срца и наследство моје, Боже, довека.
 Јер, гле, пропашће они који се удаљавају од тебе, истребио си свакога ко те изневери.
 А мени је добро бити уз Бога, полагати своју наду у Господа, објављивати све твоје похвале на вратима кћери Сиона.

Псалом 73.

Вапај против непријатеља Светог града

1. Вскују Боже отринул јеси до конца, разгнеवासја јарост Твоја на овци пажити Твојеја.
 2. Помјани сонм Твој, јегоже стјажал јеси исперва, избавил јеси жезлом достојанија Твојего, гора Сион сија, в њејже вселилсја јеси.
 3. Воздигни руцје Твоји на гордињи их в конец, јелика лукавновa враг во свјатјем Твојем.
 4. И восхвалишасја ненавидјашчији Тја посредје празника Твојего, положиша знаменија своја, знаменија, и не познаша.
 5. Јако во исходје превише, јако в дубравје древјање сјекирами разсјекоша.
 6. Двери јего вкупје, сјечивом и оскордом разрушиша ја.
 7. Возжегоша огњем свјатило Твоје, на земљи оскверниша жилишче имене Твојего.
 8. Рјеша в срдцје својем јужики их вкупје,

Боже, зашто си (нас) сасвим одбацио, (зашто) се твоја јарост разгневила на овце твоје паше?
 Сети се своје заједнице, коју си од старине стекао, искупио си (је) као државу себи у наследство ову гору Сион, на којој си се настанио.
 Подигни своје руке на њихову крајњу охолост, на сва зла која је непријатељ учинио у светињи твојој.
 Они који те мрзе силно се понеше усред твога празника, поставише бојна знамења као знакове, али не познаше.
 Као горе на лулазу, као у густој шуми секирама исекоше
 Њена врата, брадвом и маљем одједном га разбише.
 Огњем спалише твоје светиште, оскрнавише на земљи место на ком твоје име пребива.
 Рекоше у свом срцу сви који су им сродни:

придите и оставим всја празници Божија от земљи.

9. Знаменија их ме видјехом, њест ктому пророка, и нас не познајет ктому.

10. Доколе Боже поносит враг, раздражит противниј имја Твоје до конца.

11. Вскују отвращајешу руку Твоју, и десницу Твоју от среди њедра Твојега в конец.

12. Бог же Цар наш преже вјека, содјела спасеније посредје земљи.

13. Ти утврди јеси силоју Твојеју море, Ти стерл јеси глави змијев во водје.

14. Ти сокрушил јеси главу змијеву, дал јеси того брашно људем Етиопским.

15. Ти расторгал јеси источники и потоки, Ти изсушил јеси рјеки Итамскија.

16. Твој јест ден, и Твоја јест ношч, Ти совершил јеси зарју и солнце.

17. Ти сотворил јеси всја предјели земљи: жатву и весну Ти создал јеси ја.

18. Помјани сија: враг поноси Господеви, и људије безумнији раздражиша имја Твоје.

19. Не предажд звјерјем душу исповједајушчујусја Тебје, души убогих Твојих не забуди до конца.

20. Призри на завјет Твој, јако исполнишасја помраченији земљи домов безакониј.

21. Да не возвратитсја смирениј посрамљен, нишч и убог восхвалит имја Твоје.

22. Востани Боже, суди прју Твоју, помјани поношеније Твоје, јеже безумнаго вес ден.

23. Не забуди гласа молитвеник Твојих, гордиња ненавидјашчих Тја взиде вину.

хајдете да спалимо све Божије празнике на земљи.

Своје знакове не видесмо, нема више

пророка, и за нас се неће више знати.

Боже, докле ће се још ругати непријатељ?

Хоће ли противник довека пркосити твоме имену?

Зашто одвраћаш своју руку и десницу своју стално (скриваш) посред недара својих?

Али Бог је наш цар од искона, он је спремио спасење посред земље.

Ти си својом силом утврдио море, ти си сатро главе воденим неманима.

Ти си размрсао главе немани, дао си је за храну етиопском народу.

Ти си отворио изворе и потоке, ти си пресушио реке итамске.

Твој је дан и твоја је ноћ, ти си уредио светила и сунце.

Ти си поставио све границе земаљске; лето и пролеће, ти си их створио.

Сети се тога; непријатељ се наругао

Господу, и безумни народ раздражи име твоје.

Не дај зверима душу која те исповеда, душе својих сиромаша не заборави никада.

Погледај на свој завет, јер су сви мрачни земаљски кутови пуни станова безаконика.

Смирени да се не врати посрамљен; убог и сиромаш хвалиће твоје име.

Устани, Боже, пресуди своју правицу; сети се како ти се безумник руга по вас дан.

Не заборави глас твојих богорадника; охолост оних који те мрзе једнако се диже на тебе.

Слава:

Псалом 74.

Божански судија

1. Исповјемсја Тебје Боже, исповјемсја Тебје, и призовем имја Твоје, повјем всја чудеса Твоја.
2. Јегда пријиму времја, Аз правоти возсужду.
3. Растајасја земља и вси живушчији на њеј, Аз утврдих столпи јеја.
4. Рјех безаконујушчим, не безаконујте, и согрјешајушчим, не возносите рога.
5. Не воздвизајте на висоту рога вашего, и не глагољите на Бога неправду.
6. Јако ниже от исход, ниже от запад, ниже од пустих гори.
7. Јако Бог судија јест, сего смирајет, и сего возносит.
8. Јако чаша в руцје Господњи, вина нерастворена, исполн растворенија, и уклони от сеја в сију: обаче дрождије јего не истошчисја, испијут вси грјешнији земљи.
9. Аз же возрадујусја во вјек, воспоју Богу Јаковљу.
10. И всја роги грјешних сломљу, и вознесетсја рог праведнаго.

Хвалићемо те, Боже, хвалићемо и призваћемо твоје име.

Казиваћу сва твоја чудеса кад буде време; судићу по прависи.
 Зањиха се земља са свим својим становницима, ја сам учврстио њене ступове.
 Рекох преступницима закона: не преступајте закона, и онима који греше: не дижите рога,
 Не дижите у вис свога рога, не говорите неправду против Бога.
 Јер нити са истока, нити са запада, нити са пустих гора (долази уздизање),
 Него је Бог судија, он једнога унизује а другога узвисује.
 Јер у руци Господњој је чаша пуна немешаног, добро зачињеног вина, и он точи по реду, али се њен талог не источи, пиће (из ње) сви грешници на земљи.

А ја ћу клицати довека, певаћу Богу Јаковљеву;
 И поломићу све грешничке рогове, а праведнички рогови узвисиће се.

Псалом 75.

Песма захвале чувару Јерусалима

1. Вједом во Јудеји Бог, во Израилји велије имја Јего.
2. И бист в мирје мјесто Јего, и жилишче Јего во Сиоње.
3. Тамо сокруши крјепости луков, оружије и меч и бран.
4. Просвјешчајеш ти дивно от гори вјечних.
5. Смјатотасја вси неразумнији сердцем, уснуша сном својим, и ничтоже обрјетоша вси мужије богатства в руках својих.
6. От запрешченија Твојего Боже Јаковаљ, воздремаша всједшији на коњи.
7. Ти страшен јеси, и кто противстанет

Зна се за Бога у Јудеји, велико је његово име у Израилју.
 У Салиму би његово место и на Сиону пребивалиште његово.
 Тамо поломи стреле луковима, штит и мач и рат.
 Ти дивно светлиш са вечних гора.

Смутише се сви који су неразумна срца, богати људи заспаше својим сном и ништа не нађоше у рукама својим.
 Од твоје претње, Боже Јаковљев, коњаници задремаше.
 Страшан си и ко ће ти се супротставити?

Тебје, отоље гњев Твој.
8. С небесе слишан сотворил јеси суд,
земља убојасја и умолча.
9. Внегда востати на суд Богу, спасти всја
кроткија земљи.
10. Јако помишљеније чловјеческоје
исповјестсја Тебје, и останок
помишљенија празднујет Ти.
11. Помолитесја и воздадите Господеви
Богу нашему, вси иже окрест Јего
принесут дари.
12. Страшному и отемљајушчему духи
књазеј, страшному паче цареј земних.

Отуда твој гнев.
Са неба си објавио суд, земља се препаде и
умукну;
Када се Бог диже да суди - да спасе све
кротке на земљи.
Што човек науми теби ће исповедати и
преостале (његове) мисли тебе ће славити.

Заветујте се и извршите (своје) завете
Господу Богу своме; сви који га
окружавају носиће дарове.
Страшноме, који обуздава духове кнезова,
страшнијем од царева земаљских.

Псалом 76.

Сећајмо се Господњих дела

1. Гласом мојим ко Господу возвах, гласом
мојим к Богу, и вѣат ми.
2. В ден скорби мојеја Бога взисках рукама
мојима, ношчију пред Њим, и не
прелешчен бих, отвержесја утјешитисја
душа моја.
3. Помјанух Бога, и возвеселихсја,
поглумљахсја, и малодушествоваше дух
мој.
4. Предваристје стражби очи моји,
смјатохсја и не глаголах.
5. Помислих дни первија, и љета вјечнаја
помјанух, и поучахсја.
6. Ношчију сердцем мојим глумљахсја, и
тужаше дух мој.
7. Еда во вјеки отринут Господ, и не
приложит благоволити паки.
8. Или до конца милост своју отсјечет,
сконча глагол от рода в род.
9. Еда забудет ушчедрити Бог, или удержит
во гњевје својем шчедроти своја.
10. И рјех: ниће начах, сија измјена
десници Вишњаго.
11. Помјанух дјела Господња, јако помјану
от начала чудеса Твоја.
12. И поучусја во всјех дјељех Твојих, и в
начинанијих Твојих поглумљусја.

Гласом својим завахих Господу, гласом
својим Богу и чу ме.
У дан своје невоље потражих Бога ноћу
својим рукама уздигнутим к њему, и не
преварих се; душа никако да ми се утеши.

Сетих се Господа и развеселих се;
размислих и дух ми постаде малодушан,

Очи ми ноћу бдију, узнемирих се и не
могах говорити.
Размишљах о старим данима, сетих се
прастарих година и поучих се;
Ноћу разговарах са својим срцем, а дух
мој испитиваше.
Хоће ли Господ заувек одбацити и хоће ли
још икад бити благонаклон?
Или ће до краја ускратити своју милост од
поколења до поколења.
Или ће Бог заборавити да се смилује, или
ће у свом гневу затворити своје милосрђе?
И рекох: сад почех (разумевати), ово је
промена деснице Свевишњег.
Сетих се дела Господњих, сећаћу се твојих
чудеса од почетка,
И поучићу се свим делима твојим и
говорићу о поступцима твојим.

13. Божс во свјатјем пут Твој, кто Бог велиј
јако Бог наш.

14. Ти јеси Бог творјај чудеса, сказал јеси
в људех силу Твоју.

15. Избавил јеси мишцеју Твојеју људи
Твоја, сини Јаковљи и Јосифови.

16. Видјеша Тја води Боже, видјеша Тја
води, и убојашасја, смјаташасја бездни.

17. Множество шума води, глас даша
облаци, ибо стрјели Твоја преходјат.

18. Глас грома Твојего в колеси, освјетиша
молнија Твоја всељенују, подвижесја и
трепетна бист земља.

19. В мори путије Твоји, и стези Твоји во
водах многих, и следи Твоја не
познајутсја.

20. Наставил јеси јако овци људи Твоја,
рукоју Мојсијевоју и Аронеју.

Боже, твој пут је свет; који је Бог тако
велик као наш Бог?

Ти си Бог који чини чудеса, показао си
своју силу на народима;

Својом мишицом избавио си народ свој,
Јаковљеве и Јосифеве синове.

Воде те видеше, Боже, воде те видеше и
устрепташе, понори се узбуркаше, силна
хука од вода.

Облаци загрмеше, јер твоје стреле
пролећу;

Глас твоје грмљавине одјекну котрљајући
се, твоје муње осветлише васељену, земља
се пољуља и уздрхта.

Твој пут води кроз море и твоје стазе по
великим водама, а трагови твоји неће се
познати.

Повео си свој народ као овце - Мојсијевом
и Ароновом руком.

Слава:

КАТИЗМА 11.

Псалом 77.

Поука из прошлости

1. Внемљите људије моји закону мојему,
приклоните ухо ваше во глаголи уст мојих.

2. Отверзу в притчах уста моја,
провјешчају гананија исперва.

3. Јелика слишахом и познахом ја, и оци
наши повједаша нам.

4. Не утајашасја от чад их в род ин,
возвјешчајушче хвали Господњи, и сили
Јего, и чудеса Јего јаже сотвори.

5. И воздвиже свидјеније во Јаковје, и
закон положи во Израилји, јелика
заповједа оцем нашим, сказати ја синовом
својим.

6. Јако да познајет род ин синове
родјашчијисја, и востанут и повједјат ја

Припази, народе мој, на закон мој,
приклони своје ухо ономе што моја уста
говоре;

Причама ћу отворити уста своја, казиваћу
загонетне ствари од искони.

Све што чусмо и дознасмо и што нам
очеве наши казиваху,

Не оста скривено од њихове деце, јер су
будућем нараштају јавили славна дела
Господња, и силу његову, и чудесна дела
која је учинио.

Он подиже сведочанство у Јакову и
постави закон у Израилју, и нареди нашим
очевима да све то обзнане својим
синовима,

Како би знао будући нараштај, синови који
ће се родити, па ће и они устати и то

синовом својим.

7. Да положат на Бога упованије своје, и не забудут дјел Божијих, и заповједи Јего взишчут.

8. Да не будут јакоже оци их род строптив и преогорчевајај, род иже исправи сердца својего, и не у вјери с Богом духа својего.

9. Синове Јефремли наљацајушче и стрјељајушче луки, возвратишасја в ден брани.

10. Не сохраниша завјета Божија, и в закоње Јего не восхотјеша ходити.

11. И забиша благодјејанија Јего, и чудеса, иже показа им.

12. Пред оци их, јаже сотвори чудеса, в земљи Египетстјej на пољи Танеосје.

13. Разверзе море, и проведе их, пристави води јако мјех.

14. И настави ја облаком во дни, и всју ношч просвјешченијем огња.

15. Разверзе камен в пустињи, и напоји ја јако в бездње мнозје.

16. И изведе воду из камене, и низведе јако рјеки води.

17. И приложиша јешче согрјешати Јему, преогорчиша Вишњаго в безводњеј.

18. И искусиша Бога в сердцах својих, воспросити брашна душам својим.

19. И клеветаша па Бога, и рјеша: Еда возможет Бог уготовати трапезу в пустињи.

20. Понеже порази камен, и потекоша води, и потоци наводнишасја, еда и хљеб може дати, или уготовати трапезу људем својим.

21. Сего ради слиша Господ и презрје, и огањ възгорјесја во Јаковје, и гњев взиде на Израилѣа.

22. Јако не вјероваша Богови, ниже уповаша на спасеније Јего.

23. И заповједа облаком свише, и двери небесе отверзе.

24. И одожди им ману јасти, и хљеб небесниј даде им.

25. Хљеб ангелскиј јаде человек, брашно

јавити својим синовима,

Да положи своју наду у Бога, и не забораве дела Божија, те да истражују наредбе његове,

Да не буду као њихови очеви - род наopak и бунтован, род који није исправио срце своје и не би веран Богу духом својим. Ефремови синови, који затежу лук и стрјељају њиме, окренуше се на дан битке.

Савез са Богом не сачуваше и не хтедоше ходити по његовом закону.

И заборавише његова добротинства и чудна дела његова која им је показао, Чудеса која је учинио пред њиховим очевима у земљи египатској, на Танејском пољу.

Раздвоји море и њих проведе, постави воду као мех,

И поведе их дању облаком, а сву ноћ светлошћу огња.

Раскида стену у пустињи и напоји их као из дубоког бездана,

И изведе воду из стене, па низведе воде као реке.

А они продужише и даље да греше, озлоједише Свевишњег у пустињи,

И искушаше Бога у срцима својим тражећи хране за своје душе,

И опадаше Бога, те рекоше: хоће ли моћи Бог да зготови трпезу у пустињи?

А кад удари стену, потече вода и потоци се разлише; може ли и хлеба дати или зготовити трпезу народу свом?

Стога Господ чу и баци (их) натраг, и огањ се распламте у Јакову, и гнев се подиже на Израилѣа,

Јер не повероваше Богу, нити се уздаше у његово спасење.

И заповеди одозго облацима, те отвори небеска врата,

И пусти им ману као дажд - да (је) једу, и хлеб небески даде им;

Човек је јео анђеоски хлеб, посла им хране

посла им до ситости.

26. Воздиже југ с небесе, наведе силоју својеју Лива.

27. И одожди на ња јако прах плоти, и јако песок морскиј птици пернати.

28. И нападоша посредје стана их, и окрест жилишч их.

29. И јадоша и наситишасја зјело, и желаније их принесе им.

30. Не лишишасја от желанија својего, јешче брашну сушчу во устјех их.

31. И гњев Божиј взиде на ња, и уби множајшаја их, и избраним Израиљевим запјат.

32. Во всјех сих согресиша јешче, и не вјероваша чудесем Јего.

33. И исчезоша в сујетје дније их, и лета их со тшчанијем.

34. Јегда убиваше ја, тогда взискаху Јего, и обрашчахусја, јутрењеваху к Богу.

35. И помјануша, јако Бог помошчник им јест, и Бог Вишњиј избавитељ им јест.

36. И возљубиша Јего уст својими, и јазиком својим солгаша Јему.

37. Сердце же их не бје право с Њим, ниже увјеришасја в завјетје Јего.

38. Тој же јест шчедар, очистит грјехи их, и не растлит, и умножит отвратити јарост своју, и не разжежет всего гњева својего.

39. И помјану, јако плот сут, дух ходјај и не обрашчајајсја.

40. Кољ крати преогорчиша Јего в пустињи, прогњеваша Јего в земљи безводњеј.

41. И обратишасја, и искусиша Бога, и свјатаго Израиљева раздражиша.

42. И не помјануша руки Јего в ден, в оњеже избави ја из руку оскорбљајушчаго.

43. Јакоже положи во Египтје знаменија своја, и чудеса своја на поли Танеосје.

44. И преложи в кров рјеки их, и источники их, јако да не пијут.

45. Посла на ња песија мухи, и појадоша ја, и жаби и растли ја.

46. И даде рјје плоди их, и труди их пругом.

до ситости.

Подиже са неба јужни ветар и својом силом наведе кишу,

Те пусти месо на њих да пада као прашина и крилате птице као морски песак,

И попадоше сред њихова логора - око њихових шатора,

Па једоше и добро се наситише, и испуни им жељу,

Не беху лишени онога што су желели. Док им је још јело било у устима,

Подиже се на њих гнев Божији и помори најјаче међу њима, те свеза избране у Израиљу.

Поред свега тога још грешеше и не повероваше његовим чудесним делима, Тако им прођоше дани узалуд а године њихове мучно.

Кад их убијаше, тражаху га и обраћаху се, па се у бдењу обраћаху Богу,

И сетише се да је Бог њихов помагач, Бог свевишњи њихов избавитељ.

И обмануше га својим устима и језиком својим слагаше му,

А срце им не беше сасвим уз њега, нити осташе верни његовом савезу.

Али он им је као милосрдан опраштао грехе и није их уништавао, него је често одустајао од своје јарости и није дао да се распали сав његов гнев.

И сети се да су они тело, дах који одлази и не враћа се.

Колико пута га озлоједише у пустињи и разгневише у безводној земљи?

И скренуше, те искушаше Бога, па наљутише свеца Израиљева.

Не сетише се његове руке (онога) дана када их избави из руке угњетача.

Како постави своје знаке у Египту и чудеса своја на Танејском пољу;

И претвори им реке у крв, и потоке њихове - да не моглоше пити,

Посла обаде на њих и изједоше их, па жабе и поморише их.

И пусти медљику на њихову летину, а муку њихову предаде скакавцу.

47. Уби градом виногради их, и черничије их сланоју.

48. И предаде граду скоти их, и имјеније их огњу.

49. Посла на ња гњев јарости својеја, јарост и гњев и скорб, посланије ангели љутими.

50. Путесотвори стезју гњеву својему, и не пошчадије от смрти души их, и скоти их в смрти закључи.

51. И порази всјакоје првородноје в земљи Египетстјеј, начаток всјакаго труда их в сељенијих Хамових.

52. И воздвиже јако овци људи своја, и возведе ја јако стадо в пустињи.

53. И настави ја на упованије, и не убојашасја, и враги их покри море.

54. И воведи ја в гору свјатињи својеја, гору сију, јуже стјажа десница Јего.

55. И изгна от лица их јазики, и по жребију даде им земљу ужем жребодајанија, и всели в сељенијих их кољена Израилева.

56. И искусиша и преогорчиша Бога Вишњаго, и свидјенији Јего не сохраниша.

57. И отвратишасја, и отвергошасја јакоже и оци их, превратишасја в лук разврашчен.

58. И прогњеваша Јего в холмјех својих, и во истуканих својих раздражиша Јего.

59. Сlišа Бог и презрје, и уничижи зјело Израиља.

60. И отрину скинију Силомскују, сељеније јеже вселисја в человјецјех.

61. И предаде в пљен крјепост их, и доброту их в руки врагов.

62. И затвори в оружији људи своја, и достојаније своје презрје.

63. Јуноши их појаде огањ, и дјеви их не осјетовани биша.

64. Свјашченици их мечем падоша, и вдовици их не оплакани будут.

65. И воста јако спја Господ, јако силен и шумен от вина.

66. И порази враги своја вспјат, поношеније вјечноје даде им.

Виноград им поби градом, а смокве њихове сланом.

И предаде им стоку граду, а имање њихово огњу.

Посла на њих гнев своје јарости, јарост и гнев и невољу, одред злих анђела.

Отвори пут свом гневу, не поштеде им животе од смрти, а стоку им помори.

И све прворођено поби у Египту првину од свих њихових трудова у Хамовим шаторима.

И подиже свој народ као овце, те их поведе као стадо у пустињи,

И поуздано их упуту, па се нису бојали, а море покри њихове непријатеље.

И уведи их у свој свети крај, на ову гору коју задоби његова десница,

И одбаци народе пред њима, те жребом подели њихово наследство, и у њихове шаторе насели племена Израилева.

Но они искушаше и озлоједише Бога свевишњега, и његова сведочанства не сачуваше.

Скренуше и отпадоше као и њихови очеви, претворише се у искривљен лук.

И разгневише га на својим хумовима и раздражише га својим идолима.

Бог чу и презре, па понизи веома Израиља.

И одбаци (свети) шатор у Силому, своје насеље у ком се настанио међу људима.

И предаде у ропство крјепост њихову, и красоту њихову у непријатељске руке,

И препусти свој народ мачу, те презре своје наследство.

Младиће им поједе огањ, а девојке им се не удаше.

Свештеници им падоше од мача, а удовице њихове неће бити оплакане.

Тада се пробуди Господ као из сна, као јунак савладан од вина,

И одби натраг своје непријатеље, даде им вечну срамоту.

67. И отрину сељеније Јосифово, и кољено
Јефремово не избра.

68. И избра кољено Јудово, гору Сиоњу,
јуже возљуби.

69. И созда јако јединорога свјатилишче
своје, на земљи основа их во вјек.

70. И избра Давида раба својего, и
воспријат Јего от стада овчих.

71. От дојилица појаг јего, пасти Јакова
раба својего, и Израилѣ достојаније своје.

72. И упасе ја в незлобији срдца својего,
и в разумјех руку својеју настави јест.

Слава:

И одбаци Јосифов шатор, а Ефремово
племе не избра.

Него избра Јудино племе, гору Сион, коју
заболе.

И сагради своје светиште (моћно) као
једнорога, на земљи га утемељи довека.

И избра свога слугу Давида и узе од
овчијих стада.

Узе га од оваца које се јагње - да буде
пастир Јакову, његовом народу, и Израилју,
његовом наследству.

И био им је пастир незлобивим срцем и
поведе их својим разборитим рукама.

Псалом 78.

Жалопојка због разарања Јерусалима

1. Боже пријидоша јазници в достојаније
Твоје, оскверниша храм свјатиј Твој.

2. Положиша Јерусалим јако овошченоје
хранилишче, положиша трупија раб
Твојих брашно птицам небесним, плоти
преподобних Твојих звјерем земним.

3. Пролијаша кров их јако воду окрест
Јерусалима, и не бје погребајај.

4. Бихом поношеније сосједом нашим,
подраженије и поруганије сушчим окрест
нас.

5. Докоље Господи прогњевајешисја до
конца, разжежетсја јако огањ рвеније
Твоје.

6. Пролеј гњев Твој на јазики незнајушчија
Тебе, и на царствија, јаже имене Твојего не
призваша.

7. Јако појадоша Јакова, и мјесто јего
опустошиша.

8. Не помјани наших безаконије первих,
скоро да предварјат ни шчедроти Твоја
Господи, јако обнишчахом зјело.

9. Помози нам Боже Спаситељу наш, слави
ради имене Твојего, Господи избави ни, и
очисти грјехи нашја имене ради Твојего.

Боже, многобошци дођоше у твоје
наследство, оскрнавише твој свети храм,
Јерусалим претворише у рушевине.
Мртва тела твојих слугу ставише
небеским птицама за храну, а тела твојих
побожних зверима земаљским;

Пролише крв њихову као воду око
Јерусалима и не беше ко да (их) погребе.
Постадосмо ругло совјим суседима,
подсмех и поруга онима око нас.

Господе, докле ћеш се вечито гневити и
(докле ће се) твоја ревност распаљивати
као огањ?

Излиј свој гнев на многобошце који те не
знају и на царства која не признаше име
твоје,

Јер изједоше Јакова и опустошише његово
место.

Не сећај се безакоња наших давнашњих;
нека нас што пре освоји твоје милосрђе;
јер смо веома осиромашили.

Помози нам, Боже, спаситељу наш; ради
славе свога имена избави нас и очисти нам
грехе ради свога имена,

10. Да не кога рекут јазичи: Гдје јест Бог их, и да увјестсја во јазичјех пред очима нашим отмишченија крове раб Твојих пролитија.

11. Да внидет пред Тја воздиханије окованих, по величију мишици Твојеја снабди сини умершчвљених.

12. Воздажд сосједом нашим седмерицеју в њедру их поношеније их, имже поносиша Тја Господи.

13. Ми же људије Твоји и овци пажити Твојеја исповјемсја Тебје Боже во вјек, в род и род возвјестим хвалу Твоју.

Да једном не кажу многобошци: где је њихов Бог? Нека се пред нашим очима покаже освета над многобошцима за проливену крв твојих слугу.

Нека допре до тебе уздисање сужњева у оковима, силом своје мишице сачувај оне одређене за смрт.

Узврати седмоструко у недра нашим суседима поругу којом ти се наругаше, Господе.

А ми, твој народ и овце твоје паше славићемо тебе довека, од поколења до поколења казиваћемо хвалу твоју.

Псалом 79.

Молитва за обнављање Израиља

1. Пасиј Израиља вонми, настављај јако овча Јосифа, сједјај на херувимјех јависја.

2. Пред Јефремом и Венијамином, и Манасијем воздигни силу Твоју, и пријиди во јеже спасти нас.

3. Боже обрати ни, и просвјети лице Твоје, и спасемсја.

4. Господи Боже сил, докоље гњевајешисја на молитву раб Твојих.

5. Напитајеши нас хљебом слезним, и напојиши нас слезами в мјеру.

6. Положил јеси нас в прерјеканије сосједом нашим, и врази иаши подражиша ни.

7. Господи Боже сил обрати ни, и просвјети лице Твоје, и спасемсја.

8. Виноград из Египта пренесал јеси, изгнај јеси јазичи, и насадиј јеси их.

9. Путесотворил јеси пред њим, и насадиј јеси коренија јего, и исполни земљу.

10. Покри гори сјен јего, и вјетвија јего кедри Божија.

11. Простре розги јего до морја, и даже до рјек отрасли јего.

12. Вскују низложиј јеси оплот јего, и обимајут и вси мимоходјашчији путем.

Пастиру Израилев, чуј, ти који водиш Јосифа као овце и седиш на херувимима, јави се.

Пред Ефремом и Венијамином и Манасијом пробуди крепост своју, и дођи да нас спасеш.

Боже, обрати нас и нека засија твоје лице, па ћемо се спасти.

Господе, Боже над војскама, докле ћеш се гневити на молитву твога слуге, Хоћеш ли нас хранити сузним хлебом и појити сузама преко мере?

Учинио си да се наши суседи препиру око нас, а непријатељи наши наругаше нам се.

Господе, Боже над војскама, обрати нас и нека засија твоје лице, па ћемо се спасти. Ти си пренео чокот из Египта, истерао си народе и посадио га;

Прокричио си пут пред њим и посадио си му коренове, те се напуни земља.

Његова сенка покри горе, а његове лозе пузавице кедрове Божије;

Пустио је своје лозе до мора и изданке своје до реке.

Зашто си срушио његову ограду, па га беру сви који поред њега путем пролазе?

13. Озоба и вепар от дубрави, и уједињениј дивиј појаде их.

14. Боже сил обратисја убо, и призри с небесе и вижд, и посјети виноград сеј.

15. И соверши их, јегоже насади десница Твоја, и на сина человјеческаго, јегоже укрјепил јеси себје.

16. Пожежен огњем и раскопан, от запрешченија лица Твојего погинути.

17. Да будет рука Твоја на мужа десници Твојеја, и на сина человјеческаго, јегоже укрјепил јеси себје.

18. И не отступим от Тебе, оживиши ни, и имја Твоје призовем.

19. Господи Боже сил, обрати ни, и просвјети лице Твоје, и спасемсја.

Горски вепар опустоши га и пољска звер позоба га.

Боже над војскама, окрени се, погледај са неба и види, и обиђи овај виноград, И уреди (виноград) који посади десница твоја, и (погледај) на сина човечијег кога си себи укрепио.

Попаљен је огњем и раскопан; од претње твога лица нек пропадну.

Нека твоја рука буде над човеком деснице твоје и над сином човечијим кога си себи укрепио.

А ми нећемо одступити од тебе, ти ћеш нас оживети, па ћемо призвати име твоје. Господе, Боже над војскама, обрати нас и нека засија твоје лице, па ћемо се спасти.

Псалом 80.

Поуке за празника Сеница

1. Радуйтесја Богу помошнику нашем, воскликните Богу Яковљу.

2. Примите псалом, и дадите тимпан, псалтир красен с гуслима.

3. Вострубите во новомјесјачији трубоју, во благознаменитиј ден празника вашего.

4. Јако повеленије Израилево јест, и судба Богу Яковљу.

5. Свидјеније во Јосифје положи је, внегда изити јему от земљи Египетскија, јазика, јегоже не вједјаше, услиша.

6. Отјат от време хребет јего, руцје јего в коши поработастје.

7. В скорби призвал Мја јеси, и избавих тја, услишах тја в тајне бурње, искусих тја на водје прерјеканија.

8. Слите људије Моји, и засвидјетелствују вам Израилу, ашче послушајеш Мене.

9. Не будет тебје бог нов, ниже поклонисасја богу чуждему.

10. Аз бо јесам Господ Бог твој, изведиј тја от земљи Египетскија, разшири уста твоја, и исполњу ја.

Кличите Богу, нашем помагачу, кликните Богу Яковљеви

Запевајте песму и ударите у бубањ, у милозвучну харфу са китаром;

Затрубите у трубу о младом месецу, на свечани дан нашег празника;

Јер је то наредба за Израил и заповест Бога Яковлева.

То је дао за сведочанство Јосифу, кад је изишао из земље египатске; чу језик који није знао;

Ослободио му плећа од терета, руке његове радише са котарицом,

Призвао си ме у невољи и избавих те; услишах те у тајној бури, искушах те на води свађе.

Послушај, народе мој, и засведочићу ти; Израилу, ако хоћеш да ме послушаш,

Да у тебе не буде неки нови бог и да се не клањаш туђем богу;

Јер ја сам Господ Бог твој који те изведе из земље египатске; отвори своја уста и ја ћу их напунити.

11. И не послушаша људије Моји гласа
Мојего, и Израиљ не вњат Ми.
12. И отпустих ја по начинанијем сердец
их, појдут в начинанијих својих.
13. Ашче биша људије Моји послушали
Мене, Израиљ ашче би в пути Моја ходил.
14. Ни о чесом же убо враги јего смирил
бих, и на оскорбљајушчија их возложил
бих руку Моју.
15. Врази Господњи солгаша Јему, и будет
времја их во вјек.
16. И напита их от тука пшенична, и от
камене меда насити их.

Али мој народ не послуша гласа мога и
Израиљ ми не учини по вољи;
И пустих га на вољу срца његова, нека иде
како сам хоће.
Да ме је народ мој послушао да је Израиљ
пошао мојим путевима,
Брзо бих покорио његове непријатеље и
ставио бих руку своју на његове угњетаче.
Непријатељи Господњи слагаше му и
њихове удес остаће довека.
А њих нахрани најбољом пшеницом и
медом из камена насити их.

Слава:

Псалом 81.

Божји суд неправедним судијама

1. Бог ста в сонмје богов, посредје же боги
разсудит.
2. Докоље судите неправду, и лица
грјешников пријемљете.
3. Судите сиру и убогу, смирена и нишча
оправдајте.
4. И измите нишча и убога, из руки
грјешници избавите јего.
5. Не познаша ниже уразумјеша, во тамје
ходјат, да подвижатсја всја основанија
земљи.
6. Аз рјех: Бози јесте и синове Вишњаго
вси.
7. Ви же јако человјечи умирајете, и јако
једин от књазеј падајете.
8. Воскресни Боже, суди земљи, јако Ти
наследиши во всјех јазицјех.

Бог стаде у скупштини богова, усред
богова изрече суд.
Докле ћете неправедно судити и
повлађивати грешницима.
Будите (праведне) судије сирочету и
убогом, оправдајте смерног и сиромашног;
Избавите сиромаша и убогог, ишчупајте га
из грешничке руке.
Не познаше нити разумеше, ходе по тами;
нека се потресу се сви темељи земаљски.

Ја рекох: богови сте и сви сте синови
Свевишњег;
Али ви као људи умирате и падате као
сваки кнез.
Устани, Боже, суди земљи, јер ћеш ти бити
наследник свих народа.

Псалом 82.

Молитва за помоћ у рату

1. Боже, кто уподобитсја Тебје, не
премолчи, ниже укроти Боже.

Боже, ко ће се теби уподобити? Немој
заћутати нити се смирити, Боже;

2. Јако се врази Твоји возшумјеша, и ненавидјашчији Тја воздвигоша главу.
 3. На људи Твоја лукавноваша вољеју, и совјешчаша на свјатија Твоја.
 4. Рјеша: Пријидите и потребим ја от јазик, и не помјанетсја имја Израилјево ктому.

5. Јако совјешчаша јединомишљенијем вкупје, на Тја завјет завјешчаша.
 6. Сељенија Идумејска и Исмаилите, Моав и Агарјане.
 7. Гевал и Амон и Амалик, иноплеменици с живушчими в Тирје.
 8. Ибо и Асур пријде с њими, биша в заступљеније синовом Лотовим.
 9. Сотвори им јако Мадияму и Сисарје, јако Јавиму в потоцје Кисовје.
 10. Потребишасја во Аендорје, биша јако гној земниј.
 11. Положи књазиих јако Орива и Зива, Зевсја и Салмана всја књазиих.

12. Иже рјеша, да наслѣдим себје свјатилишче Божије.
 13. Боже мој, положи ја јако коло, јако трост пред лицем вјетра.
 14. Јако огањ попаљај дубрави, јако пламен пожигајај гори.
 15. Тако поженеши ја буреју Твојеју, и гњевом Твојим смјатешија.
 16. Исполни лица их безчестија, и взишчут имене Твојега Господи.
 17. Да постидјатсја и смјатутсја во вјек вјека, и посрамјатсја и погубнут.
 18. И да познајут, јако имја Тебје Господ, Ти једин Вишњиј по всеј земљи.

Јер, гле, непријатељи твоји надахше вику, а они што те мрзе подигоше главе,
 Зло наумише твом народу и договорише се против твојих светих;
 Рекоше: дођите да их истребимо између народа, па да се више не спомене име Израилјево.
 Једнодушно донеше одлуку, склопише савез против тебе,
 Идумејска насеља и Исмаилићани, Моав и Агарини,
 Гевал и Амон и Амалик, и иноплеменици са онима што живе у Тиру;
 Чак им се и Асур придружио, посташе помоћници Лотовим синовима.
 Учини им као (што си учинио) Мадияму и Сисари и Јавину на потоку Кисану;
 Истребљени беху у Аендору, посташе као гнојиво на земљи.
 Поступи са њиховим кнезовима као са Оривом и Зивом и Зевејем и Салманом - свим њиховим кнезовима.
 Који рекоше: хајде да ми наслѣдимо себи светиште Божије.
 Боже мој, учини да буду као вихор, као плева пред ветром;
 Као ватра која сажиже шуму, као пламен који спаљује горе,
 Тако их потерај својом буром и гњевом својим смети их.
 Напуни им лица срамотом, па ће тражити твоје име, Господе.
 Нека буду постиђени и сметени у све векове, нека се посраме и изгину,
 И нека знају да је твоје име Господ, да си ти једини Свевишњи над свом земљом.

Псалом 83.

Чезња за светим местима

1. Кољ возљубљена сељенија Твоја Господи сил.
 2. Желајет и скончавајетсја душа моја во двори Господњи, срдце моје и плот моја

Како су мили твоји станови, Господе над војскама.
 Душа ми чезне и гине за дворовима Господњим, срце моје и тело моје

возрадовастасја о Бозје живје.

3. Ибо птица обрјете себје храмину, и горлица гњездо себје, идјеже положит птенци своја, олтари Твоја Господи сил, Царју мој и Боже мој.

4. Блажени живушчији в дому Твојем, во вјеки вјеков восхваљат Тја.

5. Блажен муж, јемуже јест заступљеније јего у Тебе, восхожденија в сердције својем положи.

6. Во јудол плачевнују, во мјесто јеже положи, ибо благословеније даст законополагајај.

7. Појдут от сили в силу, јавитсја Бог богов в Сиоње.

8. Господи Боже сил, услиши молитву моју, внуши Боже Яковаљ.

9. Заштитниче наш вижд Боже, и призри на лице Христа Твојего.

10. Јако лучше ден једин во дворјех Твојих паче тисјашч, изволих приметатисја в дому Бога мојего паче, неже жити ми в сељенијих грјешничих.

11. Јако милост и истину љубит Господ Бог, благодат и славу даст, Господ не лишит благих, ходјашчих незлобијем.

12. Господи Боже сил, блажен человек уповајај на Тја.

обрадова се Богу живом.

Јер и врабац нађе себи дом и грлица гнездо себи, где ће положити птиће своје, а ја твоје олтаре, Господе над војскама, царе мој и Боже мој.

Блажени су који станују у твом дому, они ће те хвалити у све векове.

Блажен је човек који своју заштиту налази код тебе, Господе; он је у свом срцу одлучио да иде горе.

Долином плача на место које одреди; а благослове ће дати законодавац.

Ићи ће из силе у силу, јавиће се Бог богова на Сиону.

Господе, Боже над војскама, услиши моју молитву, чуј Боже Яковљев.

Заштитниче наш, Боже, види и погледај на лице свога помазаника.

Јер један дан у твојим дворовима бољи је од хиљаде дана ван њих, радије ћу бити на прагу Божијег дома, него становати у грешничким шаторима.

Јер Господ Бог воли милост и истину, он ће дати благодат и славу; Господ неће лишити добара оне који ходе у незлобивости.

Господе над војскама, блажен је човек који се узда у тебе.

Псалом 84.

Молитва за остварење месијанског спасења

1. Благоволил јеси Господи земљу Твоју, возвратил јеси плъен Яковаљ.

2. Оставил јеси безаконија људеј Твојих, покрил јеси всја грјехи их.

3. Укротил јеси вес гњев Твој, возвратилсја јеси от гњева јарости Твојеја.

4. Возврати нас Боже спасениј наших, и отврати јарост Твоју от нас.

5. Еда во вјеки прогњевајешисја на ни, или простреши гњев Твој от рода в род.

Господе, омиле ти твоја земља, вратио си робље Яковљево.

Свом народу опростио си безакоње, покрио си све грехове његове.

Утишао си сав свој гнев, одвратио си се од гнева своје јарости.

Врати нас, Боже нашег спасења, и одврати своју јарост од нас.

Зар ћеш се довека гневити на нас, или ћеш протегнути свој гнев са поколења на поколење?

6. Боже, Ти обрашчасја оживиши ни, и
људије Твоји возвеселатсја о Тебје.
7. Јави нам Господи милост Твоју, и
спасеније Твоје дажд нам.
8. Услишу, что речет о мње Господ Бог,
јако речет мир на људи своја, и на
преподобнија своја, и на обрашчајушчија
сердца к Њему.
9. Обаче близ бојашчихсја Јего спасеније
Јего, вселити славу в земљу нашу.
10. Милост и истина сретостјесја, правда и
мир облобизастасја.
13. Истина от земљи возсија, и правда с
небесе приниче.
12. Ибо Господ даст благост, и земља наша
даст плод свој.
13. Правда пред Њим предидет, и положит
пут стопи своја.

Боже, врати се и оживи нас, и обрадоваће
ти се народ твој.
Покажи нам, Господе, своју милост и дај
нам твоје спасење.
Саслушаћу шта ће ми Господ Бог рећи јер
ће говорити о миру свом народу, и светима
својим, и онима који му се срцем обраћују.

Да, његово спасење је близу оних који га
се боје, да се слава настани у нашој земљи.
Сретоше се милост и истина, пољубише се
праведност и мир.
Истина изникну из земље, а праведност се
помоли са неба.
Јер Господ ће дати честитост, и наша
земља даће свој плод;
Праведност ће ићи пред њим и поставиће
стопе своје.

Слава:

КАТИЗМА 12.

Псалом 85.

Молитва у невољи

1. Приклони Господи ухо Твоје, и услиши
мја, јако нишч и убог јесам аз.
2. Сохрани душу моју, јако преподобен
јесам, спаси раба Твојего Боже мој,
уповајушчаго на Тја.
3. Помилуј мја Господи, јако к Тебје возову
вес ден.
4. Возвесели душу раба Твојего, јако к
Тебје взях душу моју.
5. Јако Ти Господи благ и кроток и
многомилостив всјем призивајушчим Тја.

6. Внуши Господи молитву моју, и вонми
гласу мољенија мојего.
7. В ден скорби мојеја возвах к Тебје, јако
услишал мја јеси.
8. Њест подобен Тебје в бозјех Господи, и
њест по дјелом Твојим.

Приклони, Господе, ухо своје и услиши ме
јер сам сиромас и убог.
Сачувај моју душу, јер сам побожан; Боже
мој, спаси свога слугу који се узда у тебе.

Смилуј се на мене, Господе, јер ћу теби
вапити по вас дан.
Развесели душу свога слуге, јер теби,
Господе, уздигох душу своју.
Јер си ти, Господе, добар, и правичан, и
пун милости према свима који те
призивају.
Чуј, Господе, молитву моју и погледај на
глас мога мољења.
У дан своје невоље завапих теби и ти ме
услиша.
Међу боговима нема теби слична, Господе,
и нема дела као што су твоја.

9. Сви јазаци, јелики сотворил јеси,
пријдут и поклоњатсја пред Тобоју
Господи, и прослављат имја Твоје.
10. Јако велиј јеси Ти, и творјај чудеса, Ти
јеси Бог једин.
11. Настави мја Господи на пут Твој, и
појду во истине Твојеј, да возвеселитсја
сердце моје бојатисја имена Твојега.

12. Исповјемсја Тебје Господи Боже мој
всјем сердцем мојим, и прослављу имја
Твоје во вјек.

13. Јако милост Твоја велија на мње, и
избавил јеси душу моју от ада
преисподњејшаго.

14. Боже законопреступници восташа на
мја, и сонм державних вискаша душу
моју, и не предложиша Тебе пред собоју.

15. И Ти Господи Боже мој шчедриј и
милостивиј, долготерпјељивиј и истиниј.

16. Призри на мја, и помилуј мја, дажд
державу Твоју отроку Твојему, и спаси
сина раби Твојеја.

17. Сотвори со мноју знаменије во благо, и
да видјат ненавидјашчији мја, и
постидјатсја, јако Ти Господи помогао ми
и утјешил мја јеси.

Сви народи, које си створио, доћи ће и
клањаће се пред тобом, Господе, и славити
име твоје.

Јер ти си велики чиниш чуда, ти си једини
и велики Бог.

Покажи ми, Господе, твој пут, па ћу
ходити у твојој истини; Нека нађе радост
срце моје у страхопоштовању према твоме
имену.

Исповедаћу те, Господе, Боже мој, свим
својим срце и славићу име твоје довека,

Што је велика твоја милост према мени и
што си избавио моју душу из крајње
дубине ада.

Боже, преступници закона усташе на мене
и гомила насилника затражи живот мој, и
не видеше тебе пред собом.

А ти си, Господе Боже, саосећајан и
милостив; веома стрпљив и пун милосрђа
и истинит.

Погледај ме и смилуј се на мене, дај своју
моћ слуги својој и спаси сина слушкиње
своје.

Учини са мношвом знамење на добро и нека
виде они који ме мрзе, постиде се јер си
ми ти, Господе, помогао и утешио ме.

Псалом 86.

Сион – гора свих народа

1. Основанија јего на горјих свјатих, љубит
Господ врата Сиона паче всјех сељениј
Јаковљих.

2. Преславнаја глагољашасја о тебје граде
Божиј.

3. Помјану Раав и Вавилон вједјушчим
мја, и се иноплеменици, и Тир и људије
Етиопстији, сији биша тамо.

4. Мати Сион речет: Человјек и чсловјек
родисја в њем, и тој основа Вишњиј.

5. Господ повјест в писанији људеј, и

Његови темељи су на светим горама;
Господ више воли сионска врата него сва
насеља Јаковљева.

О теби су говорили преславне ствари,
граде Божији.

Поменућу Раав и Вавилон међу оне који
ме знају; и гле, иноплеменици и Тир, и
етиопски народ, они посташе онде.

Мајка Сион, рећи ће човек, и човек се роди
у њему, сам Свевишњи га утемељи.

Господ ће записати у књизи народа и

књазеј, сих бивших в њем.

6. Јако весељашчихсја всјех жилишче в тебје.

владара све који су били у њему.

У теби пребивају сви који се радују.

Псалом 87.

Јадиковање у великој невољи

1. Господи Боже спасенија мојего, во дни возвах, и во ношчи пред Тобоју.

2. Да внидет пред Тја молитва моја, приклони ухо Твоје к мољенију мојему.

3. Јако исполнисја зол душа моја, и живот мој аду приближисја.

4. Привмјењен бих с нисходјашчими в ров, бих јако человек без помошчи.

5. В мертвих свобод, јако јазвенији спјашчи во гробје, ихже не помјанул јеси к тому, и тији от руки Твојеја отринувенији биша.

6. Положиша мја в ровје преисподњем, в темних и сјени смертњеј.

7. На мње утвердисја јарост Твоја, и всја волни Твоја навел јеси на мја.

8. Удаљил јеси знаемых мојих от мене, положиша мја мерзост себје, предан бих, и не исхождах.

9. Очи моји изнемогостје от нишчети, возвах к Тебје Господи вес ден, воздјех к Тебје руцје моји.

10. Еда мертвими твориши чудеса, или врачеве воскресјат, и исповједјатсја Тебје.

11. Еда повјест кто во гробје милост Твоју и истину Твоју в погибелји.

12. Еда познана будут во тамје чудеса Твоја, и правда Твоја в земљи забвењеј.

13. И аз к Тебје Господи возвах, и ујутро молитва моја предварит Тја.

14. Вскују Господи отрјејеши душу моју, отвращајеши лице Твоје от мене.

15. Нишч јесам аз, и в трудјех от јуности мојеја вознесжесја смирихсја и изнемогах.

Господе, Боже мога спасења, обдан завапих пред тобом и обноћ;

Нека моја молитва дође пред тебе, приклони своје ухо мољењу моме, Господе.

Јер душа ми се напуни зала и живот ми се приближи аду.

Убројише ме у оне што силазе у гроб, постао сам као човек без помоћи - међу мртвима слободан, Као бачени рањеници који спавају у гробу, њих се више не сећаш, они су одгурнути од твоје руке.

Положише ме у најдубљу раку, у тмину и сенку смрти.

Твоја јарост утврди се на мени и све своје валове навео си на мене.

Удаљио си од мене познанике моје, учинише да сам им гнусан, предадоше ме и не могах изићи,

Очи моје малаксаше од сиромаштва; теби вапих, Господе, по вас дан, своје руке пружах теби.

Хоћеш ли мртвима чинити чуда? или ће их лекари подићи па ће те славити?

Хоће ли ко у гробу казивати твоју милост и истину твоју у пропасти?

Хоће ли се у тами познати твоја чуда и правда твоја у заборављеној земљи?

А ја завапих теби, Господе и ујутро ће моја молитва изићи пред тебе.

Зашто, Господе одбацујеш моју душу, зашто одвраћаш своје лице од мене?

Ја сам сиромах и мучим се од своје младости; узвишен бејаш и понижен, издаде ме снага.

16. На мње преидоша гњеви Твоји,
устрашенија Твоја возмутиша мја.
17. Обидоша мја као вода вес ден,
одержаша мја вкупје.
18. Удаљил јеси от мене друга и искренаго,
и знаемих мојих от страстеј.

Налети твога гнева пређоше преко мене и
страхоте твоје сасвим ме пометоше.
Опоколише ме као вода по вас дан, обузеше
ме сви скупа.
Удаљио си од мене пријатеља и ближњега,
и познанике моје од невоље (моје).

Слава:

Псалом 88.

Песма захвале и молитва верном Богу

1. Милости Твоја Господи во вјек воспоју,
в род и род возвјешчу истину Твоју уст
мојими.
2. Зане рекал јеси во вјек милост
созиждетсја, на небесјех уготовитсја
истина Твоја.
3. Завјешчах завјет избраним мојим,
кљахсја Давиду рабу Мојему.
4. До вјека уготовају сјемја твоје, и
созижду в род и род престол твој.
5. Исповједјат небеса чудеса Твоја
Господи, ибо истину Твоју в церкви
свјатих.
6. Јако кто во облацјех уравнилисја
Господеви, уподобитсја Господеви в сињех
Божијих.
7. Бог прослављајем в совјете свјатих,
велиј и страшен јест пад всјеми
окрестними Јего.
8. Господи Боже сил, кто подобен Тебје,
силен јеси Господи, и истина Твоја окрест
Тебе.
9. Ти владичествујеш державоју морскоју,
возмушченије же волн јего Ти укрочајеш.
10. Ти смирил јеси, јако јазвена гордаго,
мишцеју сили Твојеја расточил јеси враги
Твоја.
11. Твоја сут небеса, и Твоја јест земља,
вселењују и исполњеније јеја Ти основал
јеси.
12. Сјевер и море Ти создал јеси, Тавор и
Ермон о имени Твојем возрадујетсја.
13. Твоја мишца со силоју, да укрјепитсја

Певаћу довека о твојој милости, Господе,
својим устима објављиваћу твоју истину
са поколења на поколење.
Јер ти рече: моја милост биће саздана
довека; твоја истина биће припремљена на
небесима.
Склопих савез са својим избраницима,
заклех се Давиду, своме слуги:
Одржаваћу твоје потомство довека и
сазидаћу твој престо за сва поколења.
Небеса ће казивати твоја чуда, Господе, а
сабор светих истину твоју.

Јер ко ће се на облацима изједначити са
Господом и ко ће се уподобити Господу
међу синовима Божијим?
Бог се прославља у савету светих, велик је
и страхан свима који га окружавају.

Господе, Боже над војскама ко је теби
сличан? Силен си, Господе, и твоја истина
окружује те.
Ти владаш над морском силом, ти
укроћаваш силу његових валова.
Ти си поразио охолога као рањеника и
својом крепком мишицом расуо си
непријатеље своје.
Твоја су небеса и твоја је земља; ти си
утемељио васељену и све што је у њој.

Ти си створио север и југ, Тавор и Ермон
клицаће твојему имену.
Крепка је твоја мишица; нека очврсне

рука Твоја, и вознесетсја десница Твоја.

14. Правда и судба уготованије престола Твојего, милост и истина предидетје пред лицем Твојим.

15. Блажени људије вједушчији воскликновеније, Господи во свјетје лица Твојего појдут.

16. И о имене Твојем возрадујутсја вес ден, и правдоју Твојеју вознесутсја.

17. Јако похвала сили их Ти јеси, и во благовољенији Твојем вознесетсја рог наш.

18. Јако Господње јест заступљеније, и свјатаго Израилјева Царја нашего.

19. Тогда глагољал јеси во видјенији синовом Твојим, и рекал јеси: Положих помошч на силнаго, возиесох избранаго от људеј мојих.

20. Обрјетох Давида раба Мојего, јелејем свјатим Мојим помазах јего.

21. Ибо рука Моја застуит јего, и мишца Моја укрјепит јего.

22. Ничтоже успјет враг на њего, и син безаконија не приложит озлобити јего.

23. И сосјеку от лица јего враги јего, и ненавидјашчија јего побјежду.

24. И истина Моја и милост Моја с њим, и о имени Мојем вознесетсја рог јего.

25. И положу на мори руку јего, и па рјеках десницу јего.

26. Тој призовет Мја: Отец мој јеси Ти, Бог мој, и заступник спасенија мојего.

27. И Аз первенца положу јего, висока паче цареј земних.

28. Во вјек сохрању јему милост Моју, и завјет Мој вјерен јему.

29. И положу во вјек вјека сјемја јего, и престол јего јако дније неба.

30. Ашче оставјат синове јего закон Мој, и в судбах Мојих не појдут.

31. Ашче оправданија Моја оскверњат, и заповједеј Мојих не сохрањат.

32. Посјешчу жезлом безаконија их, и ранами неправди их.

33. Милост же Моју не разорју от њих, не преврежду во истиње Мојеј.

34. Ниже оскверњу завјета Мојего, и

твоја рука, нека се уздигне десница твоја.

Основа твога престола су праведност и право, милост и истина ићи ће пред тобом.

Блажен је народ који зна да кличе;

Господе, он ће ићи у светлости твога лица,

И твоме имену клицаће по вас дан, а правдом твојом уздизаће се.

Јер ти си дика његове силе, и твојим благовољењем уздићи ће се наш рог.

Јер наша заштита долази од Господа и од свеца Израилјева, цара нашега.

Некада си у виђењу говорио својим побожнима и рекао: указах помоћ јунаку, узвисих изабраника из свог народа;

Нађох Давида, свога слугу, помазах га својим светим уљем.

Моја рука ће га подржавати и мишица моја укрјепити;

Непријатељ неће видети користи од њега, безаконик му неће дозлогрдити;

Сатрћу његове непријатеље пред њим и поразићу оне што га мрзе.

А моја истина и моја милост биће с њим, и мојим именом узвисиће се рог његов;

И поставићу његову руку на море и десницу његову на реке.

Он ће ме призивати: ти си мој отац, Бог мој и заступник мога спасења;

А ја ћу га учинити првенцем, вишим од царева земаљских,

Сачуваћу му своју милост до века и савез мој биће му веран;

И одржаћу његово потомство у све векове и престо његов као дане небеске.

Ако синови његови напусте мој закон и не буду ишли по мојим одредбама,

Ако обесвете моје уредбе и не сачувају моје заповести,

Прутом ћу казнити њихова безакоња и ранама грехе њихове,

Али милост своју нећу му ускратити, нити ћу бити неправедан у истини својој,

И нећу обесветити свој савез, нити ћу

исходјашчих от уст Мојих не отвергусја.
35. Јединоју кљахсја о свјатјем Мојем,
ашче Давиду солжу.
36. Сјемја јего во вјек пребудет, и престол
јего јако солнце предомноју.
37. И јако луна совершена во вјек, и
свидјетель на небеси вјерен.
38. Ти же отринул јеси, и уничижил,
пегодовал јеси помазаного Твојего.
39. Разорил јеси завјет раба Твојего,
осквернил јеси на земљи свјатињу јего.
40. Разорил јеси всја оплоти јего, положил
јеси тврдаја јего страх.
41. Расхишчаху јего вси мимоходјашчији
путем, бист поношеније сосједом својим.
42. Возвисил јеси десницу стужајушчим
јему, возвеселил јеси всја враги јего.
43. Отвратил јеси помошч меча јего, и не
заступил јеси јего во брани.
44. Разорил јеси от очишченија јего,
престол јего на земљу повергал јеси.
45. Умалил јеси дни времење јего, облијал
јеси јего студом.
46. Докоље Господи отвращајешисја в
конец, разжежетсја јако огањ гњев Твој.

47. Помјани, кији мој состав, еда во всује
создал јеси всја сини человјеческија.
48. Кто јест человјек, иже поживет, и не
узрит смерти, избавит душу своју из руку
адови.
49. Гдје сут милости Твоја древнија
Господи, имиже кљалсја јеси Давиду во
истиње Твојеј.
50. Помјани Господи поношеније раб
Твојих, јеже удержал во њедрје мојем
многих јазик.
51. Имже поносиша врази Твоји Господи,
имже поносиша измјењенију Христа
Твојего.
52. Благословен Господ во вјек, буди, буди.

порећи оно што су изговорице усне моје.
Једном се заклех својом светошћу; зар да
слажем Давида,
Његово потомство остаће до века и престо
његов као сунце преда мною,
И као месец одређен за вечност и верни
сведок на небу.
А ти га одбаци и презре, негодовао си на
свог помазаника;
Нарушио си савез са својим слугом,
обесветио си његову светињу на земљи.
Развалио си све његове ограде, тврђаве
његове обратио си у страх;
Разграбише га сви који пролазе путем,
поставио је ругло својим суседима.
Узвисио си десницу његових непријатеља,
обрадовао си све његове непријатеље;
Ускратио си помоћ његовом мачу и ниси
му помогао у боју.
Ускратио си му очишћење, престо си му
сравнио са земљом;
Скратио си дане његовог живота, облио си
га стидом.
Докле ћеш се, Господе, стално одвраћати?
Докле ће се као огањ распаљивати твој
гнев?
Опомени се какво је моје биће; зар си
узалуд створио све синове људске?
Ко је тај човек, који ће живети а смрти не
видети? Ко ће му избавити душу из руке
адове?
Господе, где су твоје древне милости
којима си се заклео Давиду у истини
својој?
Господе, сети се срамоте својих слугу коју
носим у грудима својим од многих народа,

Којом нагрдише непријатељи твоји,
Господе, којом нагрдише траг твога
помазаника.
Нека је благословен Господ довека. Нека
буде, нека буде.

Слава:

Молитва у нејакости овог живота

1. Господи прибежишче бил јеси нам в род и род.
2. Прежде даже горам не бити, и создатисја земљи и вселењеј, и от вјека и до вјека Ти јеси.
3. Не отврати чело вјека во смиреніје, и рекал јеси: Обратитесја синове чело вјечестији.
4. Јако тисјашча љет пред очима Твојима Господи, јако ден вчерашниј, иже мимо иде, и стража ношчнаја.
5. Уничиженија их љета будут, јутро јако трава мимо идет, јутро процвјетет и прејдет, на вечер отпадет, и ожестјејет и изсхнет.
6. Јако изчезохом гњевом Твојим, и јаростију Твојеју смутихомсја.
7. Положил јеси безаконија наша пред Тобоју, вјек наш во просвјешченије лица Твојего.
8. Јако вси дније наши оскудјеша, и гњевом Твојим изчезохом.
9. Љета наша јако паучина поучахусја, дније љет наших, в њихже седамдесјат љет, ашче же в силах, осамдесјат љет, и множаје их труд и болезан, јако пријиде кротост на ни и накажемсја.
10. Кто вјест державу гњева Твојего, и от страха Твојего јарост Твоју исчести.
11. Десницу Твоју тако скажи ми, и окованија сердцем в мудрости.
12. Обратисја Господи, докоље, и умољен буди на раби Твоја.
13. Исполнихомсја зајутра милости Твојеја Господи, и возрадовахомсја и возвеселихомсја.
14. Во всја дни нашја возвеселихомсја, за дни в њаже смирил ни јеси, љета в њаже видјехом злаја.
15. И призри на раби Твоја, и на дјела Твоја, и настави сини их.
16. И буди свјетлост Господа Бога нашего

Господе, ти си нам био прибежиште од поколења до поколења.
Пре но што се горе родише, пре но што би створена земља и васељена, и од века до века ти постојиш.
Немој обратити човека у понижење; ти рече: вратите се, синови људски.

Јер хиљада година у твојим очима су као јучерашњи дан, који је прошао, и као ноћна стража.
Њихове године биће ништавило, проћи ће као трава јутром; ујутро процвета па прође, увече отпадне, осуши се и увене.

Нема нас нигде од твога гнева и збуњени смо од јарости твоје.
Ставио си наша безаконја преда се, век наш на светлост твога лица.

Јер сви наши дани несташе и нема нас нигде од твога гнева.
Године су наше попут паучине, мера је година наших седамдесет лета, а код снажнијих осамдесет лета, и већина од њих је труд и мука; јер кротост дође на нас и она ће нас васпитати.
Ко зна силу твога гнева, и из страха од тебе јарост твоју?
Тако покажи своју десницу, да се могу избројати (дани наши), - и они који су срцем поучени у мудрости.
Врати се, Господе, докле ћеш? и буди милостив својим слугама.
Напунисмо се твоје милости јутром, и клицасмо, и развеселисмо се у све наше дане;
Развеселисмо се за оне дане када си нас понизио, за године када видесмо зло.

И погледај на своје слуге и на своја дела, те упуту синове њихове.
И слава Господа, Бога нашег, нека буде на

на нас, и дјела руку наших исправи на нас, нама, и дела наших руку управи на нас.
и дјело руку наших исправи.

Псалом 90.

Бог је наше уточиште – псалам заштите

1. Живиј в помошчи Вишњаго, в кровје
Бога небеснаго водворитсја.
2. Речет Господеви: Заступник мој јеси и
прибјежишче моје, Бог мој, и уповају на
Њего.
3. Јако Тој избавит Тја от сјети ловчи, и от
словесе мјатежна.
4. Плешчма својима осјенит тја, и под
криље Јего надјејешисја, оружијем обидет
тја истина Јего.
5. Не убојишисја от страха ношчнаго, от
стрјели летјашчија во дни.
6. От вешчи во тамје преходјашчија, от
срјашча и бјеса полуденаго.
7. Падет от страни твојеја тисјашча, и тма
одеснују тебе, к тебје же не приближитсја.

8. Обаче очима твојима смотриши, и
воздајаније грјешников узриши.
9. Јако Ти Господи упованије моје,
Вишњаго положил јеси прибјежишче
Твоје.
10. Не пријдет к Тебје зло, и рана не
приближитсја тјелеси Твојему.
11. Јако ангелом својим заповјест о Тебје,
сохранити Тја во всјех путех Твојих.
12. На рукав возмут Тја, да не когда
преткнеш о камен ногу Твоју.
13. На аспиди и василиска наступиши, и
попереши лава и змија.
14. Јако на Мја упова, и избављу их,
покрију их, јако позна имја Моје.
15. Возовет ко Мње, и услишу јего, с њим
јесам в скорби, изму јего, и прослављу
јего.
16. Долготоју днеј исполњу јего, и јављу
јему спасеније Моје.

Који пребива под заштитом Свевишњега,
настаниће се под окриљем Бога небескога.
Он ће рећи Господу: ти си мој заступник и
прибежиште моје, Бог мој, у кога ћу се
уздати.
Јер он ће те избавити из ловачке замке и од
речи која збуњује.
Својим плећима он ће те заклонити и под
његовим окриљем стећи ћеш поуздање;
његова истина окружиће те као штит.
Нећеш се уплашити ноћне страхоте, ни од
стреле која лети дању,
Ни од ствари која пролази у мраку, ни од
несреће и беса који насрће у подне.
Пашће хиљада на твојој страни и десет
хиљада теби с десне стране, али теби се
неће приближити;
Него ћеш гледати својим очима и видети
одмазду над грешницима.
Јер ти си, Господе, поуздање моје!
Поставио си Свевишњега за своје
уточиште.
Зло те неће задесити и невоља неће
досегнути твој шатор,
Јер ће заповедити својим анђелима за тебе
да те сачувају на свим путевима твојим.
Узеће те на руке, да се како не спотакнеш о
камен ногом својом;
Нагазићеш аспиду и змију, згазићеш лава и
змаја.
Избавићу га зато што се уздао у мене;
заклонићу га зато што је познао моје име.
Призваће ме и услишаћу га, с њим сам у
невољи, избавићу га и прославићу га.

Наситићу га дугим животом и показаћу му
своје спасење.

Слава:

КАТИЗМА 13.

Псалом 91.

Похвала Божијој праведности

1. Благо јест исповједатисја Господеви, и
пјети имени Твојему Вишњиј.
2. Возвјешчати зајутра милост Твоју, и
истину Твоју на всјаку ношч.
3. В десјатоструњем псалтири с пјеснију в
гуслах.
4. Јако возвеселил мја јеси Господи во
творенији Твојем, и во дјелѣх руку Твојеју
возрадујусја,
5. Јако возвеличишасја дјела Твоја
Господи, зјело углубишасја помишљенија
Твоја.
6. Муж безумен не познајет, и неразумив
не разумјет сих.
7. Внегда прозјабоша грјешници јако
трава, и проникоша вси дјелајушчији
безаконије, јако да потребјатсја во вјек
вјека.
8. Ти же Вишњиј во вјек Господи.
9. Јако се врази Твоји Господи, јако се
врази Твоји погигнут, и разидутсја вси
дјелајушчији безаконије.
10. И вознесетсја јако јединорога рог мој,
и старост моја во јелеј маситје.
11. И возрје око моје на враги моја, и
востајушчија на мја лукавнујушчија
услишит ухо моје.
12. Праведник јако финик процвјетет, јако
кедар, иже в Ливање, умножитсја.
13. Насаждени в дому Господњи, во
дворјех Бога нашего процвјетут.
14. Јешче умножатсја в старости маситје,
и благопријемљушче будут.
15. Да возвјестјат, јако прав Господ Бог
наш, и њест неправди в Њем.

Добро је хвалити Господа и певати твоме
имену, Свевишњи,
Објављивати јутром твоју милост и истину
твоју ноћу,
С песмом уз харфу са десет жица и уз
китару.
Јер си ме развеселио, Господе, твојом
творевином, и клицаћу због дела твојих
руку.
Како су узвишена твоја дела, Господе;
твоје мисли су веома дубоке.

Безуман човек неће сазнати и неразборити
то неће схватити.
Кад грешници изникну као трава и дигну
главе сви који чине безакоње, (то је зато)
да буду истребљени за сва времена.

А ти си, Господе, свевишњи довека.
Јер, гле, непријатељи твоји пропашће и
расуће се сви који чине безакоње.

А мој рог биће уздигнут као у једнорога и
старост моја биће у обилном уљу.
И погледа моје око на непријатеље моје, и
чуће моје ухо о онима који устају на мене
чинећи ми зло.
Праведник ће процветати као палма,
порашће као кедар на Ливану.
Који су засађени у дому Господњем
процвјетаће у дворовима нашег Бога;
Још у дубокој старости доносиће род и
живеће угодно,
Да објаве како је праведан Господ, Бог мој,
и да нема неправде у њему.

Псалом 92.

Бог је цар васељене

1. Господ воцарисја, в љепоту облечесја, облечесја Господ в силу и препојасасја, ибо утврди васељенују, јаже не подвижитсја.
2. Готов престол Твој отоље, от вјека Ти јеси.
3. Воздвигоша рјеки Господи, воздвигоша рјеки гласи своја.
4. Возмут рјеки сотренија своја, от гласов вода многих.
5. Дивни висоти морскија, дивен во високих Господ.
6. Свидјенија Твоја увјеришасја зјело, дому Твојему подобајет свјатиња Господи в долготу дниј.

Господ се зацари, обуче се у красоту, обуче се Господ у силу и опаса се; јер утврди васељену, која се неће уздрмати.

Престо твој је готов од искона, ти постојиш од вечности.
Реке подигоше, Господе, реке подигоше своје гласове;
Подижу реке таласе своје, од хуке (кретања) многих вода.
Дивни су високи таласи морски, диван је Господ на висинама.
Твоја сведочанства потврђена су веома; твоме дому припада светост, Господе, на дуго време.

Псалом 93.

Бог је праведни судија

1. Бог отмишчениј Господ, Бог отмишчениј не обиљулсја јест.
2. Вознесисја судјај земљи, воздажд воздајаније гордим.
3. Докоље грјешници Господи, докоље грјешници восхваљатсја.
4. Просвјешчајут и возглагољут неправду, возглагољут вси дјелајушчији безаконије.
5. Људи Твоја Господи смириша, и достојаније Твоје озлобиша.
6. Вдовицу и сира умориша, и пришелца убиша.
7. И рјеша: Не узрит Господ, ниже уразумјејет Бог Јаковаљ.
8. Разумјејте же безумнији в људех, и буији њекогда умудритесја.
9. Насаждеј ухо, не слишит ли, или создавиј око, не сматрајет ли.
10. Наказујај јазики, не обличит ли, учаж человјека разуму.
11. Господ вјест помишљенија

Бог Осветник. Господ. Бог осветник слободно се очитова.
Узвиси се, ти што судиш земљи, узврати охолома по заслуги.
Докле ће се грешници, Господе, докле ће се грешници хвалисати,
Брбљати и говорити неправду, докле ће говорити сви који чине безакоње?
Понизише твој народ, Господе, и злоставише твоје наследство,
Убише удовицу и дошљака, уморише сирочад,
И рекоше: неће Господ видети, нити Бог Јаковљев сазнати.
Разумејте, ви неразумни у народу, и ви будаласте, када ћете се опаметити.
Онај који је засадио ухо зар не слуша, или који је створио око зар не запажа?
Онај који васпитава народе учи човека сазнању, зар неће казнити?
Господ зна да су људска размишљања

человјеческаја, јако сут сујетна,
 12. Блажен човек, јегоже ашче
 накажеши Господи, и от закона Твојего
 научиши јего.
 13. Укротити јего от днеј љутих, дондеже
 изријетсја грјешному јама.
 14. Јако не отринет Господ људеј својих, и
 достојанија својего не оставит.
 15. Дондеже правда обратитсја на суд, и
 держашчијсја јеја вси правији сердцем.
 16. Кто востанет ми на лукавнујушчија,
 или кто предстанет ми на дјелајушчија
 безаконије.
 17. Ашче не Господ помогао би ми, вмаље
 вселиласја би во ад душа моја.
 18. Ашче глаголах, подвижесја нога моја,
 милост Твоја Господи помогаше ми.
 19. По множеству бољезнеј мојих в
 сердцје мојем, утјешенија Твоја
 возвеселиша душу моју.
 20. Да не прибудет Тебје престол
 безаконија, созидајај труд на повеленије.
 21. Уловјат на душу праведничу, и кров
 неповинују осудјат.
 22. И бист мње Господ в прибіежишче, и
 Бог мој в помощч упованија мојего.
 23. И воздаст им Господ безаконије их, и
 по лукавствију их погубит ја Господ Бог.

ништавна.
 Блажен је човек кога ти, Господе,
 васпитаваши и учиши по свом закону.

Да га поштеди од злих дана док се не
 ископа гроб грешнику.
 Јер Господ неће одбацити овај народ и
 неће напустити своје наследство,
 Док се праведност не обрати у право, и
 они који се не држе (не буду) права срца.
 Ко ће устати за мене против злих, или ко
 ће стајати уза ме против оних што чине
 безакоње?
 Ако ми Господ не би помогао, брзо би се
 моја душа преселила у ад.
 Ако кажем: поклекну нога моја, милост
 твоја, Господе, помаже ми;
 Господе, када се намноже тегобе у мом
 срцу, твоје утехе ублажише душу моју.

Зар ће близу тебе стајати престо безакоња,
 онај који ради против наредбе?
 Они ће увребати праведникову душу и
 осудиће невину крв.
 А мени је Господ прибежиште и Бог мој је
 потпора мога поуздања;
 Он ће им узвратити на њихово безакоње и
 по њиховој злоћи уништиће их, Господ Бог
 наш.

Слава:

Псалом 94.

Позив на прослављање Бога

1. Придите возрадујемсја Господеви,
 воскликнем Богу Спаситељу нашем.
 2. Предварим лице Јего во исповједанији,
 и во псалмјех воскликнем Јему.
 3. Јако Бог велиј Господ, и Цар велиј по
 всеј земљи.
 4. Јако в руцје Јего вси конци земљи, и
 висоти гора Того сут.
 5. Јако Того јест море, и Тој сотвори је, и

Дођите да се порадујемо Господу, да
 покликнемо Богу, спаситељу своме;
 Да изиђемо пред његово лице са
 признањем и да му са песмама
 ускликнемо.
 Јер је Господ велик Бог и велик цар над
 свим боговима;
 Јер у његовој руци су крајеви земаљски,
 његове су и горске висине;
 Јер је његово море и он га је створио,

сушу руцје јего создастје.

6. Придите поклонимсја и припадем Јему, и восплачемсја пред Господом сотворшим нас.

7. Јако Тој јест Бог наш, и ми људије пажити Јего, и овци руки Јего, днес ашче глас Јего услишите.

8. Не ожесточите сердец ваших, јако в прогњеванији, по дни искушенија в пустињи.

9. В оњже искусиша Мја оци ваши, искусиша Мја и видјеша дјела Моја.

10. Четиредесјат љет негодовах рода того, и рјех: Присно заблуждајут сердцем, тији же не познаша путеј Мојих.

11. Јако кљахсја во гњевје Мојем, ашче внидут в покој Мој.

његове руке начинише и копно.

Дођите да му се поклонимо и паднемо ницице, и да заплачемо пред Господом који нас је створио.

Јер је он Бог наш, а ми смо народ његове паше и овце његове руке. Ако данас чујете његов глас,

Нека вам не отврдну ваша срца као приликом огорчености - у дан кушања у пустињи,

Где ме искушаше очеви ваши, покушаше и видеше дела моја.

Четрдесет година негодовах на оно поколење и рекох: увек блуде срцем и мојих путева они не познаше,

Тако да се закле у свом гневу: неће ући у мир мој.

Псалом 95.

Захваљујмо Господу Богу

1. Воспојте Господеви пјесан нову, воспојте Господеви всја земља.

2. Воспојте Господеви, благословите имја Јего, благовјестите ден от дне спасеније Јего.

3. Возвјестите во јазичјех славу Јего, во всјех људех чудеса Јего.

4. Јако велиј Господ и хваљен зјело, страшен јест над всјими боги.

5. Јако вси бози јазик бјесове, Господ же небеса сотвори.

6. Исповједаније и красота пред Њим, свјатиња и великољепије во свјатиље Јего.

7. Принесите Господеви отечествија јазик, принесите Господеви славу и чест.

8. Принесите Господеви славу имени Јего, возмите жртви, и входите во двори Јего.

9. Поклонитесја Господеви во дворје свјатјем Јего, да подвижитесја от лица Јего всја земља.

10. Реците во јазичјех, јако Господ воцарисја, ибо исправи всељенују, јаже не подвижитесја, судит људем правостију.

Запевајте Господу нову песму, запевај Господу сва земљо;

Запевајте Господу, благословите његово име, објављујте као благу вест његово спасење из дана у дан;

Казујте многобошцима његову славу и свим народима чуда његова.

Јер је Господ велик и треба га хвалити веома, страшан је над свим боговима; Јер сви многобожачки богови су демони, а Господ је створио небеса;

Пред њим је слава и красота, светост и велелепност је у светишту његовом.

Принесите Господу, народна племена, принесите Господу славу и част;

Принесите Господу славу његова имена, узмите жртве и уђите у његове дворе; Поклоните се Господу и његовом светом двору, нека се уздрма сва земља од његова лица.

Реците међу многобошцима: Господ се зацарио, јер је подигао васељену која се неће поколебати, он ће право судити

11. Да возвеселатсја небеса, и радујетсја земља, да подвижитсја море, и исполњеније јего.

12. Возрадујутсја поља, и всја јаже на њих, тогда возрадујутсја всја дрвета дубравнаја.

13. От лица Господња, јако грјадет, јако грјадет судити земљи, судити всељењеј в правду, и људем истиноју својеју.

народима.

Нека се развеселе небеса и нека ускликне земља, нека се заљуља море и све што је у њему;

Нека се обрадују поља и све што је у њима, тада ће клицати све шумско дрвеће, Пред лицем Господњим, јер он долази, јер иде да суди земљи; он ће судити васељени по правди и народима по истини својој.

Псалом 96.

Господ је цар над народима

1. Господ воцарисја, да радујетсја земља, да веселатсја острови мнози.

2. Облак и мрак окрест Јего: правда и судба исправљеније престола Јего.

3. Огањ пред Њим предидет, и попалит окрест враги Јего.

4. Освјетиша молнија Јего всељенују, видје, и подвижесја земља.

5. Гори јако восак растајаша от лица Господња, от лица Господа всеја земљи.

6. Возвјестиша небеса правду Јего, и видјеша вси људије славу Јего.

7. Да постидјатсја вси клањајушчијисја истуканим, хваљашчијисја о идољех својих, поклонитесја Јему вси ангели Јего.

8. Сlišа и возвеселисја Сион, и возрадовашасја дшчери Јудејскија, судеб ради Твојих Господи.

9. Јако Ти Господ Вишњиј над всеју земљеју, зјело превознесалсја јеси над всјѐми боги.

10. Љубјашчији Господа, ненавидите злаја, хранит Господ души преподобних својих, из руки грјешници избавит ја.

11. Свјет возсија праведнику, и правим сердцем веселије.

12. Веселитесја праведнији о Господје, и исповједајте памјат свјатињи Јего.

Господ се зацарио, земља нека кличе, многа острва нека се обрадују.

Око њега су облак и тмина, праведност и право су ослонац његовог престола.

Огањ ће ићи пред њим и спалиће около његове непријатеље;

Његове муње осветлише васељену, земља виде и устрепта.

Горе се истопише као восак од лица

Господњег, од лица Господа целе земље.

Небеса објавише његову правду и сви народи видеше његову славу.

Нека се постиде сви који се клањају киповима, који се хвале својим идолима; поклоните му се сви анђели његови.

Сион чу и обрадова се, и ускликуше кћери јудејске због твојих пресуда,

Господе;

Јер си ти Господ свевишњи над свом земљом, преузвишен над свим боговима.

Ви који љубите Господа, мрзите зло;

Господ чува душе својих светих, избавиће их из грешничке руке.

Светлост свану праведнику и весеље онима који су права срца.

Праведници, радујте се Господу и славите успомену на светост његову.

Слава:

Псалом 97.

Хвала Господу Богу, праведном судији

1. Воспојте Господеви пјесан нову, јако дивиа сотвори Господ, спасе Јего десница Јего, и мишца свјатаја Јего.
2. Сказа Господ спасеније своје, пред јазики откри правду своју.
3. Помјану милост своју Јакову, и истину своју дому Израилеву, видјеша вси конци земљи спасеније Бога нашего.
4. Воскликните Богови всја земља, воспојте, и радујтесја, и појте.
5. Појте Господеви в гуслех, в гуслех, и гласје псаломстје.
6. В трубах кованих, и гласом труби рожани, вострубите пред царем Господем.
7. Да подвижитсја море и исполњеније јего, всељенаја и вси живушчији на њеј.
8. Рјеки восплешчут рукоју вкупје, гори возрадујутсја.
9. От лица Господња, јако грјадет, јако идет судити земљи, судити всељењеј в правду, људем правостију.

Запевајте Господу нову песму, јер је Господ све дивно створио; поможе му десница његова и света мишица његова. Господ је обзнанио своје спасење, открио је своју правду пред многобошцима. Сетио се своје милости према Јакову и своје истинитости према дому Израилеву; сви крајеви земаљски видеше спасење Бога нашега. Сва земљо, усклики Богу, запевај, усклики и пој; Појте Господу уз китару, уз китару и уз звуке харфе; Уз звуке труба и рогова ускликните пред царем Господом. Нека се заљуља море и све што је у њему, васељена и сви становници њени; Реке нека заједно заплескају рукама, горе нека се порадују, Јер он иде да суди земљи; судиће васељени по правди и народима по правци.

Псалом 98.

Господ је свет и праведан цар

1. Господ воцарисја, да гњевајутсја људије, сједјај на херувимјех, да подвижитсја земља.
2. Господ в Сиоње велик, и висок јест над всједи људми.
3. Да исповједјатсја имени Твојему великому, јако страшно и свјато јест.
4. И чест царева суд љубит, Ти уготовал јеси правоти, суд и правду во Јаковје Ти сотворил јеси.
5. Возносите Господа Бога нашего, и поклањајтесја подножију ногу Јего, јако свјато јест.
6. Мојсеј и Аарон во јерејех Јего, и Самуил

Господ се зацарио, нека се узбуде народи; он седи на херувимима, нека се уздрма земља. Господ је велик на Сиону и узвишен је над свим народима; Нека исповедају твоје велико име, јер је страшно и свето. И царева част воли праведан суд; ти си припремио правицу, ти си створио право и правду у Јакову. Узвишујте Господа, Бога нашега, и клањајте се подножју његових ногу, јер је он свет. Мојсије и Арон су међу својим

в призивајушчих имја Јего, призиваху
Господа, и Тој послушаше их.

7. В столпје облачне глагољаше к Њим,
јако храњаху свидјенија Јего и повељенија
Јего, јаже даде им.

8. Господи Боже наш, Ти послушал јеси
их, Боже, Ти милостив бивал јеси им, и
мишчаја на всја начинанија их.

9. Вознесите Господа Бога нашег, и
поклањајтесја в горје свјатјей Јего, јако
свјат Господ Бог наш.

свештеницима, а Самуило међу онима што
призивају име његово; они призиваху
Господа и он их услиша.

У стубу од облака говораше им; они
чуваху његова сведочанства и заповести,
које им даде.

Господе, Боже наш, ти си их услишао;
Боже, био си милостив према њима и
кажњавао си све њихове рђаве поступке.
Узвишујте Господа, Бога нашег, и
клањајте се пред његовом светом гором,
јер је свет Господ, Бог наш.

Псалом 99.

Захвала Богу

1. Воскликните Богови всја земља.

2. Работајте Господеви в сељенији,
внидите пред Њим в радости.

3. Увједите, јако Господ Тој јест Бог наш,
Тој сотвори нас, а не ми, ми же људије
Јего, и овци пажити Јего.

4. Внидите во врата Јего во исповједанији,
во двори Јего в пјенијих, исповједајтесја
Јему, хвалите имја Јего.

5. Јако благ Господ, во вјек милост Јего, и
даже до рода и рода истина Јего.

Ускликни Господу, сва земљо,

Служите Господу у весељу, изиђите пред
њега са клицањем.

Знајте да је Господ, да је он Бог; он је нас
створио, а не ми (себе); ми смо његов
народ и овце његове паше.

Уђите на његова врата славећи, у његове
дворе са песмом; хвалите га, славите
његово име,

Јер је Господ добар, његова милост је
вечита, а истина његова од поколења до
поколења.

Псалом 100.

Давидова животна начела

1. Милост и суд воспоју Тебје Госноди.

2. Поју и разумјеју в пути непорочње,
когда пријдеши ко мње, прекождах во
незлобији срдца мојего, посредје дому
мојего.

3. Не предлагах пред очима мојим вешч
законопреступнују, творјашчија
преступљеније возненавидјех.

Песмом ћу ти прославити милост и суд,
Господе;

Појаћу и бићу разуман на непорочном
путу; кад ћеш ми доћи? Ја сам ходио у
незловивости свога срца сред дома свога.

Незакониту ствар нисам стављао пед своје
очи, преступнике омрзох;

4. Не прилпе мње сердце строптиво,
уклоњајушчагосја от мене лукаваго не
познах.
5. Оклеветајушчаго тај искренаго својего,
сего изгоњах, гордим оком, и неситим
сердцем со сим не јадјах.
6. Очи моји на вјернија земљи, посаждати
ја со мноју, ходјај по пути непорочну, сеј
ми служаше.
7. Не живјаше посредје дому мојего
творјај гордињу, глагољај неправеднаја, не
исправљаше пред очима мојима.
8. Во јутрија избивах всја грјешнија
земљи, јеже потребити от града Господња
всја дјелајушчија безаконије.

Слава:

Покварено срце не приону за мене, нисам
познавао опаког човека који се склања од
мене.
Истеривао сам онога што тајно опада
свога ближњега; нисам јео са оним у кога
је охоло око и несито срце.
Моје очи управљене су према вернима на
земљи да би они седели са мною; ко иде
непорочним путем, тај ми је служио.
Ко охоло поступа, није живео усред моје
куће; ко говори неправедне ствари, није
смео да ми погледа у очи.
Јутром сам убијао све грешнике на земљи
да истребим из града Господњега све који
чине безаконје.

КАТИЗМА 14.

Псалом 101.

Молитва у невољи прогонства

1. Господи услиши молитву моју, и вопал
мој к Тебје да пријдет.
2. Не отврати лица Твојего од мене, в оње
ашче ден скорбљу, приклони ко мње ухо
Твоје, во оње ашче ден призову Тја,
скоро услиши мја.
3. Јако исчезоша јако дим дније моји, и
кости моја јако сушило сосхошасја.
4. Ујазвен бих јако трава, и изсуше сердце
моје, јако забих снјести хљеб мој.
5. От гласа воздыханија мојего прилпе кост
моја плоти мојеј.
6. Уподобихсја нејасити пустињеј, бих јако
ношчнииј вран на ниришчи.
7. Бдјех и бих јако птица особјашчајасја на
здје.
8. Вес ден поношаху ми врази моји, и
хваљајушчији мја мноју клењахусја.
9. Зане пепел јако хљеб јадјах, и питије
моје с плачем растворјах.

Господе, услиши молитву моју и вапај мој
нек дође до тебе.
Не окрени своје лице од мене; у дан када
ме задеси невоља, пригни ухо своје к
мени; у дан када те призовем, услиши ме
брзо.
Јер моји дани прођоше као дим, а кости
моје сасушише се као сувад.
Срце ми је покошено и усахло као трава,
да заборавих јести свој хљеб.
Од гласа мога уздисања кост ми приону за
месо.
Постадох сличан пеликану у пустињи,
постао сам као сова у зидинама.
Немадох починка и постадох као усамљен
врабац на крову.
Непријатељи моји вређаху ме по вас дан, а
они који су ме хвалили, коваху заверу
против мене.
Пепео сам јео као хљеб, а пиће своје мешао
сам са сузама,

10. От лица гњева Твојего и јарости
Твојеја, јако низвергал мја јеси.
11. Дније моји јако сјен уклонишасја, и аз
јако сјено исхот.
12. Ти же Господи во вјек пребивајеш, и
памјат Твоја в род и род.
13. Ти воскрес ушчедриши Сиона, јако
времја ушчедрити јего, јако пријде времја.

14. Јако благовилиша раби Твоји каменије
јего, и перст јего ушчедрјат.
15. И убојатсја јазници имене Господња, и
вси царије земстији слави Твојеја.
16. Јако созиждет Господ Сиона, и јавитсја
во славје својеј.
17. Призрје на молитву смиренних, и не
уничижи мољенија их.
18. Да напишетсја сије в род ин, и људије
зиждемији восхваљат Господа.
19. Јако приниче с висоти свјатија својеја,
Господ с небесе на земљу призрје.
20. Услишати воздыханије окованих,
разрјешити сини умершчвљених.
21. Возвјестите в Сионе имја Господње, и
хвалу Јего во Јерусалимје.
22. Внегда собратисја људем вкупје, и
царем јеже работати Господеви.
23. Отвјешча јему пути крјепости јего,
умаљеније днеј мојих возвјести ми.
24. Не возведи мене во преполовеније днеј
мојих, в родје родов љета Твоја.
25. В начаљех Ти Господи земљу основал
јеси, и дјела руку Твојеју сут небеса.
26. Та погибнут, Ти же пребивајеш, и всја
јако риза обетшајут, и јако одежду свијеш
ја, и измјењатсја.

27. Ти же тојжде јеси, и љета Твоја не
оскудјејут.
28. Синове раб твојих всељатсја, и сјемја
их во вјек исправитсја.

Од гнева твога и од јарости твоје, јер си ме
прво подигао, па онда оборио.
Дани моји прођоше као сенка, а ја се
осуших као сено.
А ти, Господе, остајеш довека, и спомен
твој од поколења до поколења.
Кад устанеш, ти ћеш се смиловати на
Сион, јер је време да се смилујеш на њега,
јер је дошло време;
Јер твојим слугама омиле његово камење и
зажалиће за прахом његовим.
И многобошци ће се побојати имена
Господњег, а сви цареви славе твоје,
Јер ће Господ сазидати Сион и појавити се
у слави својој.
Он (милостиво) погледа на молитву
смерних и не презре њихово мољење.
Нека се ово запише за друго поколење и
народ који се створи хвалиће Господа,
Што је погледао са своје свете висине;
Господ са неба погледао је на земљу,
Да чује сужањско уздисање, да ослободи
предане смрти.
Да на Сиону објави име Господње и хвалу
његову у Јерусалиму,
Кад се скупе сви народи заједно и царства
да служе Господу.
Одговори му на путу његове крепости;
јави ми како су кратки дани моји;
Немој ме узети у половини мојих дана,
твоје године су кроз сва поколења.
Господе, ти си у почетку утемељио земљу
и небеса су дела твојих руку;
Она ће пропасти, а ти ћеш остати; и све ће
овештати као хаљина, па ћеш их
променити као огртач, и они ће се
изменити.
А ти остајеш исти и твоје године неће
истећи.
Синови твојих слугу настаниће се и
њихово потомство одржаће се довека.

Псалом 102.

Велика хвала Божијем милосрђу

1. Благослови душе моја Господа, и всја
внутрењаја моја имја свјатоје Јего.
2. Благослови душе моја Господа, и не
забивај всјех воздајаниј Јего.
3. Очишћајушчаго всја безаконија твоја,
исцјељајушчаго всја недуги твоја.
4. Избављајушчаго от истљенија живот
твој, вјенчајушчаго тја милостију и
шчедротами.
5. Исполњајушчаго во благих желаније
твоје, обновитсја јако орља јуност твоја.
6. Творјај милостињи Господ, и судбу
всјем обидимим.
7. Сказа пути Своја Мојсеови, синовом
Израиљевим хотјенија Своја.
8. Шчедар и милостив Господ,
долготерпјељив и многомилостив.
9. Не до конца прогњевајетсја, ниже во
вјек враждујет.
10. Не по безаконијем нашим сотворил
јест нам, ниже по грјехом нашим воздал
јест нам.
11. Јако по висотје небесњеј от земљи
утвердил јест Господ милост Своју на
бојашчихсја Јего.
12. Јелико отстојат востоци от запад
удаљил јест от нас безаконија наша.
13. Јакоже шчедрит отец сини, ушчедри
Господ бојашчихсја Јего.
14. Јако Тој позна созданије наше, помјану
јако перст јесми.
15. Человјек јако трава, дније јего јако
цвјет селниј, тако оцвјетет.
16. Јако дух пројде в њем, и не будет и не
познајет ктому мјеста својего.
17. Милост же Господња от вјека и до
вјека на бојашчихсја Јего.

18. И правда Јего на сињех синов,
храњашчих завјет Јего, и помњашчих
заповједи Јего творити ја.
19. Господ на Небеси уготова престол свој,
и царство Јего всједи обладајет.

20. Благословите Господа вси ангели Јего,

Благосиљај, душо моја, Господа и све што
је у мени свето име његово.

Благосиљај, душо моја, Господа и не
забрављај сва ударја његова;
Он ублажава сва твоја безакоња и
исцјељује све твоје болести;
Искупљује твој живот од пропадљивости,
венчава те милошћу и милосрђем;

Испуњава твоју жељу оним што је добро,
обновиће ти се младост као у орла.
Господ чини милостињу и правцу свима
којима се наноси неправда.
Он је обзнанио своје путеве Мојсију и
своја хтења синовима Израиљевим.
Господ је саосећајан и милостив, дуго
трпи и пун је милосрђа;
Неће се гневити до краја нити ће се срдити
до века;

Није поступио са нама према нашим
гресима нити нам је узвратио према
нашим безакоњима,
Јер колико је небо високо од земље, толико
је Господ утврдио своју милост на онима
који га се боје;

Колико је исток далеко од запада, толико је
удаљио наша безакоња од нас.

Као што отац жали синове, тако се Господ
сажалио на оне који га се боје,
Јер он зна од чега смо створени; сети се да
смо прах.

Човек, дани су му као трава, прецвјетаће
као пољски цвет;

Јер ветар га продува и нема га, и неће
више знати места свога.

А милост Господња је од века и до века на
онима који га се боје и правда његова на
синовима синова,

На онима који чувају његов завет и памте
његове заповести, да их изврше.

Господ је припремио свој престо на
небесима и његово царство влада над
свима.

Благосиљајте Господа сви анђели његови,

силнији крјепостију творјашчији слово
Јего, услишати глас словес Јего.

21. Благословите Господа всја сили Јего,
слуги Јего творјашчији вољу Јего.

22. Благословите Господа всја дјела Јего,
на всјаком мјестје владицества Јего,
благослови душе моја Господа.

силни крепошћу, ви који творите реч
његову - да чујете глас његових речи;
Благосиљајте Господа све војске његове,
служитељи његови, ви који творите вољу
његову;
Благосиљајте Господа сва дела његова, на
сваком месту где он влада; благосиљај,
душо моја, Господа.

Слава:

Псалом 103.

Песма захвале Богу створитељу

1. Благослови душе моја Господа, Господи
Боже мој, возвеличилсја јеси зјело, во
исповједаније и во велељепоту облакалсја
јеси.
2. Одјејајсја свјетом јако ризоју,
простирајј небо јако кожу.
3. Покривајј водама превиспрењаја своја,
полагајј облаки на восхожденије своје,
ходјај на крилу вјетрењу.
4. Творјај ангели своја духи, и слуги своја
пламен огњениј.
5. Основајј земљу на тврди јеја, не
преклонитсја во вјек вјека.
6. Бездна јако риза одјејаније јеја, на горах
станут води.
7. От запрешченија Твојего побјегнут, от
гласа грома Твојего убојатсја.
8. Восходјат гори, и нисходјат поља в
мјесто, јеже основал јеси им.
9. Предјел положио јеси, јегоже не прејдут,
ниже обратјатсја покрити земљу.
10. Посилајај источници в дебрех, посредје
гори пројдут води.
11. Напајајут всја звјери селнија, ждут
онагри в жажду своју.
12. На тих птици небеснија привитајут, от
среди каменија дајјат глас.
13. Напајај гори от превиспрених својих,
от плода дјел Твојих наситјатсја земља.
14. Прозјабајај траву скотом, и злак на
службу человјеком, извести хљеб от

Благосиљај, душе моја, Господа. Господе,
Боже мој, узвисио си се веома, обукао си
се у слављење и красоту,

Оденуо се светлошћу као хаљином, небо
разапео као шатор;
Водама си покрио своје дворове, облаке си
поставио да идеш на њима, кад ходаш
ветар ти служи као крила,
Ветрове чиниш својим гласницима а
пламен огњени служитељем својим.
Утврдио си земљу на темељима њеним,
неће се помаћи довека.
Обавијена је безданом као хаљином, воде
ће на горама стајати;
Побећи ће од твоје претње, уплашиће се од
твог громовног гласа.
Горе се уздижу, а поља се слежу на место
које си им утемељио;
Поставио си границу коју неће прећи нити
ће се вратити да покрије земљу.
Ти усмераваши изворе да теку по долинама,
међу горама протицаће воде;
Напајаће све пољске звери, дивљи магарци
гасиће своју жеђ;
Птице небеске гнездиће се крај њих, из
стена ће давати свој глас.
Ти напајаш горе из својих дворова, земља
ће се наситити од плода твојих руку.
Ти дајеш да трава расте стоци а зеље да
послужи људима, да произведу хлеб из

земљи.

15. И вино веселит сердце человекa, умастити лице јелејем, и хлеб сердце человекa укрјепит.

16. Наситјатсја древа пољскаја, кедри Ливанстији, ихже јеси насадил.

17. Тамо птици вогњездјатсја, јеродијево жилишче предводителствујет ими.

18. Гори високија јеленем, камен прибјежишче зајацем.

19. Сотворил јест луну во времена, солнце позна запад свој.

20. Положил јеси таму, и бист ношч, в њејже пројдут вси звјерије дубравнији.

21. Скимни рикајушчији восхитити, и взискати от Бога пишчу себје.

22. Возсија солнце, и собрашасја, и в ложах својих љагут.

23. Изидет человек на дјело своје, и на дјеланије своје до вечера.

24. Јако возвеличашасја дјела Твоја Господи, всја премудростију сотворил јеси, исполнисја земља твари Твојеја.

25. Сије море великоје и пространоје, тамо гади, ихже њест числа, животнаја малаја с великими.

26. Тамо корабљи преплавајут, змиј сеј, јегоже создал јеси ругатисја јему.

27. Всја к Тебје чајут, дати пишчу им во благо времја.

28. Давшу Тебје им, собираут, отверзешу Тебје руку, всјаческаја исполњатсја благодсти.

29. Отврашчшу же Тебје лице, возмјатутсја, отимеши дух их, и исчезнут, и в перст своју возвратјатсја.

30. Послеши Духа Твојего и созиждутсја, и обновиши лице земљи.

31. Буди слава Господња во вјеки, возвеселитсја Господ о дјељех својих.

32. Призирајај на земљу, и творјај ју трјастисја, прикасајајсја горам и димјатсја.

33. Воспоју Господеви в животје мојем, поју Богу мојему дондеже јесам.

34. Да усладитсја Јему бесједа моја, аз же возвеселусја о Господје.

35. Да исчезнут грјешници от земљи, и

земље;

И вино весели човечије срце, да разведри лице уљем, а хлеб крепи човечије срце.

Наситиће се пољско дрвеће, кедри ливански, које је посадио.

Онде ће се птице гнездити, родин дом им предњачи.

Високе горе су уточиште јеленима, а стена мрмотима.

Он је створио месец да показује времена, сунце познаде запад свој.

Поставио си таму и би ноћ, по њој ће се разићи све шумске звери,

Лавићи који ричу да уграбе и затраже од Бога себи храну.

Сунце грану и покупише се, и полегаће у јазбине своје;

Човек ће изићи на свој посао и на радњу своју до вечера.

Како су узвишена твоја дела, Господе; све си мудро створио, испуни се земља твојом тековином.

Ово море је велико и широко, у њему су гмизавци којима нема броја, мале животиње са великими;

Онде лађе плове, ова неман коју си створио да се игра у њему.

Све тебе чека да им даш храну на време.

Кад им даш, покупиће; кад отвориш своју руку, биће благо свима.

Кад окренеш своје лице, збунитиће се;

одузмеш ли им дух, ишчезнуће и вратиће се у свој прах.

Пошљеш ли им свој дух, биће саздани, и обновићеш лице земље.

Нека буде слава Господња довека, развеселиће се Господ због дела својих;

Он погледа на земљу и чини да се она тресе, дотакне горе и оне се диме.

Певаћу Господу за живота свога, појаћу своје Богу докле год ме буде;

Нека му буде мило оно што говорим, а ја ћу се радовати у Господу.

Нека ишчезну грешници и безаконици са

безаконици јакоже не бити им. Благослови
душе моја Господа.

земље тако да их више не буде.

Благосиљај, душо моја, Господа. Алилуја.

Слава:

Псалом 104.

Веран је Господ у својим обећањима

1. Исповједајтесја Господеви, и призивајте
имја Јего, возвјестите во јазичјех дјела
Јего.

2. Воспојте Јему, и појте Јему, повједите
всја чудеса Јего.

3. Хвалитесја о имени свјатом Јего, да
возвеселитесја сердце ишчушчих Господа.

4. Взишчите Господа, и утвердитесја,
взишчите лица Јего вину.

5. Помјаните чудеса Јего, јаже сотвори,
чудеса Јего, и судби уста Јего.

6. Сјемја Авраамле раби Јего, синове
Яковљи избранији Јего.

7. Тој Господ Бог наш, по всеј земљи судби
Јего.

8. Помјану во вјек завјет свој, слово, јеже
заповједа в тисјашчи родов.

9. Јежс завјешча Аврааму, и кљатву своју
Исааку.

10. И постави ју Якову в повељеније, и
Израиљу завјет вјечан.

11. Глагоља: Тебје дам земљу Ханаанску,
уже достојанија вашого.

12. Внегда бити им малим числом,
маљејшим и пришелцем в њеј.

13. И преидоша от јазика в јазик, и от
царствија в људи ини.

14. Не остави человјека обидјети их, и
обличи о њих цари.

15. Не прикасајтесја помазаним Мојим, и
во пророцјех Мојих не лукавнујте.

16. И призва глад па земљу, всјако
утверженије хљебноје сотри.

17. Посла пред њими человјека, в раба
продан бист Јосиф.

18. Смириша во оковах нозје јего, жељезо

Хвалите Господа и призивајте његово име,
међу народима разгласите његова дела;

Певајте му и појте му, казујте сва чудеса
његова.

Дичите се његовим светим именом, нека се
развесели срце оних који траже Господа;

Потражите Господа и ојачајте, свагда
тражите лице његово.

Сетите се његових чуда која учини,
његових чудесних знакова и пресуда

његових уста,

Аврамово потомство му служи, Яковљеви
синови су његови изабраници.

Он је Господ Бог наш, по свој земљи су
његови судови.

Он памти довека свој завет, реч коју је као
налог дао хиљадама покољења,

Савез који је склопио са Авраамом, и
заклетву своју дану Исааку;

И постави га као заповест Якову и

Израиљу - вечни савез,

Говорећи: теби ћу дати земљу хананску као
додељено наследство ваше.

Кад још беху малобројни, врло мало њих и
дошљаци у њој,

И прођоше од народа до народа, из једног
царства другом народу;

Он не допусти човеку да им чини неправду
и царева укореваше због њих:

Не дирајте у моје помазанике и не
наносите зла мојим пророцима.

И пусти глад на земљу, те уништи сваки
ослонац који би имали у хлебу;

Посла човека пред њима, Јосиф беше
продан као роб.

Ноге му ставише у окове, гвожђе је

пројде душа јего.

19. Дондеже пријде слово јего, слово

Господње разжеже јего.

20. Посла цар и разрјеша јего, књаз људеј,
и остави јего.

21. Постави јего господина дому својему, и
књаза всему стјажанију својему.

22. Наказати књази јего јако себе, и старци
јего умудрити.

23. И вниде Израилъ во Египет, и Јаков
пришелствова в земљу Хамову.

24. И возрасти људи своја зјело, и укрјепи
ја паче врагов их.

25. Преврати сердце их возненавидјети
људи Јего, лест сотворити в рабјех Јего.

26. Посла Мојсеја раба својего, Аарона,
јегоже избра себје.

27. Положи в њих словеса знамениј својих,
и чудес својих в земљи Хамовје.

28. Посла таму, и помрачи, јако
преогорчиша словеса Јего.

29. Преложи води их в кров, и измори риби
их.

30. Воскипје земља их жабама в
сокровишчницах царей их.

31. Рече, и пријидоша песији мухи, и
скнипи во всја предјели их.

32. Положи дожди их гради, огањ
попаљајушчи в земљи их.

33. И порази виногради их, и смокви их, и
сотри всјакоје древо предјел их.

34. Рече, и пријидоша пружи и гусеници,
имже не бје числа.

35. И снједоша всјаку траву в земљи их, и
појадоша всјак плод их.

36. И порази всјакаго первенца в земљи их,
начаток всјакаго труда их.

37. И изведе ја со сребром и златом, и не
бје в кољенах их бољај.

38. Возвеселисја Египет во исхожденији
их, јако нападе страх их на ња.

39. Распростре облак в покров им, и огањ,
јеже просвјетити им ношчију.

40. Просиша и пријидоша крастели, и
хљеба небеснаго насити ја.

41. Разверзе камен, и потекоша води,

тиштало његову душу,

Док не дође његова реч, оно што Господ
рече оправда га.

Цар посла и ослободи га, владар народа, и
пусти га.

Постави га за домаћина своје куће и
управника свег свог имања,

Да научи његове кнезове као што је самога
себе и да умудри његове старешине.

И дође Израилъ у Египат, па се Јаков као
странац насели у Хамовој земљи;

А Бог умножи свој народ веома и учини га
јачим од његових непријатеља.

Преврну им срце - да омрзну његов народ,
да чине лукавства његовим слугама.

Посла Мојсија, свога слугу, Арона, кога
изабра;

Постави међу њих речи о својим
знамењима и чудним знацима у Хамовој
земљи.

Посла таму и смркну се, а они беху
огорчени на његове речи.

Воде њихове претвори у крв, те им помори
рибе.

Земља њихова, па чак и царске одаје
врвеле су од жаба.

Он рече и дођоше обади и мушице у све
крајеве њихове.

Посла им град уместо кише, огањ који
пали по њиховој земљи,

И поби њихове винограде и смокве, па
сатре свако дрво у њиховом крају.

Он рече те дођоше скакавци и гусенице,
којима не беше броја,

И поједоше сву траву у њиховој земљи и
род са земље њихове.

И поби све прворођено у њиховој земљи,
првину сваког њиховог труда,

И изведе Израилъце са сребром и златом, и
не беше болесника у племенама њиховим.

Египат се обрадова њиховом изласку јер их
спопаде страх од њих.

Он им разастре облак као покривач и огањ
да им светли ноћу.

Молише и дођоше препелице, и насити их
небеским хлебом;

Он расцепи стену и потекоше воде,

потокоша в безводних рјеки.

42. Јако помјану слово свјатоје своје, јеже ко Аврааму рабу својему.

43. И изведе људи своја в радости, и избранија своја во веселији.

44. И даде им страни јазик, и труди људеј наслѣдоваша.

45. Јако да сохрањат оправданија Јего, и закона Јего взишчут.

протекоше реке у безводној земљи.

Јер се сети своје свете речи коју је дао Аврааму, свом слуги,

И изведе свој народ са клицањем и избранике своје са весељем.

И даде им многобожачке земље, те наследише трудове других народа.

Да чувају његове наредбе и испитују закон његов.

Слава:

КАТИЗМА 15.

Псалом 105.

Израиљ исповеда своје грехе

1. Исповједајтесја Господеви, јако благ, јако во вјек милост Јего.

2. Кто возглагољет сили Господњи, слишани сотворит всја хвали Јего.

3. Блажени храњашчији суд, и творјашчији правду во всјакоје времја.

4. Помјани нас Господи во благовољенији људеј Твојих, посјети нас спасенијем Твојим.

5. Видјети во благности избранија Твоја, возвеселитсја во веселији јазика Твојего, хвалитисја со достојанијем Твојим.

6. Согрјешихом со оци нашими, безаконовахом, неправдовахом.

7. Оци наши во Египтје не разумјеша чудеса Твојих, ни помјануша множества милости Твојеја, и преогорчиша восходјашче в Чермноје море.

8. И спасе их имена својего ради, сказати силу своју.

9. И запрети Чермному морју, и изсјаче, и настави ја в бездње јако в пустињи.

10. И спасе ја из руки ненавидјашчих, и избави ја из руки врагов.

11. Покри вода стужајушчија им, ни једин от њих избист.

Хвалите Господа, јер је добар, јер је његова милост довека.

Ко ће исказати силна дела Господња и учинити да се чују све хвале његове?

Блажени су који се држе права и у свако доба тврде оно што је право.

Сети нас се, Господе, по благовољењу према свом народу, посети нас својим спасењем,

Да бисмо видели у доброты избранике твоје, развеселили се у весељу народа твога, хвалили се заједно са твојим наслѣдством.

Згрѣшисмо заједно са својим очевима, закон кршисмо, чинисмо неправду.

Наши очеви у Египту не разумеше твоја чуда, нису се сећали обиља твоје милости и беху огорчени пролазећи кроз Црвено море.

А он их спасе имена свога ради да обзнани своју силу;

И запрети Црвеном мору, те пресакну, па их поведе по бездану као по пустињи;

И спасе их од руке оних што их мрзе те их избави из непријатељске руке;

И покри вода њихове тлачитеље, не оста ни један од њих.

12. И вјероваша словеси Јего, и воспјеша хвалу Јего.
13. Ускориша, забиша дјела Јего, не стерпјеша совјета Јего.
14. И похотјеша желанију в пустињи, и искусиша Бога во безводњеј.
15. И даде им прошеније их, посла ситост в души их.
16. И прогњеваша Мојсеја в стану, Аарона свјатаго Господња.
17. Отверзесја земља, и пожре Датана, и покри на сонмишчи Авирона.
18. И разжежесја огањ в сонмје их, пламен попали грјешници.
19. И сотвориша телца в Хоривје, и поклонисасја истуканому.
20. И измјениша славу Јего во подобије телца јадушчаго траву.
21. И забиша Бога спасајушчаго их, сотворшаго велија во Египтје.
22. Чудеса в земљи Хамовје, страшнаја в мори Чермњем.
23. И рече потребити их, ашче не би Мојсеј, избраниј Јего, стал в сокрушенији пред Њим, возвратити јарост Јего, да не погубит их.
24. И уничижиша земљу желанују, не јаша вјери словеси Јего.
25. И поропташа в сељенијих својих, не услишаша гласа Господња.
26. И воздвиге руку своју на ња, низложити ја в пустињи.
27. И низложит сјемја их во јазичјех, и расточити ја в страни.
28. И причастишасја Велфегору, и снједоша жертви мертвих.
29. И раздражиша Јего в начинанијих својих, и умножисја в њих паденије.
30. И ста Финес, и умилистави, и преста сјеч.
31. И вмјенисја јему в правду, в род и род до вјека.
32. И прогњеваша Јего на водје прерјеканија, и озлобљен бист Мојсеј их ради.
33. Јако преогорчиша дух јего, и разинствова устнама својима.

И повероваше његовим речима и запеваше му захвалну песму.
Пожурише, заборавише његова дела, не држаше се његовог савета;
И осетише велику похлепу у пустињи па искушаше Бога у безводном крају.
И даде им што су искали те им насити душе.
И разгневише Мојсија у табору и Аарона, свеца Господњег;
Отвори се земља и протуга Датана, а Авиронову дружину покри;
Огањ спали њихову дружину, пламен сажеже грешнике.
И начинише теле на Хориву те се поклонише идолу;
И заменише своју славу ликом јунца који једе траву.
Заборавише Бога који их спасаваше, који је учинио велика дела у Египту,
Чудесна дела у Хамовој земљи, страшна на Црвеном мору.
И рече да ће их истребити, само да није Мојсије, изабраник његов, у кршу стао пред њега да одврати његов гнев - да их не истреби.
И не марише за жељену земљу, не повероваше његовој речи;
И почеше гунђати у својим шаторима, не послушаше глас Господњи.
И подиже своју руку на њих да их обори у пустињи,
И да поразбаца њихово потомство међу народима и да их расеје по земљама.
И почеше се клањати Веелфегору те једоше принесено на жртву мртвима;
И расрдише га својим поступцима те падоше још ниже.
И стаде Финес, те умилистави, па преста погибао;
И то му се урачуна у заслугу од поколења до поколења довека.
И разгневише га код воде где приговараху те Мојсије пострада због њих,
Јер му јако огорчише дух и он непромишљено проговори својим уснама.

34. Не потребиша јазики, јаже рече Господ им.
 35. И смјесишасја во јазицјех, и навикоша дјелом их.
 36. И поработаша истуканим их, и бист им во соблазан.
 37. И пожроша сини своја, дшчери своја бјесовом.
 38. И пролијаша кров неповинују, кров синов својих и дшчереј, јаже пожроша истуканим Ханаанским, и убијена бист земља их кровми.
 39. И осквернисја в дјелех их, и соблудиша в начинанијих својих.
 40. И разгњевасја јаростију Господ на људи своја, и омерзи достојаније своје.
 41. И предаде ја в руки врагов, и обладаша ими ненавидјашчији их.
 42. И стужиша им врази их, и смиришасја под рукама их.
 43. Множицеју избави ја, тији же преогорчиша Јего совјетом својим, и смиришасја в безаконијих својих.
 44. И видје Господ, внегда скорбјети им, внегда услишаше мољеније их.
 45. И помјану завјет свој, и раскајасја по множеству милости својеја.
 46. И даде ја в шчедроти пред всјеми пљенившими ја.
 47. Спаси ни Господи Боже наш, и собери ни от јазик, исповједатисја имени Твојему свјатому, хвалитисја во хвале Твојеј.
 48. Благословен Господ Бог Израилев от вјека и до вјека, и рекут вси људије: буди, буди.

Не истребише народе за које им је Господ рекао,
 Него се помешаше са многобошцима и навикоше се на њихове обичаје;
 И почеше служити њиховим идолима, и то им беше на саблазан;
 Па почеше приносити своје синове и своје кћери на жртву демонима,
 И проливаху невину крв, крв својих синова и кћери, које принеше на жртву идолима хананским, те земља би обесвећена крвљу;

И оскрвљена њиховим делима, и тим својим поступцима учинише прељубу.
 И Господ се веома разгневи на свој народ, згади му се његово наследство;
 И предаде их у многобожачке руке и загосподарише над њима они којих их мрзе;
 И тлачише их непријетељи њихови, и постадоше понизни под њиховим рукама.
 Много пута их је избавио, али га они огорчише својим намерама, те беху понижени у безакоњима својим.
 И он виде како их тлаче, када чу њихово мољење,
 И сети се свога савеза па се одљути по својој великој милости,
 И даде да нађу сажалење код оних што су их заробили.
 Спаси нас, Господе, Боже наш, и покупи нас између многобожаца, да бисмо исповедали твоје свето име, да бисмо се дичили зато што те слаavimo.
 Нека је благословен Господ, Бог Израилев у све векове. А сав народ да каже: нека буде, нека буде.

Слава:

Катизма 15

Псалом 106.

Бог је спаситељ у невољи

1. Исповједајтесја Господеви, јако благ,
јако во вјек милост Јего.
2. Да рекут избављенији Господем, ихже
избави из руки врага.
3. И от стран собра их, от восток, и запад,
и сјевера, и морја.
4. Заблудиша в пустињи безводњеј, пути
града обитељнаго не обрјетоша.
5. Алчушче и жаждушче, душа их в њих
исчезе.
6. И возваша ко Господу, внегда скорбјети
им, и от нужд их избави ја.
7. И настави ја на пут прав, внити во град
обитељних.
8. Да исповједјатсја Господеви милости
Јего, и чудеса Јего синовом чловјеческим.
9. Јако наситил јест душу тшчу, и душу
алчушчу исполни благ.
10. Сједјашчија в тамје и сјени смертњеј,
окованија нишчетоју и жељезом.
11. Јако преогорчиша словеса Божија, и
совјет Вишњаго раздражиша.
12. И смирисја в трудјех сердце их и
изнемогоша, и не бје помогајај.
13. И возваша ко Господу, внегда скорбјети
им, и от нужд их спасе ја.
14. И изведе ја из тами, и сјени смертнија,
и узи их растерза.
15. Да исповједјатсја Господеви милости
Јего, и чудеса Јего синовом чловјеческим.
16. Јако сокруши врата мједнаја, и вереј
жељезнија сломи.
17. Воспријат ја от пути безаконија их,
безакониј бо ради својих смиришасја.
18. Всјакаго брашна возгнушасја душа их,
и приближишасја до врат смертних.
19. И возваша ко Господу, внегда скорбјети
им, и от нужд их спасе ја.
20. Посла слово своје, и исцјели ја, и
избави ја от растљениј их.

Хвалите Господа јер је добар, јер је његова
милост довека.
Нека тако кажу они које је Господ
искупио, које је искупио из непријатељске
руке.
Скупио их из земаља од истока и запада,
од севера и мора.
Они залуташе у безводној пустињи, не
нађоше пута до града у коме ће се
настанити.
Беху гладни и жедни, душа у њима клону;
И завапише Господу када се нађоше у
тескоби, те их избави из њихових невоља.
Па их упути на прав пут да дођу до града у
коме ће се настанити.
Нека хвале Господа за милости његове и за
његова чудесна дела која је учинио
синовима људским,
Јер насити ташту душу и гладну душу
напуни добра.
Седели су у тами и сенци смрти, оковани
сиромаштвом и гвожђем,
Јер огорчише Божије речи и расрдише
савет Свевишњега,
И срце им би понижено у трудовима,
изнемогоше, али не беше ко да им
помогне;
И завапише Господу када се нађоше у
тескоби, па их избави из њихових невоља,
И изведе их из таме и сенке смрти, и
раскида њихове окове.
Нека хвале Господа за милости његове и
његова чудесна дела која је учинио
синовима људским,
Јер разби тучана врата и поломи гвоздене
мандале.
Прихвати их са њиховог безаконог пута
јер беху понижени због својих безакоња;
Душа им се гадила на свако јело и
приближише се вратима смрти;
И завапише Господу када се нађоше у
тескоби, те их избави из њихових невоља,
Он посла своју реч и исцели их и избави
их од њихове пропасти.

21. Да исповједјатсја Господеви милости
Јего, и чудеса Јего синовом чловјеческим.

22. И да пожрут Јему жертву хвали, и да
возвјестјат дјела Јего в радости.

23. Сходјашчији в море в корабљах,
творјашчији дјеланија во водах многих.

24. Тији видјеша дјела Господња, и чудеса
Јего во глубиње.

25. Рече и ста дух бурен, и вознесошасја
волни Јего.

26. Восходјат до небес, и низходјат до
бездан, душа их в злих тајаше.

27. Смјаташасја, подвигошасја јако
пијаниј, и всја мудрост их погложчена
бист.

28. И возваша ко Господу, внегда скорбјети
им, и от нужд их изведе ја.

29. И повеље бури, и ста в тишину, и
умолкоша волни јего.

30. И возвеселишасја, јако умолкоша, и
настави ја в пристанишче хотјенија
својего.

31. Да исповједјатсја Господеви милости
Јего, и чудеса Јего синовом чловјеческим.

32. Да вознесут Јего в церкви људстеј, и на
сједалишчи старец восхваљат Јего.

33. Положил јест рјеки в пустињу, и
исходишча воднаја в жажду.

34. Земљу плодноснују в сланост, от
злости живущих на њеј.

35. Положил јест пустињу во језера
воднаја, и земљу безводнују во исходишча
воднаја.

36. И насели тамо алчущија, и составиша
гради обитељни.

37. И насјејаша села, и насадиша
виногради, и сотвориша плод житен.

38. И благослови ја, и умножишасја зјело,
и скоти их не умали.

39. И умалишасја и озлوبيшасја от скорби
зол и бољезни.

40. Излијасја уничиженије на књази их, и
облазни ја по непроходњеј, а не по пути.

41. И поможе убогу от нишчети, и положи

Нека хвале Господа за милости његове и за
његова чудесна дела која је учинио
синовима људским.

И нека принесу жртву захвалности, и нека
радосно објаве дела његова,

Они који сиђоше на море лађама и

обавише посао на великим водама.

Они видеше дела Господња и чуда његова
на дубини;

Он рече и наста олуја те се подигоше њени
валови;

Дижу се до небеса и спуштају се до

бездана, присебност у невољи губе.

Сметоше се, пољуљаше се као пијанац,

нестаде све мудрости њихове;

И завапише Господу када се нађоше у

тескоби те их изведе из њихових невоља.

И нареди бури па поста тих поветарац те

умукнуше њени валови;

И развеселише се, што се умирише, а он

их упуту у пристаниште које су желели.

Нека хвале Господа за милости његове и за
његова чудесна дела која је учинио

синовима људским,

Нека га узвисе на народном збору и на

скупу старешина нека га похвале.

Он је претворио реке у пустињу и водене

изворе у суву земљу,

Плодносну земљу у слатину - због злоће

оних који живе на њој.

Он је претворио пустињу у језера богата

водом, а безводну земљу у водом богате

изворе.

И онде насели гладне, а они подигоше град

у коме ће се настанити,

Па засејаше њиве и засадише винограде,

који им доносише плод,

И благослови их па се силно намножише, а

стока им се не умањи.

Они беху проређени и пострадаше од

притиска зала и невоља.

Изли се презир на кнезове и пусти их да

лутају по непроходном, а не по путу.

Он поможе убогом да изиђе из сиромаштва

јасно овци отечествија.

42. Узрјат правији и возвеселјатсја, и
всјакоје безаконије заградит уста своја.

43. Кто премудар и сохранил сија, и
уразумјејут милости Господњи.

а породична племена умножи као овце.

Исправни ће то видети и развеселиће се, а
свако безаконје затвориће своја уста.

Ко је мудар? Тај ће сачувати ово и
схватиће милости Господње.

Слава:

Псалом 107.

Молитва за Божију помоћ

1. Готово срце моје Боже, готово срце
моје, воспоју и поју во славје мојеј.

2. Востани слава моја, востани псалтирју и
гусли, востану рано.

3. Исповјемсја Тебје в људех Господи, поју
Тебје во јазичјех.

4. Јасно велија верху небес милост Твоја, и
до облак истина Твоја.

5. Вознесисја на небеса Боже, и по всеј
земљи слава Твоја,

6. Јасно да избавјатсја возљубљенији Твоји,
спаси десницеју Твојеју, и услиши мја.

7. Бог возглагоља во свјатјем својем,
вознесусја и раздјељу Сикиму, и дол
сељениј размјерју.

8. Мој јест Галад, и Мој јест Манасиј, и
Јефрем заступљеније глави Мојеја, Јуда
цар Мој.

9. Моав коноб упованија Мојега, на
Идумеју наложу сапог Мој, Мње
иноплеменици покоришасја.

10. Кто воведет мја во град огражденија,
или кто наставит мја до Идумеји.

11. Не Ти ли Боже отринувиј иас, и не
изидеши Боже в силах наших.

12. Дажд нам помошч от скорби, и сујетно
спасеније чловјеческо.

13. О Бозје сотворим силу, и Тој унижит
враги нашја.

1 Моје срце је спремно, Боже, спремно је
срце моје, запеваћу и појаћу у слави својој.

Устани славо моја, прени се харфо и
китаро; устаћу рано.

Славићу те међу народима, Господе,
појаћу ти међу многобошцима,
Јер је твоја милост више од небеса а
истина твоја до облака.

Узвиси се, Боже, изнад, небеса а слава
твоја нека буде по свој земљи,

Да би се избавили који су ти драги; спаси
својом десницом и услиши ме.

Господ проговори у својој светињи:

узвисићу се и разделићу Сихем, а долину
шатора размерићу;

Мој је Галад и мој је Манасија, а Ефрем је
заштита моје главе, Јуда је цар мој;

Моав је умиваоник моје наде, над

Идумејом ћу испружити обућу своју,
иноплеменици ми се потчинише.

Ко ће ме одвести у утврђени град? Ко ће
ме упутити у Идумеју?

Нећеш ли ти, Боже, који си нас одбацио? и
нећеш ли изићи, Боже, са нашим војскама?

Дај нам помоћ да изиђемо из невоље, јер
људска помоћ је ништавна.

Са Богом ћемо постићи силу и он ће
уништити наше непријатеље.

Псалом 108.

Молитва неправедно оптуженог човека

1. Боже хвали мојеја не премолчи.
2. Јако уста грјешника и уста лестиваго на мја отверзошасја, глагољаша на мја јазиком лестивим.
3. И словеси ненавистними обидоша мја, и брашасја со мноју туне.
4. Вмјесто јеже љубити мја, оболгаху мја, аз же мољахсја.
5. И положиша на мја злаја за благаја, и ненавист за возљубљеније моје.
6. Постави на њего грјешника, и дијавол да не стане одеснују јего.
7. Внегда судитисја јему, да изидет осужден, и молитва јего да будет в грјех.
8. Да будут дније јего мали, и епископство јего да пријимет ин.
9. Да будут синове јего сири, и жена јего вдова.
10. Движушчесја да пресељатсја синове и воспросјат, да изгнани будут из домов својих.
11. Да взишчет зајмодавец всја, јелика сут јего, и да восхитјат чуждији труди јего.
12. Да не будет јему заступника, ниже да будет ушчедрјајј сироти јего.
13. Да будут чада јего в погубљеније, в родје једином да потребитсја имја јего.
14. Да воспомјанетсја безаконије отец јего пред Господем, и грјех матери јего да не очиститсја.
15. Да будут пред Господем вину, и да потребитсја от земљи памјат их.
16. Занеже не помјану сотворити милост, и погна человјека нишча, и убога, и умиљена сердцем умертвити.
17. И возљуби кљатву, и пријидет јему, и не восхотје благословенија и удаљитсја от њего.
18. И облечесја в кљатву јако в ризу, и вниде јако вода во утробу јего, и јако јелеј в кости јего.
19. Да будет јему јако риза, в њуже облачитсја, и јако појас, имже вину опојасујетсја.
20. Сије дјело оболгајушчих мја у Господа,

Боже, немој прећутати моју хвалу,
Јер грешничка и преварна уста отворише се на мене, лажљивим језиком проговорише против мене,
И речима мржње опколише ме те заратише на мене ни за шта.
Уместо да ме воле, они ме опадаху, а ја се мољах;
Вратише ми зло за добро и мржњу за љубав моју.
Постави грешника над њим и ђаво нека му стоји са десне стране;
Када му суде, нека изиђе осуђен и молитва његова нека буде на грех.
Његових дана нека буде мало, а његову службу нека добије други;
Синовѝ његови нека постану сирочад, а жена његова удовица;
Синовѝ његови лутајући нека се потуцају и просјаче, нека буду избачени из својих порушених домов.
Зајмодавац нека му затражи све што има, туђинци нека разграбе сву муку његову;
Не имао покровитеља и нека се нико не сажали на његову сирочад;
Потомство нека му се истреби, у првом колену нека му се име затре.
Безакоње његових отаца нека се спомене пред Господом и грех његове мајке да се не избрише;
Нека буду пред Господом свагда и сећање на њих нека се збрише са земље.
Зато што се није сетио да чини милост, него је гонио убогог и сиромашног човека, а у смрт је слао оног који је ојађена срца.
Заволео је клетву и нека га стигне;
благослов пак није зажелио и нека буде далеко од њега.
И обуче клетву као хаљину те она уђе као вода у његову утробу и као уље у кости његове;
Нека му она буде као хаљина коју облачи и као појас којим се свагда опасује.

То је дело оних који ме опадају код

и глагољушчих лукаваја на душу моју.
 21. И Ти Господи Господи сотвори со мноју имена ради Твојего, јако блага милост Твоја.
 22. Избави мја, јако нишч и убог јесам аз, и сердце моје смјатесја внутар мене.
 23. Јако сјен, виегда уклонитисја јеј, отјасја, стрјасохсја, јако пружи.
 24. Кољена моја изнемогоста от поста, и плот моја измјенисја јелеја ради.
 25. И аз бих поношеније им, видјеша мја, покиваша главами својим.
 26. Помози ми Господи Боже мој, и спаси мја по милости Твојеј.
 27. И да разумјејут, јако рука Твоја сија, и Ти Господи сотворил јеси ју.
 28. Прокленут тији, и Ти благословиши, востајушчији на мја да постидјатсја, и раб же Твој возвеселитсја.
 29. Да облекутсја оболгајушчији мја в срамоту, и оджедутсја јако одеждеју студом својим.
 30. Исповјемсја Господеви зјело уст мојими, и посредје многих восхваљу Јего.
 31. Јако предста одеснују убогаго, жеже спасти от гоњашчих душу моју.

Господа и зло говоре против моје душе.
 А ти, Господе, Господе, учини ми милост ради твога имена, јер је твоја милост блага.
 Избави ме јер сам сиромаш и убог, а срце ми је узнемирено у мени.
 Нестадох као сенка кад одмиче, стресоше ме као скакавце.
 Колена моја изнемогаше од поста, а тело ми омршавило због (недостатка) уља.
 Постао сам им ругло; видеше ме, почеше махати својим главама.
 Помози ми, Господе Боже мој, спаси ме по својој милости,
 И нека познају да је ово твоја рука и да си ти, Господе, учинио ово.
 Они ће проклињати, а ти ћеш благосиљати; они који устају на мене нека се постиде, а твој слуга обрадоваће се.
 Они који ме опадају нека се обуку у срамоту и нека се обавију стидом као огртачем.
 Исповедаћу Господа устима својим веома и сред многих хвалићу га,
 Јер је стао са десне стране убогоме да спасе моју душу од оних што ме гоне.

Слава:

КАТИЗМА 16.

Псалом 109.

Месија – цар и првосвештеник

1. Рече Господ Господеви мојему: Сједи одеснују Мене, дондеже положу враги Твоја подножије ног Твојих.
 2. Жезал сили послет Ти Господ от Сиона, и господствуј посредје врагов Твојих.
 3. С Тобоју начало в ден сили Твојеја, во свјетлостех свјатих Твојих, из чрева преже деници родих Тја.
 4. Кљатсја Господ, и не раскајетсја: Ти јереј во вјек, по чину Мелхиседекову.

Господ рече Господу моме: седи мени са десне стране док не положим непријатеље твоје као подножје твојих ногу.
 Скиптар силе послаће ти Господ са Сиона и владај сред непријатеља твојих.
 У дан твоје моћи власт је са тобом у сјају твојих светих; пре зоре родих те из утробе своје.
 Господ се заклео и неће се покајати; ти си свештеник довека по реду Мелхиседекову.

5. Господ одеснују тебе, сокрушил јест в ден гњева својего цари.

6. Судит во јазичјех, исполнит паденија, сокрушит глави на земљи многих.

7. От потока на пути пијет, сего ради вознесет главу.

Господ, који ти је са десне старне, сатро је цареve у дан гнева свога;

Он ће судити међу народима, учиниће да буде пуно лешева, сатрће главе многих на земљи.

Напиће се из потока на путу; зато ће подићи главу.

Псалом 110.

Похвала Божијим делима

1. Исповјемсја Тебје Господеви свјем сердцем мојим, в совјетје правих и сонмје.

2. Велија дјела Господња, изискана во всјех вољах Јего.

3. Исповједаније и великољепије дјело Јего, и правда Јего пребивајет во вјек вјека.

4. Памјат сотворил јест чудес својих, милостив и шчедар Господ.

5. Пишчу даде бојашчимсја Јего, помјанет во вјек завјет свој.

6. Крјепост дјел својих возвјести људем својим, дати им достојаније јазик.

7. Дјела рук Јего истина и суд, вјерни всја заповједи Јего.

8. Утвержени во вјек вјека, сотворени во истиње и правотје.

9. Избављеније посла људем својим, заповједа во вјек завјет свој, свјато и страшно имја Јего.

10. Начало премудрости страх Господењ, разума же благ всјем творјашчим их, хвала Јего пребивајет во вјек вјека.

Хвалићу те, Господе, свим срцем својим у већу и сабору праведничком.

Велика су дела Господња која су урађена по вољи његовој;

Његово дело су слава и красота, а правда његова остаје у све векове.

Учинио је да се памте његова чудесна дела, Господ је милостив и штедар;

Он је дао храну онима који га се боје, он ће се довека сећати свога савеза.

Он је свом народу објавио силу својих дела да им да многобожачко наследство.

Истина и правица су дела његових руку; верне су све заповести његове,

Оне су утврђене за све векове, саздане на истини и часности.

Он је послао избављење свом народу, дао им је у аманет свој савез довека; његово име је свето и страшно.

Страх од Господа је почетак мудрости, добре су памети сви који по њој поступају.

Његова хвала остаје у све векове.

Псалом 111.

Праведничка срећа

1. Блажен муж бојајсја Госиода, в заповједех Јего восхошчет зјело.

2. Силно на земљи будет сјемја јего, род правих благословитсја.

Блажен је човек који се боји Господа, за његове ће заповести веома марити.

Његово потомство биће силно на земљи, поколење исправних биће благословено;

3. Слава и богатство во дому јего, и правда јего пребивајет во вјек вјека.

4. Возсија во тамје свјет правим, милостив и шчедар и праведен.

5. Благ муж шчедрја и даја, устројит словеса своја на судје, јако во вјек не подвижитсја.

6. В памјат вјечнују будет праведник.

7. От слуха зла не убојитсја.

8. Готово сердце јего, уповати на Господа, утврдисја сердце јего, не убојитсја, дондеже возрит на враги своја.

9. Расточи, даде убогим, правда јего пребивајет во вјек вјека, рог јего вознесесја во славје.

10. Грјешник узрит и прогњевајетсја, зуби својими поскрежешчет и растајет, желаније грјешника погибнет.

Слава и богатство у његовом дому и праведност његова остаје у све векове.

Светлост засија у тами исправнима, (исправан човек је) милостив и штедар и праведан.

Ваљан је човек који је штедар и који зајми, он ће се користити својим речима на суду; јер се неће поколебати довека.

Остаће праведан у вечном сећању.

Он се неће бојати зла гласа;

Срце му је спремно да се узда у Господа.

Он је чврста срца, неће се побојати док год буде гледао непријатеље своје.

Он расу, даде сиромасима; његова праведност остаје у све векове, рог његов узвисиће се у слави.

Грешник ће гледати и гневиће се, шкргућаће својим зубима и сахнуће; грешничка жеља ће пропасти.

Слава:

Псалом 112.

Бог је узвишен и милосрдан

1. Хвалите отроци Господа, хвалите имја Господње.

2. Буди имја Господње благословено от ниње и до вјека.

3. От восток солнца до запад хвално имја Господње.

4. Висок над всједи јазики Господ, над небеси слава Јего.

5. Кто јако Господ Бог наш, на високих живиј,

6. И на смиренија призирајај, на небеси и на земљи.

7. Воздвизајај от земљи нишча, и от гнојишча возвишајај убога.

8. Посадити јего с књази, с књази људеј својих.

9. Всељаја неплодов в дом, матер о чадјех веселашчусја.

Хвалите, слуге, Господа, хвалите име Господње;

Нека буде благословено име Господње од сада и до века;

Од истока сунца до запада хвалите име Господње.

Господ је узвишен над свим народима, његова слава је над небесима.

Ко је као Господ, Бог наш, који пребива на висинама,

И гледа на оно што је смирено на небу и земљи?

Који подиже сиромаша са земље и узвисује убогога са сметлишта,

Да га посади са кнезовима, са кнезовима свога народа;

Који удомљује нероткињу и чини је радосном мајком многе деце.

Псалом 113.

Пасхална химна

1. Во исходје Израилевље от Египта, дому
Яковља, из људеј варвар.
 2. Бист Јудеја свјатиња јего, Израил
област јего.
 3. Море видје и побјеже, Јордан
возвратисја вспјат.
 4. Гори взирашасја јако овни, и холми јако
аганци овчији.
 5. Что ти јест море, јако побјегло јеси, и
тебје Јордане, јако возвратилсја јеси вспјат.
 6. Гори, јако взирастесја јако овни, и
холми јако аганци овчији.
 7. От лица Господња подвижесја земља, от
лица Бога Яковља.
 8. Обрашчаго камен в језера воднаја, и
несјекомиј во источники воднија.
 9. Не нам Господи, не иам, но имени
Твојему дажд славу, о милости Твојеј и
истиње Твојеј.
 10. Да не когда рекут јазичи: Гдје јест Бог
их.
 11. Бог же наш на небеси и на земљи, всја
јелика восхотје сотвори.
 12. Идоли јазик сребро, и злато, дјела рук
человјеческих.
 13. Уста имут, и не возглагољут, очи имут
и не узрјат.
 14. Уши имут, и не услишат, ноздри имут,
и пе обоњајут.
 15. Руцје имут, и не осјажут, нозје имут, и
не појдут, не возгласјат гортанем својим.
 16. Подобни им да будут творјашчији ја, и
вси надјејушчијисја на ња.
 17. Дом Израилев упова на Господа,
помошчник и заштититељ им јест.
 18. Дом Аарон упова на Господа,
помошчник и заштититељ им јест.
 19. Бојашчијисја Господа уповаша на
Господа, помошчник и заштититељ им
јест.
 20. Господ помјанув ни, благословил јест
нас, благословил јест дом Израилев,
благословил јест дом Аарон.
- Кад Израилъ изиђе из Египта, дом
Яковлев из варварског народа,
Јудеја поста његово светиште, Израилем
он завлада.
Море виде и побеже, Јордан се обрати
натраг;
Горе заиграше као овнови, а хумови као
јагањци.
Шта ти би, море, те утече, и теби, Јордане,
те се повуче натраг?
Горе, што заиграсте као овнови, а хумови
као јагањци?
Земља се заљуља од лица Господњег, од
лица Бога Яковлева,
Који стену претвара у језеро богато водом
и кремен у извор воде.
Не нама, Госпode, не нама, него свом
имену дај славу по својој милости и по
истини својој,
Да не кажу једном многобошци: где је
њихов Бог?
Наш Бог је горе на небу; на небесима и на
земљи све што хтеде учини.
Многobожачки идоли су сребро и злато,
дела људских руку;
Уста имају а не говоре, очи имају а не
виде,
Уши имају а не чују, ноздрве имају а
мирис не осећају,
Руке имају а не хватају, ноге имају а не
ходају, не пуштају гласа из свога грла.
Њима подобни нека буду и они који их
граде и сви кој се уздају у њих.
Дом Израилев уздао се у Господа; он је
њихов помагач и заштитник.
Дом Аронов уздао се у Господа; он је
њихов помагач и заштитник.
Који се боје Господа уздаше се у Господа;
он је њихов помагач и заштитник.
- Господ нас се сетио и благословио нас,
благословио је дом Израилев, благословио
је дом Ааронов,

21. Благословил јест бојашчијасја Господа, малија с великими.
22. Да приложит Господ на ви, на ви, и на сини вашја.
23. Благословени ви Господеви, сотворшему небо и земљу.
24. Небо небесе Господеви, земљу же даде синовом чловјеческим.
25. Не мртвији восхваљат тја Господи, ниже вси низходјашији во ад.
26. Но ми живији благословим Господа, от ниње и до вјека.

Благословио је оне који се боје Господа, мале са великими.
Нека Господ дометне (благослов) на вас, и на ваше синове;
Да вас благослови Господ који је створио небо и земљу.
Небо је Господње небо, а земљу даде људским синовима.
Господе, тебе неће хвалити мртви, нити сви који силазе у ад,
Него ћемо ми живи благосиљати Господа од сада и довека.

Псалом 114.

Хвалимо јединог правога Бога

1. Возљубих, јако услышит Господ глас мољенија мојега.
2. Јако приклони ухо своје мње, и во дни моја призову.
3. Објаша мја бољезни смертнија, бједи адови обрјетоша мја, скорб и бољезан обрјетох, и имја Господње призвах.
4. О Господи, избави душу моју, милостив Господ и праведен, и Бог наш милујет.
5. Храњај младенци Господ, смирихсја, и спасе мја.
6. Обратисја душе моја в покој Твој, јако Господ благодјејствова тја.
7. Јако изјат душу моју от смрти, очи моји от слез, и нозје моји от поползновенија.
8. Благоугожду пред Господом во стране живих.

Заволех Господа, јер ће Господ услышати глас мога мољења,
Јер пригну своје ухо к мени, и ја ћу га призивати у све дане своје.
Обузеше ме смртни болови, задесише ме адске опасности; нађох невољу и бол. И призвах име Господње:
О Господе, избави душу моју. Господ је милостив и праведан, смилује се Бог наш. Господ чува нејаке; бих понизан и спасе ме.
Врати се, душо моја, у свој покој, јер ти Господ добро учини,
Јер ми душу отргну из смрти, очи моје од суза, а ноге моје од пада.
Угађају пред Господом у земљи живих.

Слава:

Псалом 115.

Захвална молитва

1. Вјероваш, тјемже и возглагољах: аз же смирихсја зјело.
2. Аз же рјех во изступљенији мојем: всјак

Задржах веру и кад рекох: унижен сам веома.
Ја рекох у свом заносу: сваки човек је

человјек лож.

3. Что воздам Господеви о всјех, јаже
воздаде ми.

4. Чашу спасенија пријиму, и имја
Господње призову.

5. Молитви моја Господеви воздам пред
всједи људми Јего.

6. Честна пред Господом смрт
преподобних Јего.

7. О, Господи, аз раб Твој, аз раб Твој, и
син рабини Твојеја: растерзал јеси узи
моја.

8. Тебје пожру жертву хвали, и во имја
Господње призову.

9. Молитви моја Господеви воздам пред
всједи људми Јего.

10. Во дворјех дому Господња, посредје
тебе, Јерусалиме.

лажа.

Шта ћу узвратити Господу за све што ми је
дао?

Узећу чашу спасења и призваћу име
Господње.

Извршићу своје завете Господу пред свим
народима његовим.

Часна је пред Господом смрт његових
светих.

О Господе, ја сам твој слуга, ја сам твој
слуга и син твоје слушкиње, ти си
раскидао моје окове,

Теби ћу принети захвалну жртву; и име
Господње призваћу.

Извршићу своје завете Господу пред свим
народом његовим,

У предворјима дома Господњег, усред
тебе, Јерусалиме.

Псалом 116.

Свих народи захваљујте Богу

1. Хвалите Господа сви јазници, похвалите
Јего сви људије.

2. Јако утврдисја милост Јего на нас, и
истина Господња пребивајет во вјек.

Хвалите Господа сви народи, похвалите га
сви људи,

Јер се утврди његова милост на нама и
истина Господња остаје довека.

Псалом 117.

Захвала за спасење Богом даровано

1. Исповједајтесја Господеви, јако благ,
јако во вјек милост Јего.

2. Да речет убо дом Израиљев, јако благ,
јако во вјек милост Јего.

3. Да речет убо дом Аарон, јако благ, јако
во вјек милост Јего.

4. Да рекут убо сви бојашчијисја Господа,
јако благ, јако во вјек милост Јего.

5. От скорби призвах Господа, и услиша
мја в пространство.

6. Господ мње помошчник, и не убојусја,

1 Хвалите Господа јер је добар јер је
његова милост довека.

Нека каже дом Израиљев да је добар, да је
његова милост довека;

Нека каже дом Ааронов да је добар, да је
његова милост довека;

Нека кажу сви који се боје Господа да је
добар, да је његова милост довека.

Из тескобе призвах Господа и услиша ме,
даде ми пространство.

Господ ми поможе нећу се побојати, шта

что сотворит мње человек.

7. Господ мње помошчник, и аз възрју на враги моја.

8. Благо јест надјeјатисја на Господа, нежели надјeјатисја на человекa.

9. Благо јест уповати на Господа, нежели уповати на књи́зи.

10. Все јазиси обидоша мја, и именем Господњим противљахсја им.

11. Обишeдше обидоша мја, и именем Господњим противљахсја им.

12. Обидоша мја јакo пчeли сот, и разгорјeшасја јакo oгањ в тернији, и именем Господњим противљахсја им.

13. Отриновeн превратихсја пaсти, и Господ пријат мја.

14. Крјeпост моја и пјеније моје Господ, и бист ми во спасеније.

15. Глас радости и спасенија в сeљенијих правeдних, десница Господња сотвори силу.

16. Десница Господња вознесе мја, десница Господња сотвори силу.

17. Не умру, но жив буду, и повјeм дјeла Господња.

18. Наказујај наказа мја Господ, смeрти же не предаде мја.

19. Отверзите мње врата правди, вшeд в ња исповјeмсја Господeви.

20. Сија врата Господња, правeднији внидут в ња.

21. Исповјeмсја Тебје, јакo услишaл мја јеси, и бил јеси мње во спасеније.

22. Камен јeгоже небрeгоша зиждушчији, сeј бист во главу угла.

23. От Господа бист сeј, и јест дивeн во очесјeх наших.

24. Сeј дeн јeгоже сотвори Господ, възрадyјeмсја и възвеселимсја в oњ.

25. О Господи спаси же, о Господи поспјeши же.

26. Благословeн грјaдиј во имја Господње, благословихом ви из дому Господња.

27. Благ Господ, и јависја нам, составите празник во учашчaјушчих до рог олтаревих.

Ће ми человек учинити.

Господ ми поможе и ја ћу са висине гледати своје непријатеље.

Боље је уздати се у Господа него уздати се у человека;

Боље је надати се у Господа него надати се у кнезове.

Опколише ме сви народи именом

Господњим сам их одбијао;

Опколише ме са свих страна и именом

Господњим сам их одбијао.

Опколише ме као пчeлe саће и распалише се као oгањ у тръу, и именом Господњим сам их одбијао.

Одгурнут суновратих се да паднем, али ме Господ прихвати.

Господ је моја крeпост и пeсма моја, и он ми постаде спас.

Глас клицања и спасeња чује се у правeдничким насељима, Господња десница учини силу,

Господња десница узвиси ме, Господња десница учини силу.

Нећу умрети него ћу живети па ћу казивати дела Господња.

Карајући Господ ме покaра, али ме не предаде смeрти.

Отворите ми врата правeдности; кад на њих уђeм, хвалићу Господа.

Ово су Господња врата, правeдници ће ући на њих.

Хвалићу те зато што си ме услишао и постао ми спас.

Камен који зидари одбацише, тај поста угаони камен;

Од Господа би ово и дивно је у очима нашим.

Ово је дан који Господ створи; ускликнимо и обрадујмо се њему.

О Господe, спаси, дакле, о Господe, поспeши.

Нека је благословeн који иде у имe

Господње; благословили смо вас из дома Господњег.

Бог је Господ и он нам се јавио; сaставите празничну поворку до рoговa жртвеника.

28. Бог мој јеси Ти, и исповјемсја Тебје:
Бог мој јеси Ти, и вознесу Тја, исповјемсја
Тебје, јако услишал мја јеси, и бил јеси
мње во спасеније.

29. Исповједајтесја Господеви, јако благ,
јако во вјек милост Јего.

Ти си мој Бог и ја ћу те хвалити; ти си мој
Бог и ја ћу те узвисити; хвалићу те зато
што си ме услишао и постао ми спас.

Хвалите Господа јер је добар, јер је његова
милост довека.

Слава:

КАТИЗМА 17.

Псалом 118.

Похвала Божијем закону

1. Блажени непорочнији в пут, ходјашчији
в закоње Господњи.
2. Блажени испитајушчији свидјенија Јего,
всјем сердцем взишчут Јего.
3. Не дјелајушчији бо безаконија, в путех
Јего ходиша.
4. Ти заповједал јеси заповједи Твоја
сохранити зјело.
5. Да би исправилсја путије моји,
сохранити оправданија Твоја.
6. Тогда непостижусја, внегда призрјети
ми на всја заповједи Твоја.
7. Исповјемсја Тебје в правости сердца,
внегда научитимисја судбам правди
Твојеја.
8. Оправданија Твоја сохрању, не остави
мене до зјела.
9. В чесом исправит јуњејшиј пут свој,
внегда сохранити словеса Твоја.
10. Всјем сердцем мојим взицах Тебе, не
отрини мене от заповједеј Твојих.
11. В сердце мојем скрих словеса Твоја,
јако да не согрјешу Тебје.
12. Благословен јеси Господи, научи мја
оправданијем Твојим.
13. Устнама мојима возвјестих всја судби
уст мојих.
14. На пути свидјениј Твојих насладихсја,
јако о всјаком богатствје.
15. В заповједех Твојих поглумљусја и

Блажени су они који су непорочни на свом
путу, који ходе по закону Господњем.
Блажени су који истражују његова
сведочанства; траже га свим срцем.
Јер који не чине безакоња ходише његовим
путевима.
Ти си дао своје заповести да се добро
чувају.
О кад би моји путеви били управљени да
чувају твоје одредбе.
Тада се не бих постидео пазећи све
заповести твоје.
Хвалићу те, Господе, исправним срцем,
кад научим твоје праведне судове.

Чуваћу твоје одредбе; немој ме сасвим
оставити.
Чиме ће младић исправит свој пут?
Чувајући твоје речи.
Затражих те свим срцем својим; немој ме
одгурнути од твојих заповести.
Твоје изреке задржах у свом срцу да ти
како не згрешим.
Благословен си, Господе, научи ме твојим
одредбама.
Својим уснама објавих све судове твојих
уста.
Уживах на путу твојих сведочанстава као у
свем богатству.
Размишљаћу о твојим наредбама и

уразумјеју пути Твоја.

16. Во оправданијих Твојих поучусја, не забуду словес Твојих.

17. Воздажд рабу Твојему, живи мја, и сохрању словеса Твоја.

18. Откриј очи моји, и уразумјеју чудеса от закона Твојего.

19. Пришлец аз јесам на земљи, не скриј от мене заповједе Твоја.

20. Возљуби душа моја возжелати судби Твоја на всјакоје времја.

21. Запретил јеси гордим, прокљати уклоњајушчијисја от заповједеј Твојих.

22. Отими от мене понос и уничиженије, јако свидјениј Твојих взисках.

23. Ибо сједоша књижи, и на мја клеветаху, раб же Твој глумљашесја во оправданијих Твојих.

24. Ибо свидјенија Твоја поученије моје јест, и совјети моји, оправданија Твоја.

25. Прилпе земљи душа моја, живи мја по словеси Твојему.

26. Пута Твоја возвјестих, и услишал мја јеси, научи мја оправданијем Твојим.

27. Пут оправданиј Твојих вразуми ми, и поглумљусја в чудесјех Твојих.

28. Воздрема душа моја от унинија, утврди мја в словесјех Твојих.

29. Пут неправди остави от мене, и законом Твојим помилуј мја.

30. Пут истини изволих, и судби Твоја не забих.

31. Приљепихсја свидјенијем Твојим Господи, непосрами мене.

32. Пут заповједеј Твојих текох, јегда разширил јеси сердце моје.

33. Законоположи мње Господи пут оправданиј Твојих, и взисху и вину.

34. Вразуми мја, и испитају закон Твој, и сохрању их всјем сердцем мојим.

35. Настави мја па стезју заповједеј Твојих, јако тују восхотјех.

36. Приклони сердце моје во свидјенија Твоја, а не в лихоимство.

37. Отврати очи моји жеже не видјети сујети, в пути Твојем живи мја.

схватићу пут твој.

Бавићу се твојим одредбама, нећу заборавити твоје речи.

Узврати своме слузи; живећу и чуваћу твоје речи.

Отвори моје очи па ћу схватити оно што је чудесно у твојем закону.

Ја сам дошљак на земљи; немој сакрити од мене своје заповести.

Душа ми чезне да пожели твоје судове у свако доба.

Запретио си охолома; проклети су који се склањају од твојих заповести.

Уклони од мене поругу и презрење јер сам твоја сведочанства тражио.

Јер кнезови седоше и клеветаху ме, а слуга твој размишљао је о твојим одредбама.

Јер ја се бавим твојим сведочанствима и твоје одредбе су моји саветници.

Душа ми приону за земљу, оживи ме по речи својој.

Објавих своје путеве и ти ме услиша; научи ме твојим одредбама.

Уразуми ме на путу твојих одредаба па ћу размишљати о твојим чудесним делима.

Засузи ми душа од жалости; учврсти ме својим речима.

Уклони од мене пут неправде и помози ми својим законом.

Ја изабрах пут истине, нисам заборавио твоје судове.

Прионух за твоја откривења, Господе, немој ме постидети.

Трчао сам путем твојих заповести, кад си ми раширио срце.

Учини, Господе, да пут твојих одредаба буде за мене закон, и ја ћу га тражити свагда.

Уразуми ме па ћу истраживати твој закон и чувати га свим срцем својим.

Упути ме на стазу твојих заповести јер њу пожелех.

Приклони срце моје твојим откривењима а не похлепи.

Одврати моје очи да не виде сујету, оживи ме на свом путу.

38. Постави рабу Твојему слово Твоје в
страх Твој.
39. Отими поношеније моје, јеже
непшчевах, јако судби Твоја благи.
40. Се возжелах заповједи Твоја, в правдје
Твојеј живи мја.
41. И да пријидет на мја милост Твоја
Господи, спасеније Твоје по словеси
Твојему.
42. И отвјешчају поношајушчим ми слово,
јако уповах на словеса Твоја.
43. И не отими от уст мојих словесе
истина до зјела, јако на судби Твоја
уповах.
44. И сохрању закон Твој вину, во вјек и во
вјек вјека.
45. И хождах в широтје, јако заповједи
Твоја взисках.
46. И глаголах о свидјенијих Твојих пред
цари, и не стидјатсја.
47. И поучахсја в заповједех Твојих јаже
возљубих зјело.
48. И воздвигох руцје моји к заповједем
Твојим, јаже возљубих, и глумљахсја во
оправданијих Твојих.
49. Помјани словеса Твоја рабу Твојему,
ихже упованије дал ми јеси.
50. То мја утјеши во смиренји мојем, јако
слово Твоје живи мја.
51. Гордији законопреступоваху до зјела,
от закона же Твојего не уклонихсја.
52. Помјанух судби Твоја от вјека Господи,
и утјешихсја.
53. Печал пријат мја от грјешник
остављајушчих закон Твој.
54. Пјета бјаху мње оправданија Твоја, на
мјестје пришелствија мојего.
55. Помјанух в ношчи имја Твоје Господи,
и сохраних закон Твој.
56. Сеј бист мње, јако оправданији Твојих
взисках.
57. Част моја јеси Господи, рјех сохрани
закон Твој.
58. Помолихсја лицу Твојему вејем
сердцем мојим, помилуј мја мо словеси
Твојему.
59. Помислих пути Твоја, и возвратих

Постави своју реч служи своме да те се
боји.
Уклони моју поругу, од које страхујем, јер
су твоји судови благи.
Види, жудих за твојим заповестима; оживи
ме својом праведношћу.
И нека твоја милост, Господе, дође на
мене, спасење твоје по речи твојој.

И одговорићу онима који ме вређају јер се
уздах у твоје речи.
И никад немој уклонити из мојих уста реч
истине јер се уздах у судове твоје.

И чуваћу твој закон свагда, довека и у све
векове.
Ја сам ходио широким путем, јер сам
заповести твоје тражио.
И говорио сам о твојим сведочанствима
пред царевима и нисам се постидео.
И бавио сам се твојим заповестима које
силно заволах.
И подигох своје руке према твојим
заповестима које заволах, и размишљах о
твојим одредбама.
Сети се своје речи (дане) служи свом, којом
си ми улио наду.
Она ме утеши у мојој скрушености јер ме
твоја реч оживе.
Охоли људи преступаху закон веома, али ја
се не уклоних од твојих закона.
Сетих се твојих судов од искона Господе,
и утеших се.
Туга ме обузе због грешника који
напустише твој закон.
Твоје одредбе беху песма моја у месту где
сам се као дошљак настанио.
Сетих се у ноћи твога имена, Господе, и
сачувах закон твој.
То ми се догодило јер сам тражио твоје
одредбе.
Ја рекох: мој део је, Господе, да сачувам
твој закон.
Свим срцем својим помолих се твом лицу:
смилиуј се на мене по речи својој.

Размислих о твојим путевима и управих

нозје моји во свидјенија Твоја.

60. Уготовихсја и не смутихсја, сохранили заповједи Твоја.

61. Ужја грјешник објазашасја мње, и закона Твојего не забих.

62. Полуношчи востах, исповједатисја Тебе о судбах правди Твојеја.

63. Причастник аз јесам всјем бојашчимсја Тебе, и храњашчим заповједи Твоја.

64. Милости Твојеја Господи исполн земља, оправданијем Твојим научи мја.

65. Благост сотворил јеси с рабом Твојим Господи по словеси Твојему.

66. Благости и наказанију и разуму научи мја, јако заповједем Твојим вјеровах.

67. Прежде даже не смиритимисја, аз прегрјеших, сего ради слово Твоје сохраних.

68. Благ јеси Ти Господи, и благностију Твојеју научи мја оправданијем Твојим.

69. Умножисја на мја неправда гордых, аз же всјем сердцем мојим испитају заповједи Твоја.

70. Усирисја јако млеко сердце их, аз же закону Твојему поучихсја.

71. Благо мње, јако смирил мја јеси, јако да научусја оправданијем Твојим.

72. Благ мње закон уст Твојих, паче тисјашч злата и сребра.

Слава:

73. Руцје Твоји сотвористје мја и создастје мја, вразуми мја, и научусја заповједем Твојим.

74. Бојашчијисја Тебе узрјат мја и возвеселјатсја, јако на словеса Твоја уповах.

75. Разумјех Господи, јако правда судби Твоја, и воистину смирил мја јеси.

76. Буди же милост Твоја, да утјешит мја по словеси Твојему, рабу Твојему.

77. Да пријидут мње шчедроти Твоја, и жив буду, јако закон Твој поученије моје јест.

78. Да постидјатсја гордији, јако неправедно безаконоваша на мја, аз же поглумљусја в заповједех Твојих.

79. Да обратјат мја бојашчијисја Тебе, и

своје ноге твојим сведочанствима.

Припремих се и нисам се поколебао да сачувам твоје заповести.

Грешничке узице омоташе се око мене, али ја не заборавих твој закон.

Устајао сам у поноћи да те славим због твојих праведних судова.

Ја сам међу свима који те се боје и чувају твоје одредбе.

Господе, земља је пуна твоје милости; научи ме својим одредбама.

Учинио си доброту своме слузи, Господе по речи својој.

Научи ме доброти и науци и знању, јер сам поверовао твојим наредбама.

Пре но што сам постао скрушен огреших се, зато сачувах твоју реч.

Ти си добар, Господе, и у својој доброти научи ме својим одредбама.

Умножила се неправда охолих према мени, али ја ћу свим срцем својим испитивати заповести твоје.

Срце ми се усилило као млеко, а ја сам се бавио твојим законом.

Добро ми је што си ме смирио, како бих научио твоје одредбе.

Закон твојих уста бољи је него хиљаде златника и сребрњака.

Твоје руке створише ме и начинише ме; уразуми се и научићу твоје заповести.

Који се тебе боје видећи ме и обрадоваће се, зато што сам се уздао у твоје речи.

Сазнао сам, Господе, да су твоји судови праведни и да си ме с правом понизио.

Нека твоја милост буде мени на утеху по твојој речи (даној) слузи твоме.

Нека твоје милосрђе дође на мене па ћу живети, јер се са твојим законом бавим.

Нека се постиде охоли, јер неправедно и незаконито поступише према мени; а ја ћу размишљати о твојим заповестима.

Нека се мени обрате они који те се боје и

вједјашчији свидјенија Твоја.

80. Буди сердце моје непорочно во оправданијих Твојих, јако да не постижусја.

81. Изчезајет во спасеније Твоје душа моја, на словеса Твоја уповах.

82. Исчезоша очи моји в слово Твоје, глагољушче: Когда утјешиши мја.

83. Зане бих јако мјех на слање, оправданиј Твојих не забих.

84. Колико јест днеј раба Твојего, когда сотвориши ми от гоњашчих мја суд.

85. Повједаша мње законопреступници глумљенија, но не јако закон Твој Господи.

86. Всја заповједи Твоја истина, неправедно прогнаша мја, помози ми.

87. Вмале не скончаша мене на земљи, аз же не оставих заповједеј Твојих.

88. По милости Твојеј живи мја, и сохрању свидјенија уст Твојих.

89. Во вјек Господ слово Твоје пребивајет на небеси.

90. В род и род истина Твоја, основал јеси земљу, и пребивајет.

91. Учиненијем Твојим пребивајет ден, јако всјаческаја работна Тебје.

92. Јако ашче би не закон Твој поученије моје бил, тогда убо погивал бих во смиренји мојем.

93. Во вјек не забуду оправданиј Твојих, јако в њих оживил мја јеси.

знају твоја сведочанства.

Нека моје срце буде непорочно у твојим одредбама да се не постидим.

Душа ми гине за твојим спасењем и у твоју реч сам се уздао.

Очи ми попустише од чежње за твојом речи говорећи: када ћеш ме утешити? Јер постадох као мех на мразу; твоје одредбе не заборавих.

Колико дана има твој слуга? Када ћеш пресудити мојих гониоцима?

Преступници закона испричаше ми којешта, али (ништа) није као твој закон, Господе.

Све твоје заповести су истина; неправедно ме прогонише, помози ми.

Умало ме не уништише на земљи, али ја не оставих твоје заповести.

Оживи ме по твојој милости, а ја ћу чувати сведочанства твојих уста.

Довека, Господе, твоја реч остаје на небу.

Твоја истина (остаје) од покољења до покољења; утемељио си земљу и стоји.

По твојој наредби постоји дан, јер све теби служи.

Да се не бавим твојим законом, пропао бих у својој скрушености.

Одредбе твоје нећу заборавити довека јер си ме њима оживео, Господе.

СРЕДА

94. Твој јесам аз, спаси мја, јако оправданиј Твојих взисках.

95. Мене ждаша грјешници погубити мја, свидјенија Твоја разумјех.

96. Всјакија кончини видјех конец, широка заповјед Твоја зјело.

97. Кољ возљубих закон Твој Господи, вес ден поученије моје јест.

98. Паче враг мојих умудрил мја јеси заповједију Твојеју, јако во вјек моја јест.

Ја сам твој, спаси ме, јер сам истраживао твоје одредбе.

Грешници су настојали да ме упропасте; ја хватих твоја сведочанства.

Видео сам крај сваком савршенству; твоја заповест је веома широка.

Господе, како сам заволео твој закон; бавим се њиме по вас дан.

Својом заповешћу учинио си ме мудријим од непријатеља мојих, јер је она са мношвом довека.

99. Паче всјех учашчих мја разумјех, јако свидјенија Твоја поученије моје јест.

100. Паче старец разумјех, јако заповједи Твоја взисках.

101. От всјакаго пути лукава возбраних ногам мојим, јако да сохрању словеса Твоја.

102. От судеб Твојих не уклонихсја, јако Ти заклопоположил ми јеси.

103. Кољ сладка гортани мојему словеса Твоја, паче меда устом мојим.

104. От заповједи Твојих разумјех, сего ради возненавидјех всјак пут неправди.

105. Свјетилник ногама мојима закон Твој, и свјет стезјам мојим.

106. Кљахсја, и поставих сохранили судби правди Твојеј.

107. Смирихсја до зјела, Господи, живи мја по словеси Твојему.

108. Вољнаја уст мојих, благоволи же Господи, и судбам Твојим научи мја.

109. Душа моја в руку Твојеју вину, и закона Твојега не забих.

110. Положиша грјешници сјет мње, и от заповједеј Твојих не заблудих.

111. Насљедовах свидјенија Твоја во вјек, јако радованије сердца мојега сут.

112. Приклоних сердце моје, сотворити оправданија Твоја во вјек за воздајаније.

113. Закопнеступнија возснавидјех, закон же Твој возљубих.

114. Помошник мој и заступник мој јеси Ти, на словеса Твоја уповах.

115. Уклонитесја от мене лукавнујушчији, и испитају заповједи Бога мојега.

116. Заступи мја по словеси Твојему, и жив буду, и не посрами мене от чајанија мојега.

117. Помози ми, и спасусја, и поучусја во оправданијих Твојих вину.

118. Уничжил јеси всја отступајушчија от оправданиј Твојих, јако неправедно помишљеније их.

119. Преступајушчија непшчевих всја грјешнија земљи, сего ради возљубих

Постао сам разумнији од свих својих учитеља, јер се бавим твојим сведочанствима.

Постао сам разумнији од старца, јер сам твоје заповести тражио.

Уздржао сам своје ноге од сваког злог пута да бих чувао твоје речи.

Нисам се уклонио од твојих судова јер си ми ти поставио закон.

Како су твоје речи слатке у мом грлу, слађе од меда и саћа устима мојим.

Постао сам разуман од твојих заповести; зато омрзох сваки неправедан пут.

Твоја реч је светионик мојим ногама и светлост стазама мојим.

Заклео сам се и на том сам остао да сачувам твоје праведне судове.

Скрушен сам веома, Господе, оживи ме по својој речи.

Господе, нека ти буде угодна добровољна жртва мојих уста и научи ме твојим судовима.

Живот ми је у твојој руци свагда и не заборавих твој закон.

Грешници ми поставише замку, али ја не скренух од твојих заповести.

Твоја сведочанства су моје вечно наследство јер су велика радост мога срца.

Приволео сам своје срце да твоје одредбе за узврат изврши довека.

Омрзох преступнике закона, а твој закон заволах.

Ти си мој помагач и заступник; у твоју реч сам се уздао.

Склоните се од мене, неваљалци, и ја ћу истраживати заповести Бога свога.

Подржи ме по својој речи па ћу живети, и немој ме посрамити у мом очекивању.

Помози ми па ћу бити спасен и бавићу се твојим одредбама свагда.

Презрео си све који одступају од твојих одредаба јер је њихова помисао неправедна.

Све грешнике на земљи сматрао сам као преступнике; зато заволах твоја

свидјенија Твоја.

120. Пригвозди сграху Твојему плоти моја, от судеб бо Твојих убојахсја.

121. Сотворих суд и правду, не предажд мене обидјашчим мја.

122. Восприми раба Твојего во благо, да не оклеветајут мене гордији.

123. Оче моји исчезостје во спасеније Твоје, и в слово правди Твојеја.

124. Сотвори с рабом Твојим по милости Твојеј, и оправданијем Твојим научи мја.

125. Раб Твој јесам аз, вразуми мја, и увјем свидјенија Твоја.

126. Времја сотворити Господеви, разориша закон Твој.

127. Сего ради возљубих заповједи Твоја паче злата и топазија.

128. Сего ради ко всјем заповједем Твојим направљахусја, всјак пут неправди возненавидјех.

129. Дивна свидјенија Твоја, сего ради испита ја душа моја.

130. Јављеније словес Твојих просвјешчајет и вразумљајет младенци.

131. Уста моја отверзох, и привлекох дух, јако заповједеј Твојих жељах.

132. Призри на мја и помилуј мја, по суду љубјашчих имја Твоје.

133. Стопи моја направи по словеси Твојему, и да не обладајет мноју всјакоје безаконије.

134. Избави мја от клевети чловјеческија, и сохрању заповједи Твоја.

135. Лице Твоје просвјети на раба Твојего, и научи мја оправданијем Твојим.

136. Исходишча воднаја изведостје очи моји, понеже не сохраних закона Твојего.

137. Праведен јеси Господи, и прави суди Твоји.

138. Заповједал јеси правду свидјенија Твоја, и истину зјело.

139. Истајала мја јест ревност Твоја, јако забиша словеса Твоја врази моји.

140. Разжежено слово Твоје зјело, и раб Твој возљуби је.

141. Јуњејшиј аз јесам и уничижен,

сведочанства заувек.

Моје тело дрхти од страха пред тобом, јер се уплаших од твојих судов.

Учиних право и праведност; немој ме предати онима који ми чине неправду. Обрати свога слугу на добро да ме охоли не клеветају.

Са чежњом очи моје очекују спасење од тебе и твоју праведну реч.

Поступи са својим слугом по милости својој и научи ме својим одредбама.

Ја сам твој слуга, уразуми ме па ћу познати твоја сведочанства.

Време је да се учини Господу; уништише твој закон.

Зато заволах твоје заповести више него злато и топаз.

Зато сам се управљао према твојим заповестима, омрзох сваки неправедан пут.

Дивна су твоја сведочанства, зато их је моја душа истраживала.

Објављивање твојих речи просвећује и уразумљује нејаке.

Отворих своја уста и уздахнух, јер сам чезнуо за твојим заповестима.

Слава:

Погледај и смилуј се на мене, као што је право чинити онима који љубе твоје име. Ход мој усмери по твојој речи и да ме не савлада никакво безакоње.

Избави ме од људске клевете, и чуваћу твоје заповести.

Дај да твоје лице обасја слугу твога и научи ме твојим одредбама.

Из мојих очију потекоше извори суза зато што не сачуваше твој закон.

Праведан си, Господе, пресуда твоја је права.

Дао си своја сведочанства у великој праведности и истини.

Изједе ме ревност за твоју кућу јер непријатељи моји заборавише твоје речи. Твоја реч је веома прекаљена и слуга твој је заволе.

Ја сам најмањи и презрен; али твоје

оправданиј Твојих не забих.
142. Правда Твоја правда во вјек, и закон Твој истина.
143. Скорби и нужди обрјетоша мја, заповједи Твоја поученије моје.
144. Правда свидјенија Твоја во вјек, вразуми мја, и жив буду.
145. Возвах всјем сердцем мојим, услиши мја Господи, оправданија Твоја взишчу.
146. Возвах Ти, спаси мја, и сохрању свидјенија Твоја.
147. Предварих в безгодији, и возвах, на словеса Твоја уповах.
148. Предваристје очи моји ко јутру, почитисја словесем Твојим.
149. Глас мој услиши Господи по милости Твојеј, по судбје Твојеј живи мја.
150. Приближисја гоњашчији мја безаконијем, от закона же Твојего удаљисја.
151. Близ јеси Ти Господи, и вси путіје Твоји истина.
152. Исперва познах от свидјениј Твојих, јако во вјек основал ја јеси.
153. Вижд смиреніје моје, и изми мја, јако закона Твојего не забих.
154. Суди суд мој, и избави мја, словесе ради Твојего живи мја.
155. Далече от грјешник спасеније, јако оправданиј Твојих не взишаша.
156. Шчедроти Твоја многи Господи, по судбје Твојеј живи мја.
157. Мнози изгоњашчији мја и стужајушчији ми, от свидјениј Твојих не уклонихсја.
158. Видјех неразумјевајушчија, и истајях, јако словес Твојих не сохраниша.
159. Вижд, јако заповједи Твоја возљубих, Господи по милости Твојеј живи мја.
160. Начало словес Твојих истина, и во вјек веја судби правди Твојеја.
161. Къзи погнаша мја туне, и от словес Твојих убојасја сердце моје.
162. Возрадујусја аз о словесјех Твојих, јако обрјетајај корист многу.
163. Неправду возненавидјех и омерзих, закон же Твој возљубих.

одредбе не заборавих.
Твоја праведност остаје праведност довека, а твој закон је (сушта) истина.
Мука и невоља нађоше ме; ја се бавим твојим заповестима.
Твоја сведочанства су вечна праведност; уразуми ме па ћу живети.
Завапих из свег срца свога: услиши ме, Господе: тражићу твоје одредбе.
Завапих теби: спаси ме, па ћу чувати твоја сведочанства.
Ураних пре зоре и завапих, уздао сам се у твоје речи.
Отворих очи своје пре сванућа да се баве твојим речима.
Чуј мој глас, Господе, по милости својој, оживи ме по суду свом.
Приближише се они који ме безакоњем гоне, удаљише се од твог закона.

Ти си близу, Господе, и све твоје заповести су истина.
Одавно сам сазнао из твојих сведочанства да си их утемељио за свагда.
Види моју скрушеност и избави ме јер не заборавих твој закон.
Пресуди моју правицу и искупи ме; оживи ме ради своје речи.
Спасење је далеко од грешника јер они не затражише твоје одредбе.
Твоје милосрђе је велико, Господе; оживи ме по суду свом.
Много их је који ме гоне и тлаче; ја се не уклоних од твојих сведочанстава.

Видех неразумне и изједох се, јер твоје речи не сачуваше.
Види како заволах твоје заповести; Господе, оживи ме својом милошћу.
Истина је начело твојих речи и вечне су све пресуде твоје праведности.
Кнезови ме прогнаше низашта, али моје срце побоја се (само) твојих речи.
Клицаћу твојим речима као онај који налази велики плен.
Омрзох неправду и она ми се згади, а твој закон заволах.

164. Седмерицеју днем хвалих Тја о судбах правди Твојеја.
 165. Мир многи љубјашчим закон Твој, и њест им соблазна.
 166. Чајах спасенија Твојега Господи, и заповједи Твоја возљубих.
 167. Сохрани душа моја свидјенија Твоја, и возљуби ја зјело.
 168. Сохраних заповједи Твоја и свидјенија Твоја, јако вси путије моји пред Тобоју Господи.
 169. Да приближитсја мољеније моје пред Тја, Господи, по словеси Твојему вразуми мја.
 170. Да внидет прошеније моје пред Тја, Господи по словеси Твојему избави мја.
 171. Отригнут устње моји пјеније, јегда научиши мја оправданијем Твојим.
 172. Провјешчајет јазик мој словеса Твоја, јако всја заповједи Твоја правда.
 173. Да будет рука Твоја јеже спасти мја, јако заповједи Твоја изволих.
 174. Возжељах спасеније Твоје Господи, и закон Твој поученије моје јест.
 175. Жива будет душа моја, и восхвалит Тја, и судби Твоја помогут мње.
 176. Заблудих јако овча погибшеје, взишчи раба Твојега, јако заповједеј Твојих не забих.

Седам пута на дан похвалих те за праведне судове твоје.
 Који воле твој закон имају велики мир и не спотичу се.
 Чеках твоје спасење, Господе, и заволах твоје заповести.
 Душа моја сачува твоја сведочанства и заволе их веома.
 Сачувах твоје заповести и твоја сведочанства, јер су сви моји путеви пред тобом, Господе.
 Нека моје мољење допре до тебе, Господе; уразуми ме по својој речи.

Нека моје мољење изиђе пред тебе; по речи својој избави ме.
 Нека се са усана мојих разлије похвална песма кад ме научиш својим одредбама.
 Нека мој језик казује твоју реч јер су све твоје заповести (сушта) праведност.
 Нека ми твоја рука буде на спасење јер ја изабрах твоје заповести.
 Жудео сам за твојим спасењем, Господе, и твојим законом бавим се.
 Живеће моја душа и хвалиће те, и твоји судови помоћи ће ми.
 Заблудех као изгубљена овца; потражих свога слугу јер заповести твоје не заборавих.

Слава:

КАТИЗМА 18.

Псалом 119.

Вапај за миром

1. Ко Господу, виегда скорбјети ми, возвах, и услиша мја.
 2. Господи, избави душу моју от устен неправедних, и от јазика лествива.
 3. Что дастсја тебје, или что приложитсја тебје к језику лествиву.
 4. Стрјели силнаго изошчрени, со угљими

У својој невољи завапих Господу и он ме услиша.
 Господе, избави моју душу од неправедних усана и од лукавог језика.
 Шта би ти језик лукави могао дати и додати?
 Оштре ратничке стреле са пустињским

пустиними.

5. Уви мње, јако пришелствије моје
продолжисја, вселихсја со сељенији
Кидарскими.

6. Много пришелствова душа моја, со
ненавидјашчими мира бјех мирен.

7. Јегда глаголах им, борјаху мја туне.

углевљем.

Тешко мени, јер се продужило моје
странствовање, настаних се код шатора
кидарских.

Дуго је живела моја душа у странствовању,
са онима што мрзе мир био сам
мирољубив,

Али кад сам им говорио, ратоваху против
мене низашта.

Псалом 120.

Божја заштита

1. Возведох очи моји в гори, отъудуже
пријидет помошч моја.

2. Помошч моја от Господа, сотворшаго
небо и земљу.

3. Не дажд во смјатеније ноги твојеја,
ниже воздремљет храњај тја.

4. Се не воздремљет, ниже уснет храњај
Израиља.

5. Господ сохранил тја, Господ покров твој
на руку деснују твоју.

6. Во дни солнце не ожежет тебе, ниже
луна ношчију.

7. Господ сохранил тја от vsакаго зла,
сохранил душу твоју Господ.

8. Господ сохранил вхожденије твоје, и
исхожденије твоје от ниње и до вјека.

Подигох своје очи ка горама; одакле ће ми
помоћ доћи?

Моја помоћ је од Господа који је створио
небо и земљу.

Он неће дати да се омакне твоја нога нити
да задрема чувар твој.

Где, неће задремати нити заспати чувар
Израиљев.

Господ ће те чувати, Господ је твој
штитник на десници твојој.

Сунце те неће опалити дању, нити ће ти
месец (нашкодити) ноћу.

Господ ће те чувати од сваког зла, чуваће
душу твоју.

Господ ће чувати твој улазак и излазак од
сада и довека.

Псалом 121.

Радост због доласка у Јерусалим

1. Возвеселихсја о рекших мње: В дом
Господен појдем.

2. Стојашче бјаху ноги нашја во дворјех
твојих Јерусалиме.

3. Јерусалим зиждемиј јако град, јемуже
причастије јего вкупје.

4. Тамо бо взидоша кољена, кољена
Господња, свидјеније Израиљево,

Обрадовах се кад су ми казали: ићи ћемо у
дом Господњи.

Наше ноге су стајале у твојим дворовима,
Јерусалиме.

Јерусалим је сазидан као град сливен у
једно.

Онамо узлазе племена, племена Господња,
сведочанство Израиљево, да се исповеда

исповједатисја имени Господњу.

5. Јако тамо сједоша престоли на суд,
престоли в дому Давидовје.

6. Вопросите же јаже о мирје Јерусалима,
и обилије љубјашчим тја.

7. Буди же мир в силе твојеј и обилије во
столпостјенах твојих.

8. Ради братији мојих и ближњих мојих,
глаголах убо мир о тебје.

9. Дому ради Господа Бога нашего взисках
благаја тебје.

име Господње,

Јер онде се поставише судски престоли,
престоли дома Давидова.

Затражите мир Јерусалиму и нека буде
добро онима који те љубе;

Нека буде мир у тврђави твојој и
благостање у кулама твојим.

Ради своје браће и ближњих својих

изражавао сам ти мир;

Ради дома Господа, Бога нашега, тражио
сам што је теби добро.

Псалом 122.

Молитва презрених

1. К Тебје возведох очи моји, живушчему
на небеси.

2. Се јако очи раб в руку господиј својих,
јако очи рабини в руку госпожи својеја,
тако очи наши ко Господу Богу нашему,
дондеже ушчедрит ни.

3. Помилуј нас Господи, помилуј нас, јако
помногу исполнихомсја уничиженија.

4. Најпаче наполне сја душа наша
поношенија гобзујушчих, и уничиженија
горких.

Подигох своје очи теби који пребиваш на
небу.

Види, као што очи слугу гледају у руке
њихових господара, као што очи
слушкиње гледају у руке њене
господарице, тако наше очи гледају у
Господа, Бога нашега, док се не смилује на
нас.

Смилуј се на нас, Господе, смилуј се на
нас, јер смо пресићени понижења,
Пресита нам је душа увреда осиионих и
понижења од охолих.

Псалом 123.

Захвала за избављење

1. Јако ашче не Господ би бил в нас, да
речет убо Израиль.

2. Јако ашче не Господ би бил в нас, внегда
востати человеком на ни, убо живих
пожери биша нас.

3. Внегда прогњеватисја јарости их на ни,
убо вода потопила би нас.

4. Поток прејде душа наша.

Да Господ није био уз нас, - нека каже
Израиль, -

Да Господ није био уз нас кад људи усташе
на нас,

Живе би нас прогутали кад се њихов гнев
разјари на нас;

Вода би нас потопила, бујица би нам
однела живот;

5. Убо прејде душа наша воду
непостојанују.

6. Благословен Господ, иже не даде нас в
ловитву зубом их.

7. Душа наша јако птица избависја от сјети
ловјашчих, сјет сокрушисја, и ми
избављени бихом.

8. Помошч наша во имја Господа,
сотворшаго небо и земљу.

Неодољива вода однела би нам живот.

Нека је благословен Господ који нас не
даде у плен њиховим зубима.

Душа наша избави се као птица из ловачке
замке; замка се искида, а ми се избависмо.

Наша моћ је у имену Господа који је
створио небо и земљу.

Слава:

Псалом 124.

Бог је Израшљев заштитник

1. Надјејушчијасја на Господа, јако гора
Сион, не подвижитсја во вјек, живиј во
Јерусалимје.

2. Гори окрест јего, и Господ окрест људеј
својих, от ниње и до вјека.

3. Јако не оставит Господ жезла грјешних
на жребиј праведних, јако да не прострут
праведнији во безаконија рук својих.

4. Ублажи Господи благија и правија
сердцем.

5. Уклоњајушчијасја же в разврашченија
отведет Господ с дјелајушчими безаконије,
мир на Израиља.

1 Који се уздају у Господа, они су као гора
Сион; ко пребива у Јерусалиму, неће се
поколебати довека.

Горе су око њега, а Господ је око народа
свога од сада и довека.

Јер неће оставити грешнички скиптар над
праведничком земљом, да праведници не
би пружили своје руке на безакоње.

Господе, учини добро добрима и онима
који су исправна срца.

А оне што скрећу на криве путеве Господ
ће одвести са онима што чине безакоње.

Мир Израилу.

Псалом 125.

Захвалничка песма ослобођеника

1. Внегда возвратити Господу пљен Сион,
бихом јако утјешени.

2. Тогда исполнишасја радости уста наша,
и јазик наш веселија, тогда рекут во
јазицјех: Возвеличил јест Господ
сотворити с њими.

3. Возвеличил јест Господ сотворити с
нами, бихом весељашчесја.

4. Возврати Господи пљененије наше, јако
поточи југом.

1 Када је Господ вратио сионско робље,
били смо као утешени.

Тада се наша уста испунише радошћу и
језик наш клицањем. Тада се говорило
међу многобошцима: велика дела учинио
им је Господ.

Велика дела нам је учинио Господ,
обрадовасмо се.

Врати, Господе, наше робље као потоке
негевске.

5. Сјејушчији слезами, радостију пожнут.
6. Ходјашчији хождаху и плакахусја,
метајушче сјемена своја, грјадушче же
пријидут радостију, вземљушче рукојати
своја.

Који сеју у сузама, пожњеће са великом
радошћу.
Ишли су и плакали су носећи своје
семење; враћаће се уз клицање носећи
своје снопове.

Псалом 126.

Љуска мука и Божији благослов

1. Ашче не Господ созиждет дом, всује
тудишасја зиждушчији, ашче не Господ
сохранит град, всује бдје стрегіј.
2. Всује вам јест јутрењевати, востанете по
сједјенији, јадушчији хљеб бољезни, јегда
даст возљубљеним својим сон.
3. Се достојаније Господње синове, мазда
плода чревнаго.
4. Јако стрјели в рупје силнаго, тако
синове отрјасених.
5. Блажен, иже исполнит желаније своје от
њих, не постидјатсја, јегда глагољут
врагом својим во вратјех.

1 Ако Господ не сазида кућу, узалуд су се
трудили њени градитељи; ако Господ не
сачува град, узалуд је стражар бдео.
Узалуд устајете рано, будите се после
легања, ви што једете хлеб муке, док он
даје сан онима који га љубе.
Ево, синови су наследство од Господа,
плод утробе је (његова) награда.
Што су стреле у руци јунака, то су синови
изгнаника.
Блажен је онај коме они испуне жеље
његове; неће се постидети када буду
разговарали са својим непријатељима на
вратима.

Псалом 127.

Страх Божији је благослов

1. Блажени вси бојашчијисја Господа,
ходјашчији в путех Јего.
2. Труди плодов твојих сњеси, блажен јеси,
и добро тебје будет.
3. Жена твоја јако лоза плодовита в
странах дому твојего.
4. Синове твоји јако новосажденија
масличнаја окрест трапези твојеја.
5. Се тако благословитсја человек бојајсја
Господа.
6. Благословит тја Господ от Сиона, и
узриши благаја Јерусалима всја дни
живота твојего.

Блажени су сви који се боје Господа, који
иду његовим путевима.
Јешћеш трудове својих руку; блажен си и
добро ће ти бити.
Жена ти је као плодна лоза у самом дому
твом;
Синови су ти као младице маслине око
стола твог.
Види, тако ће бити благословен човек који
се боји Господа.
Благословио те Господ са Сиона и да
видиш добра Јерусалимова у све дане
живота свога;

7. И узриши сини синов твојих, мир на Израиља.

И да видиш синове својих синова. Мир Израиљу.

Псалом 128.

Израиљево спасење из свих невоља

1. Множицеју брашасја со мноју от јуности мојеја, да речет убо Израиљ.
2. Множицеју брашасја со мноју от јуности мојеја, ибо не премогаоша мја.
3. На хребтје мојем дјелаша грјешници, продолжиша безаконије своје.
4. Господ праведен сосјече вија грјешников.
5. Да постидјатсја и возвратјатсја вспјат вси ненавидјашчији Сиона.
6. Да будут јако трава на здјех, јаже преже восторженија изсуше.
7. Јејуже не исполни руки својеја жњај, и њедра свјега рукојати собирајај.
8. И не рјеша мимоходјашчији, благословеније Господње на ви, благословихом ви во имја Господње.

Много пута ратоваше против мене од младости моје, нека каже Израиљ, Много пута ратоваше против мене од младости моје, али ме не савладаше. На мојим плећима грешници су радили, продужише своје безаконје; Праведан Господ посече грешничке конопце. Нека се постиде и устукну сви који мрзе Сион. Нека буду као трава на крововима, која увене пре но што је почупају. Жетелац њом није напунио руку, ни руководач снопова наручје своје. И пролазници не рекоше: нека је благослов Господњи на вама, благословили смо вас именом Господњим.

Слава:

Псалом 129.

Уздање у Божије милосрђе

1. Из глубини возвах к Тебје Господи, Господи услиши глас мој.
2. Да будут уши Твоји внемљущје гласу мољенија мојега.
3. Ашче безаконија назриши Господи, Господи кто постојит, јако у Тебе очишченије јест.
4. Имене ради Твојега потерпјех Тја, Господи, потерпје душа моја в слово Твоје, упова душа моја на Господа.
5. От стражи јутренија до ношчи, от стражи јутренија, да уповајет Израиљ на Господа.

Из дубине завапих теби, Господе; Господе, услиши молитву моју; Нека твоје уши припазе на глас мога мољења. Господе, ако ти обратиш пажњу на безаконја, Господе, ко ће се одржати? Јер у тебе је праштање. Због твога имена истрајно сам те чекао, Господе, моја душа почекала је реч твоју. Душа ми се поуздала у Господа. Од јутарње страже до ноћи; од јутарње страже нека се Израиљ узда у Господа.

6. Јако у Господа милост, и многоје у Њего избављеније, и Тој избавит Израиља од всјех безакониј јего.

Јер је милост у Господа и у њега је обилно искупљење. И он ће искупити Израиља од свих његових безакоња.

Псалом 130.

Прави мир је у Богу

1. Господи, не вознесесја сердце моје, ниже вознесостјесја очи моји, ниже ходих во великих, ниже во дивних паче мене.
2. Ашче не смиренумудрствовах, но вознесох душу моју, јако одојеноје на матер своју, тако воздаси на душу моју.
3. Да уповајет Израиљ на Господа, от ниње и до вјека.

Господе, срце ми се није понело, нити ми се очи узнесоше, нити идем на велико, нити за чудима која су изнад мене.
Него сам смирио своје мисли и уздигао своју душу као одојче на своју мајку, тако узврати мојој души.
Нека се Израиљ узда у Господа од сада и до века.

Псалом 131.

Обећање Давидовом потомству

1. Помјани Господи Давида и всју кротост јего.
2. Јако кљатсја Господеви, објешчасја Богу Јаковљу.
3. Ашче вниду в сељеније дому мојего, или взиду на одар постељи мојеја.
4. Ашче дам сон очима мојима, и вјеждама мојима дреманије, и покој скранијама мојима.
5. Дондеже обрјашчу мјесто Господеви, сељеније Богу Јаковљу.
6. Се слишахом ја во Евфратје, обрјетохом ја в пољах дубрави.
7. Внидем во сељенија Јего, поклонимсја на мјесто, идјеже стојастје нозје Јего.
8. Воскресни Господи в покој Твој, Ти и кивот свјатињи Твојеја.
9. Свјашченици Твоји облекутсја правдоју, и преподобнији Твоји возрадујутсја.
10. Давида ради раба Твојего, не отврати лице помазаного Твојего.
11. Кљатсја Господ Давиду истиноју, и не

Сети се, Господе, Давида и све његове смерности,
Како се заклео Господу и заветовао Богу Јаковљеву;
Нећу ући у шатор свога дома, нити ћу се попети на одар своје постеле,
Нећу дати сна својим очима, ни веђама својим да задремају, ни слепоочницама својим да се одморе,
Док не нађем место Господу, стан Богу Јаковљеву.
Ево, чули смо да је у Ефрати, нађосмо га у дубравама;
Уђимо у његов стан, поклонимо се месту где стадоше ноге његове.
Устани, Господе, (иди) на своје почивалиште, ти и твој свети ковчег;
Свештеници твоји нека се обуку у праведност и свеци твоји нека кличу.
Због Давида, свога слуге, не одврати лице од свога помазаника.
Господ се заклео Давиду истином и од ње

отвержетсја јеја: От плода чрева твојега посажду на престоље твојем.

12. Ашче сохрањат синове твоји завјет Мој, и свидјенија Моја сија, имже научу ја, и синове их до вјека сјадут на престоље твојем.

13. Јако избра Господ Сиона, изволи их в жижишче себје.

14. Сеј покој мој во вјек вјека, здје всељусја, јако изволих их.

15. Ловитву јего благословљајај благословљу, нишчија јего насишчу хљеби.

16. Свјашченики јего облеку во спасеније, и преподобнији јего радостију возрадујутсја.

17. Тамо возвращу рог Давидови, уготовах свјетилник помазаному мојему.

18. Враги јего облеку студом, на њемже процвјетет свјатиња Моја.

неће одступити: од плода утробе твоје посадићу на престо твој;

Ако твоји синови буду чували завет мој и ова моја сведочанства, којима ћу их научити, онда ће и њихови синови довека седети на твом престољу.

Јер је Господ изабрао Сион, одабрао га себи за насеље.

Ово је моје пребивалиште заувек, овде ћу се настанити јер сам га одабрао;

Штедро ћу благословити његов берићет, његове сиромаше нахранићу хлебом,

Свештенике његове обући ћу у спасење и свеци његови клицаће радосно;

Онде ћу учинити да израсте рог за Давида, припремио сам свећњак помазанику свом; Обући ћу у срамоту његове непријатеље, на њему ће процветати светиња моја.

Псалом 132.

Песма хвале братству

1. Се что добро или что красно, но јеже жити братији вкупје.
2. Јако миро на главје, сходјашчеје на браду, браду Ароњу, сходјашчеје на омети одежди јего.
3. Јако роса Аермонскаја сходјашчаја на гори Сионскија, јако тамо заповједа Господ благословеније и живот до вјека.

Гле, шта је боље или шта више ствара радост, него кад браћа сложно живе?
Као миро на главу, које тече доле на браду, браду Аронову, које тече доле на скут његове хаљине;
Као хермонска роса која се спушта на сионске горе; јер онде је Господ доделио благослов и живот довека.

Псалом 133.

Ноћна песма захвале Богу

1. Се ниње благословите Господа вси раби Господи, стојашчији во храмје Господњи, во дворјех дому Бога нашего.
2. В ношчех въздјежите руки вашја во свјатаја, и благословите Господа.

Сад благосиљајте Господа, све слуге Господње које стојите у дому Господњем, у одајама дома Бога нашего.
У ноћи подигните своје руке према светињи и благосиљајте Господа.

3. Благословит тја Господ от Сиона,
сотворивиј небо и земљу.

Благословиће те Господ са Сиона, који је
створио небо и земљу.

Слава:

КАТИЗМА 19.

Псалом 134.

Песма хвале Богу

1. Хвалите имја Господње, хвалите раби
Господа.
2. Стојашчији во храмје Господњи, во
дворјех дому Бога нашего.
3. Хвалите Господа, јако благ Господ, појте
имени Јего, јако добро.
4. Јако Јакова избра себје Господ, Израиља
в достојаније себје.
5. Јако аз познах, јако велиј Господ, и
Господ наш над свјери боги.
6. Всија јелика восхотје Господ сотвори на
небеси и на земљи, в морјах и во всјех
безднах.
7. Возводја облаки от посљедних земљи,
молнији в дожд сотвори, изводјај вјетри от
сокровишч својих.
8. Иже порази первенци Египетскија, от
человјека до скота.
9. Посла знаменија и чудеса посредје тебе
Египте, на фараона и на вси раби јего.
10. Иже норази јазики многи, и изби цари
крјепки.
11. Сиона царја Аморејска, и Ога царја
Васанска, и вси царствија Хананска.
12. И даде земљу их достојаније,
достојаније Израилу, људем својим.
13. Господи, имја Твоје во вјек, и памјат
Твоја в род и род.
14. Јако судити имат Господ људем својим,
и о рабјех својих умолитсја.
15. Идоли јазик сребро и злато, дјела рук
человјеческих.
16. Уста имут и не возглагољут, очи имут и
не узрјат.

Хвалите име Господње, хвалите, слуге,
Господа,
Који стојите у дому Господњем, у одајама
дома Бога нашега.
Хвалите Господа јер је Господ добар; појте
његовом имену јер је мило;
Јер је Господ изабрао себи Јакова,
Израиља за своје имање.
Јер ја познах да је Господ велик и да је
наш Господ виши од свих богова;
Све што је зажелео Господ, створио је на
небу и на земљи, у морима на свим
безданима;
Доводећи облаке са краја земље, учини да
сева на кишу он који изводи ветрове из
њихових скровишта;
Који поби египатске првенце од човека до
скота;
Посла знамења и чуда усред тебе, Египте,
на Фараона и на све његове слуге;
Који поби многе народе и погуби моћне
царе,
Сиона, цара аморејскога, и Ога, цара
васанскога, и сва царства хананска,
И даде њихову земљу у наследство, у
наследство Израилу, свом народу.
Господе, твоје име остаје довека, Господе,
твој спомен је од поколења до поколења.
Јер ће Господ судити свом народу и биће
милостив према својим слугама.
Многобожачки идоли су сребро и злато,
дела људских руку;
Уста имају а не говоре, очи имају а не
виде,

17. Уши имут и не услишат, ниже бо јест дух во устјех их.

18. Подобни им да будут творјашчији ја, и вси надјејушчијисја на ња.

19. ДOME Израилев, благословите Господа, доме Арон благословите Господа, доме Левијин благословите Господа.

20. Бојашчијисја Господа, благословите Господа.

21. Благословен Господ от Сиона, живиј во Јерусалимје.

Уши имају а не чују, нити има даха у устима њиховим.

Подобни њима нека буду они који их граде и сви који се уздају у њих.

ДOME Израилев, благослови Господа; доме Ааронов, благослови Господа; ДOME Левијев, благослови Господа;

Ви који се бојите Господа, благословите Господа.

Нека је благословен Господ са Сиона, који пребива у Јерусалиму.

Псалом 135.

Захвала Божијем милосрђу

1. Исповједајтесја Господеви, јако благ, јако во вјек милост Јего.

2. Исповједајтесја Богу богов, јако во вјек милост Јего.

3. Исповједајтесја Господеви господеј, јако во вјек милост Јего.

4. Сотворшему чудеса велија јединому, јако во вјек милост Јего.

5. Сотворшему Небеса разумом, јако во вјек милост Јего.

6. Утврдившему Земљу на водах, јако во вјек милост Јего.

7. Сотворшему свјетила велија јединому, јако во вјек милост Јего.

8. Солнце во област дне, јако во вјек милост Јего.

9. Луну и звјезди во област ношчи, јако во вјек милост Јего.

10. Поразившему Египта с первенци јего, јако во вјек милост Јего.

11. И изведшему Израилѡа от среди их, јако во вјек милост Јего.

12. Рукоју крјепкоју и мишцеју високоју, јако во вјек милост Јего.

13. Раздјелшему Чермноје море в раздјеленија, јако во вјек милост Јего.

14. И проведшему Израилѡа посредје јего, јако во вјек милост Јего.

15. И истрјасшему фараона и силу јего в

Хвалите Господа јер је добар, јер је довека милост његова;

Хвалите Бога богова, јер је довека милост његова;

Хвалите Господа над господарима, јер је довека милост његова;

Јединога који твори велика чуда, јер је довека милост његова;

Који је мудрошћу створио небеса, јер је довека милост његова;

Који је утврдио земљу на водама, јер је довека милост његова;

Јединога који је створио велика светила, јер је довека милост његова,

Сунце да влада дању, јер је довека милост његова,

Месец и звезде да владају ноћу, јер је довека милост његова;

Који је ударио по Египту и првенцима његовим, јер је довека милост његова,

И извео Израилѡа из њихове средине, јер је довека милост његова,

Моћном руком и подигнутом мишицом јер је довека милост његова;

Који је раздвојио Црвено море на два дела, јер је довека милост његова.

И провео Израилѡа посред њега, јер је довека милост његова,

А фараона и његову војску вргнуо у

море Чермноје, јако во вјек милост Јего.

16. Проведшему људи своја в пустињи,
јако во вјек милост Јего.

17. Поразившему цари велија, јако во вјек
милост Јего.

18. И убившему цари крјепкија, јако во
вјек милост Јего.

19. Сиона царја Аморејска, јако во вјек
милост Јего.

20. И Ога царја Васанска, јако во вјек
милост Јего.

21. И давшему земљу их достојаније, јако
во вјек милост Јего.

22. Достојаније Израилу рабу својему, јако
во вјек милост Јего.

23. Јако во смиренји нашем помјану ни
Господ, јако во вјек милост Јего.

24. И избавил ни јест од врагов наших,
јако во вјек милост Јего.

25. Дајај пишчу vsјакој плоти, јако во вјек
милост Јего.

26. Исповједајтесја Богу Небесному, јако
во вјек милост Јего.

Црвено море, јер је довека милост његова;
Који је провео свој народ кроз пустињу, јер
је довека милост његова,

Који је поразио велике цареве, јер је
довека милост његова,

И погубио моћне цареве, јер је довека
милост његова,

Сиона, цара аморејскога, јер је довека
милост његова,

И Ога, цара васанскога, јер је довека
милост његова,

И дао њихову земљу у наследство, јер је
довека милост његова,

У наследство Израилу, своме слуги, јер је
довека милост његова;

Јер се Господ сетио нас кад бејасмо

понижени, јер је довека милост његова;

И избавио нас од наших непријатеља, јер
је довека милост његова;

Он који даје храну сваком телу, јер је

довека милост његова;

Хвалите Бога небескога, јер је довека
милост његова.

Псалом 136.

Песма у прогонству

1. На рјекама Вавилонских, тамо сједохом и
плакахом, внегода помјанути нам Сиона.

2. На вербијих посредје јего објесихом
органи нашја.

3. Јако тамо вопросиша ни, плъеншији нас,
о словесјех пјеснеј, и веdшији нас о
пјенији, воспojeте нам от пјеснеј Сионских.

4. Како воспojeм пјесан Господњу на
земљи чуждеј.

5. Ашче забуду тебе Јерусалиме, забвена
буди десница моја.

6. Припни јазик мој гортани мојему, ашче
не помјану тебе, ашче не предложу
Јерусалима, јако в начаље веселија мојего.

7. Помјани Господи сини Едомскија в ден
Јерусалимл глагољушчија: Истошчајте,

На рекама вавилонским, онде седосмо и
заплакасмо, када бисмо се сетили Сиона.
О врбе сред њега повешасмо своје харфе;

Јер онде заискаше од нас да певамо они
што нас заробише, и који нас одведоше
затражише од нас радосну песму;

запевајте нам једну од сиоских песама.
Како да запевамо песму Господњу у туђој
земљи?

Ако заборавим тебе, Јерусалиме, нека буде
заборављена десница моја;

Нека ми се језик прилепи за грло, ако се не
сетим тебе, ако не ставим Јерусалим изнад
сваке своје радости.

Сети се, Господе, синова Едомових, како
су у дан Јерусалимов говорили; рушите,

истошчајте до основанији яго.

8. Дшчи Вавилоња окајанаја, блажен иже
воздаст тебје воздајаније твоје, јеже
воздала јеси нам.

9. Блажен иже имет и разбијет младенци
твоја о камен.

рушите га до темеља његових.

Кћери вавилонска, мучитељице, блажен је
који ти узврати за дело које си нам
учинила;

Блажен је који шчепа и смрска о стену
твоју дечицу.

Слава:

Псалом 137.

Песма захвале

1. Исповјемсја Тебје Господи всјем
сердцем мојим, и пред ангели воспоју
Тебје, јако услишал јеси всја глаголи уст
мојих.

2. Поклоњусја ко храму свјатому Твојему,
и исповјемсја имени Твојему о милости
Твојеј и истиње Твојеј. Јако возвеличил
јеси над всјем имја Твоје свјатоје.

3. В оңже ашче ден призову Тја, скоро
услиши мја, умножиши мја в души мојеј
силоју Твојеју.

4. Да исповједјатсја Тебје Господи вси
царије земстији, јако услишаша всја
глаголи уст Твојих.

5. И воспојут в путех Господњих, јако
велија слава Господња.

6. Јако висок Господ, и смиренија
призирајет, и високаја издалеча вјест.

7. Ашче појду посредје скорби, живиши
мја, на гњев враг мојих простерл јеси руку
Твоју, и спасе мја десница Твоја.

8. Господ воздаст за мја, Господи милост
Твоја во вјек, дјел руку Твојеју не презри.

Хвалићу те, Господе, свим срцем својим и
појаћу ти пред анђелима зато што си
услишао све речи мојих уста.

Поклонићу се пред твојим светим храмом
и исповедаћу твоје име за твоју милост и
истину твоју, јер си своју реч узвисио над
сваким именом.

Онога дана кад те будем призивао, услиши
ме одмах; окрепи ми душу силно.

Господе, нека те славе сви цареви
земаљски јер чуше све речи твојих уста,

И нека певају о путевима Господњим јер је
велика слава Господња,
Јер је Господ узвишен и гледа све што је
понижно, а оно што је високо издалека
познаје.

Кад се будем нашао сред невоље,
одржаћеш ми живот; на гнев мојих
непријатеља пружио си своју руку и
десница твоја спасе ме.

Господ ће узвратити за мене. Господе,
милост твоја је довека, не презри дела
твојих руку.

Псалом 138.

Хвала Свезнајућем

1. Господи, искусил мја јеси, и познал мја јеси, Ти познал јеси сједаније моје и востаније моје.
2. Ти разумјел јеси помишљенија моја издалеча.
3. Стезју моју и уже моје Ти јеси изслеђовао, и всја пути моја провидјел јеси.
4. Јако њест лести в јазигје мојем, се Господи Ти познал јеси.
5. Всја посљедњаја и древнаја, Ти создал јеси мја, и положио јеси на мње руку Твоју.
6. Удивисја разум Твој от мене, утврди сја, не возмогу к њему.
7. Камо појду от Духа Твојего, и от лица Твојего камо бјежу.
8. Ашче взиду на небо, Ти тамо јеси, ашче сниду во ад, тамо јеси.
9. Ашче возму криље моји рано, и всељусја в посљедних морја:
10. И тамо бо рука Твоја наставит мја, и удержит мја десница Твоја.
11. И рјех: Еда тама поперет мја, и ношч просвјешченије в сладости мојей.
12. Јако тама не помрачитсја от Тебе, и ношч јако ден просвјетитсја, јако тама јеја, тако и свјет јеја.
13. Јако Ти создал јеси утроби моја, воспријал мја јеси из чрева матере мојеја.
14. Исповјемсја Тебје, јако страшно удивилсја јеси: чудна дјела Твоја, и душа моја знајет зјело.
15. Не утајисја кост моја от Тебе, јуже сотворил јеси в тајње, и состав мој в преисподњих земљи.
16. Несодјеланоје моје видјестје очи Твоји, и в књизје Твојеј вси напишутсја, в днех созиждутсја, и никтоже в њих.
17. Мње же зјело честни биша друзи Твоји Боже, зјело утврдишасја владицствија их.
18. Изочту их, и паче песка умножатсја, востах, и јешче јесам с Тобоју.
19. Ашче избијеши грјешники Боже, мужије кровеј уклонитесја от мене.

Господе, ти си ме испитао и упознао; Ти знаш када седам и кад устајем.

Ти си издалека разумео моје помисли;

(Животну) стазу моју и крај мој истражио си, и све моје путеве унапред си видео.

Јер нема преваре на мом језику, види, Господе, ти си већ све сазнао, Све што је било и што ће бити; ти си ме саздао и положио своју руку на мене.

Дивим се твом знању; чврсто је, не могу му прићи.

Куда да пођем од духа твога и куда да утекнем од твога лица?

Ако се попнем на небо, ти си онде; ако сиђем у ад, ту си;

Ако бих ујутро узео своја крила и населио се крај мора,

И онде ће ме твоја рука водити и десница твоја држати.

И рекох: можда ће ме тмина покрити и нек ме ноћ окружи уместо светлости.

Јер тмина се неће замрачити од тебе, а ноћ ће бити осветљена као дан; каква је њена тмина, таква је њена светлост.

Јер ти си створио моје бубреге, Господе, прихватио си ме из утробе матере моје.

Хвалићу те што сам тако чудесно саздан; чудесна су твоја дела, и моја душа (то) добро зна.

Од тебе се не сакри ни једна моја кост, коју си створио у тајности, и природа моја у дубинама земље;

Твоје очи видеше ме у заметку, и у твојој књизи сви ће бити записани, и дани одређени док их још ни једног нема.

Твоји пријатељи, Боже, код мене су у великој части, њихова владавина је учвршћена веома;

Пребројаћу их и биће их више од песка; пробудих се и још сам с тобом.

Ако убијаш грешнике, Боже, крвопије, слоните се од мене.

20. Јако ревниви јесте в помишљенијих,
пријимут в сујету гради Твоја.
21. Не ненавидјашчија ли Тја Господи
возненавидјех, и о вразјех Твојих истајях.
22. Совершенноју ненавистију
возненавидјех ја, во враги биша ми.
23. Искуси мја Боже, и увјежд сердце моје,
истјажи мја, и разумјеј стези моја.
24. И вижд, ашче пут безаконија во мње, и
настави мја на пут вјечен.

Јер ћеш рећи у размишљању: узалуд ће
узети твоје градове.
Господе, зар не омрзох оне што тебе мрзе
и зар се не изједох због непријатеља
твојих?
Потпуном мржњом мрзео сам их,
постадоше ми непријатељи.
Искушај ме, и упознај моје срце, испитај
ме и упознај моје стазе,
И види да ли је у мени пут безакоња, и
поведи ме вечним путем.

Псалом 139.

Молитва за избављење од непријатеља

1. Изми мја Господи от человек лукава,
от мужа неправедна избави мја.
2. Иже помислиша неправду в сердције, вес
ден ополчаху брани.
3. Изостриша јазик свој јако змијин, јад
аспидов под устнами их.
4. Сохрани мја Господи из руки
грјешници, от человек неправедних изми
мја, иже помислиша зајјати стопи моја.
5. Скриша гордији сјет мње, и ужи
препјаша сјет ногама мојима.
6. При стези соблазни положиша ми.
7. Рјех Господеви: Бог мој јеси Ти, внуши
Господи глас мољенија мојего.
8. Господи Господи, сило спасенија мојего,
осјенил јеси над главоју мојеју в ден
брани.
9. Не предажд мене Господи от желанија
мојего грјешнику, помислиша на мја, не
остави мене, да не когда вознесутсја.
10. Глава окруженија их, труд устен их
покријет ја.
11. Падут на њих угљија огњенаја,
низложиши ја в страстех, и не постојат.
12. Муж јазичен не исправитесја на земљи,
мужа неправедна злаја уловјат во
истљеније.
13. Познах, јако сотворит Господ суд
нишчим, и мест убогим.

Ослободи ме, Господе, од зла човека и од
неправедна човека избави ме,
Који смислише неправду у срцу спремаху
ратове по вас дан;
Наоштрише своје језике као у змије,
змијски отров је под њиховим уснама.
Сачувај ме, Господе, од грешничке руке,
ослободи ме од неправедних људи, који
смислише да ми подметну ногу;
Охоли ми потајно поставише замку и
разапеше ужад, замке мојим ногама,
Поставише саблазан на стази.
Ја рекох Господу; ти си мој Бог; чуј,
Господе, глас мог мољења.
Господе, Господе, сило мога спасења, у
дан рата заклонио си ми главу.

Не предај ме, Господе, грешнику против
моје жеље; они смислише против мене, не
напусти ме да се како не узвисе.
Глава оних који ме окружише (да се не
подигне) умор њихових усана покриће их.
Пашће на њих живо углевље, ватром ћеш
их оборити, у муци се неће одржати.
Језичан човек неће се исправити на земљи,
неправедна човека зло ће уловити на
пропаст.
Сазнао сам да ће Господ учинити праведан
суд убогом и правицу сиромасима.

14. Обаче праведнији исповједјатсја имени
Твојему, и всељатсја правији с лицем
Твојим.

Да, праведници ће исповедати твоје име, а
исправни ће се населити пред твојим
лицем.

Слава:

Псалом 140.

Молитва у тешкоћама прогонства

1. Господи возвах к Тебје услиши мја,
вонми гласу мољенија мојего, внегда
возвати ми к Тебје.
2. Да исправитсја молитва моја, јако
кадило пред Тобоју, воздјејаније руку
мојеју жертва вечерњаја.
3. Положи Господи хранјеније устом
мојим, и двер огражденија о устнах мојих.
4. Не уклони сердце моје в словеса
лукавстија, непшчевати вини о грјесјех, с
человјеки дјелајушчими безаконије, и не
сочтусја со избраними их.
5. Накажет мја праведник милостију и
обличит мја, јелеј же грјешнаго да не
намастит глави мојеја, јако јешче и
молитва моја во благовољенијих их.
6. Пожертви биша при камени судији их,
услишатсја глаголи моји, јако возмогоша.
7. Јако толшча земљи просједесја на
земљи, расточишасја кости их при адје.
8. Јако к Тебје, Господи, Господи, очи
моји, на Тја уповах, не отими душу моју.
9. Сохрани мја от сјети, јуже составиша
ми, и от соблазан дјелајушчијих
безаконије.
10. Падут во мрежу своју грјешници, једин
јесам аз, дондеже прејду.

Господе, теби завапих, услиши ме; чуј глас
мога мољења када теби вапијем.

Нека се молитва моја усправи пред тобом
као кад, дизање мојих руку као вечерња
жртва.
Постави, Господе, стражу пред мојим
устима и врата са оградом око мојих усана.
Не дозволи да моје срце скрене на рђаве
речи, да налази поводе за грехе - са
људима који чине безакоње, а ја се нећу
здружити са њиховим изабраницима.
Праведник ће ме казнити милостиво и
покараће ме, али грешничко уље да не
помаже моју главу, јер се и молитва моја
опиरे њиховој злоћи.
Кад оборе низ врлети њихове судије, чуће
се моје речи јер су умилне.
Као што се грудa земље разби на земљи,
тако се расуше кости њихове код ада.
Јер у тебе, Господе, Господе, упрте су очи
моје; у тебе се уздах, не одузми ми душу.
Сачувај ме од замке коју ми поставише и
од саблазни оних што чине безакоње.
Грешници ће пасти у своју мрежу; ја сам
само сан док не прођем.

Псалом 141.

Молитва у смртној опасности

1. Гласом мојим ко Господу возвах, гласом
мојим ко Господу помолихсја.

Гласом својим завапих Господу, гласом
својим помолих се Господу.

2. Пролију пред Њим мољеније моје, печал
моју пред Њим възвјешчу.
3. Внегда исчезати от мене духу мојему, и
Ти познал јеси стези моја, на пути сем, по
њемуже хождах, скриша сјет мње.
4. Смотријох одеснују и възгљадах, и не бје
знајај мене. Погибе бјегство от мене, и
њест взискајај душу моју.
5. Возвах к Тебје Господи, рјех: Ти јеси
упованије моје, част моја јеси на земљи
живих.
6. Вонми мољенију мојему, јако смирихсја
зјело, избави мја от гоњашчих мја, јако
укрјепишасја паче мене.
7. Изведи из темници душу моју,
исповједатисја имени Твојему. Мене ждут
праведници, дондеже въздаси мње.

Излићу пред њим своје мољење, казаћу
пред њим своју невољу,
Кад мој дух изнемогне у мени, ти позна
моје стазе, на овом путу, којим сам ишао,
тајно ми поставише замку.
Мотрио сам на десно и гледао сам јер не
беше никога ко ме познаје; нисам имао куд
да бежим, а нема ко би марио за мој живот.
Теби завапих, Господе, рекох: ти си моје
поуздање, мој део у земљи живих.

Чуј моје мољење јер се понизих веома;
избави ме од мојих гонилаца јер су јачи од
мене.
Изведи из тамнице душу моју да
исповедам твоје име, Господе; праведници
ће ме чекати док ми не узвратиш.

Псалом 142.

Вапај Богу у прогонству

1. Господи услиши молитву моју, внуши
мољеније моје во истиње Твојеј, услиши
мја в правдје Твојеј.
2. И не вниди в суд с рабом Твојим, јако не
оправдитсја пред Тобоју всјак живиј.
3. Јако погна враг душу моју, смирил јест в
земљу живот мој, посадил мја јест в
темних, јако мертвија от вјека.
4. И уни во мње дух мој, во мње смјатесја
сердце моје.
5. Помјанух дни древнија, поучихсја во
всјех дјељех Твојих, во творенијих руку
Твојеју поучахсја.
6. Воздјех к Тебје руцје моји, душа моја
јако земља безводнаја Тебје.
7. Скоро услиши мја Господи, исчезе дух
мој, не отврати лица Твојего от мене, и
уподобљусја низходјашчим в ров.
8. Сlišану сотвори мње зајутра милост
Твоју, јако на Тја уповах, скажи мње
Господи пут, в оңже појду, јако к Тебје
взях душу моју.

Господе услиши молитву моју, саслушај
моје мољење у истини својој, услиши ме у
својој праведности;
И немој поћи на суд са својим слугом јер
се пред тобом неће оправдати нико жив.
Јер непријатељ погна моју душу, понизи
до земље живот мој, посади ме у тамна
места као оне који су давно умрли;
И дух мој клону у мени, узнемири се у
мени срце моје.
Сетих се старих дана и бавих се свим
твоји делима, бавио сам се делима твојих
руку.
Раширих своје руке теби, моја душа као
безводна земља жедни за тобом.
Услиши ме брзо, Господе, дух ми малакса;
не окрени своје лице од мене јер ћу се
уподобити онима што силазе у гроб.
Учини да ујутро чујем твоју милост јер се
у тебе уздах; кажи ми, Господе, којим
путем да пођем јер теби уздигох душу
своју;

9. Изми мја от враг мојих Господи, к Тебје прибјегох.

10. Научи мја творити вољу Твоју, јако Ти јеси Бог мој. Дух Твој благиј наставит мја на земљу праву.

11. Имене Твојего ради Господи живиши мја, правдоју Твојеју изведеши от печали душу моју.

12. И милостију Твојеју потребиши враги моја, и погубиши всја стужајушчија души мојей, јако аз раб Твој јесам.

Слава:

Избави ме од непријатеља мојих, Господе, јер теби прибегох.

Научи ме да вршим твоју вољу јер си ти мој Бог; твој добри дух упутиће ме на равну земљу.

Оживећеш ме, Господе, ради свога имена, својом праведношћу извешћеш душу моју из невоље;

И милошћу својом истребићеш моје непријатеље, и погубићеш све који муче моју душу; јер сам ја твој слуга.

КАТИЗМА 20.

Псалом 143.

Божји благослов у рату и миру

1. Благословен Господ Бог мој, научај руце моји на ополчење, персти моја на бран.

2. Милост моја и прибежиште моје, заступник мој и избавитељ мој, заштититељ мој, и на Њего уповах, повинуј луди моја под мја.

3. Господи, што јест човек, јако позналсја јеси јему, или син человек, јако вмјењајеши јего.

4. Человек сујетје уподобисја, дније јего јако сјен преходјат.

5. Господи приклони небеса, и сниди, коснисја горам, и воздимјатсја.

6. Бљесни молнију, и разженеши ја, послитрјели Твоја, и смјатеши ја.

7. Посли руку Твоју с висоти, изми мја и избави мја от вода многих, из руки синов чуждых.

8. Ихже уста глагољаша сујету, и десница их десница неправди.

9. Боже пјесан нову воспоју Тебје, во псалтири десјатоструњем поју Тебје.

10. Дајушчему спасеније царем,

Нека је благословен Господ, Бог мој, који учи моје руке боју, прсте моје рату;

Он је моја милост и прибежиште моје, мој заступник и избавитељ мој, мој заштитник у кога се уздах; он ми потчињава народ мој.

Господе, шта је човек да знаш за њега, или син човечји да за њега мариш?

Човек је подобан ништавности, његови дани пролазе као сенка.

Господе, приклони своја небеса и сиђи, дотакни горе па ће се задимити;

Севни муњом и разгнаћеш их, пусти своје стреле и помешћеш их.

Пружи своју руку са висине, извади ме и избави ме из велике воде, из руке туђинских синова.

Чија уста изговорише оно што је ништавно, а десница њихова је десница неправде.

Боже, теби ћу певати нову песму, свираћу на харфи од десет жица теби;

Који дајеш спасење царевима, који си

избављајушчему Давида раба својего от меча љута.

11. Избави мја и изми мја из руки синов чуждих, ихже уста глагољаша сујету, и десница их десница неправди.

12. Ихже синове их јако новосажденија, водруженаја в јуности својеј, дшчери их удобрени, преукрашени јако подобије храма.

13. Хранилишча их исполњена, отригајушчија от сего в сије, овци их многоплодни, множашчијасја во исходишчах својих, волове их толсти.

14. Њест паденија оплоту, ниже прохода, ниже вопља в стогнах их.

15. Ублажиша људи, имже сија сут, блажени људије, имже Господ Бог их.

избавио свога слугу Давида од љутог мача.

Избави ме и отми ме из руке туђинских синова чија уста изговорише оно што је ништавно, а десница им је десница неправде.

Чији синови у својој младалачкој снази су као нов засад, њихове кћери су накићене, преукрашене налик храму,

Житнице су им пуне, вишак се премешта из једне у другу, њихове овце су веома плодне, множе се на својим испашама, волови су им товни.

Нема рушења оградe, ни пролаза, ни вапаја на њиховим улицама, „Благо им!“ кажу за људе, који имају све то; али (истински) је блажен народ коме је Господ његов Бог.

Псалом 144.

Хвала Богу, нашем цару и Господу

1. Вознесу Тја Боже мој, Царју мој, и благословљу имја Твоје во вјек и во вјек вјека.

2. На всјак ден благословљу Тја, и восхваљу имја Твоје во вјек и во вјек вјека.

3. Велиј Господ и хваљен зјело, и величију Јего њест конца.

4. Род и род восхваљат дјела Твоја, и силу Твоју возвјестјат.

5. Великољепије слави свјатињи Твојеја возглагољут, и чудеса Твоја повједјат.

6. И силу страшних Твојих рекут, и величије Твоје повједјат.

7. Памјат множества блакости Твојеја отргнут, и правдоју Твојеју возрадујутсја.

8. Шчедар и милостив Господ, долготерпјелив и многомилостив.

9. Благ Господ всјаческим, и шчедроти Јего на всјех дјељех Јего.

10. Да исповједјатсја Тебје Господи всја дјела Твоја, и преподобнији Твоји да

Узвисићу те, Боже мој, царе мој, и благосиљаћу твоје име довека и у све векове.

Благосиљаћу те сваког дана и хвалићу твоје име довека и у све векове.

Велик је Господ и ваља га хвалити веома, и његовој величини нема краја.

Из нараштаја у нараштај хвалиће твоја дела и казиваће силу твоју.

Говориће о светој слави твога величанства, приповедаће о твојим чудесима.

И казаће силу твојих страшних дела и приповедаће о твојој величини.

Излиће сећање на мноштво твоје доброте и клицаће твојој праведности.

Господ је милосрдан и милостив, дуго трпи и пун је милости.

Господ је свима добар и његово милосрђе је на свим његовим делима.

Нека те прославе, Госпoде, сва дела твоја, и свеци твоји нека те благосиљају.

благословљат Тја.

11. Славу царствија Твојего рекут, и силу Твоју возглагољут.

12. Сказати синовом чelowјеческим силу Твоју, и славу великољепија царствија Твојего.

13. Царство Твоје царство всјех вјекoв, и владичество Твоје во всјаком родје и родје.

14. Вјерен Господ во всјех словесјех својих, и преподобен во всјех дјелѣх својих.

15. Утверждајет Господ всја низпадајушчија, и возстављајет всја низверженија.

16. Очи всјех на Тја уповајут, и Ти дајеш им пишчу во благовременији.

17. Отверзајеш Ти руку Твоју, и исполњајеш всјакоје животно благовољенија

18. Праведен Господ во всјех путех својих, и преподобен во всјех дјелѣх својих.

19. Близ Господ всјем призивајушчим Јего, всјем призивајушчим Јего во истиње.

20. Вољу бојашчихсја Јего сотворит, и молитву их услышит, и спасет ја.

21. Хранит Господ всја љубјашчија Јего, и всја грјешники потребит.

22. Хвалу Господњу возглагољут уста моја, и да благословит всјака плот имја свјатоје Јего, во вјек и во вјек вјека.

Казиваће славу твога царства и говориће о твојој моћи.

Да људским синовима обзнане твоју моћ и величанствену славу твога царства.

Твоје царство је царство свих векова, а твоја владавина је на свим поколењима. Веран је Господ у свим речима својим, и свет у свим делима својим.

Господ придржава све који падају и усправља све погнуте.

Очи свију уздају се у тебе и ти им дајеш храну у право време.

Ти отвараш своју руку и све живо ситиш задовољством.

Господ је праведан на свим својим путевима и свет у свим својим делима. Господ је близак свима који га призивају, свима који га призивају у истини. Он ће испунити жељу оних који га се боје, и услышиће њихово мољење, и спашће их. Господ чува све који га љубе, а све грешнике истребиће. Моја уста говориће хвалу Господњу, и свако тело нека благосиља његово свето име довека и у се векове.

Слава:

Псалом 145.

Божјија милост је вечна

1. Хвали душе моја Господа.

2. Восхваљу Господа в животје мојем, поју Богу мојему дондеже јесам.

3. Не надјејтесја на књи́зи, на сини чelowјеческија, в њихже њест спасенија.

4. Изидет дух јего, и возвратитсја в земљу своју: в тој ден погибнут всја помишљенија јего.

5. Блажен, јему́же Бог Јаковаљ помошчник

Хвали, душо моја, Господа.

Хвалићу Господа за живота свога, појаћу своме Богу док год ме буде.

Не уздајте се у кнезове и људске синове, у којих нема спасења.

Изићи ће њихов дух и они ће се вратити у своју земљу; онога дана пропашиће све што су смишљали.

Блажен је онај коме је помагач Бог

јего, упованије јего на Господа Бога својего.

6. Сотворшаго Небо и Земљу, море и всја јаже в њих: храњашчаго истину во вјек:

7. Творјашчаго суд обидимим, дајушчаго пишчу алчушчим. Господ рјешит окованија:

8. Господ умудрјајет сљепци, Господ возводит низверженија: Господ љубит праведники.

9. Господ хранит пришелци: сира и вдову пријимет, и пут грјешних погубит.

10. Воцаритсја Господ во вјек. Бог Твој Сионе в род и род.

Јаковљев, његово поуздање је у Господу, Богу његовом,

Који је створио небо и земљу, море и све што је у њима, који чува истину довека.

Који чини правцу уцвелењима, даје храну гладнима; Господ ослобађа оковане,

Господ усправља погнуте, Господ отвара очи слепима, Господ воли праведнике;

Господ чува дошљаке, сиротог и удовицу прихватиће, а грешнички пут уништиће.

Господ ће царовати довека, твој Бог, Сионе, од нараштаја до нараштаја.

Псалом 146.

Господ – помоћник оних који га се боје

1. Хвалите Господа, јако благ псалом, Богови нашему да усладитсја хваљеније.

2. Зиждај Јерусалима Господ, разсјејанија Израилјева соберет.

3. Исцјељајај сокрушенија сердцем, и објазујај сокрушенија их.

4. Исчитајај множество звјезд, и всјем им имена нарицајај.

5. Велиј Господ наш, и велија крјепост Јего, и разума Јего њест числа.

6. Пријемљај кроткија Господ, смирјајај же грјешники до земљи.

7. Начните Господеви во исповједанији, појте Богови нашему в гуслах.

8. Одјевајушчему небо облаки, уготовљајушчему земљи дожд, прозјабајушчему на горах траву, и злак на службу чловјеком.

9. Дајушчему скотом пишчу их, и птенцем врановим призивајушчим Јего.

10. Не в силе коњстјеј восхошчет, ниже в листјех мужеских благоволит.

11. Благоволит Господ в бојашчихсја Јего, и во уповајушчих на милост Јего.

Хвалите Господа, јер је лепо њему појати; да буде угодно хваљење Богу нашем.

Господ изграђује Јерусалим и он ће сабрати расејане Израилце,

Он исцјељује оне који су скрушена срца и повија њихове ране,

Он одређује број звезда и свима им даје имена.

Велик је наш Господ и велика је његова крепост, а његова мудрост не да се измерити.

Господ прихвата смерне, а грешнике понижава до земље.

Запевајте Господу и хвалите га, свирајте на китари Богу нашему,

Који обавија небо облацима, који спрема кишу земљи, чини да расте трава на горама и биље да послужи људима,

Који стоци даје храну њихову и гавранчићима који њему вичу.

Он неће марити за коњску јачину нити ће му бити миле мужевне голени;

Господу ће бити мили они који га се боје и који се уздају у његову милост.

Псалом 147.

Господ цар над Сионом

1. Похвали Јерусалиме Господа, хвали
Бога твојего Сионе.
2. Јако укрјепи вереј врат твојих,
благослови сини твоја в тебје.
3. Полагајај предјели твоја мир, и тука
пшенична насишчајај тја.
4. Посилајај слово своје земљи, до
скорости течет слово Јего.
5. Дајушчаго сњег свој јако волну, маглу
јако пепел посипајушчаго.
6. Метајушчаго голот свој јако хљеби,
противу лица мраза Јего кто постојит.
7. Послет слово своје, и истајет ја, дахнет
Духа Јего, и потекут води.
8. Возвјешчајај слово своје Јакову,
оправданија и судби своја Израилјеви.
9. Не сотвори тако всјакому јазикy, и судби
своја не јави им.

Похвали, Јерусалиме, Господа, хвали,
Сионе, свога Бога.
Он је учинио да резе на твојим вратима
буду јаке, благословио је твоје синове у
теби;
Он поставља мир твојим границама и
насићује те једром пшеницом;
Шаље свој говор на земљу, његова реч ће
брзо трчати,
Даје снег као вуну, маглу посипа као
пепео,
Баца свој град као залогаје, пред његовим
мразом ко ће се одржати?
Послаће своју реч и све ће се раскравити;
дунуће његов ветар и воде ће потећи.
Он је јавио своју реч Јакову, своје одредбе
и судове Израилју.
Тако није учинио ни једном народу и своје
судове им не објави.

Слава:

Псалом 148.

Песма хвале свих Божијих створења

1. Хвалите Господа с Небес, хвалите Јего
во вишњих.
2. Хвалите Јего сви ангели Јего, хвалите
Јего всја сили Јего.
3. Хвалите Јего солнце и луна, хвалите
Јего всја звјезди и свјет.
4. Хвалите Јего небеса небес, и вода јаже
превише небес.
5. Да восхваљат имја Господње, јако Тој
рече, и биша, Тој повеле, и создашасја.
6. Постави ја во вјек, и во вјек вјека,
повељеније положи, и не мимо идет.
7. Хвалите Господа от земљи змијеве и
всја бездни.
8. Огањ, град, сњег, голот, дух бурен,

Хвалите господа са небеса, хвалите га на
висинама.
Хвалите га, сви анђели његови; хвалите га,
све војске његове.
Хвалите га, сунце и месече; хвалите га,
звезде и светлости.
Хвалите га, небеса небеска, и воде над
небесима.
Нека похвале име Господње, јер он рече и
посташе, он нареди и саздаше се.
Постави их за свагда и у све векове; он
даде наредбу која неће проћи.
Господа са земље, немани и сви бездани;
Огањ, град, снег, лед, бурни ветар, све што

творјашчаја слово Јего.

9. Гори и вси холми, дрeвa плодносна и вси кедри.

10. Звјерије и вси скоти, гади и птици пернати.

11. Царије земстији и вси људије, књази и вси судији земстији.

12. Јуноши и дјeви, старци с јунотами.

13. Да восхваљат имја Господње, јако вознесесја имја Того јединаго, исповједаније Јего на земљи и на небеси.

14. И вознесет рог људеј својих, пјесан всјем преподобним Јего, синовом Израиљевим, људем приближајушчимсја Јего.

извршује његову реч;

Горе и сви хумови, плодносно дрвеће и сви кедри;

Звери и сва стока, гмизавци и крилате птице;

Земаљски цареви и сви народи, кнезови и све судије земаљске;

Младићи и девојке, старци са децом;

Нека хвале име Господње јер је једино његово име узвишено; њега хвале на земљи и на небу.

Он ће подићи снагу свом народу; песму свим његовим свецима, синовима

Израиљевим, народу који му је близак.

Псалом 149.

Праведничка победна песма

1. Воспојте Господеви пјесан нову, хваљеније Јего в цeркви преподобних.

2. Да возвеселитсја Израиљ о сотворшем јего, и синове Сиони возрадујутсја о Царје својем.

3. Да восхваљат имја Јего в лицеје, в тимпање и псалтири да појут Јему.

4. Јако благоволит Господ в људех својих, и вознесет кроткија во спасеније.

5. Восхваљатсја преподобнији во славје, и возрадујутсја на ложах својих.

6. Возношенија Божија в гортани их, и мечи обојуду остри в руках их.

7. Сотворити отмишченије во јазицјех, обличенија в људех.

8. Свјазати цари их пути, и славнија их ручними окови жељезними.

9. Сотворити в њих суд написан, слава сија будет всјем преподобним Јего.

Запевајте Господу нову песму, његово хваљење да се чује у цркви светих.

Нека се Израиљ обрадује свом створитељу, а синови Сиона нека кличу свом цару;

Нека похвале његово име у колу, нека му засвирају у харфу и бубањ,

Јер је Господу мио народ његов и узвисиће кротке спасењем.

Дичиће се свеци у слави и клицаће на постељама својим;

Они величају Бога својим грлом, а мачеви са две оштрице у њиховим су рукама, Да се освете народима, покарају племена,

Да свежу ланцима њихове цареve и властелу њихову гвозденим оковима за руке,

Да на њима изврше написани суд; то је слава за све његове свеце.

Псалом 150.

Све што дише нека хвали Господа

1. Хвалите Бога во свјатих Јего, хвалите Јего во утврђенији сили Јего.
2. Хвалите Јего на силах Јего, хвалите Јего по множеству величества Јего.
3. Хвалите Јего во гласје трубњем, хвалите Јего во псалтири и гуслех.
4. Хвалите Јего во тимпање и лицје, хвалите Јего во струнах и оргање.
5. Хвалите Јего в кимваљех доброгласних, хвалите Јего в кимваљех восклицанија.
6. Всакоје диханије да хвалит Господа.

Хвалите Бога у његовој светињи, хвалите га у његовој силној чврстости;
Хвалите га због његове владавине, хвалите га по пуноћи његовог величанства.
Хвалите га уз глас трубе, хвалите га уз харфу и китару;
Хвалите га уз бубањ и у колу, хвалите га уз жице и свиралу;
Хвалите га уз милозвучне кимвале, хвалите га уз кимвале који одјекују.
Све што дише нека хвали Господа.

Псалом 151.

/Не улази у 20. катизму/

Борба Давида са Голијатом

1. Мал бјех в братији мојей и јуншиј в дому отца мојего, пасох овци отца мојего.
2. Руцје моји сотвористе орган, и персти моји составиша псалтир.
3. И кто возвјестит Господеви мојему? Сам Господ, Сам услишит.
4. Сам посла Ангела Својего, и взјат мја от овец отца мојего, и помаза мја јелејем помазанија својего.
5. Братија моја добри и велици, и не благоволи в њих Господ.
6. Изидох в сретеније иноплеменику, и проклјат мја идоли својими.
7. Аз же, исторгнув меч от њего, обезглавих јего, и отјох поношеније от синов Израиљевих.

1. Бејах најмањи међу браћом својом и најмлађи у дому оца свога.
Руке моје начинише инструмент, прсти моји устроише харфу.
И ко ће извести Господа мога? Сам Господ, сам ће да чује.
Он посла анђела (гласника) свога, узе ме од оваца оца мога и помаза ме уљем свог помазања.
Браћа су моја прекрасна и голема, но Господ им не би склон.
Изиђох у сусрет туђинцу, и он ме прокле својим идолима (боговима).
Но ја истргнувши му мач, обезглавих га и уклоних срамоту са синова Израиљевих.

Слава: и ниње: Алилуја.

Конец, и Богу слава.